Şirin Xanım
Kərimbəyli Şadiman

Seçmələr

(Şeirlər)

II CİLD

ADİLOĞLU
BAKI-2012

Kitaba maddi və mənəvi dəstək göstərdiyinə görə həyat yoldaşım Abdullov Əli Əli oğluna minnətdaram.

Redaktor: **Abdullov Əli Əli oğlu**

Tərtib edən: **Abdullov Əli Əli oğlu**

Qeyd: ünvansız şeirlər Pirallahıda yazılıb.

Şirin xanım Kərimbəyli Şadiman
Seçmələr (Şeirlər) II cild
«ADİLOĞLU» nəşriyyatı, Bakı - 2012, 336 səh.

Kitab müəllifin çapdan çıxmış kitablarının əsasında tərtib olunub. Şeirlərin ruhu dünyəvi, milli, vətənpərvərlik, təbiət, məhəbbət mövzuları ilə cilalanıb. Dünyanın ağrı-acılarını öz ürəyində daşıyan müəllifə yeni-yeni yaradıcılıq uğurları arzulayırıq.

www.shirinxanim-shadiman.net

4722110018
121 - 2012 qrifli nəşr

© "ADİLOĞLU", 2012

MÜƏLLİF HAQQINDA

Şirinxanım Ağabala qızı Kərimbəyli (ədəbi təxəllüsü ***ŞADİMAN***) 2 sentyabr 1955-ci ildə Siyəzən (keçmiş Dəvəçi (indiki Şabran)) bölgəsinin Tağay kəndində anadan olub. Doğulduğu kənddə səkkizillik məktəbi, sonra Siyəzən şəhər 2 saylı orta məktəbi bitirib. 1973-75-ci illərdə Yenikənd üzümçülük sovxozunda fəhlə, 1975-77-ci illərdə Volodarski adına tikiş fabrikində tikişçi işləyib. 1977-ci ildə ADUnun (indiki BDU) hazirliq şöbəsində dinləyici , 1978-83-cü illərdə Kitabxanaçılıq(indiki İnformatika) fakültəsinin əyani şöbəsini bitirib. 1991-92-ci tədris illərində Azərbaycan Jurnalist Sənətkarlığı İnstitutunu bitirmişdir. 1984-cü ildə Dəvəçi rayonunun (indiki Şabran) hal-hazırda Siyəzən rayonun inzibati ərazisi sayılan Gilgilçay qəsəbəsində kitabxana müdiri vəzifəsində çalışıb. 1985-2007-ci illərdə ADNŞ-nin Mədəngeofizika idarəsinin "Neft Daşları" geofizika ekspedisyasında cizgiçi, texnik, mühəndis peşələrində çalışıb. 2007-ci ildən həmin idarədən əmək təqüdünə çıxıb. əmək fəaliyyəti ilə bərabər bədii yaradıcılığını davam etdirib. Dövrü mətbuatın mətbu orqanları olan "Neft Daşları", "Ədalət", "Çənlibel", "Azərbaycan müəllimi", "Bütöv Azərbaycan", "Kredo", "Mütərcim", "Məhsəti" və sair qəzet-jurnallarda çap olunub. "Məcməüş-şüəra" ("Şairlər məclisi"), "Füzuli" ədəbi məclislərinin üzvü olub. AYB-nin üzvüdür. Hal-hazırda ədəbi fəaliyyətlə məşğuldur. Ölkə daxili və xarici bir çox internet saytlarında yaradıcılığı yayımlanır. "Kredo" qəzetinin əməkdaşıdır.

4

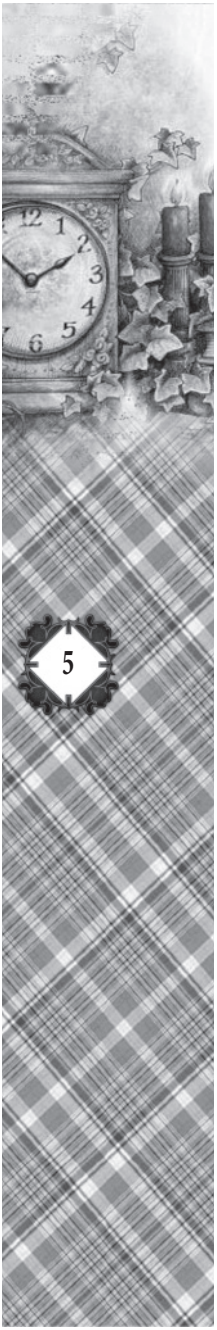

SƏCDƏ NƏ GƏRƏK HƏR BÜTƏ ALLAH OLAN YERDƏ?

Səcdə nə gərək hər bütə Allah olan yerdə?
Rəbdən nə xilas insana günah olan yerdə?

Bulmaz bir əlac ağrıya heç bir dəva dərman,
Loğman nə edər ürəyə min ah olan yerdə?

Zülmət bürüsün göylərə qapqarə çadırın,
Qarə gecəyə bir nurlu sabah olan yerdə.

Kim eşqi və əhlini sayar şeytana qulluq
Allahı buyuran kəbin-nigah olan yerdə?

İnsana səcdə eləyən bilmir, bu xətadır,
Tanrı evi adəmə səcdəgah olan yerdə?

Səbir edən, nicata çatar, deyirlər nahaq,
Heç kəs səbir etməsin zülümgah olan yerdə.

Qoy çırpmasın heç ələm özünü daşə, divarə,
Şadiman tifilin bağrı nişangah olan yerdə.

28.01.2007 /Neft Daşları

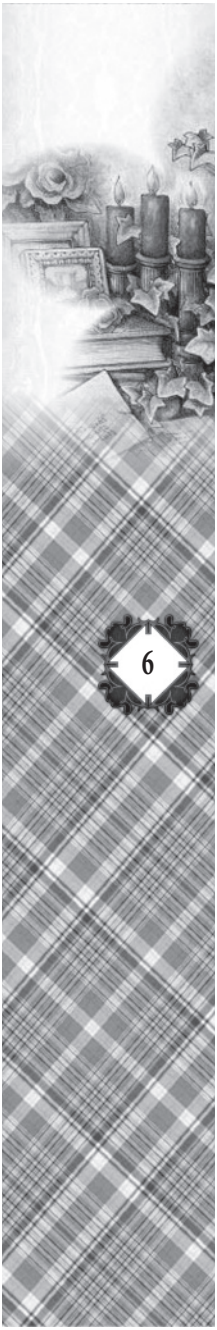

İLAHİ, SƏN MƏNİ ODA SALMISAN

Ya Rəbbim, yetişdi haqqa ibadət,
Etmişəm var ikən eşqinə adət,
Qəfildən qapımı döyür səadət,
Mənim ürəyimi yada salmısan,
İlahi, sən məni oda salmısan.

O ulu sevginə sadiq bəndəyəm,
Sənin ülfətinə mən daməndəyəm,
Mənim özümdədi, özüm məndəyəm!...
Bütün vücuduma səda salmısan,
İlahi, sən məni oda salmısan.

Ürəyim ahıma baxa bilməyir,
Ahım diləyimi yaxa bilməyir,
Donur gözdə yaşım axa bilməyir,
Ağla ruh titrədən nida salmısan,
İlahi, sən məni oda salmısan.

Şadiman səcdədə sənə hər zaman,
Çəkmə nəzərini qulundan aman,
Sənin cövhərindən gəlir bu iman…
Ürəyə eşq adlı qada salmısan,
İlahi, sən məni oda salmısan.

13.03.2008

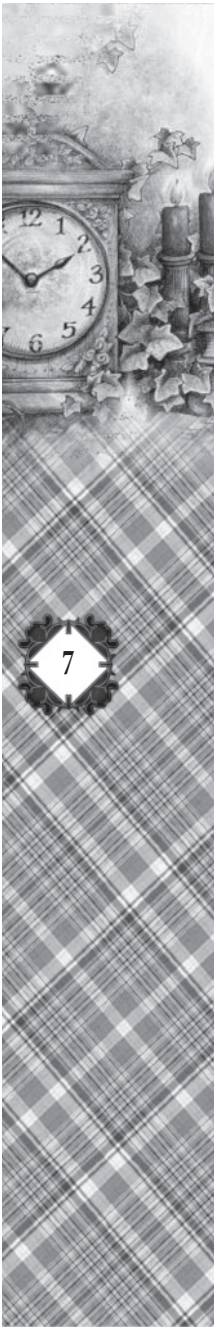

ALLAH ÖZ SİRRİNİ BİZƏ VERMƏYİR

Allah öz sirrini bizə verməyir,
O demək deyil ki, heçnə görməyir.
O bizi torpaqdan, sudan yaratdı,
Yaradıb dünyanın içinə atdı.
Biz nə ediriksə, O, bizə bağlı,
Belədən-beləyə fırladır ağlı.
Sınaqdan-sınağa zehni oynadır,
Ürəyi odlayır, qanı qaynadır.
Hər bir insan beyni - Ona aynadır.
Hər addım çağlayan fikir, düşüncə,
Onun nəzərində həm gündüz, gecə!
Gözümüz yumulu yataqda ikən,
Dörd tərəfi bağlı otaqda ikən,
Girir tənimizdən canı aparır,
Canda min bir yerdən tufan qoparır.
Gah payıza qaçır, gah qışa, yaza,
Biz yuxuda ikən dönür ulduza.
Ağlagəlməz yerdə parlayır, solur,
Ölüylə, diriylə təmasda olur.
Gözünü açırsan, görürsən otaq,
Səni qollarında yatırır yataq.
Bəs nədir yatarkən beyni qaynadan?
Beyinin içində tufan oynadan!
Demək, tən yataqda, canınsa oyaq,
Sən yuxuda ikən açıbdı ayaq.
Ağlına gəlməyən yerlərə uçur,
Yorulub dönəndə tənini qucur.
Bu nədir – Allahın bizə eyhamı?
Dirilik zənn edir dünyanı hamı!

***

Cahan bir bağçadır, bizsə bəhəri,
Uçub gedən zaman ömrün qəhəri.
Var üstə oturub varı yığanlar,

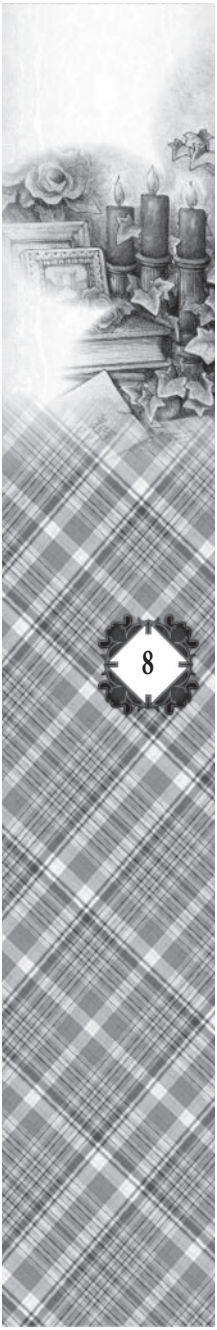

Allahın gözündə xarı yığanlar,
Fələyin kefinə soğan doğrayır,
Var-sərvət içində canı ağrıyır.
Həkimdən həkimə qaçır hər zaman,
Bilmir ki, günaha batıbdı iman.
Unudub haçandan haqla peymanı,
Dərdinə əlacı sanır dərmanı!
Ağrıyan təninə şəfa bulayır,
Anlamır içində canı ulayır,
Ağrıyan bədən yox, Allah verən can,
Çırpınır vəhşətdə qalıb yarımcan...

***

İnsan bir ağacdır, şirəsi qanı,
Beynə qida verən meyvəsi canı.
Vaxtı çatmayanda təndən dərməyir,
Allah öz sirrini bizə verməyir.

12.05.2007. Neft Daşları

BAĞIŞLA, ALLAHIM, BAĞIŞLA

Sən mənə çox görmə səcdəgahımı,
Üzümə bağlama qibləgahımı,
Ömrümə açılan sabahımı,
Dəmlərdə hıçqıran günahımı,
Ürəkdən qopan ahımı,
Apar yağmurla, yağışla,
Bağışla, Allahım, bağışla.

***

Zülmlər doğur Ay kimi,
Göz yaşlarım dəli çay kimi,
Fəryadım sənə çatmır hay kimi,

Bu dünya çoxuna vay kimi,
Təndir acılarım yay kimi,
Köməyimə kimi çağırım, kimi?
Dövran məni öldürür şeytan baxışla,
Bağışla, Allahım, bağışla.

***

Hər şey həddindən keçib,
Sitəm səddindən keçib,
Bu dünya dindən keçib,
Ağrı qəddindən keçib,
Dərdi sinədə min bir naxışla,
Bağışla, Allahım, bağışla.

***

Sən yerdə, göydə ali,
Bitmir cahanın qeylü-qalı,
Haçan sona yetər zavalı?
Ərz edirəm dərgahına halı,
Zamanın tərsinə fırlanır valı,
Axı, bu dünyada qalır dünya malı,
Hara gedirik belə baxışla?
Bağışla, Allahım, bağışla.

***

Tox sənə səcdəyə gedir Haca,
Varından bir qism vermir aca,
Tüstü içində göyünə açılan baca,
Layiqsiz pərçim olub oğurladığı taca,
Loğman göndər bu dərdlərə əlaca,
Sən bütün aləmlərdən uca,
Canımı al, gəlim dərgahına uça-uça…
Ruhumun yerini naxışla,
Bağışla, Allahım, bağışla.

***

Suyun üstündə gedirəm,
Baxtıma düşən anları
qorxulardan güdürəm,

Ağlımda baş qaldıran
şübhələri didirəm,
Ömrüm boyu sənə sitayiş edirəm,
Sənə doğru gedirəm!...
Məni tənbeh etmə bu baxışla,
Bağışla, Allahım, bağışla!

***

Şadiman heç vaxt həddini aşmadı,
Təbsiz heç və'də qaynayıb-daşmadı,
Heç kəsin önündə ucuzlaşmadı,
Şeytana, İblisə ulaşmadı,
Yazında yazladı, qışında qışla,
Bağışla, Allahım, bağışla,
Bağışla, Allahım, bağışla.

23.05.2007/ Gəmidə

ALLAH BİZİM YANIMIZDA

Allah bizim yanımızda,
O, hər şeyin özündədir.
Ağlımızda, canımızda,
Göydə və Yer üzündədir.

Ondan başlar səadət də,
Vicdanlarda itaət də,
Ocaq çatar məhəbbətdə,
Hər bir kəsin közündədir.

İlahidən can çağlayıb,
Gahdan gülüb, gah ağlayıb,
Tənə könül eşq bağlayıb,
O, Adəmin gözündədir.

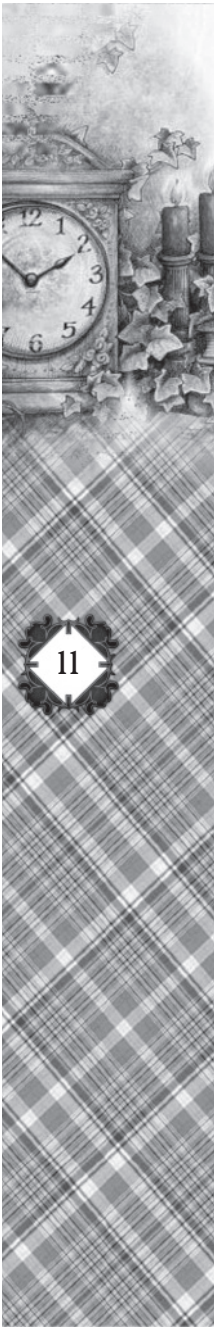

Onu danan kimi bəşər,
Yer üzünə qırğın düşər,
Ayaq tutub gəzər də şər,
Haqqın nuru izindədir.

Şadimanın can nəfəsi,
Bu dünyaya düşən səsi,
Həyatına eşq həvəsi –
Dilinin ilk sözündədir!

01.01.2009

***

Sənə açılıbdı əllər, İlahi,
Sənin hüzuruna gələsiyik biz.
Səni soraqlayır dillər, İlahi,
Günün bir günündə öləsiyik biz.

15.12.2009

EY BİR DƏLİ SEVDA DÜNYA

Nələr gəldi bu başıma?
Nələr etdim fəda dünya?
Gah döndün can sirdaşıma,
Gah könlümdə nida dünya.

Ağladanda güldürmədin,
Heç eşqini bildirmədin,
Ağrı verdin, öldürmədin,
Sandın mənə qida dünya.

Hara gedir bu cığır, yol?
Ürəyimdə alovun bol,
Boyunundan asılıb qol,
Qoyma qıra əda dünya.

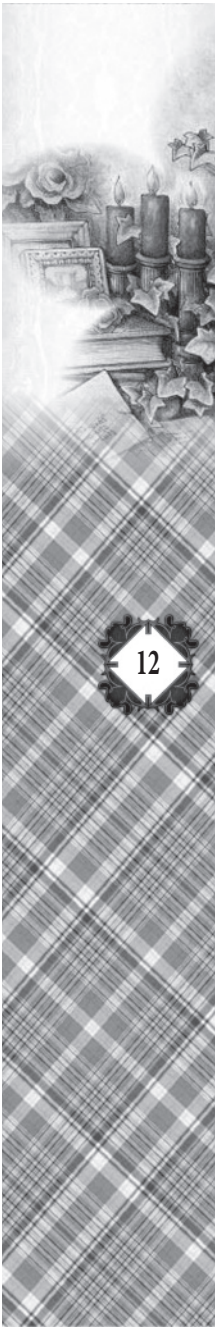

Əzəlin heç, sonun puçdu,
Ağlım səvab, hissim suçdu,
Günlər əldən quştək uçdu…
Doğdu min bir səda dünya.

Hesab etdin qəlbdə kamla,
Səadətin damla-damla,
Hə oynadın hər adamla
Etdin cana vida dünya?

Doğulanlar vuruldular,
Yollarında yoruldular,
Torpağına soruldular,
Heç bitmədi cidal dünya.

Şadimana sən baxmadın,
Can evinə buraxmadın,
Nədən dildən düşmür adın?
Ey bir dəli sevda dünya.

22.07.2009

SAZIM ÇAL

Dərdlərimin təzəsi çox, azı yox,
Ölər ömrün sərt qışı var, yazı yox,
Heç alında yazım kimi yazı yox,
Yaralanmış könlü al,
Qopuzum çal, sazım çal.

Mən gələli dünya yaman dünyadır,
Yazıq başım gecə-gündüz qaldadır,
Var-dövləti gözümüzü aldadır,
Yaralanmış könlü al,
Qopuzum çal, sazım çal.

Ellərimin qan ağlayan gözləri,
Alışdırır bağrın için közləri,
Yağılara göz dağıdır özləri,
Yaralanmış könlü al,
Qopuzum çal, sazım çal.

Dərd sinəmi min bir yerdən oxladı,
Bu kor olmuş bəxtim yenə yuxladı,
Gül bəslədim, ətrin yağı qoxladı,
Yaralanmış könlü al,
Qopuzum çal, sazım çal.

Nədəndir ki, buludlanmış nəhirlər?
Boğdu məni min bir yerdən qəhərlər,
Dünya zalım, üsbəüstdən zəhərlər,
Yaralanmış könlü al,
Qopuzum çal, sazım çal.

Zəmanənin üzü dönüb yenə də,
Min yara var qəmə batmış sinədə,
Tarix ağlar uçuqlanmış binədə,
Yaralanmış könlü al,
Qopuzum çal, sazım çal.

Tale quşu bağrımızdan uçubdu,
Əlçatmayan zirvələri qucubdu,
Bəxt sarayı başımıza uçubdu,
Yaralanmış könlü al,
Qopuzum çal, sazım çal.

Acılara ağlayan kim, gülən kim?
Dünya varın min bir yerə bölən kim?
Altunlarla çarpışan kim, ölən kim?
Yaralanmış könlü al,
Qopuzum çal, sazım çal.

Saçın yolur halımızdan mələklər,
Şimşəklərdən şivən qurur fələklər,
Qüsurlunu, qüsursuzu ələklər...
Yaralanmış könlü al,
Qopuzum çal, sazım çal.

Ey Şadiman, dünya mənim deyənlər,
Varın, pulun, əyin-başın öyənlər,
Haqqı danıb, tərəzini əyənlər,
Bir gün Tanrı dərgahında hey inlər,
Yaralanmış könlü al,
Qopuzum çal, sazım çal.

27.10.1991/Neft Daşları

NİGARANAM

Bu dünyanın qüssə dolu sabahına inamım az,
Qarlı qışdan üzü bəri uzaqlardan əl edir yaz,
Göylər sirli, günəş altun, yol gözləyən yollar bəyaz,
Bu sərsəri oyunların hər sirindən, nigaranam,
Dünyanın üst qatı asan, mən dərindən nigaranam.

Ağrı-acı qıvrılıbdı, ilan təki, köks içində,
Çöhrə gördüm, könül gördüm, vicdan gördüm
hər biçimdə,
Bu nakişi zamanənin nə var desən o içində,
Haqq qıfılı itirilmiş açarından, nigaranam,
Sürünəni ayaqlarda uçarından, nigaranam.

Dünya içi alovlanan bir məşəldi yanacaq hey,
Namərdi min qədd əyilən, mərdi sızlar yanıqlı ney,
Sürükləyir eniş-yoxuş min illərdi bizi ğiley,
Yerlərə səd ət bədənlər, ölümlərdən, nigaranam,
Ərzi-göyü ram eyləyən zülümlərdən, nigaranam.

Sinəm-bağrım köpüklənən bir nəhrdi qalxıb ərşə,
Əyilməzdir dağ vüqarım, amadədi hər döyüşə,
Zərif qadın vücuduma sığmaz, Tanrım, bu əndişə,
Acıları dağlar boyda insanından, nigaranam,
Hiyləsi min fil aşıran hər anından, nigaranam.

Şadimanın sinəsində dünya sığmaz, möhnəti çox,
Səadəti bircə anlıq ömrü boyu zilləti çox,
Bu dövranın hər addımı ürəyinə zəhərli ox,
Min il belə hönkürəcək sözlərimdən, nigaranam,
Ürəklərin için görən gözlərimdən, nigaranam…

07.10.1992 /Neft Daşları

QARA FİKİRLƏR OLMASA...

Qara fikirlər olmasa...
Heç ürəklərə dolmasa,
Ağıla zəfər çalmasa,
Adamlar olar silahsız,
Dünya sayılar günahsız.

Gəlməsə başdan sorağı,
Sönməsə haqqın çırağı,
Paslanar qırğın yarağı,
Qalar gecəsi sabahsız,
Dünya sayılar günahsız.

Qara fikirlər dağılsa,
Şərin evinə yığılsa,
Haqqını qucan ağılsa,
Özünü görməz Allahsız,
Dünya sayılar günahsız.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Körpə gözləri güləndə,
Aləm sevincə gələndə,
Şər pisliyindən öləndə,
Ömürdən keçər gün ahsız,
Dünya sayılar günahsız.

22.04.2011

KÖRPƏ GÜLÜŞÜ

Tağına şeh dəymiş qönçəyə bənzər,
Canlara dərmandı körpə gülüşü.
Könüllər oxşayan baxışları tər,
Hər evə loğmandı körpə gülüşü.

Hiylədən uzaqdı o pak çöhrələr,
Hələ lap fidandı zərif pöhrələr,
Unutsan dünyanı qəmlə qəhr elər,
Ahıyla yamandı körpə gülüşü.

Kiçik varlığıdı bəşərin o da,
Atılsa, tuş olar atan fəryada,
Bizdən sonra qalır hələ dünyada,
Gələcək zamandı körpə gülüşü.

İlahi, hökm edən yalanlara de,
Dünyanı fitnəyə salanlara de,
Savaşda günahı olanlara de,
Bəşərə ümmandı körpə gülüşü.

İnsan başdan-başa feilsə, qansa,
Bir körpə qurğuşun odunda yansa,
O pak təbəssümü dodaqda donsa…
O zaman divandı körpə gülüşü.

25.04.1997 /Neft Daşları

BU NƏ QANLI FƏLAKƏTDİ?

Amerkada terror nəticəsində 11 sentyabr 2001-ci ildə minlərlə ölənlərin, Türkiyədə və Azərbaycanda terror qurbanlarının ruhuna!

Amerika, macəralar məmləkəti,
Duydunmu heç baş verəcək fəlakəti?
Bircə anda yerlə-yeksan göydələnlər...
Fəryad etdi qatlar altda o ölənlər!...
Qanlı terror boğur bütün Yer üzünü,
Öz-özünə yağı bəşər, aç gözünü.
Sənin, mənim torpağımda qanlar axır...
Bu qəlbikor hökmdarlar hara baxır?!..

***

Qaranlıq göylərin üzündən qaçmış,
Səhər gözlərini təzəcə açmış,
Nyu-York şəhəri hələ yuxulu,
Titrək dodaqları bir şeh qoxulu.
Sonrakı dəhşətdən xəbərsiz şəhər,
Bilməyir nədir qəm, nədir heç qəhər.
O ensiz ticarət mərkəzi uca.
Bənzəyir yer üstə bəzəkli taca.
Yüz on mərtəbəli göydələnlər şah,
Göydən əl eyləyir yerə hər sabah.
Bu gün də axışır işçilər ora,
Ölüm də izləyir qarabaqara...
Birdən bir gurultu səsi ucaldı,
Hamı çaşbaş oldu, hamı mat qaldı.
İçi sərnişinlə dolu təyyarə,
Bilmədi nə Allah, nə də səyyarə,
Çırpdı göydələnin birinə özün,
Oldu para-para, məhv etdi izin.
İkinci təyyarə şığıdı bu an,
Digər göydələnə çırpıldı yaman.

Şəhəri toz, duman, fəryad bürüdü!...
Bütün Amerkanı ölüm sürüdü!...
O gün can götürüb min-min qaçanlar,
O gün dəhşətliydi necə də anlar.
Əkiz göydələnlər titrədi, əsdi,
Ölüm qapısının üstünü kəsdi...
Yerlə yeksan oldu, binalar uçdu.

***

Hansı hökmdarın boynunda suçdu
Bu tökülən qanlar, uçulan damlar,
Terrorda günahsız ölən adamlar?
Şəhəri toz-duman sardı bircə an,
Ölən bədənlərdə həyat gəzdi can...
Qulaqlar tutuldu haray-həşirdən,
Yox oldu bir anda ekizlər birdən.
Qopdu qatlar altda inilti, fəryad,
Tanrı dad eylədi, dodaqlar imdad!
Həm xilas edilən, həm də edənlər,
Haraya, həşirə, aha gedənlər,
Etdilər canların əbədi fəda,
Kim yetə bildi ki, aha, imdada?
O gün Nyu-Yorkda iki göydələn,
Zirvəsi göylərin bağrını dələn,
Sanki olmamışdı heç bu şəhərdə,
Batdı bircə anda ahda, qəhərdə.
Dünyanın bağrını partlatdı bu dərd,
Bəşərmi, cahanmı, İlahi, namərd?!
Qaldı uçuqların altda insanlar...
Ahla bədənləri tərk etdi canlar!...
Böyük Amerkanı titrətdi bu yas,
Hökmdar söylədi, qisasa – qisas!
Xalqı qarşısında and içən şahı,
Niyə düşündürmür xalqın sabahı?!
Siz qisas aldıqca qisaslar artır,
Hər sinə içində küdurət yatır!...

***

Ey qanlı terrora rəvac verənlər,
Qansızlar başına ey tac verənlər,
Etdiz millətləri əllərdə oyun,
Tökülən qanlardan, barı, bir doyun!
Hansı şah bəslədi o terrorçunu?!
Dində aramayın hiylə suçunu.
Gedir siyasətə qurban millətlər,
Artır Yer üzündə hər gün zillətlər.
Niyə bu qatilə görə bir xalqın,
Əzirsiz ayaqlar altında haqqın?!
Niyə əfqan xalqı qırılmalıdı?
Bağrına ölüm, qan sarılmalıdı?
Kim o terrorçunu bəslədi bir vaxt?
Kim onu var ilə eylədi xoşbaxt?!
Rus imperiyası – Sovet bir zaman,
Qonuma-qonşuya vermədi aman.
Qan çanağı etdi Əfqanıstanı,
Məzara döndərdi o gülüstanı!
Deyirlər, özgəyə qurulan tələ,
Yapışar bir zaman o quran ələ.
O qədər qan tökdü axırda özü,
Qanların içində kor oldu gözü!...
Qanlarla keçirtdi bir vaxt həyatı,
Yoruldu yollarda o könül atı.
Əbədi itirdi tacı-taxtını.
Sonra da ağladı qara baxtını!...

***

Üsəmə Bin Laden – kimdi bu adam?
O qandan, qırğından alır böylə kam?!
Kim ona vermişdi bu var-dövləti?
Hardandır bu qədər onun sərvəti?
Bir vaxtlar Amerka hey rusa qarşı,

Atırdı uzaqdan-uzağa daşı.
Sonra da Üsəmə əlinə keçdi,
Terrordan əyninə gizli don biçdi.
Şabaştək başına tökdü dolları,
Öyrədildi ona qırğın yolları...
Amerka hiyləylə Soveti yıxdı,
Dünyada ağalıq taxtına çıxdı.
Sonra da Bin Laden ağ oldu şaha,
Atdı ağasının özünü aha.
Böyük Amerkanı döndərdi qana,
Baxıb qəh-qəh çəkdi o bu divana.
Ağanın özünə ağ olan nökər,
Etdiyi cəzanın altını çəkər,
Ağa öz nökərin axtarır bu gün,
Qana döndərməkçin o qansız köksün.
Amerka dünyanı hey yamanlayır,
Bütün dövlətləri elə danlayır.
Başına pul qoyub o Bin Ladenin,
Söyür dönə-dönə uzunun, enin.
İslamın boynuna yıxılır günah,
Hər gün yamanlanır müsəlman, Allah.
Yoxdu siyasətin dini, imanı,
Hiylədi, fitnədi, şərdi zamanı.
Odur, qan gətirən məmləkətlərə,
Salan bu dünyanı fəlakətlərə.

***

Pe-Ka-Ka yaratdı Rusiya bir vaxt,
Guya ki, kürdləri etməkçin xoşbaxt,
Türkiyəyə qarşı ruslar Aponun,
Əyninə biçdilər o terror donun,
Onu pul-parayla təmin etdilər,
Hər cür təminatla əmin etdilər.
Sağına-soluna keçdilər elə,

Cibinə pul axdı belədən-belə.
Apo diz çökməyən çox kürd qardaşın,
Evinin içində vururdu başın.
O kürd kəndlərini xaraba qoydu,
Nə bircə kənd-kəsək, nə oba qoydu.
Axdı Türkiyədə qan su yerinə,
Ağalar getmədi onda dərinə?!
Tutdular Aponu türklər bir zaman,
O saat dünyada qopdu ah, aman.
Türkiyə, Aponu öldürmək olmaz,
Cahanı özünə güldürmək olmaz.
Orta əsirlərmi sən qan tökürsən?!
Bəs niyə de haqqı dara çəkirsən?!
Terrorçu demədi heç kəs Apoya,
Çünki türk xalqını salmışdı vaya.
Türk də, müsəlmandı, kürd də müsəlman.
Qoy boğsun onları bu tökülən qan!...

***

Bəşəri bölüblər iki hissəyə,
Bir qisim xalq bənzər qızıl kisəyə.
Bir qisim xalq isə qəpik-quruşdu,
Evində savaşdı, qandı, vuruşdu...!
Heç millət kimi də sayılmır onlar,
Axır yurdlarında elə hey qanlar...
Bir zaman xitabət kürsüsündən ah!
Jirinovski qatil işlətdi günah.
«Yer kürəsində türk qalmasa əgər,
Bəşərin köksünə nə zərbə dəyər?!»
Alimmi, cahilmi bilməm bu adam?
Haqdan deyə-deyə haqq edir edam!...
O vaxt hamı susdu onun üzünə,
Etiraz etmədi qanlı sözünə.
Türkün dünyasına ünvanlamışdı,

Çünki türk xalqını yamanlamışdı.
Xitabət önündə Makaşov elə,
Jit dedi yəhudi xalqına belə.
Millət vəkilləri haray saldılar,
Tənqid elədilər, zəfər çaldılar.
Nə qədər olmasa türkin birliyi,
Artacaq gün-gündən çox səbirliyi,
Qalacaq yağılar əldə dirliyi...

***

Bu gün Azərbaycan terrora qurban,
Ağalar sus deyir, olmaz qana qan!
Asala işğalçı terror yuvası,
Erməni cəlladın dildə duası.
Elə hey ağlayır bütün dünyada,
Varlı ağaları çağırır dada.
Deyir: « Bu dünyada bir xalqıq, yazıq,
Cahan nə boydadı biz isə azıq.
Sizlərə xaçpərəst qardaşıq axı,
Din birsə deməli sirdaşıq axı!
Azərbaycanlı kim – baş kəsən bir xalq.
Yalnız bizə tərəf olmalıdı haqq.»
Daşnak qan utdurdu yurda, gülzara,
Millət şəhidlərin əkdi məzara.
Hələ qardaşımız İranın özü,
Görmək istəmədi qanları gözü.
Erməni cəllada qolların açdı,
Dükanın, bazarın, yolların açdı.
Unutdu islamı o, dinimizi,
Satdı ermənіyə bəs niyə bizi?!..
Çünki istiqlalı istəmir o da,
Siyasət dinləri hey atır oda...!
Düz on iki ildi susubdu dünya,
Haqqı boğazından asıbdı dünya.
Bu başı bəlalı Azərbaycanın,
Terrorla aldılar neçə il canın!

Metroda, maşında, qatarda terror,
Qoydu vertalyotu hey darda terror.
Böyük təyyarədə, gəmidə terror,
Evdə, bağ-bağçada, zəmidə terror.
Asala Sadvala öyrətdi terror...
Bütün Yer üzünü göynətdi terror!
Dili açılmadı o vaxt şahların,
Üstünü örtdülər bu günahların!
Qarabağ terrorun əlində əsir,
Bizim dilimizi ağalar kəsir.
Deyir dözməlisiz bu zülümlərə,
Vətən bölünsə də çox dilimlərə!
Daşnak ermənilə dil tapın, barı,
Siz dözümlü xalqsız gözləyin arı.
Unudun şəhidi, itgini, qanı,
Vətən nə, qoruyun bir quru canı?!

***

Amerka dünyaya hay salıb bu gün,
Deyir: «Dağılmalı, Üsəmə, köksün!»
Bütün dövlətləri dada səsləyir,
Ürəkdə fil boyda bir kin bəsləyir.
Çox heyif – adamlar qırılıb orda…
İşğalda inləyir Vətənim burda…
Sən mənim dərdimə soyuqqanlısan,
Öz fəlakətinə ayıqqanlısan.
Mənim yaralarım bitişmib hələ,
Sən də dağ çəkirsən belədən-belə.
Edirsən erməni tərəfə meyil,
Deyirsən daşnaka terrorçu deyil.
O gün Amerkada ölənlərə mən,
Rəhmət diləyirəm lap cani-dildən.
Ruhları şad olsun Tanrı yanında,
Qanunu haqq desin bu dövranın da.
Qoy bütün cahanda terrora ölüm!
Bitsin bu həqarət, bitsin bu zülüm.

Minillik dinimə xor baxılmasın,
İslamın üstünə şər yaxılmasın.
Axmasın boş yerə qanlar dünyada,
Ey, bəşər, qanlardan bizə nə fayda?!
Allah özü yetsin naləyə, haya,
Vaya salanları yetirsin vaya!
Budur İlahidən təkcə diləyim,
Bu eşqlə sinəmdə vurur ürəyim!...

29.X.2001/ Neft Daşları

ROMA PAPASI

Roma Papası II İohan Pavelə
/Yojef Voytıla/

Ey Roma Papası, müqəddəs ata,
Səndə ilahi bir eşq var həyata.
O xəstə görkəmin necə də üzgün,
Ötüşür ömründə saatlar gərgin.
Ağrılı başınla ayaq üstəsən,
Bütün vücudunla necə xəstəsən.
Fəqət, dolaşırsan bu gen dünyanı,
Salmırsan yatağa ağrılı canı.
Halın yox deməyə bir quruca söz,
O könül ocağın kül içində köz.
Dininə bağlısan bütün canınla,
Bəllisən cahanda o ünvanınla.
Xəstə bədənində ayaqlar tutmur,
Titrəyən əllərin qələmə yatmır.
Ölkədən ölkəyə qonaq gedirsən,
Dünyanın özünü heyran edirsən.
Canında can varkən başçısan hələ,
Qitələr adlarsan belədən-belə,
Ey öz inamıyla Rəbbinə yaxın,
Sinəndə diləklər hey axın-axın.

Gecə də, gündüz də dilin duada,
O Vatikan adlı qədim yuvada.
Tanrı sevdasıyla aşıb-daşırsan,
Müqəddəs Məryəmə sidqlə coşursan.
Mənəvi cəsarət, o həyat eşqi,
Dininə sevdalıq bu büsat eşqi,
Xəstə vücudunla yaşamaq məşqi,
Fiziki zəiflik önündə şahdı,
Sənə güc verən də, yəqin, Allahdı!
Bəzən əl-ayaqlı xəstə adamlar,
Kiçik ağrılarla özünü damlar.
İllərlə yatağa düşüb qalxmazlar,
Ölərlər... həyata eşqlə baxmazlar.
Köksündə nə böyük dəyanət gəzir?
Bütün ağrıları əzabla əzir.
Görkəmin ruh verir hər duyan qəlbə,
Coşur misralarım sığışmır qəlbə.

***

Ey Roma Papası, müqəddəs ata,
Qoyma iblis haqqı odlara ata...
Dünən qonaq gəldin Azərbaycana,
Gəlişin bir səda saldı hər yana.
Bakıda o hava limanı gərgin,
Səni qarşılayan zamanı gərgin.
Bu gün bir mötəbər saray içində,
Lap titrəyən dilin haray içində.
O uca kürsüdən çıxış edirsən,
Uzaq əsirlərə coşub gedirsən.
Albanya tarixin çözələyirsən,
Köhnə yaramızı təzələyirsən,
Deyirsən burada Albanya vardı,
O vaxt xaç inamı bu yurda yardı.
Qədim dövürləri soraqlar tarix,
Alban əlifbasın varaqlar tarix.
O daş kəlisalar dünənimizdi,

Miladın ilkinə enənimizdi.
Mərd çar Cavanşirin harayı orda,
Qədim Albanyanın sarayı orda.
Sonra islam olub xalqın sabahı,
Quranda arayıb bu yurd Allahı.

***

Ey Roma Papası, müqəddəs ata,
Demək baş vurursan ən dərin qata.
Sən bizim keçmişi yaxşı bilirsən,
Tarixin çaş görən gözün dəlirsən.
Tuş oldu bu torpaq şər gərdişinə,
Vəhşi ermənilər vurdu dişinə:-
Bizim Məhəmmədə (/s)/ inamımızı,
Özününki etdi hər damımızı...
Atdı fəlakətə hey hamımızı,
Söndürdü tarixdə yurd şamımızı.
Qanbir qardaşımız, əfsus o zaman,
İsaya inamı qorudu yaman.
Dinbir ermənіyə çevirdi üzün,
Erməni eylədi sonralar özün.
İtirdi kimliyin doğma dilini,
Satqın dindaşının tutdu əlini...
Erməni Qafqazda artırdı sayın,
Sonra bu millətin hey qurdu vayın.
Uddu kilsələri, xaç məzarları,
Udduqca artırdı ahı-zarları.
Əslində erməni Qafqazda gəlmə,
Buna tarix özü vurubdu ilmə!
Artdı, Azərbaycan dedi mənimdi,
Siz yurdsuz, bu ölkə öz vətənimdi.
Harda xaç gördüsə ordan yapışdı,
Biz susduq, o isə həddini aşdı.
Qanbir ermənidən olmayanları,
Erməni adıyla qalmayanları,

Əfsus ki, erməni oyuncaq edib,
Öz tarix yolunda şər ocaq edib.
Əslinə kökünə xor baxmışları,
Tutacaq fələyin qanqarğışları!
O xərabə sevən şər bayquşları...

***

Ey Roma Papası, müqəddəs ata,
Əgər nəzər salsan mənəviyyata,
Alban abidəli xaç məbədləri,
Axtar kimliyini, aç məbədləri.
Açа bilərsənmi? Əsirdi onlar,
Tökülüb içinə, çölünə qanlar.
Qərbi Azərbaycan, gözəl Qarabağ,
Yurdlar oğurlanmış, sinələr dağ-dağ!
Bizə ar gəldi ki, keçmişə varaq,
Düşmənin hiyləgər köksünü yaraq.
Verdik ermənіyə tariximizi,
Onunçın İlahi yandırır bizi!
İtdi Albanyanın əlifbası da,
Vətəni bürüdü şər libası da!
Artdı ermənіnin boş xülyası da,
Quruldu ölkənin onda yası da.
Hər daş yazısını qorusaydıq biz,
Fəryada batmazdı indi qəlbimiz.
İslamı elmlə duysaydıq əgər,
Kilsə ermənin olardı məgər?
Allahı mövhumat odunda yaxdıq.
Ah, öz-özümüzə düşməntək baxdıq.
Çalışdıq qaçmağa keçmişimizdən,
Tanrı da usandı bu işimizdən.
İndi xaç qardaşın bizə xaindir,
Tarixdə hər qarış izə xaindir.
Hey dönük olduqca torpağımıza,

Vallah, ləkə düşdü papağımıza!
Qisas almalıykən azğın yağıdan,
Qurtula bilmədik qəmdən, ağıdan.
İnamım islamsa, Vətənim bu yurd,
Qoruya bilməsək basacaqdır qurd!

***

Yurdumun insanı, düşün bircə an,
Axı, səninkidir bu Azərbaycan!
Qoymayaq bu gözəl məmləkət bata,
Vətən – möhür imza gözəl həyata,
Saxlaya bilməsək atacaq bizi,
Min illik ölüyə qatacaq bizi!...

***

Ey Roma Papası, müqəddəs ata,
Qoyma o erməni köksündə yata.
Çəkdin həqiqətin qılıncın qına,
Qol qoydun erməni soyqırımına.
Türkə vəhşi təki baxırsan nədən?
O xaç qardaşındı vəhşilik edən.
Bax odur dağıdan cəlalımızı,
Artıran anbaan məlalımızı.
Tanrı birliyinə inamın varsa,
İlahi sevdası könlünə yarsa,
İslama kəc baxma Allah eşqinə,
Dünyanı nur edən sabah eşqinə.
Azğın qəsbkarla qurma ittifaq,
Cahanı dağıdar hər böylə nifaq!...
Məndə bir sevgi var bütün dinlərə,
Rəbbi yad eləyən o ayinlərə.
Allahın kəlamı eşqlə öyülür,
Quranda ayədə belə deyilir: -
Müxtəlif dinləri yaratdım ki, Mən,
Bəşərin könlünə eşq qatdım ki, Mən,

Onlar bir-biriylə girsin yarışa,
Xeyirxah əməllər hey aşıb-daşa.
Düşmən olmasınlar biri-birinə,
Səcdə eyləsinlər haqqın sirrinə.
Şah təki baxmasın din-dinə heç vaxt,
Allahdı ucada, Allahındı TAXT!
Ey Roma Papası, Müqəddəs ata,
Qoyma ki, inamın iblisi tuta,
Bəşər varlığıyçın söyləyək, Amin!
Dünyanı gülüstan eyləyək, Amin!

23-24.05.2002 /Neft Daşları

QALX AYAĞA , QOCA ŞƏRQ

Qalx ayağa, Qoca Şərq, sinənə dağ çəkillər,
Qanadırlar yaranı üstündən yağ çəkillər,
Öldürürlər haqqını üzünə ağ çəkillər,
Qədim Mesapatomya İraqın keçmişidir,
Muzeyləri dağıtmaq vəhşilərin işidir!...

Hər işğaldan talandı cahanın can tarixi,
Basqınlar, savaşmalar, qırğınlar qan tarixi,
Ölkələrdə qorunur dünyanın şan tarixi,
Qalın-qalın kitablar əsrləri yaratdı,
Biliyə baş vuranı nur dəryasına atdı.

İraq şanlı dünyanın keçmişindən xatirə,
Sığmır onun tarixi nə misraya, sətirə,
Hansı şahın haqqıdı ədaləti itirə?
Zamanın dolayları Mesapatomyaya yar,
Batırır bu cahanı xəyanətlər, ahu-zar.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Muzeylərdi cahanın qan yaddaşından soraq,
Qədim mədəniyyətin beşiyidi, o İraq,
Tarixin taxçasına gəlin tutağın çıraq,
Dünyanın qaynaqları o torpaqdan köklənir,
Diz çöküb, Şərq ayağa şər önündə təklənir.

Ey savaşı qaynadıb beyinlərə salanlar,
Ürəklərdə, başlarda vüs'ət alıb talanlar,
Sarılıb şuürlara çalın-çarpaz ilanlar,
Vicdanları qaynadır, könülləri bişirir,
Ölkə-ölkə dünyanı zülümlərə düşürür.

O torpaqda Füzuli « Leyli Məcnun » yaratdı,
Məhəbbətin fəğanı bütün şərqi oyatdı,
İlahi sevgisiylə sözə heykəl ucaltdı,
Orda Kərkük elləri qan qardaşıdı bizə,
Boğulubdu harayı, yetməyir dilimizə.

Ey dünyanı zülümə, ixtilafa satanlar,
Millətlərin içində özün uca tutanlar,
Şeytan-iblis qoynunda gecə-gündüz yatanlar,
Bu atılan silahlar İlahiyə tuşlanıb,
Yerin, göyün gözləri bəsdi qanla yaşlanıb.

Tarixi kor qoydunuz muzeylər çapılanda,
Düşmən gülləsi ağır, sinəyə sapılanda,
Nəcəfin, Kərbəlanın pak üzü qapılanda,
Cümlə müsəlmanlara xəyanətdi, bu işğal,
Cahangirlər, cahana cinayətdi, bu işğal.

Ulu Şərq, qalx ayağa, nədir başına gələn?
Hansı iblis, şeytandı o gül sinəni dələn?
Dünyanı güclə, zorla min bir qisimə bölən,
Ən böyük işğalçıdı özgə torpağı basan,
Haqqı çarmıxa çəkib, dini boğazdan asan.

Mən güclüyəm deyənlər – ən güclü Allahımız,
Sellər təki coşmada hər addım günahımız,
Bilmirik nə gətirər açılan sabahımız?
Puluna, sərvətinə uyan axırın ölüm,
Bəs nədəndir hər addım eylədiyin bu zülm?

Çox cahangir dünyadan ötdü, getdi ürəksiz,
Qaldı tacı və taxtı son məqamda dirəksiz,
Ey kürrəni çalxadan, sanma canı fələksiz,
Sənin də sonun çatar, məzara yar olarsan,
Cahanın yaddaşında qəsbkartək qalarsan.

02.05.2003 /Neft Daşları

ƏDALƏTİ QUL EDİRLƏR...

Qoca Şərqi diz çökdürüb iblislərin sitəmləri,
Bürüyübdü yer üzünü millətlərin matəmləri.
Bir zamanlar Şərqdən gəldi mədəniyyət, səadət də,
Yaradana, İlahiyə, Tanrımıza itaət də,
O səmavi kitablara gecə-gündüz ibadət də...
Savadı da, biliyi də, elimi də, o bəslədi,
Yer üzünü cəhalətdən yeniliyə o səslədi.
Uca-uca minarələr, kəlisalar ondan doğdu,
Sındırıldı büt allahlar, mövhümatı idrak doğdu.
Bir zamanlar peyğəmbərlər beşiyidi o pak diyar,
Torpağına qarış-qarış İlahidən möcüzə yar.
Qoca Şərqin keçmişini məzarladı, bu zalım Qərb,
Hegemonluq havasıyla azarladı, bu zalım Qərb.
Oğurladı ulların keçmişini, hər işini,
Döndü sonra yırtıcıya, hey qıcıtdı sərt dişini,
Oğurladı ulların beyinini, ağılını,
Bu dünyaya himn etdi hegemonluq nağılını.
Qoca Şərqi diz çökdürdü hiyləsinin ayağına,
Millətlərin qanı batdı o ucalan bayrağına.

Ehramlardan qopdu nalə, sultanların goru batdı,
Əbədilik bu dünyada Qoca Şərqin bəxti yatdı.

***

Bu cahanın ələmləri yığın-yığın qəlbə axar,
Ürək sınar, könül ağlar, göylərində matəm çaxar.
Böyük-böyük dövlətlərin hökmləri nə şahanə?
Qan tökülər yer üzünə, alov düşər bu cahanə!
Kiçik xalqlar xırdalanar əllərində oyuncaqtək,
Hiylələri tonqallaşar, ərşə qalxar gur ocaqtək.
Ədalətdən dəm vurarlar, kürsülərdə alışarlar,
Demokratya pərdəsiylə bir-biriylə yarışarlar.
Qatilləşər hökmdarlar, qan tökdükcə, ev yıxdıqca,
Haqdan dönüb kiçik-kiçik millətlərə kəc baxdıqca,
Aclıq artar, yer üzünü dilənçilik dolaşar hey,
İlahini öyə-öyə, əllər qana bulaşar hey.
Dinləri də siyasətə çevirərlər, o qansızlar,
Yaradanın hüzuruna yetənədək divansızlar.
Neçə-neçə körpələrin bələkləri qanla dolar?!
Dünya dözməz bu zülümə öz əliylə saçın yolar.
Kiçik xalqın yurdu belə taleyitək girov olar,
Ömürünün hər fəsili tufan, ayaz qırov olar.
İmperyalı həvəskarlar millətlərə verməz aman,
Neçə-neçə eli boğar, ölüm, illət, dərd, ah-aman?!
Kürsülərdə birləşərlər az xalqlara zillət üçün,
Bu birliklər fəlakətdi hər kiçik bir millət üçün.
Yardımları pərdə çəkər insanların gözlərinə,
Harınlaşıb varlandıqca vurularlar özlərinə.
O dilənçi paylarıyla yardımlaşır məmləkətlər,
Hər gün artır yer üzündə ürək üzən fəlakətlər.
Ədalətdən dəm vururlar, ədaləti qul edirlər,
Tərəzini əyə-əyə, haqqı üyüb pul edirlər.
Elə kiçik millətlərin harayını boğur şahlar,
Yurdlarına qan tökülür, unudulur bu günahlar.
Mənəm deyir – Avropanın, Amerkanın hakimləri,
Xırda-xırda dövlətlərdi əbədilik məhkumları.

Demokratya deyə-deyə dinlərini yeridirlər,
Millətlərin mənliyini, şüurunu əridirlər.
İş tapmayan, pul tapmayan insanlar üz tutur ora,
O imkansız dövlətlərin dili, dini düşür zora.
Düşüncəli başları da ölkələrdən qoparırlar,
Böyük-böyük millətlərin sabahıyçın aparırlar.
Gedir kiçik dövlətlərin gələcəyi məhviyyata,
Qul olmaqçın gəldi, Allah, az millətlər bu həyata!

***

Qurdlar yeyir quzuları, mənimkidir deyir ruzi,
Hər ikimiz Allahınıq, haqdan gələn xeyir-ruzi.
Xaçpərəsə, müsəlmana parçalanıb bu yer üzü,
Qan tökülər, yurd dağılar, fələyin də ağlar gözü.
Güclü, zəif – bölünübdü bu dünyanın insanları,
Bəbəkləri qan tutubdu, axır kədər leysanları.
Xaçpərəstlər varlandıqca müsəlmanı əzir, döyür,
Sərvətini, dövlətini, silahını hər gün öyür.
Azərbaycan işğal altda, torpaqları qan içində,
Müsəlmanlar xaçpərəstin əliylə divan içində.
Nə Rusiya, nə Avropa, nə Amerka görmür onu,
Güclülərin əyinində üstbəüstdən hiylə donu.
Ədaləti İsa təki çarmıxa da çəkir onlar,
Guya ki, bu yer üzünün dərdlərini çəkir onlar.
İkiüzlü ermənin işğalına göz yumurlar,
Parampapça məmləkətdən yağıya torpaq umurlar.
Hələ din də gətirirlər ölkəmizi xaç etməkçin,
Uzadırlar hey qanları, bu milləti ac etməkçin.
Balkanlarda, çeçenlərdə, əfqanlarda qanlar axır...
Bu amansız hökmdarlar qəh-qəh ilə durub baxır.
Ərəblərin, yəhudinin, İraqın da ağlar günü,
Harınlaşmış dövlətlərin əlindədi haqq düyünü.
Öz elində qaçqın olan millətlərin zülmünə bax,
Dövlətləri parçalayan hökmdarlar bölmünə bax.
Müstəqillik verildi pay, getdi əldən torpağımız,
Harınlaşır ağaların dəstəyilə qul yağımız.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Ədalətin çırağını söndürüblər kitabsızlar.
Axır günü tanımayan, gözləməyən bu tabsızlar.
İlahinin özünə də yalan satan imansızlar,
Ölümünü bir an belə yad etməyən zamansızlar.
Bu dünyanın kasıb, yoxsul dövlətlərin vay edirlər,
Qırğın salır ölkə-ölkə, qanlarını çay edirlər.
Məxsusdu zor dövlətlərə müstəqillik, azadlıq da,
Millətinə, sərvətinə, hörmətinə abadlıq da.
Az xalqların beyinini, ağılını qul edirlər,
İlhamını, mənliyini, şərəfini pul edirlər.
Allahdan da böyük sayır özlərini hökmdarlar,
Səyyarənin sinəsini qabar edib ahı-zarlar.
Bilən yoxdu sonu haçan çatacaqdı zülümlərin?
İnsanları parçalayan ləyaqətsiz bölümlərin…
Budur dünya xəritəsi, toxlar acı selə verir,
İncili də, İslamı da, kitabı da yelə verir.

***

Bu cahanın beşiyinə haram düşüb binəsindən,
Vurulubdu küt xəncərlə ədalətin sinəsindən.
Sağalmayan yarasından qan tökülür yer tasına,
Xilas yolu yoxmu, Allah, bu insanlıq dünyasına?
İslamı sən göndərdinsə güc ver, cəsur hümmət elə,
Ya yox eylə bizi tamam, ya bizi də millət elə!
Ey YARADAN, dərgahına göndərirəm diləyimi,
Ya abad et bu dünyanı, ya al apar ürəyimi…

18.12.2002 /Neft Daşları

AMERKA PREZDENTİ CORC BUŞ CƏNABLARINA MƏKTUB

«Hökmdarlar bir ölkəyə girən zaman onu xarabazara çevirərlər»
Quran, 27-ci surə, 34-cü ayə

/ İraq xalqının başına bomba tökmək üçün ABŞ prezdenti Corc Buş Səddam Hüseyinə 48 saat vaxt verib.../

Cənab Buş, dunyaya məsləhət yetər,
Bir gün tökdüyün qan sinəndə bitər,
Sən ey iraq xalqın aha batıran,
Dollarla dünyanın haqqın yatıran.
Könlündə Allahın rəhmi yox imiş,
Gözündə insanlıq fəhmi yox imiş.
Şərəmi köklənib bədəndə ruhun?
Gəl ərşə qaldırma cahanın ahın.
Orda körpələrin xoş nəfəsi var,
Orda anaların fəğan səsi var!
Bəsdir bu dünyaya ağıl verdiyin,
Tarixə çox qanlı nağıl verdiyin!...
Xalqları min yerə parçaladığın,
Fikri düşüncəni haçaladığın.
Allahı, İslamı şərləmək yetər,
Artıq bu fitvalar, qırğınlar bitər.
Tək Səddam deyil ki, İraqda bəşər,
İçində fitvalar hardan yerləşər?
Neyləyibdi sənə islam adamı?
Bəsdir, ürəklərdə ağlatdın kamı.
Dünyada qadasız ötüşməyirsən,
Niyə bir yol haqqa yetişməyirsən?
Atan da qırğından alırdı vüs'ət,
Qan tökmək ona da olmuşdu sənət!
Sən fitva verdikcə terror da artır,
Dinlər bir-birini ölümə atır.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Yaradan deyilsən can aldırasan,
Aləmi məhşərə hey saldırasan.
İçində vicdanı atdın qəfəsə,
Girdin şeytan ilə bir elə bəhsə,
Batırma İraqın harayın belə,
Uçurma insanlıq sarayın belə.
Qıyma könül açan o gülzarlığa,
Çevirmə bu yurdu sən məzarlığa.
Dağıtma evlərdə odu, ocağı,
Qanlarda üzməsin ana qucağı.
Sənin öz ölkən var, yurdun-yuvan var,
Guya ki, Rəbbinə neçə duan var?
Amerka xalqına bəla gətirmə,
Onların özünü aha yetirmə.
Hər atdığın bomba bir təzə terror,
Qanları çıxardar bil üzə terror.
Qan-qırğın salanın həyası yoxdur,
Xəmrində insanlıq mayası yoxdur!
Dünyanı çalxatma qan dənizində,
Əbədi deyilik bu yer üzündə!
Bəşər tarixinə savaşla düşmə,
Harda sərvət gördün ora ilişmə.
Qanlı müharibə könlünə qida,
Sənə eşqmi verir bu cəng, bu cidal?
Hamımız cahanda bəşər övladı,
Qoyma qalxsın ərşə onun fəryadı.
Göydə buludlardan qan-yaş tökülür,
Dərddən bu dünyanın beli bükülür.
Bomban körpələrin düşər başına,
İblis çevrilməsin can sirdaşına.
Analar gözündə təlaşa bax bir,
Hamımız adəmik qanı, canı bir.
Nə kürdə qardaşsan, nə türkə qardaş,
İblisdən yaranıb işlətdiyin baş.
Salma bu cahanı əzaba, zora,
Günəşin istisi bişirər qora…

Bəsdir, qəpik-quruş etdin xalqları,
Murdar dollarınla ötdün xalqları.
Dünyanı qırğına çəkmə, amandı,
Allahın məhşəri sonda yamandı!
Düşməsin qanlara dini-imanın,
Yel kəsər kələyin gələn dumanın.
Haqq-hesab çəkirsən əgər Səddamla,
Hünərin çatırsa tut onu damla,
Ona da hünərin çatsa bir zaman,
Yaddan yad ölkəyə yetişməz iman!...
Orda qadın, uşaq, qoca, xəstə var...
Hər tökülən qanlar sənə olmur ar.
Sən höküm etdikcə beyinlər qızır,
Bu axan qanları çiyninə yazır.
Ocağın çevirmə göyə İrağın,
Hərdən bir ölkədən gəlir sorağın.
Bəsdir, pılan cızıb yol göstərdiyin,
Xoşun gəlməyənə kol göstərdiyin.
Sənin silahın var, onun cihadı,
Könlünü əsdirir o İslam adı.
Cənab Buş, bir düşün bunun sabahın!
Haqqı çəkiləcək hər bir günahın.
Rəhm eylə amerka xalqına, ey şah!
Dünyada özünü sanırsan Allah.
Allah ayağına gələndə başın,
Dəryanı boğacaq acı göz yaşın.
Bəşəri qanlara çəkirsən özün,
İblis fitvasıyla yağlanıb gözün.
İçində şeytanın qapısın bağla,
Ağla, sabahının gününə ağla.
Orda axan qanlar mənim də qanım,
O xalqla bir yerdə döyünür canım.
İraqın köksünə dəyən bir bıçaq,
Mənim ürəyimdə açacaq ocaq...
Sən ey bu dünyanı xətaya salan,
Nəfəsin, həvəsin, istəyin yalan.

Gətirmə ölümü, qanı Bağdada,
Hər atdığın addım ölüm, qan-qada.
Ey ağlı, kamalı, düşüncəsi dar,
Səndən Amerkaya olmaz hökmdar!
Terrorla suçladın bütün bəşəri,
Sənsən bu cahanda yaradan şəri.
Ədalətsizlikdən doğubdu terror,
Dünyanın nəş'əsin boğubdu terror.
Güclüyə çatmasa gücsüzün gücü,
Olur intiqamçın terror ülgücü!…
Güclüdən də güclü Allahımız var,
Allahdan asılı sabahımız var.
Odur hər bir işi yoluna qoyan,
Mənəmmənəmliyə, fitnəyə uyan,
Onun qarşısında diz çökər bir gün,
Açılar dünyanın köksündən düyün…

***

Ey müsəlman əhli, haqqını anla,
Sənin kimliyini yudular qanla!
Dünən Əfqanıstan, bu günsə İraq,
Düşdün bir-birinin qəmindən iraq.
Ərəb, türk, balkanlar, çeçen, azəri,
Niyə kənarlaşıb haqqın nəzəri?
İslam ellərinə tökülən qandan,
Niyə qılınclanır İslam hər yandan?
Müsəlman tuş gəlir qanlı savaşa,
Dünyanın ürəyi dönübmü daşa?
Hamımız cahanda bəşər övladı,
Hamımıza bəlli adəmin adı.
Dinlərlə bölənlər məmləkətləri,
Artırır günbəgün fəlakətləri.
Buş bu gün İraqı boğazdan asır,
Ərəb ölkələri dilini qısır.
Tökür şər-Amerka qardaş qanını,
Ərəblər qoruyur şirin canını…

Artırır qisasçın şiddəti terror,
Qeyrətli qəlblərdə hiddəti terror.
Amerka suçlayır bütün dünyanı,
Özü tökə-tökə dünyada qanı…

***

Cənab Buş, nigaran yurdunu düşün,
Qan tökməyə gedən ordunu düşün.
Əgər belə çəksən cahanın dərdin,
Çəkib qutarmazsan bu qanın dərdin.
Bax hara gedəcək sonu bu işin?!
Sənin də əzilər bir gün fil dişin…
Gətirmə İrağa ölmü, qadanı,
Yad et kainatı və Yaradanı.
Gözünü tutmasın varın, sərvətin,
Gözünə kül atma sən həqiqətin.
Terrordan qurtulmaq istəyən, ey kəs,
Savaşın ayağın bu dünyadan kəs!
Axmasın cahanın gözündən yaşı,
Cənab Buş, ətəkdən gəl tök sən daşı.
Hamımız yer əhli - Kitabımız var,
Ulu Yaradana hesabımız var.
Dünyanı çevirmə bir Ərasətə,
Son qoy biabırçı bu siyasətə!
Cənab Buş, ətəkdən tökməsən daşı,
Yanar yer üzünün torpağı, daşı.
Daşdırma Allahın böyük səbrini,
Dünyanın qazıma belə qəbrini.
Sülhün carçısıdır ərəb salamı,
Hamıya öyüddür o pak kəlamı.
İncil, Tövrat, Zənbur, Quran eşqinə,
Dünyanı yaradan, quran eşqinə,
Axıtma cahanın gözündən yaşı,
Cənab Buş, ətəkdən gəl tök sən daşı…

18.03.2003 /Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

DÜNYANIN NƏZƏR NÖQTƏSİ

Avropa – dünyanın nəzər nöqtəsi,
Üzdə azadlığın müqəddəs səsi.
Varıyla, puluyla öyünən məkan,
Əlindən çıxıbdı çoxdan haqq sükan.
Özünü birinci dünyada sayır,
Üçüncü dünyaya azadlıq yayır.
Guya ölkələrin edib firavan,
İşləri yolunda gedir lap rəvan.
Xaç inancı ilə Allah sevərlər,
Özləri bilmədən günah sevərlər.
Rəqs meydançası, kazino, qumar,
Sanki yollarını ediblər hamar.
Hürriyyət veriblər qadın, kişiyə,
Bütün heyvanlara, itə, pişiyə.
Başgicəlləndirən dərmanları dəb,
Bunlar gah satılan, gah əkilən həb.
Min bir pozğunçuluq baş alıb gedir,
Bütün beyinləri çaş salıb gedir.
Silahı, içkisi, eşqi azaddır,
Onun dünya ilə məşqi azaddır.
İslam ölkələri yalnız sürünür,
Lap müqasiyədə miskin görünür.
Avropa hər şeydə keçibdir onu,
Gözü qamaşdıran azadlıq donu.
Sanki demokratya çöküb köksünə,
Aynada dəlitək baxır əksinə.
Ah, necə parlaqdır bu görüntülər?
Ali cəmiyyətdən yan üzüntülər.
Hər yerdə, hər şeydə birinci olmaq,
Bu böyük dünyada bir inci olmaq.
Fəqət, incidimi Avropa görən?
Haqqın, azadlığın qolunu gərən.
O qədər hürriyyət sevən olublar,
Özlərin sağalmaz dərdə salıblar.

Ölçüdən, çəkidən çıxıb düşüncə,
Basılıb həqiqət əbədi küncə.
Avropa ömrünü kəsir yarıda,
İtirir vicdanı, düz ilqarı da.
Böyük, kiçik yeri yox olub çoxdan,
Həqiqət aramaq olarmı yoxdan?
Ailənin özülü uçub, tökülüb,
Namus hasarları tamam sökülüb.
Oğul ata saymaz, qız isə ana,
İman deyə-deyə yaddı imana.
Öz qanunlarıyla yaşar islamı,
Avropa zənn edir cinayət damı.
Tapdanır hər yerdə islam adamı,
Batır ürəyində arzusu, kamı.
Əfqanstan, İraq, Çeçen, Fələstin,
Yardımla örtürlər qanların üstün.
Torpağı işğalda Azərbaycanın,
Neftini sorurlar, alırlar canın.
Həyanın, abırın beşiyi islam,
Onların ayağı altındadır tam.
Avropa qəsd edir haqq, ədalətə,
Fəqət özü düşür tam fəlakətə.
Orda millətlərin sayı azalır,
Başının üstünü müsibət alır.
Varın çoxluğundan sərxoş insanlar,
Beyni robotlaşan bu boş insanlar,
Cahana azadlıq dərsi keçirlər,
Düz yolu çaş salıb, tərsi keçirlər.
Fəqət, anlamırlar bu zaman ələk,
Dünyanı ələyir əlində fələk.
Ələk ələndikcə saf çıxır üzə,
Günəş bər-bəzəkdi gecə-gündüzə.
Ayı zülmətinə o mehman edir,
Haqqın ölçüsünə o iman edir.
Bu göz qamaşdıran dəbdəbələr puç,

Böyük Yaradanın qarşısında suç.
Şeytana, iblisə uyan Avropa,
Tutub bu dünyanı söz ilə topa.
Çıxıb məhvərindən din-imanı da,
Gəlib yetişibdi son zamanı da.
Narko-mafya, spid, hər cür pozğunluq,
Birinci dünyanı izlər pis sonluq.
Bir zaman yetişər… Avropa çökər,
Bu robot azadlıq bağrını sökər.
Onda Avropada ağıllı başlar,
O şeytan yuvasın əliylə daşlar.
İslamın adına dönüb gələrlər,
Allahın eşqiylə könlü bələrlər.
Qurana üz tutar bəşərdən olan,
Enər ayaqlara hər şərdən olan.
İslam çiçəkləyər, dünya nur saçar,
Bu adəm övladı haqq qapı açar.
Torpağın qanlardan qurtular canı,
Bir səadət tapar yazıq insanı.

***

Cahana müsəlman doğulan bir kəs,
Niyə edilməli varlığına qəsd?
Biz ki, bir dünyanın övladı olduq,
İnsantək anadan bir gün doğulduq.
Avropa duymasa bu həqiqəti?
Sonda puç olacaq çirkin niyyəti.
Axı ağlın şehi gözə ələnir,
Təb dilə gələndə sözə ələnir.
Hər kim ki, zirvəyə alüdə olar,
Özünü dərənin içinə salar.
Zirvə sevənlərin axırı puçdu,
Dərə su axıtdı, zirvələr uçdu.
Şərqi qan içində boğan Avropa,
Çətin ki, özünü axırda tapa.

31.10.-1.11.2004 /Neft Daşları

DÜNYANIN QƏMİNƏ QƏM KİMİ BAXDIM

Dünyanın qəminə qəm kimi baxdım,
Dünyanın sevinci güldürdü məni.
Bütün ağrıları qəlbə buraxdım,
Bu ağrı-acılar öldürdü məni.

Gözümdən damlayan yaş dərya oldu,
Düşüb bu dəryaya boğulub qaldım.
Sanki boğulmağım bir röya oldu,
Yenidən sabaha doğulub qaldım.

Zaman kül üfürdü gözümə mənim,
İşığı acışdı baxışlarımın.
Atəşim qarışdı közümə mənim,
Buzları əridi sərt qışlarımın.

13.10.2007

ETMƏDİ DÜNYA

Heç kəsə göstərməz öz vəfasını,
Çəkdirər gələnə qəm cəfasını,
Görən az olubdu o səfasını,
Hər haya, haraya yetmədi dünya,
Kimsəyə etibar etmədi dünya.

Boşaltdı gözlərdən dolan yaşları,
Kəllədi, sümükdü bomboz daşları,
Min illər çatılıb dərddən qaşları,
Hər ömür bağında bitmədi dünya,
Kimsəyə etibar etmədi dünya.

Endirdi sultanı, şahı taxtından,
Kimi düşürtmədi o ağ baxtından?
Bir ömrə qatmadı bir an vaxtından,
Ölənlə məzara getmədi dünya,
Kimsəyə etibar etmədi dünya.

Canı boğazından çıxarıb aldı,
O gül bədənləri qəbirə saldı,
Hamının gözündə axıra qaldı,
Ömürtək tələsik ötmədi dünya,
Kimsəyə etibar etmədi dünya.

Yolunda yorğundu bəşər karvanı,
Salar ayağına ötən sarvanı,
Gələnə, gedənə bəlli ünvanı,
Yorulub yollarda itmədi dünya,
Kimsəyə etibar etmədi dünya.

Az-az verdiyini əlindən qapdı,
Zaman dolayında tərsinə çapdı,
Hər doğulan təndə özünü tapdı...
Tək öz qanadını ütmədi dünya,
Kimsəyə etibar etmədi dünya.

Sümük daşa döndü, daş da divarə,
Zamanın əlində ömür avarə,
Gedənlər gəlmədi bir də dübarə,
Doğuldu heç sona yetmədi dünya,
Kimsəyə etibar etmədi dünya.

Səpər darısını torpağa, düzə,
Keçirər xəlbirdən çıxarar üzə,
Bənzər tələtümlü, çılğın dənizə,
Əvvəli, axırı bitmədi dünya,
Kimsəyə etibar etmədi dünya.

Haqdan atəş basıb bu canımıza,
Qaynayıb qarışıb al qanımıza,
Gəlməz o dünyaya heç yanımıza,
Bülbültək gül üçün ötmədi dünya,
Kimsəyə etibar etmədi dünya.

Şadiman, az olur ürək sevinci,
O sədəf içində gizlənən inci,
Ovxalar kaşını, dağıdar pinci,
Hiyləyə, tələyə getmədi dünya,
Kimsəyə etibar etmədi dünya.
Kimsəyə etibar etmədi dünya.

19.03.2001/Neft Daşları

KİMİNƏ ACI DÜNYA

Özütək qoca adı,
Himə bənddi fəryadı,
Gah zəhər, gah bal dadı,
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

Güləninə ar olmaz,
Biləninə yar olmaz,
Öləninə dar olmaz,
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

Əvvəli, axırı yox,
Örüşə naxırı yox,
Otu var, axuru yox,
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

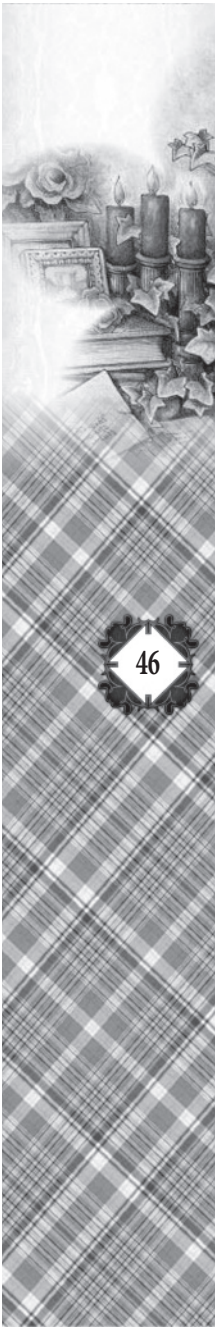

Dilində sözü çatlar,
Deməsə özü partlar,
Sünbülün biçər, artlar,
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

Dərdi içinə sığmaz
Dağıtdığını yığmaz,
Dolmasa göyü yağmaz,
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

Dəyəri bir saf almaz,
Əldən verdiyin almaz,
Niyə heç kəsə qalmaz?
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

İçdə yanar, qovrular,
Külü göyə sovrular,
Ahından qurdtək ular,
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

Göz yaşını mərd udar,
Varını namərd udar,
Özü niyə dərd udar?
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

Toxuna cah-calaldır,
Həm nəş‘ə, həm məlaldır,
Allah, kimə halaldır?
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

Hər ömür bir içimdi,
Torpağı ki, bir çimdi,
Öz göz yaşında çimdi,
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

Başda ağlını ovlar,
Gözdə yaşını qovlar,
Qəlbi aldadar, tovlar,
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

Köksü bölüm-bölümdü,
Bir ucu xoş zülümdü,
Bir ucu boş ölümdü,
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

Dəmri çürüdər pası,
Heç kəsə olmaz ası,
Hər adama bir yası,
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

Şadiman, bu nə içdi?
Su yerinə qan içdi,
Hamını sonda biçdi,
Kiminə acı dünya,
Kiminin tacı dünya.

27.04.2001/Neft Daşları

DÜNYA BELƏ QALAN DEYİL

İçi məhşər, qan andırar,
Dərdi candan usandırar,
Yeri, Göyü qəm yandırar,
Haqq əlində talan deyil,
Dünya belə qalan deyil.

Alışdırar köz bağrını,
Çeynər yalan hey doğrunu,
Çəkə bilməz bu ağrını,
Olmuşları yalan deyil,
Dünya belə qalan deyil.

Tanrısından bir qorxunuz,
Sinəsində var oxunuz,
Belinə ki, yük çoxunuz,
Bəşər təki solan deyil,
Dünya belə qalan deyil.

Zaman özü dərvişsayaq,
Sanmaz adəm ona dayaq,
Məzarda yer tapar ayaq...
Qol boynuna salan deyil,
Dünya belə qalan deyil.

Çalxalanır zülümlərlə,
Sərhədlərlə, bölümlərlə,
Fələk yazmaz ölümlərlə!
Biztək saçın yolan deyil,
Dünya belə qalan deyil.

Tanrısına göz olmazsız,
Ömrü boyu düz olmazsız,
Ayazına köz olmazsız,
Dərdi bizdən alan deyil,
Dünya belə qalan deyil.

Haqqı dara çəkən, anla,
Gəl oynama quru canla,
Dura bilməz bu ünvanla,
Dözümü bal, kalan deyil,
Dünya belə qalan deyil.

Ağlatmayın o gözünü,
Saraltmayın gül üzünü,
Qaraltmayın gündüzünü,
Çuval deyil, palan deyil,
Dünya belə qalan deyil.

Gözündə qan- yaş ağlaşar,
Acılarla hey bağlaşar,
Bir gün bizlə sağollaşar...
Boşaldıqca dolan deyil,
Dünya belə qalan deyil.

Bəşər fani yox əlacı,
Düşər başdan həyat tacı,
Ey Şadiman, ağart saçı!
Fələk biztək nalan deyil,
Dünya belə qalan deyil.
Dünya belə qalan deyil.

13.04.2001/ Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

DÜŞÜB QANLAR GÖLÜNƏ ÜZÜR FƏLƏSTİN, AY AMAN

Neçə gündür ki, İsrail Fələstini qan içində boğur!

Düşüb qanlar gölünə üzür Fələstin, ay aman,
Bu qədər müsibətə dözür Fələstin, ay aman.

Qəzzanın bağrı yara - axır qanları sel kimi,
Uçur güllə yağışı başları üstə yel kimi,
Qırılır bədən-bədən növrəstə canlar tel kimi,
Çəkilib gözlərinə fəlakətləri tül kimi,
Elə bil qurğuşuna nəzir Fələstin, ay aman,
Bu qədər müsibətə dözür Fələstin, ay aman.

Neçə gündür tökülür üstünə güllə yağışı,
Çəkilibdi sinəyə min cürə ölüm naxışı,
Bəs siyasətçilərin bumu həyata baxışı?
Köçübdü sinələrə dünyanın boranlı qışı,
Dərdiylə ürəkləri əzir Fələstin, ay aman,
Bu qədər müsibətə dözür Fələstin, ay aman.

Yoxdu imdad qocaya, nə uşağa, nə qadına,
Xocalı Soyqırımı düşür adamın yadına!..
Yetməyir heç bir ölkə bu tifillərin dadına.
Bəs görən kim çatacaq haqqın ahu-fəryadına?
İndi dildə ağıtək gəzir Fələstin, ay aman,
Bu qədər müsibətə dözür Fələstin, ay aman.

Kimdə ki, çoxdu silah aləmə tüğyan eləyir,
Salır haqqı ayağa min cürə hədyan eləyir,
Yandırır ürəkləri oduyla büryan eləyir,
Gücsüzə öz gücünü bu yolla bəyan eləyir,
Düşünən beyinləri üzür Fələstin, ay aman,
Bu qədər müsibətə dözür Fələstin, ay aman.

Özgə torpaqlarına göz dikənin həyası yox,
Kökü şeytana gedir, nə xəmri, nə mayası yox.
Nədən haqqın şər başa düşəcək bir qayası yox?
Dərdlərə çarə bulub bu cahanı sayası yox,
Diləsin yağıdanmı üzr Fələstin, ay aman?
Bu qədər müsibətə dözür Fələstin, ay aman.

Burda «balam» deyənlər gözdən yaşlar axıdır,
Doğulan körpələrin o ilğımlar can ahıdır,
Bilənlər yaxşı bilirlər, bu kimin günahıdır?
Hamımıza, ey bəşər, bir göyün tək Allahıdır!
İndi döyür qapısın hüzr Fələstin, ay aman,
Bu qədər müsibətə dözür Fələstin, ay aman.

Şadiman, nədir belə dünyanı xiffətə salan?
Əqli başdan aparıb aləmi nifrətə salan,
Haqq mənəm, deyənləri min cürə sifətə salan,
Ələdib qan yağışı Yeri Ərəsata salan,
Şəhidin qəbir evinə düzür Fələstin, ay aman,
Bu qədər müsibətə dözür Fələstin, ay aman.

Düşüb qanlar gölünə üzür Fələstin, ay aman,
Bu qədər müsibətə dözür Fələstin, ay aman.

04.01.2009

QƏZZADA GÜLLƏ YAĞIŞI...

Deyirlər dünyada müharibə yoxdu,
Amma o, daha artıb, daha çoxdu.
İndiki müharibələrin adı Terrordu,
Məzlumlara qurulan tələdi, tordu,
Hər tərəfdə yanğıdı, atəşdi, qordu.
Bu müharibələr çox uzun çəkmir,
Amma qandan doymadıqca əl çəkmir.
Balkanlarda atəş səngidi,
Bu hiylənin rəngidi.
İraq qan çanağına döndü,
Qarabağın çırağı söndü.
Gürcüstanda beş-on günlük dava başladı,
Ruslar o ki, var Gürcistanı güllə ilə daşladı.
Asetinə kömək adıyla torpağını zəbt etdi,
Özgənin yuvasında tikan təki bitdi.
Anaların gözünü yaşladı,
Dünyaya öz xilaskarlığını aşıladı.

***

1947-ci ildə İsrail dövlət yaratdı,
Fələstinin taxtı-tacı batdı,
Bəxti yatdı.
Yəhudi hissə-hissə
qopartdı torpaqlarını,
Artırdı qəm dağlarını.
Bir neçə gündür yenə,
Bürünüb ahlara sinə.
Fələstinə güllə yağışı yağır,
Od tutub yanır bağır.
Həsbullah beş yəhudi öldürür,
Dünyaya gücsüzlüyün bildirir,

Yəhudi beş yüz ərəbi qırır,
Aləmi bir-birinə vurur.
Bu qırılanlar mülkü insanlar,
Silahsız evində tökülür qanlar.
Susur dünyanın başbilənləri,
Axı özlərinin orda yox ölənləri!

***

Yenə repartyorlar bu müsibəti çəkir,
Yenə analar gözlərindən yaş tökür…
Haqq insanının müharibəyə nifrətdir baxışı,
Şər insanın isə bolluca alqışı.
Çəkilir Fələstin sakinin
ürəyinə qəm naxışı,
Deyirlər, gec-tez Yer insanını
tutacaq Allahın qarqışı,
Əslində xeyr-şər davasıdır dünyada,
Deyəsən, İlahini uydurublar xülyada,
Məzlumları məhkum etmək üçün,
Özlərini hakim etmək üçün.
Ona görə heç kəs kəsmək istəmir
cahandan qanlı göz yaşı,
Çatladır düşünən başı,
Ağladır bu müsibət dağı-daşı,
Qəzzada güllə yağışı…
Qəzzada güllə yağışı…

05.01.2009

AÇIN SƏRHƏDLƏRİ,
QIRIN SƏDLƏRİ

Çoxalıb dünyanın ahu-naləsi,
Hər baxış bəşərin qəm piyaləsi,
Sızlar yaraların qandır laləsi,
Əyir ölüm, qırğın niyə qədləri?
Açın sərhədləri, yıxın sədləri.

Dünya öz-özünə vuruşan deyil,
Ağrıya-acıya sarışan deyil,
Min bir dəhşətlərlə yarışan deyil,
İnsan öz başına açır dərdləri,
Açın sərhədləri, yıxın sədləri.

İlahi bir ömür veribdir bizə,
Çıxıb ağlımızla qan-qırğın dizə,
Qan töküb gəlirik sonra üz-üzə,
Aşırıq Yaradan qoyan hədləri,
Açın sərhədləri, yıxın sədləri.

Dünya altı qitə, dördsə okean,
Haqqın varlığını unudub insan,
Göy lərzəyə gəlib doğurur leysan,
Uçurub dağıdır bərə-bəndləri,
Açın sərhədləri, yıxın sədləri.

Bəsdir bir-birini nalan eylədik,
Sülhü yox, savaşı elan eyldədik,
Haqqa ibadəti yalan eylədik,
Gah qurduq, gah yıxdıq şəhər, kəndləri.
Açın sərhədləri, yıxın sədləri.

Dünya bapbalaca qadası böyük,
Hamımız xalvartək boyununda yük,
Hər bəxti saxlayır kəndir yox, bir tük,
Məhv edir şeytani feil-fəndləri,
Açın sərhədləri, yıxın sədləri.

Hamımız adamıq bu yuva bizim,
Dinlərdən doğulmuş hər dua bizim,
Allahın verdiyi su, hava bizim,
Gəlsin bir araya dünya mərdləri,
Açın sərhədləri, yıxın sədləri.

Siz allah qınamın bu Şadimanı,
Haqqına bağlıdır dini-imanı,
Saxlaya bilməyir ömür zamanı,
Qovun içimizdən şər namərdləri,
Açın sərhədləri, yıxın sədləri.

30.10.2009

XƏYALLARDA YAŞATDIĞIM, TÜRKİYƏ

Xəyallarda yaşatdığım Türkiyə,
Yaddaşını oyatdığım Türkiyə.
İstanbulunun, Ankaranın, İzmirinin
Adamla dolu küçələri.
Bir tərəfi buludlu,
bir tərəfi ulduzlu gecələri.
Ruhumda dolaşan məcnun vüsallı,
Axşamlarının dilləri şirin,
Dodaqları ballı.
Həsrətimlə yol yoldaşı,
Könül daşı, can sirdaşı.
Xoşbəxtliyin axar
gözlərindən sevinc yaşı,

Qəminə ağlar ürəyimin başı.
Ata yurdum, ana diyarım,
Ruhumda taxt quran sevgili yarım.
Sənin məhəbbətin
qəlbimdə şirindir niyə?
Xəyallarda yaşatdığım Türkiyə.

***

Əgər torpağına ayaq basaramsa,
Sevdalı mələyintək eşqini
könlümdən asaramsa,
Qara dənizin istəkli sularından
atəş dağılar könlümə.
Munisim ol, bu istəyimə dəlilik demə.
Əsən rüzgarına qarışaram,
Ağaclarının budaqlarından süzülən
şəbnəmlərinlə yarışaram.
Bəxtəvərcəsinə ana qucağına
atılan çocuq kimi,
Vüsalın həsrət əzabına həkimmi?
Oğrun-oğrun yuxularımda qapını açaram,
Azad bir göyərçintək göylərində uçaram.
Sənin lə təmasda olmaq üçün,
İstəkli torpağında müsafirintək
qalmaq üçün.
Canımdan boylanırsan
sənə can deyə-deyə,
Ürək bölünməz ikiyə,
Xəyallarda yaşatdığım Türkiyə.

***

Millətinin dili mənə doğma,
Sevdanı könlümdə boğma.
Sənə sarı gələr olsam,
Səndən istək dilər olsam,
Ey sultanların cah-calallı Vətəni,
Canın bilib basma bağrına ötəni,

Bir can birləşdirir təni.
Sən tənimizin canısan,
Doğmaca hisslərimizin həyəcanısan.
Ey istəkli yuvamız,
Ey həyat dolu havamız.
Ey harayımıza çatanımız,
Ey könül duyğulu sultanımız.
Sənə bağlı peymanımız,
Şəhidinin qanı tökülüb torpağıma,
Qan uddurdun bir zamanlar yağıma.
Ey qazilər məkanı,
Ey ümidimizin imkanı.
Al qırmızı bayrağın bağrımın içində,
Torpağına döşənmiş şəhidlərinin
məzarı ağrımın içində.
Sənə olan məhəbbətim bitməz,
Nə yazıq əlim əlinə yetməz.
Allahımın sevdiyi məmləkət,
Başın üstən uzaq olsun fəlakət.
Sənə olan peymanın sığmır çəkiyə,
Xəyallarda yaşatdığım Türkiyə...
Xəyallarda yaşatdığım Türkiyə...

27.10.2009

AXDI KÜÇƏLƏRƏ QANI UYĞURUN

Məqam o məqammı, zaman o zaman?
Bəs nədən korşalıb, kor olub iman?
Göy türk! Məzardan qalx, et dərdə dərman,
Dolaşır yurdunu kədər, ah, aman,
Qalıb yağı əldə canı uyğurun.
Axdı küçələrə qanı uyğurun.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Hanı babaların qılınc-qalxanı?
Hanı ulusların xaqanı, xanı?
İndi kor edirlər haqqa baxanı,
Ağzından bir qələt söz buraxanı…
Götür dərdlərini sanı uyğurun.
Axdı küçələrə qanı uyğurun.

Dili, əlifbası, kökü, komacı,
Həqqini bulmaqdı Çindən amacı,
Uçub şahlıq quşu, çökübdü tacı,
Ağlar qan içində qız, ana, bacı,
Yetib ölüm-qalım anı uyğurun,
Axdı küçələrə qanı uyğurun.

Nədəndir elinə sitəm edirlər?
Evinin içini matəm edirlər,
Boğub şadlığını xitam edirlər,
Şərin hər işini nə tam edirlər?
Dolub iblislərlə yanı uyğurun,
Axdı küçələrə qanı uyğurun.

Düşüb qeyrət çəkən yurddan didərgin,
Zaman axarında ömürü gərgin,
Həqqini deyənə ya zindan, sürgün,
İlahi, qanlarda bu dünya sərgin!
Göy türklə ölübmü şanı uyğurun?
Axdı küçələrə qanı uyğurun.

Bu bir soyqırımı, bu bir qətliam,
Şəhid oldu gənclər, öldü min bir kam,
Ürəkdə arzular qırıldı nakam,
Hardan Urumçuya gəldi bu ehkam?
Şəhid bədənlərin tanı uyğurun,
Axdı küçələrə qanı uyğurun.

Ey türk, birləşməsən sinən yanacaq,
Göy atlı babanın ruhu donacaq,
Qılıncın əlində düşmən sınacaq,
Birlikçin ürəkdə alışsın ocaq,
Göy Türk imperyası hanı uyğurun?
Axdı küçələrə qanı uyğurun.

Düşüb diyar-diyar ana Rəbiyət,
Dərdinə saplanıb çəkir əziyyət,
Ondakı bu qürur, uca heysiyyət,
Tanrıdan verilib haqqına niyyət,
Qaralıb sabahı, danı uyğurun,
Axdı küçələrə qanı uyğurun.

Şadiman, harayla Qarabağını,
Yanan Kərkükünün sinə dağını,
İndi Urumçiyə de bu ağını...
Dünya susub görmür türk fərağını,
Nədən daha yoxdu xanı uyğurun?
Axdı küçələrə qanı uyğurun.

15.07.2009.

BİR UYĞUR ÇOCUĞU
TƏPİKLƏR ALTDA

Bir uyğur çocuğu təpiklər altda,
Ağlayır, hıçqırır kor taleyinə.
Zülm evi qanunlar yazır həyatda,
Baxmayır məzlumun heç gileyinə.

Ekrandan hönkürən günahsız bala,
Sanki Yaradanı dada çağırır.
Ətrafdan bir kəs də yanmayır hala,
Yavru haray çəkir, yavru bağırır.

Özün cəsur sayan “Çinli əmilər,”
Uyğur olduğuyçın onu döyürlər.
Dünya belə getsə yerə gömülər,
Haqqın tərəzisin yaman əyilər.

Bir uyğur çocuğu qışqırır nalan,
Ekranı seyr edən yanıb tökülür.
Bu qanı körpəyə eyləyən elan,
Bilmirmi Allahın bağrı sökülür?

Küçədən maşınlar şütüyüb keçir,
O türk olduğuyçın təpiklər altda.
Asfalt bir uşağın qanını içir...
Görən nə baş verir insaniyyatda?

Niyə döyüldüyün uşaq bilməyir?
Harayı ətrafdan yardım gözləyir.
Axan göz yaşını kimsə silməyir,
Anları vahimə, ölüm izləyir.

Körpə əllərini tapdayır yağı,
Başına döşənən yumruqlar ağır.
Yaxır baxanları bu dəhşət dağı,
Yanır mənzərədən vaxt ağır-ağır.

Ruhlar nalə çəkir diksinir orda,
Xanların məzarı ahdan çatlayır.
Qalıbdı Urumçi büsbütün darda,
Orda dəyənəklər başda partlayır.

Sincan-Uyğur yurdu qanlar içində,
Körpə balasına əli çatmayır.
Şadiman sızlayır niyə, neçində?
Misrası ox olub şərə batmayır!...

23.07.2011

YARDIMA GEDƏN GƏMİ

Ey dünyanı fəlakət içində ağladanlar,
Ey insanlıq adıyla haqq yolu bağladanlar,
Ey gözləri yaşladıb sinələr dağladanlar,
Sarsıtdı bu vəhşilik yeri, göyü, aləmi,
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Cahan susub dayanıb haqq yolu azmışlara,
Bəşərin taleyini tərsinə yazmışlara,
Ədalətə, düzlüyə quyular qazmışlara
Nədir ki, şəhid olmuş adamların ələmi?
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Fələstin torpağıydı bu yardımın ünvanı,
İsrailə tuş gəldi niyə xeyir karvanı?
Müsibətlər, qırğınlar azğınların divanı,
Qələm nalə içində lənətləyir bu dəmi,
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Almanyadan ömürlük təzminat alan ölkə,
Bəs sənin tökdüyün qan – qanmı deyilmiş bəlkə?
Fələyin tərəzisi fitnə-felini çəkə,
Dünyamı hər qurulan oyunların sərsəmi?
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Bu insanlar Fələstin harayına gedirdi,
Otuz iki ölkəni birgə təmsil edirdi,
Sinələrin ahu-zar, nahaq savaş didirdi,
İsrail əskəriylə biçildi canlı zəmi,
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

İki min il çıxmışdın Fələstin torpağından…
Ayırıb yaddaş səni o dünənki çağından,
Çox sinələr darmadağ şəhidliyin dağından!..
Silahlarla danışır bəndə ağıldan kəmi,
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Özgə torpaqlarında ey dövlət yaradanlar,
Müharibə oduyla səfalət yaradanlar,
Bu minvalla özünə ədalət yaradanlar,
İndi güllə qoxuyur dünyanın ağız təmi,
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Müsəlman ölkələri qana, qırğına ürcah,
Kağızların üstündə qanunlar çalır gah-gah,
Din Allahdan gəlirsə – müharibə suç, günah,
Şəhidi artan dünya, qurumur gözün nəmi,
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Türkiyə yas içində şəhidinə ağlayır,
Ankaranın harayı ürəkləri dağlayır,
Fələstin insanları haqqa ümid bağlayır,
Naləyə batıb nədən dünyanın zili, bəmi?
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Allahu-əkbər deyib namazdan qalx, ey ərəb,
Dağıtdığın pullara şərəflə bax, ey ərəb,
Fələstin soydaşınçın bir sinə yax, ey ərəb,
Nə dünya sirli cənnət, nə də suyu zəmzəmi,
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Siz məni qınamayın ədalət arayanlar,
Cahanın yaraların ah ilə sarıyanlar,
Haqqı qoyub əbədi nahaqqa yarayanlar,
Yaradana darıdır bütün bəşərin cəmi,
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Baş nazir Ərdoğanın səsi gəzir dünyanı,
İsrail işğalçıdır itiribdir həyanı,
Həqiqəti kor edib çəkib gözə röyanı,
Batdı qana haraya qalxan millətlər cəmi,
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Biz də Qarabağ adlı bir kədəri bəslərik,
Haqqımızı vəhşəti tutanlara səslərik,
Torpağı işğal altda yatıb qalan kəslərik,
Müsəlman olmağınmı dərdi böyük bir gəmi?!
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

Ey Şadiman, bu cahan ağrıların içində,
Ya ədalət, ya fitnə bağırların içində,
Allah necə baş tapır oğruların içində?!
Hər yırtıcı ölkəyə simasız ölkə əmi,
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi,
Gülləbaran olundu yardıma gedən gəmi.

01.05.2010

İLAHİ, BU GÖRDÜYÜM HƏQİQƏT, YA YUXUMU?

Qardaş xalqlar içinə düşdü qırğın, ədavət,
Bir-birinə etmədi can-didələr səxavət,
Yenə gəzdi, dolaşdı türk ellərin xəyanət,
Hansı şeytan əlləri hiylə toru toxudu,
İlahi, bu gördüyüm həqiqət, ya yuxudu?

Qırğız, özbək o yurdda əsirlərlə yaşamış,
Tarix boyu at çapıb nə sirlərlə yaşamış,
Minarəli, çadırlı qəsirlərlə yaşamış,
Sinələrə tuşlanan yağıların oxudu,
İlahi, bu gördüyüm həqiqət, ya yuxudu?

Hələ ətəyimizi buraxmır düşmən əli,
Ürəyində küdurət bülbültək ötür dili,
Gözümüzü kor etmək istər çəkdiyi mili,
Ayıq olun, ey türklər, yurdunuz qan qoxudu,
İlahi, bu gördüyüm həqiqət, ya yuxudu?

Dinbir, dilbir soydaşlar niyə bir-birin qırır?
Türkün goru çatlayır, ulusu ərin qırır,
Qırğız özbək anası ah ilə sinə cırır,
Hər xeyirin üstünə şər özünü toxudu,
İlahi, bu gördüyüm həqiqət, ya yuxudu?

Biz heç zaman fitvanı, yalanları görmədik,
Ürəyimizdən çalan ilanları görmədik,
Kökümüzə od vuran talanları görmədik,
Odur ki, türk məzarı daim şəhid qoxudu...
İlahi, bu gördüyüm həqiqət, ya yuxudu?

Qırğızı özbək ilə yağı edən kim oldu?
Daim şeytandillilər bizlərə həkim oldu,
Ya Rəbb, can tərəzimdə bu dağ da çəkim oldu,
Düşmənin etdikləri nə azı, nə çoxudu,
İlahi, bu gördüyüm həqiqət, ya yuxudu?

Ey türk, elmini artır soydaşına sevda et,
Etdiyin sevdalarla yağılara qada et,
Əgər qüdrətin çatır bu şivəni yada et,
Hansı şeytan bu qanı qulağına oxudu,
İlahi, bu gördüyüm həqiqət ya yuxudu?

İndi Əmir Teymurun dərddən goru çatlayır,
Elmsizlik, cahillik yurd içində partlayır,
Səpilən şər darısın qanlı əllər artlayır,
Qana susan cəlladın həm acı, həm toxudu,
İlahi, bu gördüyüm həqiqət, ya yuxudu?

Ey Şadiman, türk çəkir ürəkuşağlığından,
O qar düşüncəsindən, yada yumşaqlığından,
Bəşərə sevda dolu yeddi qurşaqlığından,
Odur ki, başı üstə fırlanan şər çarxıdı,
İlahi, bu gördüyüm həqiqət, ya yuxudu?
İlahi, bu gördüyüm həqiqət, ya yuxudu?

17.06.2010

MƏDDAHLIQ ZAMANIN ÜRƏYİNƏ OX

Məddahlıq zamanın ürəyinə ox,
O ziyan gətirir beyinlərə çox.
Bitirir dünyada fəlakətləri,
Yerlə-yeksan edir məmləkətləri.
Kirlədir məkriylə bə'zən saf suyu,
Qazıyır insana ən dərin quyu.
Məddahlıq insanı Allah eyləyir,
Allahın önündə günah eyləyir.
Beyni zəhərləyir çürük kam ilə,
Zehində dolaşır bu ehkam ilə.
Məddahlıq doğurur fitnə-fəsadlar,
Ona ürcah olur qəlbi kəsadlar.
O alıb sürüyür bəşəriyyəti,
Hər zaman çirkindir onun niyyəti.

26.04.2010

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

AXIR VAXTLAR ARTIB
QƏFİL ÖLÜMLƏR

Axır vaxtlar artıb qəfil ölümlər,
Bu dünyanın havası da çatmayır.
Ağrı qəlbi dilim-dilim dilimlər,
Ona daha dava-dərman batmayır.

Ölüm yaman cin atına minibdi,
Haqqın bizdən tamam üzü dönübdü,
Günəşin də çilçırağı çönübdü,
İstiliyi canımızı tutmayır.

Hamı Allah sevdasıyla gurlayır,
Bu sevdaya düşəni haqq gorlayır,
Yalan dili, dil yalanı korlayır,
Heç kəs rahat başın atıb yatmayır.

Şər toxumu səpilibdi dünyaya,
Bürünübdü bəndə əhli riyaya,
Dünən olan bugün dönür röyaya,
Dünya bezib, adam başı qatmayır.

Biz hələ də fil qulağın xoşlarıq,
Dəli-dolu xəyallarla huşlarıq,
Fürsət düşdü bir-birini daşlarıq,
Hardan bilək, daş da başa atmayır?

Rəbbə daha xoş getməyir nağılmız,
Yer piltəsin silkələyir çuğulmuz,
Ey Şadiman, anlamayır ağılmız,
Aləm indi bu gedişlə tutmayır.

26.04.2011

GÜNƏŞİSEVƏRLƏR DEYİLLƏR SƏNƏ

Zəhmətiylə daim fəlakəti üstələyib, işıq kimi parlayan yapon xalqına

Günəşisevərlər deyillər sənə,
Bütün nəcibliyi öyüllər sənə,
Vallah, düzlükdə tay deyillər sənə,
Dərdə yük çəkməyən, ey yapon xalqı,
Göz yaşı tökməyən, ey yapon xalqı.

Vardır hər millətin böyük cəfası,
Səndə şüurludur insan vəfası,
Həyatı məntiqli, dolu qafası,
Dəhşətə çökməyən, ey yapon xalqı,
Göz yaşı tökməyən, ey yapon xalqı.

Nəhrlər titrədi ac canavartək,
Aldı cəhənginə yurdu ovartək,
Neçə şəhərini satıb-sovartək,
Bu dərddən hürkmüyən, ey yapon xalqı,
Göz yaşı tökməyən, ey yapon xalqı,

Dünyanı çalxatdın məşəqqətinlə,
Ağrını oxşadın şəfaqətinlə,
Ərzə heyrət etdin sədaqətinlə,
Qəmiylə səkmiyən, ey yapon xalqı,
Göz yaşı tökməyən, ey yapon xalqı.

Zəlzələ oynatdı yurdunu yerdən,
Tərpədə bilmədi qurdunu yerdən,
Fəlakət qorxusun şumlayıb dən-dən
Qəlbinə əkməyən, ey yapon xalqı,
Göz yaşı tökməyən, ey yapon xalqı.

Sunami yurdunu çatdı okyana,
Minlərlə insanı atdı okyana,
Fəryadı, vəhşəti batdı okyana...
Belini bükməyən, ey yapon xalqı,
Göz yaşı tökməyən, ey yapon xalqı.

Dünyada bir kimsə bilmir sonunu,
Zamana bağlanmış ömür anını,
Sirli təbiətin vəhşət donunu
Əyninə tikməyən, ey yapon xalqı,
Göz yaşı tökməyən, ey yapon xalqı.

Qurduğun ocaqda alışır közün,
Kimsə ayağına düşməyir sözün,
Vaxt gələr yenə də qalxarsan özün...
Günəşə baş əyən, ey yapon xalqı,
Göz yaşı tökməyən, ey yapon xalqı.

26.04.2011

YOXDUR HARAYINA GƏLƏN KƏRKÜKÜN

İraqlı yazar Əli Kərküklünün «Kərkük qan ağlayır, Anavətən isə Qəzza sevdasında məqaləsinə ithaf

İndi göylərində güllədi uçan...
Yoxdur harayına gələn Kərkükün.
Varmı ağrısına bir qucaq açan,
Axan göz yaşını silən Kərkükün?!

Hanı naləsinə bir hay deyəni?
Keçib şər əlinə göy at yüyəni,
Uzanan savaşlar bitməzmi yəni?!
Olmazmı üzünə gülən Kərkükün?

Yağı gözün dikib malı-mülkünə,
Bürünüb düşməni hiylə kürkünə,
Tuş gəlib fitnəyə, tuş gəlib kinə,
Şər toru toxunur bu Ərtürkünə...
Dinməyir halını bilən Kərkükün.

İraqı batıran qana, qırğına,
Hiyləni qaldırır şeytan dağına,
Kim çatır yurdunun ağlar çağına?
Dərdləri yığılır illən Kərkükün.

O, imdad diləyir türk ellərindən,
Asılıb fəryadı can tellərindən,
Nə gələr köməksiz, tək əllərindən...?
Ağrısı deyilmir dillən Kərkükün.

Türk Türkün halına niyə yanmayır?
Yatdığı yuxudan bir oyanmayır,
Türk, Türk arxasında, heç dayanmayır,
Yurdu yağmalanır ellən Kərkükün.

Qalxın məzarlardan yatmış Sultanlar,
İşğallar altında inlər Vatanlar,
Filin qulağına girib yatanlar –
Gəlir düşmənləri sellən Kərkükün.

Ordusuz, silahsız türkmən neyləsin?
Haqqı saymazlara nə ərz eyləsin?
Çocuq harayların kimə söyləsin?
Naləsi oylanır yellən Kərkükün.

İncidib sıxırlar, qaçsınlar yurddan,
Keçir ağrıları lap yeddi qatdan,
Düşüb igidləri daha yel atdan...
Alovu basılır küllən Kərkükün.

Orda sinələri ahla sökürlər,
Başbilənlərini əzib-tökürlər,
Dağların üstünə dağlar çəkirlər,
Ağlayır ürəyi tellən Kərkükün.

Biz niyə birləşə bilmirik, Türklər?
Bir-birin göz yaşın silmirik, Türklər?
Daha öncələrtək gülmürük, Türklər?
Çapmır göy atları çöllən Kərkükün.

Haqq dada yetməsə şərlər qollanar,
Bağlı ayaqları attək nallanar,
Qardaş harayına qardaş yollanar,
Başı sığal tutmur əllən Kərkükün.

Biz də Kərkük təki təkləndik bir vaxt,
Yağı evimizdə qurdu qanlı taxt!
Ayılın, ey Türklər, gözləməyir vaxt...
Qazılır məzarı bellən Kərkükün...

Şadiman, «evlərin dalı qayaydı...»
İndi qayalarda min ahu-vaydı,
Bəbəkdən tökülən gurşadı çaydı,
Süzülür göz yaşı göllən Kərkükün.

19.09.2011

HAQQLI OLMAQ İSTƏYİRSƏN, GÜCLÜ OL

Haqlı olmaq istəyirsən, güclü ol,
Budur, yalnız haqqa gedən yol!
Bu yoldan keçir ürəklər də,
Coşub-daşan diləklər də.
Bu yola təslim ağıllar da,
Uşaq ikən oxuduğum qorxulu nağıllar da.

Gücə könül verənlər çoxdan
dəf ediblər keçilməzləri,
Dünya saymır seçilməzləri.
Gücünü bilsələr sənə aşiq olarlar,
Duysalar gücsüzsən saçını yolarlar.
Evinə qırğın salarlar,
Əzrayıl qisimdə canını alarlar.
Haqqını sübut eləmək üçün,
Çox fikir eləmək neçin?
Əvvəl silahlan,
Çünki bununla alınır qan!
Canını düşün,
Sənə fəlakət gətirəcək anını düşün.
Güclü olsan sənə dəyməzlər,
Bəxt yolunu əyməzlər.
Allah, Allah deməklə,
ağlın çətinliyi aşmaz,
Allah Yaradandır,
O, bəndələrin işinə qarışmaz.
Dünya qan və məkir içindədir,
İndi Rəbb özü də fikir içindədir.
Yəqin ki, öz yaratdıqlarına peşimandır,
Bu da çoxdan verilmiş fərmandır.
Yaşamaq istəyirsənsə qansız və davasız,
güclü ol,
Silahın varidatından çox olsun,
Sənə gələn təpkilər yox olsun.
Bax elə götür yəhudiləri, bir vaxt
Hitler onları sobaya atırdı,
çünki gücü var idi,
aləmi bir-birinə qatırdı.
Bu güc zehninə yar idi,

***

İndi onlar Fələstini oda-alova atır,
Şeytanın belində yatır.
Çünki silahlanıblar öz güclərini
dünyaya göstərmək üçün,
Yandırırlar fələstinlərin ciyərinin için.
Ərəb qardaşlarım,
kef dünyası çoxdan keçib,
Cahan qan şərbətini içib.
Neftdən banglərə yığdığınız
pullar dadınıza çatmaz,
Nədən sizi bu tökülən qanlar
qəflət yuxusundan oyatmaz?
Heç olmasa Səddam Hüseyini
yadınıza salın,
Onun başına gələnlərdən ibrət alın.
İndi gücü olmayan sayılmaz,
Nədən İslam dünyası
qəflət yuxusundan ayılmaz?

***

Ey hakimiyyətdə oturan islam övladı,
Gör başın üstündə gəzən fəryadı.
Ağlını başına yığ,
Tamahını sığ,
Öz xalqına etdiyin mənəm-
mənəmlikdən qaç,
Millətinlə birlik süfrəsi aç!
Bəsdir başına döydülər,
Eninə, uzununa söydülər.
Hərdən bir mən,
Vallah müsəlman olmaqdan utanıram,
Özüm özümə od tutub yanıram.
Fələstin, Livan, Əfqanıstan, İraq,
Kosova, Uyğurlar, Qarabağ
Sinəmizdə çalınçarpaz dağ!

Görəsən bizim başda oturan
kişilərimiz hara baxır?
Qadın, uşaq, qoca qanı sel kimi axır!
Əlimizi tərpədən kimi terrorçu deyirlər bizə,
Haqqa gedən yolu əyirlər bizə.
Alıblar ağıllılar min illər fayda.
Belədir dünyada qayda,
Silah olsun atın, eşşəyin, dəvən,
Oğlun, uşağın, nəvən,
Çoxdan silahlanıb canını, namusunu,
lap elə varını sevən,
Öz gücünə güvən.
Gücü olmayan dövlət,
Dünya tərəfdən qazanar lənət!

***

Budur, qansız, qadasız
yaşamaq üçün haqqına gedən yol,
Haqlı olmaq istəyirsən güclü ol!
Güclü ol!

11.01.2009

EY VƏTƏN

Ğah sinə odumsan, gah könül odam,
Sənsiz bu dünyada aham, fəryadam,
Vətənsiz kol-kosdu, bir heçdir adam,
Yarandın ürəkdən, qandan, ey Vətən,
Səni çox sevirəm candan, ey Vətən.

Gəl basım bağrıma ağrı-acını,
Tanrı zirvələrdə tutsun tacını,
Tapsın tapılmayan hər əlacını,
Qurtarsın hiylədən, qandan, ey Vətən,
Səni çox sevirəm candan, ey Vətən.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

O dilbər eşqinə kənizəm, qulam,
Sənsiz bədənindən üzülmüş qolam,
Gəl keç sinəm üstən mən sənə yolam,
Yarandın bəlkə də candan, ey Vətən,
Səni çox sevirəm candan, ey Vətən.

O hicran atəşin könlə qubardır,
Həsrət dalğasını kədər qabardır,
Hər acı möhnətin xoş günü vardır,
Qoy bəxtin çağlasın andan ey Vətən,
Səni çox sevirəm candan ey Vətən.

Təbrizdən - Dərbəndə könül avazım,
Tale gülzarında ətirli yazım,
Bayatım, dastanım, ozanım, sazım,
Tənim əynindəki dondan, ey Vətən,
Səni çox sevirəm candan, ey Vətən.

Əsir Qarabağın kül oldu getdi,
Bu duman dağlara tül oldu ğetdi,
Başımıza yaman kül oldu getdi…
Sinəm kabab oldu şandan, ey Vətən,
Səni çox sevirəm candan, ey Vətən.

Qaytar o qul olmuş vüqarı, qaytar,
Qaytar əsir düşmüş, o arı qaytar,
Qaytar, övladına ilqarı qaytar,
Əksilmə şərəfdən, şandan, ey Vətən,
Səni çox sevirəm candan, ey Vətən.

Şadiman könlünə bar sanır səni,
Ey mələk baxışlım, yar sanır səni,
Küllü məmləkətə var sanır səni,
Heç vaxt qopmayasan sandan ey Vətən,
Səni çox sevirəm candan ey Vətən.

28.X11.2003/ Neft Daşları

AZƏRBAYCAN

Səməd Vurğunun
«Azərbaycan» şerinə

Məhəbbətin cana dəva,
Sənsiz nədir de su, hava?
Dodağımdan qopan dua,
Can içində sevdalı can,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Xəzərinin bağrı coşar,
Fırtınalar aşıb-daşar,
Varlığımız sənlə yaşar,
Ürəyimdə dövr edən qan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Abşeronun küləkləri,
Göllərinin ördəkləri,
Coşdurar eşq ürəkləri,
Qaçaq düşər təndən hicran,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Çıraqqalan bir aləmdi,
Duman düşdü, gözü nəmdi,
Sənlə keçən nə xoş dəmdi?
Sehirləşir hər saat, an,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Könlünə yar istiqlalın,
Qəlbi oxşar bu cəlalın,
Sona yetsin qeylü-qalın,
Çatsın kama yurdda hər yan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Yel atında yal-yəhərin,
Tükənməsin bar-bəhərin,
Ötüb getsin qəm-qəhərin,
Zülmətində parlasın dan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Daim xeyrə olsun yazın,
Ötsün qışın, gəlsin yazın,
Bayrağında Ay-Ulduzun,
Qoy parlasın eşqlə hər an,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Sabahımsan, gözəl Vətən,
Ey ürəkdə, canda bitən,
Varmıdır de, eşqinlə tən?
Deyir sənə yer-göy ay can,
Azərbayan, Azərbaycan.

Bakı, Şirvan, Şəki mələk,
Mil-Muğanın arzu-dilək,
Qarabağın viran ürək,
Düşmənini tutubdu qan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Gözəl Bərdən bir yaraşıq,
Ona baxan olar aşıq,
Eşqindən ver qaşıq-qaşıq,
Tökülübdü Şuşaya qan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Gözəl Şəki bir şahzadə,
Pak cənnəti salır yadə,
Səndən varmı heç dünyadə?
Bulaqların torpağa can,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Oğuzunun meşələri,
Cənnət-məkan guşələri,
Qartalların peşələri-
Zirvələrdən qoparmaq san,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Təbrizinə çatmır əlin,
Şux Urmiyan, Ərdəbilin,
Var Borçalı – gözəl elin
Sən bu eşqlə alovlan, yan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Cəbrayılın kəhrizləri,
Kəlbəcərin pak izləri,
Laçınının dağ-düzləri,
Yad əlində olub büryan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Sərvətlərin aşıb-daşır,
Dilə düşür, el dolaşır,
Dostun gülür, yağın çaşır,
Dərd ürəyi edir büryan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Abadlaşır kənd, şəhərin,
Yenə artır bar-bəhərin,
Ölüb gedər qəm-qəhərin,
Torpağındır gül-gülüstan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Lənkaranın yamyaşıldır,
Lerikinin üzü aldır,
Qızlarının dili baldır,
Yenə gülür üzə dövran,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Gədəbəyin gözəl üzü,
Tovuz, Qazax ceyran düzü,
Nə gözəldir Gəncən özü?
Səadətlə deyir zaman,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Arazın lal, Kürün şaqraq,
Gur suları yurda çıraq,
Tarixini varaq-varaq,
Fəlakətlə alıb-qucan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Durub gəlsən, düş Salyana,
Tellərini bir sal yana,
Aşiqini qoyma yana,
Səninkidir, bu şöhrət-şan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Göygölünün dağ vüqarı,
Ram edibdi dostu, yarı,
Qoşqarının bumbuz qarı,
Çeşmələrdən verir nişan,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Gözəl Quba bir tamaşa,
Çat Xaçmaza, gir qumaşa,
İstiqlalla, eşqlə yaşa,
Dada yetsin nəş‘ə hər an,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Qusar, Xudat qoşa şamdır,
Qədim Şabran xoş ilhamdır,
Qərib düşmüş Dərbənd – kamdır,
Bu kamınla sevdalan, yan!
Azərbaycan, Azərbaycan.

Siyəzənin gül-gülüstan,
Xızın yaşıl – göy bağ-bostan,
Tağayındır – könlə yatan,
Gözüm yatmaz görrəm haçan?
Azərbaycan, Azərbaycan.

Şadimanın ürəyisən,
Can içində diləyisən,
Yerin, Göyün mələyisən,
Eşqindəndir hiss, həyəcan,
Azərbaycan, Azərbaycan.
Azərbaycan, Azərbaycan.

26.01.2008

AYRILIQ

Saldın varlığımı dərdə, qüssəyə,
Qoymadın könlümü bir gülümsəyə,
Böldün ürəyimi iki hissəyə,
Günahsız qəlbimə talan, ayrılıq,
Canı cəfalara salan, ayrılıq.

Başdan-başa fitnə o kainatın,
Yalandır, röyadır soyuq büsatın,
Könlü qüssələrə alırsan-satın,
Qoymursan gülməyə bəxti, ayrılıq,
Sən belə qurmusan təxti, ayrılıq.

Bir zaman od qoydun Azərbaycana,
Eli dərdə saldın, qəsd etdin cana,
Cənub yad əllərdə hey yana-yana...
Yurduma dağ-düyün çəkdin, ayrılıq,
Qəmləri üstünə tökdün, ayrılıq.

Min-min qanunları hey kəşf edirsən,
Adəm qapısına, əfsus gedirsən,
Zehni mərəkəylə neyçin didirsən?
Sönübdü diləklər niyə, ayrılıq?
Sınıbdı ürəklər niyə ayrılıq?

Yamandır gəlişin qoca dünyaya,
Hesabda pisliyin heç gəlməz saya,
Əzabına dözməz nə dağ, nə qaya,
Həsrətli gözlərə nəm-yaş, ayrılıq,
Ağrılı ürəyə bir daş ayrılıq.

Həyata qüssələr axır dilindən,
Ürəklər salamat çıxmaz əlindən,
Elə saç olmaz ki, salmayasan dən,
Hökmü-əməlindən yaman, ayrılıq,
Çəkir bəlaları zaman, ayrılıq.

Çağrılmaz qonaqsan, qəfil gəlirsən,
Qəlbləri qırmaqda zirvə dəlirsən,
İqamətgahında çox yüksəlirsən,
Qəmə, qüssələrə açar, ayrılıq,
Əlindən ürəklər naçar, ayrılıq.

Hökmlər, qanunlar çox-çox yazırsan,
Taleyə heç nədən quyu qazırsan,
Bə'zən həddi aşıb, yolu azırsan,
Heçnə düşündürmür səni, ayrılıq,
Bu dəhşətə salır məni, ayrılıq.

Ah, yeddi hərfin sədasına bax,
Ürəklərə dəyən qadasına bax,
Qanunlar çıxaran ədasına bax,
Başdan-başa ölüm və qan ayrılıq,
Əlindən odlanır cahan, ayrılıq.

Qubarlı, mükəddər olur ürəklər,
Bə'zən heçə dönür sonsuz diləklər,
Çılğın əməllərin xəzri küləklər,
İnsanlıq mülkünü gəzən, ayrılıq,
Amalı, istəyi üzən, ayrılıq.

Səfil diyarında oyunun saysız,
Ömür keçirmisən çox günsüz, aysız,
Dəqiqən olmayıb naləsiz, vaysız,
Şadlığa, sevincə sonsan, ayrılıq,
Sən qəfil ölümə donsan, ayrılıq.

Məhəbbət əlindən yığılıb cana,
De, əzab vermisən nə qədər cana?
Dünya əməlindən gəldi cəzana,
Ay həsrət, iztirab, zülüm, ayrılıq,
Fikrə, düşüncəyə ölüm, ayrılıq.

İldırımlar təki çox çapıb keçdin,
Qəmləri axtarıb, şadlığı biçdin,
Ürəyi özünə yurd-yuva seçdin,
Ələmdir, kədərdir balan, ayrılıq,
Qəmi kaman təki çalan, ayrılıq.

Şadimanın qəlbi düyünlü-dağlı,
O vüsal evinin qapısı bağlı,
Heç etdin şüuru, heç etdin ağlı,
Hiyləni, fitnəni quran, ayrılıq,
Qəlbimə əzəldən boran, ayrılıq.

19.04.1978.Yasamal

VƏTƏN GÜLSÜN

Vətən elə gölə bənzər,
Suyun arxa çevirərlər.
Əskik olmaz heç bədnəzər,
Altın üstə devirərlər.

Bu gölə sel axsın gərək,
Tükənməsin heç sərvəti.
Odu ürək yaxsın gərək,
Qanda olsun el qeyrəti.

Vətən candan əziz olar,
Canın sevən ona qıymaz.
Varın tutsan dəniz olar,
Vətəndən bir kimsə doymaz.

Onu qəlbdə bəsləyərlər,
Torpağına qan verərlər.
Qürbətlərdən səsləyərlər,
Onun üçün can verərlər.

Onu sevən qəlb yaz olar,
Torpağı son məzar bizə.
Sevməyəni dayaz olar,
Kimliyi də azar bizə.

Vallah yurdu can bilərlər,
Ondan ayrı könül durmaz.
Hər qarışın qan bilərlər,
Sevən ürək onsuz vurmaz.

Vətənə yad baxan cahil,
Yağıdan da betər olar.
Şölə saçsa əgər daxil
Məmləkətə yetər olar.

Vətən təndə şirin candı,
Canı təndə qoruyarlar.
Ən müqəddəs pak ünvandı,
Pak ünvanı soruyarlar.

Ey Şadiman, harda olsan
Yurd-yuvanı candan istə...
Torpağına düşüb solsan...
Vətən gülsün bağrın üstə!...

27.XI.2001/ Neft Daşları

VƏTƏN, ELİNƏ QURBAN

Ulduzların gecələr yandırarlar, yaxarlar,
Şimşəklərin çaxnaşıb göy içindən çaxarlar,
Buludların gözlərin uşaq kimi sıxarlar,
Sellərin şaqqa-şaraq dağdan, düzdən axarlar,
Coşqun selinə qurban,
Vətən, elinə qurban.

Çəmənlərdə göy otlar al yaşıla bürünər,
Ala-bəzək ilanlar köl dibində sürünər,
Uzaqlarda al Günəş asimandan görünər,
Adam bu gözəlliyi tərk etməkdən ərinər,
O gen çölünə qurban,
Vətən, elinə qurban.

Dağım, düzüm, çəmənim, sanki atlas geyinər,
Təbiətin ürəyi torpağınla döyünər,
Qafqazın məğrur başı tarixinlə öyünər,
Uluca keçmişinə qəvi düşmən deyinər,
Bəyaz telinə qurban,
Vətən, elinə qurban.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Sən ki, doqquz iqlimin məkanısan həmişə,
Üzməsin ürəyini nə kədər, nə əndişə,
Varın, sərvətin bol-bol düşübdü dilə, dişə,
Dünyanın tacı-taxtı, İlahi sevən guşə,
Könül telinə qurban,
Vətən, elinə qurban.

Anam beşik başında mənə layla çalardı,
Ürəyimin içinə elə bil od salardı,
Buludlanmış könlümü bayatıyla alardı,
Hopub qanıma misra idrakımda qalardı,
Şirin dilinə qurban,
Vətən, elinə qurban.

Ulu Tanrım de səni hansı anda xəlq etdi,
Könlümüzün içində ya ki, canda xəlq etdi,
Odu, suyu tükənməz bu ünvanda xəlq etdi...
Küləklərin üzünü şeh yuyanda xəlq etdi.
Əsən yelinə qurban,
Vətən, elinə qurban.

Məni əsir edibdi o məcnun məhəbbətin,
Xoş məqamına düşdün yəqin ki, o xilqətin,
Bu həyatın yolları nə qədər olsa çətin,
Əyilmə, qalx ayağa ol döyüşkən, ol mətin,
Dünyanı silkələsin sənin o qətiyyətin!
Qalib ilinə qurban.
Vətən, elinə qurban.

İlahi xəmirimi torpağından yuğurdu,
Ruhumu oda büküb bətinindən doğurdu,
Bu Tanrının hikməti, yolum üstə uğurdu,
Röyamda gördüm əlin düşmənimi boğurdu...
Sınmaz əlinə qurban,
Vətən, elinə qurban.

Yel qovar dumanları dağlara axışarlar,
Əlçim-əlçim buludlar bir yerə yığışarlar,
Çiçəklərin otların dibindən qalxışarlar,
Bir-birinin üzünə sevdayla baxışarlar,
Əsmər gülünə qurban,
Vətən, elinə qurban.

Ovçu dağda, meşədə ov gəzər, ov ovlayar,
Gah kəkliyi, turacı, gah fərəni qovlayar,
Tumarlayıb itini bir doyunca tovlayar,
Od vurub çır-çıpıya ocağı alovlayar,
Qalmış külünə qurban.
Vətən, elinə qurban.

Qış gəldi çeşmələrin gözü donar, buzlayar,
Şaxta qılınctək kəsər, göylərin ulduzlayar,
Təbiət yeri, göyü hey ağappaq duzlayar,
Dalar sükuta könül elə hey yalqızlayar...
O ağ tülünə qurban.
Vətən, elinə qurban.

Şadiman məzar qazar qəminə, məlalına,
Yanar candan, sinədən ürək didən halına,
Zaman-zaman göz dikib azğın düşmən malına,
Sözüm bitib-tükənməz ilahi cəmalına,
Bükmə, belinə qurban,
Vətən, elinə qurban.

4.03.2001 /Neft Daşları

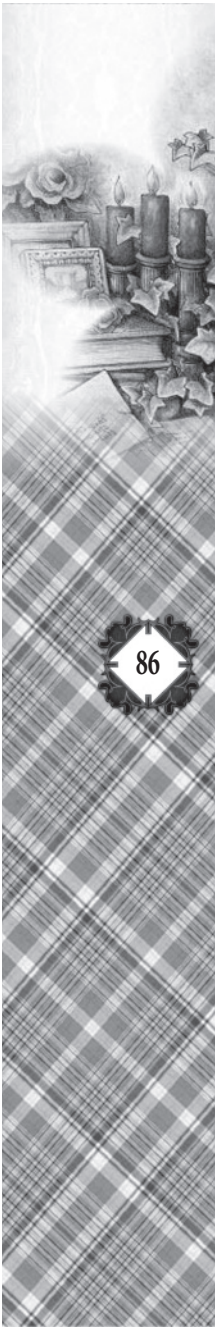

TAPDALANIB

Qalib ilə danışmayaq,
Canbir olub qarışmayaq,
Bu dərd ilə barışmayaq,
Haqqımızla yarışmayaq,
Diləyimiz tapdalanıb,
Çörəyimiz tapdalanıb,
Ürəyimiz tapdalanıb.

Ey vətənin oğlu, qızı,
Cəngi çalsın elin sazı,
Çox çəkəcək yağı nazı,
Pozulmalı qanla yazı!
Millətimiz tapdalanıb,
Qeyrətimiz tapdalanıb,
Hörmətimiz tapdalanıb.

Baxın əsir qız, gəlinə,
Yetmədik ki, heç dilinə?
Qan ələnib hər telinə,
Qandal düşüb ağ əlinə.
Vicdanımız tapdalanıb,
Ünvanımız tapdalanıb,
Bu canımız tapdalanıb.

Məğlubuqsa yaşamaq nə?
Bəs bu adı daşımaq nə?
Bu yaranı qaşımaq nə?
Yaşınmaq nə, de yaşmaq nə?
Əyalımız tapdalanıb,
Həyalımız tapdalanıb,
Cəlalımız tapdalanıb.

Atılmalı savaşlara,
Son qoymalı göz yaşlara,
Tapınmalı haqq başlara,
Sığınmalı sirdaşlara.
Cürətimiz tapdalanıb,
Qüdrətimiz tapdalanıb,
Heyrətimiz tapdalanıb.

İçi iblis bu bəşərin,
Bağlanmalı qolu şərin!
Bilinməli gücü ərin,
Bayrağımız tapdalanıb,
Torpağımız tapdalanıb,
Papağımız tapdalanıb.

Ey Şadiman, sürünmək nə?
Həyamıza bürünmək nə?
Bu ad ilə görünmək nə?
Haqq savaşa ərinmək nə?
Fəryadımız tapdalanıb,
Pak adımız tapdalanıb!...
Övladımız tapdalanıb,

31.01.- /01.02.2001/Neft Daşları

XATIRLAYANDA

Bir ocaq başında oturdum bir gün,
Mənə ilham verdi kəndin dünyası.
Ocaq çırta-çırtla yandığı zaman,
Sanki nəğmə oldu odun sədası...

Nənələr, babalar, isti sobalar,
Əlçatmaz bir şirin xatirə oldu.

Musiqiyə döndü ellər, obalar,
Ah, kənd səs-küyüylə qəlbimə doldu!

Bir ocaq başında oturdum bir gün,
Məni əfsunladın, ay kənd həyatı.
Hey yadıma düşdü kənddə toy-düyün,
Bir nəğmə, çal-çağır, həzin bayatı.

Odun harayına qarışdı bir dəm,
Elə bil bu yallı, vağzalı aman.
Bir nəğmə, musiqi qopdu qəlbimdən,
Ocaq çırta-çırtla yandığı zaman.

Alovun hər dili, bir şö'lə oldu,
Könlüm pərvazlanıb uçdu bir anda.
Ocaq od-atəşlə qəlbimə doldu,
Mən kənd həyatını xatırlayanda.

24.1.1978./ Yasamal

***

Neft daşları, gözəl, sakit məkanım,
Duyğuların, arzuların beşiyi.
Əllərində mənim tale sükanım,
Çək yaralı ürəyimə keşiyi.

1.07.2000/ Neft Daşları

CANIM QARABAĞ

Qarabağ, canım Qarabağ,
Dinim, imanım Qarabağ.

Başını yaman qatdılar,
Səni yağıya satdılar,

Zəngəzuramı qatdılar?
Qarabağ, zövqüm Qarabağ,
İlahi şövqüm Qarabağ.

Satdılar dilbər yuvanı,
Unutdularmı ünvanı?
Tanrı eşitməz duanı...
Qarabağ, elim Qarabağ,
Qırılan telim Qarabağ.

Yox yollarının hamarı,
Yurdun şahənşah damarı,
Telinin yoxdu tumarı,
Qarabağ, dərdim Qarabağ,
Yoxmu bir mərdim Qarabağ?

Gözdən axıtma yaşını,
Çatma əzabdan qaşını,
Duzsuz etdilər aşını,
Qarabağ, adım Qarabağ,
Könül fəryadım Qarabağ.

Heç şad olmasın dünyada,
Mənliyini satan gəda,
Yetən olmadı imdada,
Qarabağ, ahım Qarabağ,
Tanrı günahım Qarabağ.

O Cıdır düzün üşüdü,
Bu diş canavar dişidi,
Demə ilahi işidi...
Qarabağ, yazım Qarabağ,
Səsim, avazım Qarabağ.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Ey şəhidimin məzarı
Xarı-bülbülün gülzarı,
Dikəlib ərşə ah-zarı,
Bağının solub el barı,
Qarabağ, yurdum Qarabağ,
De haydı ordum, Qarabağ!

Aç qollarını gələrəm,
Düşməni qana bələrəm,
Gözündən yaşı silərəm,
Dərdindən solub ölərəm!
Qarabağ, yuvam Qarabağ,
Dilimdə duam Qarabağ.

Niyə susub məmləkətin?!..
Hara düşübdü külfətin,
Nədən kəsildi ülfətin?
Hardadı kişi qüdrətin?
Lalmı olubdu millətin?!
Qarabağ, gözüm Qarabağ.
Qalmadı dözüm Qarabağ.

Yurd əlimizdən üzüldü,
Sinənə güllə düzüldü,
Köynəyindən qan süzüldü!
Bu ürəyimiz üzüldü,
Qarabağ, hayım Qarabağ,
Dolu sarayım Qarabağ.

Çeşmənin gözü yatırdı,
Kim taxt-tacına oturdu?
Adını xain batırdı,
Qarabağ, canım Qarabağ,
Azərbaycanım Qarabağ.

25.07.2001 /Neft Daşları

AY ŞUŞA

Yolunu bağlayan düşmənlərə ölüm!
Gözlərim qan ağlar, qəlbim dilim-dilim,
Ayrılıq dünyada nə dəhşətli zülüm?
Yolların qurtula dumandan, ay Şuşa...
Alasan qisası zamandan, ay Şuşa!

Biz səni yağıdan qoruya bilmədik,
Yaralı köksünü sarıya bilmədik,
Cəlladın kim oldu, araya bilmədik?
Bəbəkdə yaşların göl oldu, ay Şuşa,
Büsbütün Qarabağ dil oldu, ay Şuşa!

Ürəklər partlayır həsrətin qəmindən,
Yanır bağırımız, vallah ələmindən,
Əsir Qarabağın naləli dəmindən...
Dərd qalxır ocaqdan, binədən, ay Şuşa.
Başımız qalxmayır sinədən, ay Şuşa!

Xan qızı Natəvan, didərgin ruhuna,
Sinəmiz tuş olub o qanlı ahına!
Çevrilib Vətənin pak qibləgahına,
O əsir divarın, dam-daşın, ay Şuşa,
Öndədir yağıyla savaşın, ay Şuşa!

Heç səni sinədən qoparmaq olarmı?
Bu dərdi məzara aparmaq olarmı?
Heç bədən də candan, de, ayrı qalarmı?
Könlümün göynəyən yarası, ay Şuşa.
Vətənin köksünün parası, ay Şuşa!

Əsir Qarabağı yağıdan alarıq,
Qolumuzu bükük boynuna salarıq,
Çox çəkməz düşmənə qələbə çalarıq...

Küləyə dönərik qəminlə ay, Şuşa,
Qol-boyun olarıq dəminlə, ay Şuşa!

Üzeyrin, Cabbarın, Bülbülün ocağı,
Vətənin ən gözəl, ən laçın qucağı,
Qan ağlar, ah sənsiz yurdun hər bucağı,
Suyumuz, ən təmiz havamız, ay Şuşa!
Kə'bəmiz, qibləmiz, duamız, ay Şuşa!

Bağında, bağçanda solubdu güllərin,
Susubdu dinməyir xarıbülbüllərin,
Nə qanlı, bəlalı gəldi bu illərin?
Dözmək olarmı heç zillətə ay Şuşa?
Bu dərd bir fəlakət millətə, ay Şuşa!

Şadiman alışar, yanar bu niskildən,
Bülbülü ayırmaq olarmı de güldən?
Vallah, düşməyir o adın heç dildən,
Ağlayan gözümün yaşısan, ay Şuşa!...
Alışan köksümün başısan, ay Şuşa!!!

15-16/01.1999/Neft Daşları

QANLARA BOYANDI BAKI AH İLƏ

31 mart 1918-ci ildə Bakı erməni silahlı dəstələri tərəfindən Soyqırımına məruz qalıb…Və bu heç vaxt ağlımızın yaddaş səhifəsindən silinmədi.

Otuz bir mart min doqquz yüz on səkkiz,
Saldın yaddaşlara necə qanlı iz.
Ağladın, hönkürdün diləyimizdən,
Ağrın heç getmədi ürəyimizdən!
Məzarlar dağıldı, qanunlar susdu,

Hər dəhşət beyində min yol qan qusdu.
Kitablar az yazdı bu cinayəti,
Qocalar yaşatdı bu hekayəti.
Yaddaşın gətirib imdadlarına,
Onlar pıçıldadı övladlarına.
Ağıllar hifz etdi qırğını, ahı,
Arxivlər gizlətdi haqdan günahı!
Fəqət unuduldu vaxtın sabahı,
Aldada bilməyib şeytan Allahı!...

***

Qanlara boyandı Bakı ah ilə,
Qırğın gecə ilə, sübh-sabah ilə.
Müsəlman olanın bağrı söküldü,
Bütün arvad-uşaq çölə töküldü.
Qanlar su yerinə axdı şəhərdə,
Boğuldu məmləkət acı qəhərdə.
Hər yeri qışqırtı, nalə bürüdü,
Burda insanları ölüm sürüdü.
Heç vaxt yayındırmır şər qibləgahı,
Aldada bilməyir şeytan Allahı.

***

Min doqquz yüz on səkkizin sədası,
Otuz biri martla oldu qadası.
Ölənlərin say-hesabı yox idi,
Ermənilər, bolşeviklər çox idi.
Ev-ev gəzir əllərində silahı,
Titrətdilər həm gecəni, sabahı.
Ünsüz göylər göz yaşını axıtdı,
Ölüm, qada Allahı da qorxutdu.
Minlər ilə kişi, qadın qırıldı,
Müsibətdən yerin bağrı yarıldı.
Bu fəlakət ermənin qurumu,
Otuz bir mart – Bakının Soyqırımı!

***

Hər həyətdə su quyusu var idi,
Bu quyular meyitlərə dar idi.
Tökürdülər ölənləri quyuya,
Etdikləri cinayətlər uyuya!
Ermənilər qırdı, çatdı Bakını,
Bircə gündə qana atdı Bakını.
Dalanlardan zarıltılar gəlirdi,
Hər qapıdan inilti yüksəlirdi.
Silahlılar, yaraqlılar at üstə,
Fəryad edib, vay deyənlər can üstə…
İblislərdən qorxusu var divin də,
Müsəlmanlar şəhid oldu evində!
Bu fəlakət ermənin qurumu,
Otuz bir mart – Bakının Soyqırımı!

***

Mən necə yazmayım bu qanı axı?
Sonrakı günlərdə Səlyan, Şamaxı,
Batdı qan içində Dəvəçi, Quba,
Doldu şəhidlərlə neçə el, oba.
Sanki məmləkətin bəxt çərxi döndü,
Günahsız ellərin çırağı söndü.
Erməni hiyləsi hər yeri aşdı,
Bütün yurd-yuvanı ölüm dolaşdı.
Uşaqlar atıldı oda, atəşə,
Bu qan yağılara bir iyrənc nəş'ə.

***

Osmanlı dözmədi bu müsibətə,
Qəlbindən hayqıran o məhəbbətə,
Yolladı köməyə Nuru Paşanı,
Qardaşın eşqiylə könlü daşanı.
Əskəri qüvvəsi yetdi imdada,
Bu böyük igidlik düşməzmi yada?
Qanı unutmadı millət ağılı,
Tarix dana bilməz qanlı nağılı.

***

Çox ağrılar, çox itgilər ötəcək,
Çox yaralar sinələrdə bitəcək.
Şəhidlərin nə köhnəsi, təzəsi,
Heçnə qalmıb səbrimizdən dözəsi.
Keçmişimiz bu günlərə ağlayır,
Bu dəhşətlər yeri, göyü dağlayır.
Bəşər varsa, iblis, şeytan durmada,
Canımıza min bir hiylə qurmada.
Qoy həqiqət beynimizdən itməsin,
Qəlbimizdən çox uzağa getməsin.

***

Bu fəlakət ermənin qurumu,
Otuz bir mart – Bakının Soyqırımı!

30.03.2008

ZƏNCİRLƏNMİŞ PROMETEY...

Qəhrəman əskərimiz
Ramin Səfərova

Haqqın ayaqlar altında,
Xəyalın igidlik atında,
Bir fırtına baş verdi həyatında,
Nifrətlər tüğyan etdi könlünün
ən dərin qatında.
Ululların sədası bağrında qopartdı hey,
Zəncirlənmiş Prometey!

***

Düşmənin hərzələrinə,
təhdidlərinə dözə bilmədin,
Məğlub adıyla gəzə bilmədin,
Bu ağrının içində üzə bilmədin,

Müsibətin şiddəti sızlayan ney,
Zəncirlənmiş Prometey!

***

Ey igidim,
Mən bu üsyana can dedim!
Ey qəhrəman ƏSKƏRİM,
Ey nərəsiylə dünyanı titrədən nərim,
Haqqımız key, başımız sərsəm,
Bu ağrını kimə desəm
yanıb tökülər,
Sinəsinə dağlar çəkilər.
Biz hər əzaba dözə-dözə itiririk,
Könlümüzdə fəlakətlər bitiririk,
Bu fəlakətlər sərxoş edən acı mey,
Zəncirlənmiş Prometey!

***

Sən Macar dediyimiz ölkədə,
Lap çoxdan qanımızın qarışdığı bölgədə,
Erməni təhdidlərindən şir təki qızışdın,
Qurd kimi qəzəbindən daşdın,
Bütün qadağaları aşdın…
Qasırgalar təki əsdin,
Murdar düşmənin başını kəsdin!
Bu haqqımızı misqal-misqal,
zərrə-zərrə qul qismində tutanlara,
Neçə ildi könlümüzə çatanlara,
Uşaqlı-böyüklü bizi təslimçiliyə atanlara,
Ağlı-qaralı riyaya,
Bütünlüklə səsimizi boğan dünyaya
Yer-göyü titrədən giley,
Zəncirlənmiş Prometey!

***

Koroğlu hoylum ey,
Haqqına maylım ey,
Öz gücünə hayılım ey,

Qəzəbi sönmüş qurda lazımsan,
Əsir düşmüş yurda lazımsan,
SƏN BİZƏ BURDA LAZIMSAN!!!...
Ora qərib qəfəsidir,
Bu VƏTƏNİN səsidir,
Bu səsi eşit ehey...
Uca boylum, qartal baxışlım ey,
Zəncirlənmiş Prometey!...
Zəncirlənmiş Prometey!...

23.11.2008

BİR TƏRƏFDƏ ŞƏHİDLƏR, BİR TƏRƏFDƏ DANIŞIQ

Bir tərəfdə şəhidlər, bir tərəfdə danışıq,
Haçan yanar, ey Vətən, yurdumuzda gur işıq.
Şəhid balalarının goru çatlayır axı,
Dözmür ürəklərimiz qəmdən partlayır axı.
Qətrə-qətrə qanımız tökülür yurd-yuvaya,
Öyrəşibdi ağzımız yalvarışlı duaya.
Danışıqlar tükənmir, danışıqlar uzanır,
Biz təslimə öyrəşir, düşmən zəfər qazanır.
Bu dəyirman çox sular aparacaq, deyəsən,
Yağı neçə il möhlət qoparacaq, deyəsən?
Uzanır danışıqlar, uzanır sövdələşmə,
Neçə masa önündə kağızla vədələşmə.
Qaçqın balalarından doğulanlar haralı?
Şəhid Qarabağımız min bir yerdən yaralı.
Əsir düşən balalar, şəhid olan balalar,
Yığışmışıq Bakıya ucaldırıq qalalar.
Düşmən içir Şuşanın qanını qaşıq-qaşıq,
Haçan yanar, ey Vətən, yurdlarında gur işıq?!...

31.10.2010

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

DÜŞMƏNİ KÖKSÜNDƏN VURDUN, MÜBARİZ

İnternetdə, erməni saytlarında Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı, cəsur əskərimiz Mübariz İbrahimovun nə'şi nümayiş etdirilir. Meyitimizdən qisas alan düşmənin alçaqlığı və qorxaqlığı göz önündədir. Bütün dünya buna tamaşa edir! Səssiz, lal, sükut içində…

Çəkdin yağıların sinəsinə dağ,
Nərəndən titrədi əsir Qarabağ,
Nədən qürurluyuq ölüyük, ya sağ?!
Bu dərddən kükrəyib durdun, Mübariz,
Düşməni köksündən vurdun, Mübariz.

Qisasın yolunu öyrətdin bizə,
Mənfur iblislərə nifrətin nizə,
Yaradan bu şərdən xilası çözə,
Dərdi nə ağırmış yurdun, Mübariz?
Düşməni köksündən vurdun, Mübariz.

Yetdin şəhidliyə şir ürəyinlə,
Mübarək bahadır, pir ürəyinlə,
Əlləşdi, vuruşdu sirr ürəyinlə,
Bu sirdən bir tarix qurdun, Mübariz,
Düşməni köksündən vurdun, Mübariz.

Dur, EY VƏTƏN OĞLU, boyuna qurban!
Elinə, kökünə, soyuna qurban,
Heç vaxt olmayacaq toyuna qurban,
Bağrından boylandı qurdun, Mübariz,
Düşməni köksündən vurdun, Mübariz.

Meyitdən qisası alan cəlladlar,
Şər olan yerlərə qədəmin adlar,
Tarixə köçəcək müqəddəs adlar…

Qeyrətçin keşikdə durdun, Mübariz,
Düşməni köksündən vurdun, Mübariz.

Çingiz harayına qarışdı sədan,
Əsir Ramildənmi gəldi haqq nidan?!
Yaralı Vətəndən hər gün qəm udan,
Avtomatın oldu ordun, Mübariz,
Düşməni köksündən vurdun, Mübariz.

Xain hiyləsindən heç vaxt dönməyir,
Ya kin-küdurəti bir an sönməyir,
Yağı sinəsində qəlb döyünməyir,
Qisası qisasdan sordun, Mübariz,
Düşməni köksündən vurdun, Mübariz.

İgidim, olmusan məşhuri-cahan,
Şəninə söyləyir yer-göy də sübhan,
Can şəhidim deyir dil-dodaq, dəhan,
Canların içində qordun, Mübariz,
Düşməni köksündən vurdun, Mübariz.

İnternet saytı nə‘şinə çıraq,
Verir cəsurluqdan nə‘şin də soraq,
Biz də sənə baxıb tilsimi yaraq,
Divin şüşəsini qırdın, Mübariz,
Düşməni köksündən vurdun,Mübariz.

Atanın, Ananın, Vətənin canı,
Nə şərəfli etdin Azərbaycanı,
Şadiman şeir edir hiss-həyəcanı,
Könlün misra-misra sardın, Mübariz,
Düşməni köksündən vurdun, Mübariz.
Düşməni köksündən vurdun, Mübariz.

18.08.2010

BİZİ BU DƏRD İLƏ BARIŞDIRMAYIN

İnsan da öləri bir məxluqatdır,
Yaşadan-öldürən onu həyatdır,
Ruhun özü sirdir, sirri min qatdır,
Canı həyatıyla yarışdırmayın,
Bizi bu dərd ilə barışdırmayın.

Hər ağrı-acıdan keçmək olardı,
Hər zülmü sinədən biçmək olardı,
Zəhəri şərbəttək içmək olardı,
Vətəni bazarla qarışdırmayın,
Bizi bu dərd ilə barışdırmayın.

Quş da yuvasının üstünə gəlir,
Dil də duasının üstünə gəlir,
Düşmən yurd-yuvanın qəsdinə gəlir,
İşğalın min üzün araşdırmayın,
Bizi bu dərd ilə barışdırmayın.

Hər şeydən üzünü döndərmək olar,
Başına daş-qaya əndərmək olar,
Yağını ayağa endirmək olar...
Dərdi içimizlə vuruşdurmayın,
Bizi bu dərd ilə barışdırmayın.

Başsız yurdlarımız yavrudu, fələk,
Bu imansız yağı gavurdu, fələk,
Ürəyi sac üstə qovurdu, fələk,
Onu qaysaq ilə sarışdırmayın,
Bizi bu dərd ilə barışdırmayın.

Şadiman içindən bağrıqan olub,
Ağlayan göz olub, yanan can olub,
Qarabağ ah edir, ah hicran olub,
Ey bizim dillilər, duruş durmayın,
Bizi bu dərd ilə barışdırmayın,
Bizi bu dərd ilə barışdırmayın.

05.03.2011.

MƏNƏ MEYDAN VERİN...

Mənə meydan verin, mikrofon verin...
Səsimlə aləmi dağıdıb töküm.
Deyin kədərlərin siz mənə yerin,
Dişim-dırnağımla bağrını söküm.

Göynəyən yaramı duzla sarıyım,
Qəlbimdən qopanı gəzim, arayım,
Ağrımın dərdiylə qoyun qarıyım,
Olmayın boş yerə siz ona həkim.

Mənə meydan verin, sızıldayır Şərq...
Zaman bir okean, günlər olur qərq,
Vurur saatımız su içində bərq,
Hər damla üstündə durur can çəkim.

Mənə meydan verin, sözlə oynayım,
Yerdə ocaq olum, göydə qaynayım,
Çarpışım, döyüşüm bir dəm aynayım,
Silkinən ruhumu ardımca çəkim.

Mənə meydan verin məkri olmasın,
Sözümü udmağa fikri olmasın,
Onu ovlamağa zikri olmasın,
Uçum səmasında quş təki səkim...

Şadimana belə ərki etməyin,
Danlağı edəndə bərki etməyin,
Ürəyim doludur sərki etməyin,
Sözün gülzarına gülləri əkim.

11.04.2011

YOLUM DÜŞDÜ QARABAĞIN ELİNƏ...

Yolum düşdü Qarabağın elinə...
Ağrı gördüm kəndlərində vay kimi.
Ahu-fəğan süzülürdü dilinə,
Əzabları topa batmaz yay kimi.

Ağdamını kölə edib almışlar,
Qollarına qara qandal salmışlar,
Ürəyindən ilan təki çalmışlar,
Gözlərindən yaşı axır çay kimi.

Kənd-kəsəyi əsirliyin içində,
Qan ağlayır qorxu-hürkü içində,
Dilindəki sözlər bürkü içində,
Təndirində alışırdı yay kimi.

Dondurulmuş müharibə qoxusu,
Ərşə qaçıb adamların yuxusu,
Uşaqların gözlərində qorxusu,
Boylanırdı dodaqlarda hay kimi.

Əsgərimiz səngərlərə düzülüb,
Qarabağın daha səbri üzülüb,
Qanı axıb ürəyinə süzülüb,
Bizə baxır işin bilməz zay kimi.

Güllə səsi qulaqları dəng edir,
Haqqımızı boğanları ləng edir,
Dinsiz haylar uşaqla da cəng edir,
Özlərini şərə tutur tay kimi.

Qarabağın bəxti düşüb düyünə,
Ürək qalmıb sinəsində döyünə,
Bu millətdən olan nəylə öyünə?
Tapdalanır yerdə özü tay kimi...

İrəvanın xanlığın yox etdilər,
O ellərdə daha haylar bitdilər,
Xankəndinin varlığını diddilər,
Yurdlarımız qoparılır pay kimi...

Əhvalımız düşüb dilə gülməli,
Ya hamımız xilas yolun bilməli,
Ya döyüşüb, ya da dərddən ölməli,
Xıncımlanır torpağımız lay kimi.

Bu Vətənin bir tərəfi əsirdir,
Bir tərəfi bər-bəzəkdir, qəsirdir,
Ağlımızda kökün atan nə sirdir?
Çıxıb batır gecə güdən ay kimi.

Niyə bizim haqqımızı alıblar?
Alıb onu qara günə salıblar,
Min bir yerdən düyün vurub çalıblar,
Bu dünyada sayılırıq say kimi.

Neçə ildi çarpmayırıq nəzərə,
Göz önündə ağlamalı mənzərə,
Belə getsə tökülərik Xəzərə...
Yurd ağzında qalarıq lay-lay kimi...

Şadimanı zəncirləyin sözündən,
Ocaq çatıb tonqal tutun közündən,
Sorun dərdi bu Vətənin özündən,
Nə qalacaq yurda haqqı-say kimi?!..

16.04.2011

AĞI-DASTAN

20 YANVAR 1990-ci il
şəhidlərinin müqəddəs ruhuna…

Sinəsi yara, Bakı,
Yaxdılar qara, Bakı,
Yağının fitvasıyla
Qarışdı ara, Bakı.

Didilən canlarım oy!
Tökülən qanlarım oy!

Başım, qollarım hanı?
Axır köksümün qanı,
Qana susayan yağı,
Sən verdin, aldın canı?

Bağlanan yollarım oy!
Zəncirli qollarım oy!

İgidim ölmə dayan,
Bağlı gözün aç, oyan,
Çərxin tərsə çevrilsin,
Bizi bu günə qoyan.

Lay-divar nərlərim oy!
Qeyrətli ərlərim oy!

Yağı canın üzülsün,
Bəxt ulduzun süzülsün,
Bağrıma dəyən güllə
Ürəyinə düzülsün.

Sussuz dodaqlarım oy!
Sinədə dağlarım oy!

Lənkəranda ölən mərd,
Üzdü bizi şivən, dərd,
Qara geyib gələrdim…
Kəsib yolları namərd.

Dağılan sinələr oy!
Uçulan binələr oy!

Qalanın yolu bağlı,
Qalmışam qolu bağlı,
Gəlməyə yağı qoymur,
Yol güllə dolu, bağlı.

Binədə şəhidim oy!
Əyilməz igidim oy!

Dilimi bağladılar,
Sinəmi dağladılar,
Arxamca gülənlərim
Üzümə ağladılar.

Torpağa düşənim oy!
Qanında bişənim oy!

Haqqımı min yol dedim,
Vətəndən hara gedim?

Qanun-hökm yağıda,
Kimə şikayət edim?

Ay şəhid cavanım oy!
Batırılan qanım oy!

Məzarsız qalan, şəhid,
Varlığı talan, şəhid,
Torpağında doğulub
Torpaqdan olan, şəhid.

Bəxtsiz igidlərim oy!
İtgin şəhidlərim oy!

Maştağa qana batıb,
Orda bir şəhid yatıb,
Tanrı qanı görmədi,
Dünyanın axrı çatıb.

Yollarda ölənim oy!
Yüzə bölünənim oy!

İstəklim güllələndi,
Köksü qana bələndi,
Ahımdan fələyin də,
Gözündən qan ələndi.

Nakam solanlarım oy!
Şəhid olanlarım oy!

Yatağın buza döndü,
Talesiz qıza döndü,
Ömrün yağı əlində
Sönən ulduza döndü.

İgid, qorxmaz ərim oy!
Didilən hünərim oy!

Bu sinəmi qəm yarar,
Gözlərimsə haqq arar,
Şəhid atasın balam
Ömrü boyu axtarar…

Əsir qalalarım oy!
Yetim balalarım oy!

Torpağa düşən, bacım,
Canla əlləşən, bacım,
Şəhid sinən didilib,
Yuyulmur nə‘şin bacım.

Qanlı köynəklərim oy!
Ölən diləklərim oy!

Nə’şimi tanklar üyüb,
Can üstə min yol söyüb,
Məhkumam döymə, yağı,
Məni öz bəxtim döyüb.

Tək ayaq məzarım oy!
Bu qanlı gülzarım oy!

Qara yanvar nə nəhsdi?
Yağı yolları kəsdi…
Əliyalın Bakımı
Öldürməyə tələsdi.

Sınan ayaqlarım oy!
Qanlı bayraqlarım oy!

Gecəmi gündüz etdim,
Zülümlə mərd böyütdüm,
Yağı tank altda əzdi,
Əcəb kamıma yetdim.

Şəhid ananlarım oy!
Ərsiz sonalarım oy!

Şəhid anam, bacım vay,
Aşdı başdan acım vay,
Kimə dil açım, Allah,
Yoxmu bir əlacım vay?

Batıbdı harayım oy!
Uçubdu sarayım oy!

Yağdı güllələr qəfil,
Bu dərdi götürməz fil,
Sən toyların qızıydın
Yasa batdın qərənfil.

Ah, qanlı güllərim oy!
Dəhşətli illərim oy!

Neftçalanı tutdular,
Sinəsin qanatdılar,
Tikəmiz boğazlarda
Haqqı-say unutdular.

Bəbəkdə sellərim oy!
Köməksiz ellərim oy!

Düşmən tələ qurubdu,
Evdə üzə durubdu,

Sinəmdən qorxan yağı
Kürəyimdən vurubdu.

Qanlı qucaqlarım oy!
Sönən ocaqlarım oy!

Ayaqlarım yox gələm,
Sınmış qollarım qələm,
Güllə başda, sinədə,
Ürək can vermir öləm.

Dayanan saatım oy!
Pozulan həyatım oy!

Yaram sürər, ağlama,
Uzun sürər, ağlama,
Örpəyi üzünə tut,
Yağı görər, ağlama.

Ağrılı ürəyim oy!
Puç olan diləyim oy!

Anam, bacım qarada,
Min güllə bir yarada,
Yağı qaldı kənarda
Biz qırıldıq arada.

Dərdli dağım, daşım oy!
Şəhid vətəndaşım oy!

Yağı çırağın sönsün,
Sinənə əcəl ensin,
Nahaq qanlar tökənin
Qanı çaylara dönsün.

Haqqsız güllənənim oy!
Əcəlsiz ölənim oy!

Allah, bu necə işdi?
Süngü sinəmi deşdi,
Bağrımdan keçən güllə,
Min yol yerin dəyişdi.

Zəncirli Vətənim oy!
Min ölüb-itənim oy!

Yağını dərd əyəydi,
Qapısın vay döyəydi,
Sənə dikilən güllə
Ürəyimə dəyəydi.

Bəxti kəm sevgilim oy!
Öz qismətim, gülüm oy!

Qəddi əyilən canım,
Bağrı üyülən canım,
Əsirlik zindanında
Haqsız döyülən canım.

Zəncirli qollarım oy!
Heysiyyatım, arım oy!

O vay sözünə qurban,
Çıxan gözünə qurban,
Bircə oğul itirən,
Özüm özünə qurban.

Sinəsi dağlarım oy!
Min yerdə ağlarım oy!

Dağ-daş nalədən dindi,
Yaralı qəlb döz indi,
Ölüm əcəl işidi,
Heyif, yağı sevindi.

Yaralı gözlərim oy!
Ağlar gündüzlərim oy!

Nahaq qanlara uyan,
Zülmün Tanrıya əyan,
Balan atasız qalsın,
Məni atasız qoyan.

Qanlı dodaqlarım oy!
Sınan budaqlarım oy!

Suraxanı, yol qanlı,
Həm sağ, həm də sol qanlı,
Düşmən atan güllədən
İgidim yarımcanlı.

Çəkilməyən dərdim oy!
Qalıb yerdə mərdim oy!

Şəhid qollarım üstə,
Ağı desin el pəstə,
Səni bu hala salan-
Ürəyimdən su istə.

Soyuq otaqlarım oy!
Qara yataqlarım oy!

Min-min güllə çapardı,
Başımı tank qopardı,

Mən səni tək qoymazdım,
Qəfil güllə apardı.

Mənsiz qalan yarım oy!
Əhdə vəfadarım oy!

Yağı köksümü diddi,
Öldürdü kama yetdi,
Yarsa mənim üstümdə
Özünü şəhid etdi.

Dünyada ğərəyim oy!
Sən mənim mələyim oy!

Bu güllə hardan yağır?
Tökülür ağır-ağır.
Aç gözünü bax, fələk,
Parça-parçadır bağır.

Kimdən haqq diləyim oy?
Dünyada gərəyim oy!

Gəncənin yolu müşkül,
Güllə açdı qəlbdə gül...
Nahaqqı haqq eyləyən,
Qanunun başına kül.

Sönən sobalarım oy!
Dərdli obalarım oy!

Laçının yolu yağı,
Güllədir solu-sağı,
Məni Şuşamdan edən
Balan görsün yurd dağı.

Dərdli Qarabağım oy!
Pozulan növrağım oy!

Qubanın yolu bəlli,
Tanklar gəlir yüz, əlli,
Qalmısan qan içində
Yox dada yetən, elli.

Qəfil fəlakətim oy!
Əsir məmləkətim oy!

Belə əsmə qəm yeli,
Tutub zülüm, qan eli,
Gülləni yağdıranın
Haqdan kəsilsin əli.

Bağrımı paralar oy!
Dərd məni qaralar oy!

Xankəndinə tank çapar,
İçimizə qəm yapar,
Qanımızı tökəni
Əzrayıl, özün apar.

Qurda yem canlarım oy!
Günahsız qanlarım oy!

Dilim lal, ürəyim qor,
Qanun, höküm əldə zor,
Günümüzü tar edən
Görən gözün olsun kor.

Bükülən dizlərim oy!
Boğulan sözlərim oy!

Göyçənin bağrı qandı,
İnsaf, mərifət yandı,
İmperiya əliylə
İrəvan Yeravandı.

Hanı igid ordum oy?
Əldən gedir yurdum oy!

Ağdərəni tutdular,
Spitakı ucaltdılar,
Bağrımdakı körpəyə
Qəfil güllə atdılar.

Evdə yananlarım oy!
Çöldə donanlarım oy!

Göyçə gölü qanlıdır,
Göyləri dumanlıdır,
Yağı əldə məzarlar,
Necə ah-amanlıdır.

Ağır müsibətim oy!
Qanlı hekayətim oy!

Ünüm haqqa ucalsın,
Düşmən dərddən qocalsın,
Məni yurdumdan edən-
Yurdun yadlara qalsın.

Qanlı ev-eşiyim oy!
Gülləli beşiyim oy!

Naxçıvanım dardadır,
Haqq, ədalət hardadır?

Harda ki, qan tökülür
Allahsızlıq ordadır.

Ağrılı günlərim oy!
Bağlı düyünlərim oy!

Yaman gün gedər, gəlməz,
Mərd namərdə əyilməz,
Zor ilə alınan yurd-
Özününki deyilməz.

Əldən gedən elim oy!
Qıfıllanmış dilim oy!

Güllə şimşəktək çaxır,
Küçədən qanlar axır...
Sən can üstə, şəhidim,
Gözüm gözünə baxır!

Gücüm çatmır sənə oy!
Düşmən daşa dönə oy!

Yağı quduzdu, yaddı,
Köksə min güllə atdı,
Əcəl olsa nə dərdim?
Öldürənim cəlladdı.

Yoxdu bir günahım oy!
Hardadı Allahım oy?!

Ağlasın kaman, neyim,
Kəsilib daha heyim,
Öz gülləmdi sinəmdə
Bu dərdi kimə deyim?

Tanklarla döyüldüm oy!
Yetiş dada öldüm oy!

Sumqayıt yolunda qan,
Bədən öldü, uçdu can,
Alimi tank altında?
Yox olsun belə dövran.

Kağızım, qələmim oy!
Qaralan aləmim oy!

Sumqayıtı çaldılar,
Qan töküb alçaldılar,
Yurdun alimlərini
Tank altına saldılar.

Şəhid olan adım oy!
Boğulan fəryadım oy!

Hava şaxta, soyuqdu,
Qəlb güllədən oyuqdu,
Allahın günahı yox,
Yuxarıdan buyruqdu.

Qanla dolu küçəm oy!
Ay imkansız gecəm oy!

Qurda ümid əbəsdi,
Haqsızlıq haqqı kəsdi!
Şirinxanım bir bülbül…
Çırpındığı qəfəsdi.

Ölən həqiqətim oy!
Didərgin millətim oy!!!

26.01.1991-27.10.1991/Neft Daşları

TAĞAYIM
I HİSSƏ

«Salam olsun şövkətüzə, elüzə»
Şəhriyar.

Səndə qalıb uşaqlığın illəri,
Əndirmənin ilan mələr çölləri,
Yaşıdların şirin-şəkər dilləri,
Qızlar gəlsin bulağına, Tağayım,
Səsim yetsin qulağına, Tağayım.

Şən açılan sabahımın özüsən,
Mənim üçün bu dünyanın üzüsən,
Dodağımdan qopan yurdum sözüsən,
Çiçəklərdən tül toxuyan, Tağayım,
Gecə-gündüz gül qoxuyan, Tağayım.

Anam Xəzər tellərini hörəndə,
Səhər şehin bağ-bağçaya sərəndə,
Üzümündən, əncirindən dərəndə,
Dad qalardı dilimizdə, Tağayım,
Şirələnmiş əlimizdə, Tağayım.

Gilavarın arxasınca uçardıq,
Çay aşağı dəli kimi qaçardıq,
Qayalara qayadan yol açardıq,
Göy Xəzərdən gün qalxardı, Tağayım,
Gilgilçayı lal axardı, Tağayım.

Asmakörpü çay üstündə durardı,
Qızmar günəş başımıza vurardı,
Körpə qızlar gəlin-evcik qurardı,
Körpü üstə oynayardıq, Tağayım,
Qarışqatək qaynayardıq, Tağayım.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Gün çıxanda adamların hay-hoyu,
Ötürərdi heyvanları gözboyu,
«Kəndyeri»nə ot çıxardı dizboyu,
Biz də quzu otarardıq, Tağayım,
İsti düşdü yatırardıq, Tağayım.

Hərə bir gün çobanlığı dadanda,
Al səhərin gül havasın udanda,
Quşlar nəğmə oxuyardı hər yanda,
Gün doğardı canımızda, Tağayım,
Alışardı qanımız da, Tağayım.

Çıraqqala dumanlardan çıxanda,
Məsud, məğrur bizə tərəf baxanda,
Uzaqlarda qəfil şimşək çaxanda,
Biz də qorxub qaçışardıq, Tağayım,
Kəpənək tək uçuşardıq, Tağayım.

Bilməz idik xəstəlik nə, mərəz nə?
Dava-dalaş, umu-küsü, qərəz nə?
Dürməclərdik şor-lavaşı, çərəz nə?
Göz olardı el nəzəri, Tağayım,
O illərin yox bənzəri, Tağayım.

Bir zamanlar sellər dağdan gələrdi,
Gilgilçayı kəndi iki bölərdi,
Suya düşən qoyun-quzu mələrdi,
Sel bilməzdi bağça-bostan, Tağayım,
Ötənlərin özü dastan, Tağayım.

Elin ağzı kəndi belə öyərdi,
«Yuxarıbaş », « Aşağıbaş » deyərdi,
Novruz oldu, bir-birinə dəyərdi,
Gur tonqallar alışardı, Tağayım,
Uşaq, böyük yarışardı, Tağayım.

Ətirliydi kəndin gözəl yazları,
Alyanaqlı, ucaboylu qızları,
Yandırardı oğlanları nazları,
Coşdurardı diləkləri, Tağayım,
Oxşayardı ürəkləri, Tağayım.

Uşaqlığım zamanımın qoynunda,
Taleyimiz fələk qoyan qanunda,
Mat qalmalı röyaların oynunda,
Ram edərdi qorxuları Tağayım,
Şirin-şəkər yuxuları Tağayım.

Qız-gəlinlər bulaq üstə gələrdi,
Dərdi-sərin bir-biriylə bölərdi,
Xısın-xısın pıçıldaşıb gülərdi,
Beş addımdı bulaq bizə, Tağayım,
Səs dolardı evimizə, Tağayım.

Anam səhər işə-gücə qaçardı,
Qapımızı ana nənəm açardı,
«Bala» deyib bizi eşqlə qucardı,
«Nənə qurban» kəlməsiylə,Tağayım,
Sevinərdik gəlməsiylə, Tağayım.

Bəy xanımı Səfurənin odundan,
Heç doymadım sözlərinin dadından,
Oğul dağlı loğman-şair qadından,
Bayatılar dinləmişəm, Tağayım,
Dinlədikcə inləmişəm, Tağayım.

İslam əmi muğamatı xoşlardı,
Tarın səsi bəbəklərin yaşlardı,
O yazdığı şeirlərlə huşlardı,
Nura həsrət gözləriylə, Tağayım,
Çox yanıqlı sözləriylə, Tağayım.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

İlk müəllim, bizə Sabir dayımız,
Dərsi bir gün bilməsəydik vayımız,
Döyülərdik qalmaz idi hayımız,
Dərsdən evə dönməz idik, Tağayım,
Necə həlim, dinməz idik, Tağayım?

Evə gəldim taxçamıza çıxardım,
Tapşırılan dərslərimə baxardım,
Şeir oldu elə bərkdən oxardım,
Lap ürəkdən alışardım, Tağayım,
Öz səsimlə yarışardım, Tağayım.

O Mənsurə anamın can kəlməsi,
Tikəsini bizim ilə bölməsi,
O Gülsabah bibimin gənc ölməsi,
Onda gördüm fələk üzün, Tağayım,
Qohumların yaşlı gözün, Tağayım.

Hacıbaba qardaşımın zəhimi,
Dərs zamanı müəllimlik fəhimi,
Uşaqlara hərdən qəfil rəhimi-
Keçənlərdən xoş xatirə, Tağayım,
Tarix olub hər sətirə, Tağayım.

Ağabala atamın mərd ərliyi,
Anamızla saf məhəbbət birliyi,
Atalığı, evdarlığı, dirliyi,
Bir örnəkdir bu günlərə, Tağayım,
Bugünki toy-düyünlərə, Tağayım.

Nə düşərdi tərs Fərhadın beyninə?
Təzə paltar geyinməzdi əyninə,
Pis gələrdi onun uşaq eyninə,
Qurban olum cəfasına, Tağayım,
Qardaşımın vəfasına, Tağayım.

Xanimənin dodağında gülüşü,
Gül bacımın o nazənin yerişi,
Sehir idi başdan-başa hər işi,
Çox almısan qadasını, Tağayım,
Canlar üzən ədasını, Tağayım.

Mirvarinin şirin-şəkər yeməsi,
Bişmişləri yeməyəcəm deməsi,
Dür bacımın hələ özün öyməsi,
Dəyməz idi heç xətirə, Tağayım,
Ötənlərdən bir xatirə, Tağayım.

Heyran idim Mətanətin nazına,
Qardaşımın yeddi gözəl qızına,
Mən nə deyim, fələk hər kəc yazına?
Qəribliyə düşdü canım, Tağayım,
Sənlə keçdi ən xoş anım, Tağayım.

Gül anamın cehiz saxsı nehrəsi,
Gəlinimiz Minanın ay çöhrəsi,
Xanımana nənəmin yun cəhrəsi –
Hanalarda çiçəklərdi, Tağayım,
Xalılarda gerçəklərdi, Tağayım.

Oğlanların çırtma vurub oxması,
Uşaqların dambacadan qorxması,
Qız-gəlinin çal-çəpərdən baxması,
Dil-dodağda noğullaşdı, Tağayım,
Xatirələr nağıllaşdı, Tağayım.

Səbirənin hər sözünün ballığı,
Gəlnimizin böyük-kiçik hallığı,
Kənd qızına xas üzünün allığı,
Bir səadət bağışlardı, Tağayım,
Nə müqəddəs baxışlardı, Tağayım?

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Neçə-neçə gəlinin dul qalması,
Qarıların yaslarda saç yolması,
Ağacanın tək dam altda olması,
İranın fars, qərib oğlu, Tağayım,
Bəxti kimi yolu bağlı, Tağayım.

Toydan qabaq qızların cəm olması,
Yunu didib yorğan döşək salması,
Kəndimizin bulaması, dolması,
Ağızlarda dada döndü, Tağayım,
Qohumlar da yada döndü, Tağayım.

O Cəmilə nənə olan somiyə,
Tanış idi sadəliklə hamıyə,
Pişikləri eyləyərək hamiyə,
Tən bölərdi payını da, Tağayım,
Çoxaldardı sayını da, Tağayım.

Kənd məscidi ağzı bağlı olandan,
İmanımız avazıyıb solandan,
Cavanların sərxoş olub qalandan,
Hey boşaldı tabaqların, Tağayım,
Nə yaxşıydı qabaqların, Tağayım?!..

Şəfiqənin qəfil gələn ölümü,
Zalım fələk eləyəndə zülümü,
Gördüm ağlar məzar üstə elimi,
Yazıq bibim şamtək söndü, Tağayım,
Göz yaşımız selə döndü, Tağayım.

Xalam oğlu gənc Teyyubun vəfatı,
Cavan ikən nakam olan həyatı,
Bu fələyin qara gələn saatı,
Aldı Güllü bacısını, Tağayım,
Verdi bəxtin acısını, Tağayım.

On dörd yaşlı canım xəstə düşəndə,
Ürəyimi yaralıyıb deşəndə,
Zalım əcəl yatağımı eşəndə,
Əzrayılın üzün gördüm, Tağayım,
Başım üstə özün gördüm, Tağayım.

Qazı baba kənddən küsüb gedəndə,
Təpə üstə dam salıb yurd edəndə,
Qocalığı, rəhmətliyi güdəndə,
Onda bildim dünya fani, Tağayım,
Hər can üstə ömür ani, Tağayım.

Qarıların yayma-lavaş yayardı,
Qoşalayıb sonra cüt-cüt sayardı,
Kənddə hərə bir ayama qoyardı,
Ağızlara yaraşardı, Tağayım,
Dildən-dilə dolaşardı, Tağayım.

Dəliqanlı cavanların dəlliyi,
Qocaların çalmaları, belliyi,
Toyda, yasda adamların elliyi,
Ev də evə həyan idi, Tağayım,
Bir-birini sayan idi, Tağayım.

Sərincimiz südlə dolub-daşanda,
Ala inək çöl eşqiylə coşanda,
Süd ocağda qazanlardan aşanda,
Anam bizə söylənərdi, Tağayım,
Sonra gülüb əylənərdi, Tağayım.

Bəzənəndə toyxanalar əl-əlvan,
Nüsü dayı olardı cəld, pəhləvan,
Güləşərdi güləşçitək çox rəvan,
Zillənərdi zurna səsi, Tağayım,
Zurnaçının xoş nəfəsi, Tağayım.

Gəlin köçən qızların naz satardı,
Başlarına al örtüklər atardı,
Qayınata belə kəmər çatardı,
Gəlin üzün gizlədərdi, Tağayım,
Bəy evini gözlədərdi, Tağayım...

Novruzgülü torpaq altdan çıxanda,
Buludların bahar gözün sıxanda,
Uşaq ikən mən də dolub baxanda,
Alışardım yellər ilə, Tağayım,
Xoş, müqəddəs illər ilə, Tağayım.

Bayram gəldi elin pilov asmağı,
Torba atıb qapıları pusmağı,
Çərşənbədə damdan qulaq asmağı,
Sancılıb qan yaddaşıma, Tağayım,
Dönüb ürək sirdaşıma, Tağayım.

Aman Allah, elim, obam qanımda,
Ocağımın odu hələ canımda,
Kəndin özü röyalarda yanımda,
Qoynunu aç övladına, Tağayım,
Sal məni də bir yadına, Tağayım.

24-25.03.1998/ Neft Daşları

İKİNCİ HİSSƏ

Salırsansa əgər məni yadına,
Yaddaşını əylə, gətir dadına,
Baş əyirəm pak, müqəddəs adına,
Yansın hər an ocaqların, Tağayım,
Görməyəsən qəm dağların, Tağayım.

Həyəcanla qorxulara gəlmişəm,
Şirin-şəkər yuxulara gəlmişəm,
Ətir saçan qoxulara gəlmişəm,
İlhamıma aç yuvanı, Tağayım,
Ciyərimə səp havanı, Tağayım.

Təb xalısın çalarlara tutmuşam,
Yaddaşımda boyaların qatmışam,
Xatiratı can mülkünə çatmışam,
Çıxmışam söz pişvazına, Tağayım,
Qələmimin döz nazına, Tağayım.

Keçmişini birər-birər izlərəm,
Zəmanənin yoxuşların düzlərəm,
Astarına üz tutaram, üzlərəm,
Vaxt atının könlün allam, Tağayım,
Ötənlərə nəzər sallam, Tağayım.

Bəy adımız tarixlərə köçdülər,
Gədə-güdə qanımızı içdilər,
Varımızın çəkisini ölçdülər,
Sən bunlara şahid oldun, Tağayım,
Hamı üçün vahid oldun, Tağayım.

Kərim bəyin iki oğlu var idi,
Hacıağa, Ağabala car idi,
Ad-sanları el-obaya yar idi,
Bu şöhrəti sən də gördün, Tağayım,
Sərvətinin barın dərdin, Tağayım.

Hacıağa bəyliyin bar-bəhəri,
Yar-yoldaşı Qubanın can gövhəri,
Qonaqlıqda içirtdilər zəhəri,
Öldürdülər bəy kişini, Tağayım,
Vay etdilər gərdişini, Tağayım.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Bəy xanımı qızlarını götürdü,
Özlərini Quba xana yetirdi,
İzlərini düşmənləri itirdi,
Özün gördün bu ağrını, Tağayım,
Sən bilirsən hər doğrunu, Tağayım.

Ağabala oğlu Məmməd babamdı,
Ondan qalan bizə palçıq, gil damdı,
Dünya özü ağı dolu bir camdı,
Şirini az, zəhəri çox, Tağayım.
Kim deyər ki, heç dərdim yoxTağayım?!

Ata babam bu dərdlərlə göyərdi,
Pıçıltıyla bəy adını öyərdi,
Dönə-dönə baisləri söyərdi,
Keçmişiylə çağlayardı, Tağayım,
Bəxtin haqqa bağlayardı, Tağayım.

Mən babamın heç üzünü görmədim,
Nəvələrə can sözünü görmədim,
Adı qaldı, bir özünü görmədim,
Zindanlara düşdü canı, Tağayım,
Əzablardan dondu qanı, Tağayım.

Yaddaşının tarixini əylədi,
Atam mənə yana-yana söylədi,
Zalım zaman bu adları neylədi?
Çox susmusan bu sorğuma, Tağayım,
Olan olub, sən ağrıma, Tağayım.

Əzizlərim bu dünyadan köçdülər,
Əzrayılın zəhər suyun içdilər,
Əbədilik o dünyanı seçdilər,
Sən də buna durub baxdın, Tağayım,
Ürəyimi yaman yaxdın, Tağayım.

Xiffətlərdən bağırları yarıldı,
Bəy babamın uşaqları qırıldı,
Bədənləri məzarlara sarıldı,
Bu dərdləri sən də bildin, Tağayım,
Gözlərinin yaşın sildin, Tağayım.

Keçmişinə gedib çıxan köküm var,
Bu ölçüdə dağdan ağır çəkim var,
Tarix kimi məlhəm edən həkim var,
Bu həkimin sözü dərman, Tağayım,
Gec-tez haqqa verir fərman, Tağayım.

Qocaların ölüb getdi qalmadı,
Heç birisi bu günlərə qalmadı,
Heç onlardan dilim soraq almadı,
Keçmişləri birər-birər, Tağayım,
Unutqanlıq haqqı gərər, Tağayım.

On səkkizdə Vətən zəfər çalanda,
İstiqlalı al qanıyla alanda,
Pak, üç rəngli bayrağımız olanda,
Bəyli, xanlı bayram etdin, Tağayım,
İyirmüç ay kama yetdin, Tağayım.

Sonra gəldi, bolşevikin havası,
Ermənin müsəlmanla davası,
Dağıdıldı el-obanın yuvası,
Qana döndü çöllərimiz, Tağayım,
Qara geydi ellərimiz, Tağayım.

Ruslar gəlib, qanımıza susanda,
Ermənilər yurdumuzu basanda.
Dağda, düzdə kolu-kosu pusanda,
Yağı qəlbdə yara açdı, Tağayım,
Arvad, uşaq kənddən qaçdı, Tağayım.

Nənəm çaşıb körpəsini atıbmış,
Özün kənddən qaçanlara qatıbmış,
Məmləkətin qara bəxti yatıbmış,
Qarı belə danışardı, Tağayım,
Sonra halı qarışardı, Tağayım.

Xanımana nənəm türkü öyərdi,
Ermənինin adı gəldi, söyərdi,
Qaşlarını düyünləyib əyərdi,
Balasını haylayardı, Tağayım,
Yağıları vaylayardı, Tağayım.

Qocaların keçmişlərə varardı,
Kərim, Qasım, Sücəddin bəy arardı,
Deyərdilər, başda bəylər durardı,
Böyük-kiçik bilinərdi, Tağayım,
Yaşlı gözlər silinərdi, Tağayım.

Kərim bəyin ocağının oduyam,
Harda olsam elə onun adıyam,
Torpağının mən də ağız dadıyam,
Ucalaram şərəfinlə, Tağayım,
Öc alaram sələfinlə, Tağayım.

Sonuncu bəy – Hüseynalı əmimiz,
Bəylik getdi, soldu tale zəmimiz,
Gədələrə qaldı büsat gəmimiz,
Ev-eşiyi taladılar, Tağayım,
Qazanları yaladılar, Tağayım.

Səfurən də bəy ərinə ağlardı,
Xanımlığın yada salıb çağlardı,
Hüseynağa ürəyini dağlardı,
Yas tutardı balasına, Tağayım,
Ocağının qalasına, Tağayım.

Hüseynalı körpüsündən keçəndə,
Keçib kəndin evlərini seçəndə,
Yol uzunu gül-çiçəkdən biçəndə,
Oxşayardın üz-gözümü Tağayım,
Qəlbə məlhəm od-közümü Tağayım.

Seyid Camal ağanın pak məzarı,
Nəzir etsən aparardı azarı,
Azalardı sinələrin ah-zarı,
Qəbir evi nurla dolsun, Tağayım,
Ruhu yurda məlhəm olsun, Tağayım.

Hər Gülsurə bibi kəndə gələndə,
Anasıyla dərdlərini bölləndə,
Zemfirası, cavan qızı ölləndə,
Dərd bürüdü ürəyini, Tağayım,
Yıxdı könül dirəyini, Tağayım.

Hacıağa əmimin bəy görnüşü,
El içində ağayana yerişi,
Bu fələyin zalımanə gərdişi,
Etdi onu oğul dağlı, Tağayım,
Heç qalmasın qapı bağlı, Tağayım.

O rəhmətlik əmim məni aparmış,
Körpəlikdə xəstəlikdən qoparmış,
Gəlməsəydi, təni məzar taparmış,
Kəsdiribmiş yanımı da, Tağayım,
Xilas etmiş canmımı da, Tağayım.

Deyirlər ki, müharibə başladı,
Başlayanda hər qapını daşladı,
Anaların gözün qanla yaşladı,
Öldü getdi cavanların Tağayım,
Boş qaldı çox ünvanların, Tağayım.

Papaqlılar evlərindən getdilər,
Qan-qadalı cəbhələrə yetdilər,
Arvad-uşaq necə fəğan etdilər?!
Qatı oldu dumanların, Tağayım,
Qanlı gəldi zamanların, Tağayım.

Ata babam Məmmədi də tutdular,
Tutub elə zindanlara atdılar,
Niyə adın xainlərə qatdılar?
Xəstə gəldi, evdə öldü, Tağayım,
Əzrayıl da üzə güldü, Tağayım.

Qarı, qoca hey Hitleri söyürdü,
Qara xəbər hər qapını döyürdü,
Zalım ölüm boy-buxunun öyürdü,
Çox üyütdü mərdlərini, Tağayım,
Çox artırdı dərdlərini, Tağayım.

O vaxt rusun torpağıyçın öldülər,
Tikələrin onlarla tən böldülər,
Evlərinə yüzdən biri gəldilər,
Sitalinçin baş verdilər, Tağayım,
Gözlərindən yaş verdilər, Tağayım.

Anam deyir, aclıq kəsdi amanı,
Elin çıxdı ərşə ahı-amanı,
Bəhram dayı müharibə zamanı,
Neçə aca çörək verib, Tağayım,
Elə ürək-dirək verib, Tağayım.

Kənddə çoxu acından qan qusurdu,
Canavarlar ev-ev qapı pusurdu!
Arvad-uşaq qorxusundan susurdu,
Ot otlardı günlər ilə, Tağayım,
Dərd gələrdi ildən-ilə, Tağayım.

Kənd yoluyla ana, bala gedəndə,
Ac canavar qəfil hücum edəndə,
Sinələrin parçalayıb didəndə,
Bu dərd dildə ağı oldu, Tağayım,
Elin sinə dağı oldu, Tağayım.

Kənd məscidin etdin taxıl anbarı,
Doldu ora neçə illər dən-darı,
Yıxdı bizi İlahinin ah-zarı,
Döydük yasda dizimizə, Tağayım,
Heç gəlmədik özümüzə, Tağayım.

Var əlində İlahinin əsası,
Alır bizdən günbəgündən qisası,
Babı olduq, vallah, sözün qısası,
Açılmadı din qapımız, Tağayım,
Çox qırıldı bəxt sapımız, Tağayım.

Müslüm əmi qızılcayla çarpışdı,
Yandı bədən xəstəlikdən alışdı,
Qızdırmadan gecə halı qarışdı,
Həkim, dərman tapılmadı, Tağayım,
Öldü dərdi çapılmadı, Tağayım.

Meyrənsənin ürəyin qəm bələndə,
Ata nənəm damdan düşüb ələndə,
Atam, əmim yetimliyi biləndə,
Ana deyib haray saldı, Tağayım,
Evlə dolu yetim qaldı, Tağayım!

Tək, köməksiz atam quzu otarmış,
Samanlıqda quzularla yatarmış,
Qurd özünü sürü üstə atarmış,
Canavarı qovlayarmış, Tağayım,
Dəyənəylə hovlayarmış, Tağayım.

Ərsiz qalan gəlinlərin ağladı,
Cavan ikən başa qara bağladı,
Qanlı savaş qapıları bağladı,
İgidləri aldı qaçdı, Tağayım,
Eli dərdə saldı qaçdı, Tağayım.

Cavanların cəbhələrə getdilər,
Gedib orda yoxa çıxıb, itdilər,
Ruhlarıyla obamıza yetdilər –
Dolandılar yuxularda, Tağayım,
Ahın batdı qorxularda, Tağayım.

O illərin qorxusundan çıxmadıq,
Sinəmizdə qorxu hovun yıxmadıq,
Qibləmizə, Tanrımıza baxmadıq,
Sən də güldün ağlımıza, Tağayım,
Tükürpədən nağlımıza, Tağayım.

İndi Şuşa ermənin əsiri,
Qurub yağı Qarabağda qəsiri,
Özün söylə, ey ocağım, bu sirri?
El yolunda hanı ölən, Tağayım?
Fəğanına varmı gələn, Tağayım?

Kəndimizin qutab, küftə-bozbaşı,
Qazanların bəzəyiydi dəm aşı,
Süfrələrin sayılardı lap başı,
Zəfəranın ətirliydi, Tağayım,
Qonaqların xətirliydi, Tağayım.

Yaymaların üstə bıçaq çəkərdik,
Kəsdiyimiz yerlərə ət tökərdik,
Düşbərəni xırda-xırda bükərdik,
Su qazanda qaynayardı, Tağayım,
Düşbərələr oynayardı, Tağayım.

Şorqoğalı, şəkərbura, paxlava,
Səmənidən hazırlanan bərk halva,
Dişimizlə eləyərdi cəng, dava,
Ovcumuzda sıxılardı, Tağayım,
Əlimizə yaxılardı, Tağayım.

Anam tabaq içrə xəmir salardı,
Çırpı yığıb, təndirdə od qalardı,
Suyu səpib, odun közün alardı,
Kündələri tez yapardı, Tağayım,
Üz-gözünü od qapardı, Tağayım.

Yayılardı təndirin xoş ətiri,
Anaciyim xoş tutardı xətiri,
Yana-yana hər yazdıqca sətiri,
Ürək elə alovlanır, Tağayım,
Atəş düşür, od qovlanır, Tağayım.

Kəndə köhnə qəbirsanlıq yar idi,
Albanların xaç məzarı var idi,
Hər qəbirin daşı bir ah-zar idi,
İtib-batdı keçmişimiz, Tağayım,
Belə oldu hər işimiz, Tağayım.

Əncir, üzüm bağları səf durardı,
Hərə orda özünə ev qurardı,
Doşabları küpələrə vurardı,
Mürəbbəsi, irçalı bol, Tağayım,
Oradan da dənizə yol, Tağayım.

Sövet gəldi, hamısını yıxdılar,
Bu bağların axırına çıxdılar,
Öz elində xalqa qultək baxdılar,
Çox dağıldı xanimanlar, Tağayım,
Qayıtmaz ki, keçən anlar, Tağayım?

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Kənddən qıraq şimalda bir sədd vardı,
Səddin burnun dəniz suyu ovardı,
Quzuları səddə külək qovardı,
Biz də qorxub hürküşərdik, Tağayım,
Çöldə, düzdə bərkişərdik, Tağayım.

Gilgilçayı dəli-dolu axardı,
Yaz zamanı bərəsini yıxardı,
Şahə qalxıb məcrasından çıxardı,
Uçurdardı çal-çəpəri, Tağayım,
Çay da elə şıltaq pəri, Tağayım.

Sel gələndə döndü nağıl divinə,
Qaçdıq-getdik Gəncalının evinə,
Yazdım bunu xatirələr sevinə,
Çay canlarla güləşirdi, Tağayım,
Uşaq-böyük əlləşirdi, Tağayım.

Kənd yerində Tuğay kəndi olubmuş,
Hansı rüzgar tellərini yolubmuş?
Bəlkə yağı, bəlkə rüzgar dolubmuş,
Adı qalıb, özü yoxdu, Tağayım,
Ocağı yox, közü yoxdu, Tağayım.

Kol dibindən bənövşələr açardı,
Çöllərində dovşanların qaçardı,
Səmalarda şahinlərin uçardı,
Buludların axışardı, Tağayım,
Bir-biriylə baxışardı, Tağayım.

O şıdırğı yağışların yağardı,
Gecələrə pərvanə Ay doğardı,
Zülmətinin boğazından boğardı,
Ulduzların gözləşərdi, Tağayım,
Öz dilində sözləşərdi, Tağayım.

Çəmin içi lil sularla dolardı,
Camışların özün orda bulardı,
Axşam çağı hamı çaş-baş qalardı,
Qamışlığa hay düşərdi, Tağayım,
Camışlara vay düşərdi, Tağayım.

Məzarların çox üst-üstə qazıldı,
Hər məzara bir baş daşı yazıldı,
Tarixinin yol-irizi azıldı,
Ölənlərin unuduldu, Tağayım,
Hər ölənçin qəm uduldu, Tağayım.

Qarıların xəşil-quymaq çalardı,
Səmənini döyüb halva salardı,
Xır-xingalı, əriştəsi qalardı –
Gündən-günə, aydan-aya, Tağayım,
Xörəklərin gəlməz saya, Tağayım.

Rəfimizə çini kasa düzərdik,
Bir otağı qonaq üçün bəzərdik,
Dam-daşında səliqəlik gəzərdik,
Həyət-baca kürünərdi, Tağayım,
Hər şey təzə görünərdi, Tağayım.

Nov daşında üzümləri əzərdik,
Sonra onu tavalara süzərdik,
Od üstündə irçallarla közərdik,
Mürəbbələr qaldı qışa, Tağayım,
Küpələrdən daşa-daşa, Tağayım.

İnək doğdu anam ağuz sağardı,
Qazanları ocaq üstə yığardı,
Kələkəsi hər kasaya sığardı,
Pendir təki kəsilərdi, Tağayım,
Kim yeməsə küsülərdi, Tağayım.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Zülmət qaçıb səhər nəfəs dərəndə,
Anam südü ləyənlərə sərəndə,
Günəş qalxıb pəncərəni gərəndə,
İşə-gücə qaçışardıq, Tağayım,
Arı təki uçuşardıq, Tağayım.

Geyinərdik al-qırmızı donları,
İsidərdi bu təzəlik canları,
Yaddaşımda iz qoyan xoş anları,
Heç unuda bilməyirəm, Tağayım,
O zamantək gülməyirəm, Tağayım.

Qonum-qonşu evimizə gələrdi,
Dərdlərini anam ilə bölərdi,
Bir-biriylə pıçıldaşıb gülərdi,
Boy-buxunlu gözəllərin, Tağayım,
Harda qaldı o illərin, Tağayım?

Xalidənin gənc qız ikən ölməsi,
Əzrayılın belə vaxtsız gəlməsi,
Anasının, oy balam, vay kəlməsi!
Tük ürpətdi başımızda, Tağayım,
Sel oldu göz yaşımızda, Tağayım.

Yay gələndə Xəzərə üz tutardıq,
Özümüzü gur sulara atardıq,
İsti qumlar üstündəcə yatardıq,
Heçnə çatmaz ötənlərə, Tağayım,
Xəyalımda bitənlərə, Tağayım.

Şən-sevdalı günlərimiz ötüşdü,
Çox yaralar ürəklərdə bitişdi,
Keçən ömrün qocalığı yetişdi,
Qəbirlərin gülzarlandı, Tağayım,
Ahılların məzarlandı, Tağayım.

Zinyət xalam uca boylu bir xanım,
Bağlı idi tək qızıyla xoş anım,
O Balaca xanımı qəlb mehmanım,
Əlim yetmir çoxdan ona, Tağayım,
Əhvalıma gəlib yana, Tağayım.

Xanımbacı bibimi qəm yoxladı,
Oğül dərdi ürəyini oxladı,
Gözün yumdu, əbədilik yuxladı,
Rəhmətliyi dərd apardı, Tağayım,
Bu dünyadan tez qopardı, Tağayım.

Atam heç vaxt keçirməzdi namazı,
Divarları dolaşardı avazı,
Ürəklərə yayılardı nəvazı,
Diləyərdi cana sağlıq, Tağayım,
Örnək idi dinə bağlıq, Tağayım.

Narınc xala çərəkəni alardı,
Avazıyla məclisə səs salardı,
Hüzrə gələn qadınların dolardı,
Bir səs ilə ağlaşardı, Tağayım,
Ruhlar ilə bağlaşardı, Tağayım.

Gecə sıxıb köynəyini sərərdi,
Ulduzları göydən bir-bir dərərdi,
Ay zülmətin qollarını gərərdi,
Baş balışa atılardı, Tağayım,
Səhərədək yatılardı, Tağayım.

Nehrəmizə anam qatıq tökərdi,
Ağzın bərk-bərk sələ ilə bükərdi,
Çalxalayıb yağın üzə çəkərdi,
Yırğalayıb oldurardı, Tağayım,
Yağ bardağın doldurardı, Tağayım.

Quzuları qoyunlardan alanda,
Haraylayıb küzülərə salanda,
Qarıların süddən qatıq çalanda,
Bıçaq vursan kəsilməzdi, Tağayım,
Heç üstündə əsilməzdi, Tağayım.

Deyirlər ki, quleybanı gələrdi,
Qap-bacanı döyüb üzə gülərdi,
Qız-gəlinlər qorxusundan ölərdi,
Tükürpədən nağılları, Tağayım,
Ram edərdi ağılları, Tağayım.

Oğlanların çilingağac oynardı,
Nərlər kimi qaçışardı, qaynardı,
Anaların başı işdən aynardı,
Balaların səsləyərdi, Tağayım,
Ürəkdə eşq bəsləyərdi, Tağayım.

Gəncliyimiz ötdü, keçdi neylədik?
Sevdamıza canı qurban eylədik,
Bir-birinə can deyib, can söylədik,
Yaman ötdü illərimiz, Tağayım,
Yetişmədi dillərimiz, Tağayım.

Keçmişlərə ağı deyən neyimsən,
Ürəyimdə taqətimsən, heyimsən,
Xəyalları sərxoş edən meyimsən,
Qoy dolanım mən başına, Tağayım,
Qurban olum dam-daşına, Tağayım.

Anam sacı ocaq üstə qoyardı,
Kündələri əl içində oyardı,
Lavaşının iyin ərşə yayardı,
Unutmaram ocağını, Tağayım,
Könlə məlhəm qucağını, Tağayım.

Bişən zaman isti təndir çörəyi,
Ətri ilə məst edərdi ürəyi,
Qızarardı qadınların biləyi,
Yanaqları al olardı, Tağayım,
Bişən çörək bal olardı, Tağayım.

Təndir üstü qarılarla dolardı,
Bir-birinə sözlə həyan olardı,
Çörəklərin ətri günlə qalardı,
Nemət idi qarnımıza, Tağayım,
İy dolardı burnumuza, Tağayım.

Sübh gözünü açar-açmaz durardıq,
Səsimizi başımıza vurardıq,
Hörükləri ufa-ufla darardıq,
Tez məktəbə yollanardıq, Tağayım,
Gündəliklə qollanardıq, Tağayım.

Ətirənin, Rəhilənin gülüşü,
Həlimənin, Şükufənin yerişi,
Elmiranın möcüzəydi hər işi,
Nəğiyməydi can sirdaşım, Tağayım,
İndi kimlə pıçıldaşım, Tağayım?

Qocaların onda hələ sağ idi,
Məktəbimiz bizə pak ocaq idi,
Hamımızın kef-damağı çağ idi,
Uşaqlığım şirin-şəkər, Tağayım,
Yuxulara məni çəkər, Tağayım.

Sinifmizin vardı bircə Şakiri,
Oxumağa həvəsliydi fikiri,
Dalaşanda heç yox idi məkiri,
Biliyi də yeddi qatdan,Tağayım,
Niyə çıxmır heçnə yaddan,Tağayım?

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Atam axşam gündəliyi açardı,
Beş görəndə sevincindən uçardı,
Dilimizdə kitablar od saçardı,
Elmimizi daşdırardı, Tağayım,
Zirvələri aşdırardı, Tağayım.

Kitabxana uşaqlarla dolardı,
Kitab üstə mərəkələr salardı,
Bir-birinin yenə könlün alardı,
Yamanlığı üşüdərdik, Tağayım,
Can deyib, can eşidərdik, Tağayım.

Bir səadət oxum dəydi daşlara...
Gözüm batdı ahlar boğan yaşlara,
Qar ələnir saça, telə, qaşlara,
Uşaqlığı məndə gəzmə, Tağayım,
Qonaq olsam könlü üzmə, Tağayım.

Əqrəb qaçır suya həsrət sel kimi,
Saatlarım ayrılırlar yel kimi,
Nə var söylə, cana şirin el kimi?
Ürəyimi saldın közə, Tağayım,
Çox açmısan qoynu bizə, Tağayım.

Ayazının şaxtasında donmuşam,
Qış gələndə yay-yazını anmışam,
Sevgilitək mən oduna yanmışam,
İstəyimi gətir yada, Tağayım,
Çox alışır düşən oda, Tağayım.

Məhəbbətin ürəyimdə daşırdı,
Dəli təki dağdan, daşdan aşırdı,
Qövr eləyən yaramı dərd qaşırdı,
Eyləmədin buna çarə, Tağayım,
Sağalmayır demə yarə, Tağayım.

Uzaq düşmüş xatirələr uyudu,
Kirin-kirin yaman məndən soyudu,
Xulyaların nə dərin bir quyudu?
Düşüb qalıb zamanlarım, Tağayım,
Pozulubdu səhmanlarım, Tağayım.

Bədnəzərin yaman gördüm üzünü,
Camışımız vurdu yerə özünü,
Onda bildim kəsərdə el sözünü,
Ahı çıxdı yerə-göyə, Tağayım,
Fəryadını boğdu pəyə, Tağayım.

Yamanların, niskillərin ağladı,
Ürəyimdə köç salıb, söz bağladı,
Közün atıb bağrım-başın dağladı,
Ötənləri harayladı, Tağayım,
Misra-misra sarayladı, Tağayım.

Seyidriza, qərib Məmməd İrandan,
Ayrılıq da dilə düşür sorandan,
Çalışdılar işdə ala-torandan,
Üzlərinin niskilləri, Tağayım,
Açılmadı müşkülləri, Tağayım.

Cənub dərdi qəlblərini oxladı,
Ayrılıqlar ürəklərin qoxladı,
Gözlərində həsrətləri yuxladı,
Vətən eşqi olmur talan, Tağayım,
Kimdir onu qəlbdən alan, Tağayım?!

Cahan nənə tez-tez bizə keçərdi,
Anam onla dərdləşib çay içərdi,
Zalım ölüm cana yovuq nə çərdi?
Aldı-qaçdı qocaları, Tağayım,
Qaldı tüstü bacaları, Tağayım.

Səfurəylə Banu uşaq tutardı,
Doğulanla bir somyədə yatardı,
Ursu nənə tez haraya çatardı.
Əsəbləri darılardı, Tağayım,
Nəvələrlə sorulardı, Tağayım.

Fərrux nənə sakit-səssiz gəzərdi,
Qonşuluqda bizi eşqlə süzərdi,
Laylasına şirin-şəkər düzərdi,
Nəvələrin oxşayardı, Tağayım,
Söz özü də baxşa yardı, Tağayım.

Aynisənin kəndə qonaq gəlməsi,
Yun corabda rəngli naxış ilməsi,
Hər milinin öz dilini bilməsi,
Cəhrəsiylə oxunardı, Tağayım,
Barmaqlarla toxunardı, Tağayım.

Mirfeyzulla – Seyidkübra ocağı,
Zəlil Bahar o evdən bir qəm dağı,
Nəzir edən tez tapardı xoş çağı,
Peyğəmbərin nəsilidi, Tağayım,
Müqəddəslər əsilidi, Tağayım.

Səriyyənin, Gülzadanın zəhməti,
Üzlərində mehribanlıq neməti,
Atamızın xalalara hörməti,
Dodağında səslənərdi, Tağayım,
Qəm sozalıb, süslənərdi, Tağayım.

Rübabənin o oğulsuz harayı,
Tək dam altda uğuldayan ah-vayı,
Qurtarmırdı dərdlərinin heç sayı,
Qəmi ərşi qarsıyırdı, Tağayım,
Qəm özü də yansıyırdı, Tağayım.

Həmayılın haray-həşir salması,
Gur səsiylə yaddaşımda qalması,
Örtüyünü düngə vurub çalması,
O, anama əmiqızı, Tağayım,
Söndü getdi bəxt ulduzu, Tağayım.

Əlkiramın qəfil gələn qəm yası,
Yetim qaldı arvadı, üç balası,
Bibim oğlu Paşa oğul qalası,
Tahirənin yaşın gördüm, Tağayım,
Dərdə düşmüş başın gördüm, Tağayım.

Cabir dayım heyvanları döyərdi,
Cəbirliyi xatirimə dəyərdi,
Əsəbləşib it-pişiyi söyərdi,
Mən də ondan yan qaçardım, Tağayım,
Ürəyimə dərd açardım, Tağayım.

Rıza əmi atamın qan qohumu,
Dava etdi ərşə atdı ahımı,
Dodağımda qopartdı gah-gahımı,
Atam ilə yollaşmadı, Tağayım,
Doğma təki ballaşmadı, Tağayım.

Abdullanın çox davada olması,
Almanyada əsir düşüb qalması,
Mehrin bizim kəndimizə salması,
O, almanla rusu söydü, Tağayım,
Ömrü boyu haqqı öydü, Tağayım.

Qaraçöpü yığıb şələ bağlardıq,
Çətin işin sinəsini dağlardıq,
İlan gördük qorxub, hürküb ağlardıq,
Şələ çiyni ağrıdardı, Tağayım,
Ahımızı bağırdardı, Tağayım.

Qaçıb çaya tor torbalar atardıq,
Xırda çapaq balıqları tutardıq,
Quru biyan yığıb ocaq çatardıq,
İsidərdik əlimizi, Tağayım,
His tutardı telimizi, Tağayım.

Sünbülləri kombayınlar biçərdi,
Biçinçilər ayran, qatıq içərdi,
Xəzər üstən günəş dağa keçərdi,
Qız-oğlanlı toplanardıq, Tağayım,
Əkin boyu saplanardıq, Tağayım.

Kəndçilərin bərəkətlə yaşardı,
Zəmilərin dənlə aşıb-daşardı,
Sünbüllərin boyumuzdan aşardı,
Hürkə-hürkə dən yığardıq, Tağayım,
Bir-biriylə tən yığardıq, Tağayım.

Kolanılı Məmmədbağır at üstə,
Qırmancını haylayardı ahəstə,
Qarovulçu peşəsinə lap xəstə,
Bizi atlı qovlayardı, Tağayım,
Dilə tutub tovlayardı, Tağayım.

Kisəmizdə başşağılar daşardı,
Doldurduqca kisələrdən aşardı,
Gözətçinin səsi qızıb coşardı,
Üstümüzə kükrəyərdi, Tağayım,
Kisə beli lap əyərdi, Tağayım.

Şığıyaraq üstümüzü alardı,
Qovub atla kisəmizi çalardı,
Zəhmətimiz gözətçiyə qalardı,
Ot içinə bükülərdik, Tağayım,
Ağlaşaraq əkilərdik, Tağayım,

Uşaqlıq da tezcə gəlib ötüşdü,
Biz böyüdük, gənclik çağı yetişdi,
Bəxtimizə üzümlükdə iş düşdü,
Tale yolum ordan keçdi, Tağayım,
Karvan-karvan ömür köçdü, Tağayım.

Bağlarında meynələrin bol idi,
Qız-gəlinin taleyinə yol idi,
Ağır beldən sızıldayan qol idi,
Zəhmətlərə bürünürdük, Tağayım,
İlan təki sürünürdük, Tağayım.

Məmmədbağır Səliməni yanladı,
Bizim sıra dala qalıb anladı,
Üzün tutub bəy adımı danladı,
Əyilmirsən dedi mənə, Tağayım,
Bu təpkilər nəydi mənə, Tağayım?

Bəy adını başımıza qaxdılar,
Hər addımda bizə qara yaxdılar,
Adımıza eldə ögey baxdılar,
Bu ağrını bizlə çəkdin, Tağayım,
Ocaq yaxan közlə çəkdin, Tağayım.

Qadınların əli suluq atardı,
İşdən sonra belə şələ çatardı,
Qız-gəlinlər şələ altda yatardı,
Bu əzabın özün gördüm, Tağayım,
Hər naqisin üzün gördüm, Tağayım.

Cərgə-cərgə qızlar kətmən vurardı,
Kim yoruldu, nəfəs alıb durardı,
Məmmədbağır o saat vay qurardı,
Şırım açdı bağırımda, Tağayım,
Bunu daddım ağırımda, Tağayım.

Gəlinlərin dözmüb bala salması,
Qəzəblənib bu zülümdən dolması,
Üzlərində gözəlliyin solması,
Ağarardı tellərində, Tağayım,
Əzablıydı illərin də, Tağayım.

Həlmə xala un daşını salardı,
Buğda töküb ondan yarma alardı,
Daşın səsi aləmə səs salardı,
Sıyığından ətir qalıb, Tağayım,
Ürəyimdə xətir qalıb, Tağayım.

İmamilin ağıryana olması,
Xanım kimi xətirləri alması,
Banu ilə birgə günü qalması,
Düşdü elə ağızlara, Tağayım,
Mən də saldım kağızlara, Tağayım.

Qab-qacağı bulaq üstə yuyardıq,
Bir-birini pıçhapıçla duyardıq,
Anamızın gözün yolda qoyardıq,
Uşaqlığa qarışardın, Tağayım,
Könlümüzə sarışardın, Tağayım.

İsmayılın su maşını gələrdi,
Arvadların bəxti üzə gülərdi,
Su üstündə əsəblər də mələrdi,
Vedrələri tez qapardıq, Tağayım,
Uzun yolu su apardıq, Tağayım.

Ağrın keçib ürəyimdən aşardı,
Yaddaşımda xatirələr yaşardı,
Uşaq ikən şadlıqlarım daşardı,
Boy verərdi başım üstən, Tağayım,
Oxşayardın məni pəstdən, Tağayım.

Yay öz köçün gün üstünə çatardı,
El-camaat dam üstündə yatardı,
Gecə oldu yastığa baş atardı,
Xəzər yaman guruldardı, Tağayım,
Fırtınanı gur udardı, Tağayım.

Yağış oldu palçıq damlar damardı,
İşin qoyub hamı dama cumardı,
Ayaq altda çatlar damar-damardı,
İş-gücümüz ötüşməzdi, Tağayım,
Dincliyimiz yetişməzdi, Tağayım.

Axşam anam lampa üstə əsərdi,
Lampamızın piltəsini kəsərdi,
Əl vursaydıq yaman bizdən küsərdi,
İşığımız korlaşardı, Tağayım,
Göz tutulub, kor aşardı, Tağayım.

Dəryazlarla ot biçilib dolardı,
Adamların yabaları olardı,
Həyətlərdə tayaları salardı,
Zəhmət üzdə qırışardı, Tağayım.
İşlər yazda qarışardı, Tağayım,

Zaman ötdü, uşaqların yekəldi,
Sinələrdən min bir qayğı dikəldi,
Gəncliyimiz qapı açdı, tez gəldi,
Saldı bizi cığırlara, Tağayım,
Tale gülməz fağırlara, Tağayım.

Obaşdannan xoruz banı başlardı,
Yatanların qulaqların daşlardı,
Səhər şehi bağ-bağatı yaşlardı,
Qaranlığın içi şərdi, Tağayım,
Sübhümüzə gün düşərdi, Tağayım.

Nöhəddin də al şərabdan içərdi,
Lenini çox söyüb səddi keçərdi,
O da, bir gün bu dünyadan köçərdi,
Sən ki, buna şahid oldun, Tağayım,
Ölənlərə saç da yoldun, Tağayım!...

Zaman elə uçub-gedən quş oldu,
Hər ömürün payızında qış oldu,
Cavan canım qürbətlərə tuş oldu,
Burnumuzun ucu göynər, Tağayım,
Səndən ayrı düşən neynər, Tağayım?

Gəldi, getdi uşağlığın havası,
Sızıltıtək qaldı qəlbdə davası,
Candan çıxmaz heç bir kəsin yuvası,
İyi gələr yellər ilə, Tağayım,
Könlümdəsən illər ilə, Tağayım.

Ev-eşikli oldu bacı-qardaşım,
Dərdlərinə girdi, çapdı çox başım,
Qələm oldu ömürlə can yoldaşım,
Belə yazdı qədər mənə, Tağayım,
Agah etdim bunu sənə, Tağayım.

Ata evdə çox qızların qarıdı,
Ər evində bəxti olan yarıdı,
Ömürmüz də Rəbb əlində darıdı,
Səpdi, biçdi, hissə-hissə, Tağayım,
Tuş olmasın heç kim pisə, Tağayım.

Cavanların vaxt yetəndə toy etdi,
Səadətlə elə, yurda hay etdi,
Sinələrdə sevincləri çay etdi!,
Özün gördün nəş‘ələrin, Tağayım,
Canda şadlıq guşələrin, Tağayım!...

İzlərində, cığırında itmədim,
Könlə düşməz haya-hoya getmədim,
Mən bülbüləm, qazlar təki ötmədim,
Sən bilirsən vüqarımı, Tağayım,
Soya olan ilqarımı, Tağayım.

Əzizlərim döndü oldu yad mənə,
Hey verdilər kədər dolu dad mənə,
Bu ömrümü etdilər heç zad mənə,
Hıçqırtılar qəlbdə yatdı, Tağayım,
Yaxşı-yaman, bu həyatdı, Tağayım.

Bir kimsəni təbimtək yar bilmədim,
Ömür ötdü, vaxtını dar bilmədim,
Qələmimi kağıza bar bilmədim,
Misralarım aman etdi, Tağayım,
Bu amanı yaman etdi, Tağayım.

Qönçə-qönçə güllərində ətir var,
İstək olsa, sevgi dolu xətir var,
Şeirlərdə hicran dolu sətir var,
Sən də doğdun xətirlərdən, Tağayım,
Boylanırsan sətirlərdən, Tağayım.

Xıdırzində uca dağlar başında,
Yuyunardı buludun göz yaşında,
Qarıların nəziri dam-daşında,
Boylanardı kəndə sarı, Tağayım,
Yox edərdi ahı-zarı, Tağayım.

Kənd yerinin adı Tuğay deyildi,
Gözüm açdım Tuğay-Tağay deyildi,
Qocaların dillərində öyüldü,
Adı qalıb, özü hanı, Tağayım?
Kim dağıdıb bu ünvanı, Tağayım?

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Ürəyimdə acılarım vay kimi,
Tuşlanıbdı ürəyimə yay kimi,
Yerdən qopub göyə dəyir hay kimi!
Bu hayımı sən də oxu, Tağayım,
Sinəni çək, dəyər oxu, Tağayım!

Sənlə olan günlərim bir yuxudu,
Bu yuxunu tale mənə oxudu,
Burunumda qalan şirin qoxudu,
Xoş qoxudan boylanırsan, Tağayım,
Başım üstə haylanırsan, Tağayım.

İndi mənə daha izzət vermirsən,
Keçənlərtək artıq ləzət vermirsən,
Peymanıma bir yolluq qət vermirsən,
Damağımda qaldı dadın, Tağayım,
Ürəyimdən çıxmır odun, Tağayım.

Gəlin gəldi, ata evim yadlaşdı,
Ötən günlər ağzımızda dadlaşdı,
Ürəyimdə bu ağrılar odlaşdı,
Yad qızının varmış üzü, Tağayım,
Qaçaq saldı evdən bizi, Tağayım.

Günlər zəhər tökür qeylü-qalıma,
Mən yanıram, sən də bir yan halıma,
Qoca anam gözün dikib yoluma...
Bu sinəmdən dur gəl qopar, Tağayım,
Ürəyimi ora apar, Tağayım.

Səsimizi, səmrımizi itirdik,
Çol-çocuğa əmrimizi itirdik,
Sevda dolu ömrümüzü itirdik,
Nə tez ötdü hünər çağı, Tağayım?
Ötən günlər oldu ağı, Tağayım.

Yaz ayının çiçəkləri açdılar,
Ətirləri burnumuzda saçdılar,
Yay gəlməmiş bağ-bağçadan qaçdılar,
Bihuş etdi məni halın, Tağayım,
Bu olaydı qeylü-qalın, Tağayım.

Yaxşılığı ağlatdılar qul kimi,
Etibarı xərclədilər pul kimi,
Rəbb hər ömrü ötüb keçdi yol kimi,
Bizdən qaldı yaxşı-yaman, Tağayım,
Hər kəsə də gülmür iman, Tağayım.

Pak atamın – Ağbalanın vəfatı,
Yetimliklə qəmə batan həyatı,
Yaman çapdı Əzrayılın bəd atı,
Aldı qaçdı əzizimi, Tağayım,
Necə bükdü dərd dizimi, Tağayım?!

Atam getdi, şanım getdi əlimdən,
Xoş növraqlı anım getdi əlimdən,
Elə bil ki, canım getdi əlimdən,
Sən ahımın özün gördün, Tağayım,
Ürəyimin közün gördün, Tağayım.

Fələk dərdin heç birisin çözmədi,
Əzabları ürəyimdən üzmədi,
Mənim kimi ata deyib gəzmədi...
Atamlaydı dadın-duzun, Tağayım,
Dərdin ağır, dərdin uzun, Tağayım!

Məşədxanım ata evə gələrdi,
Əzizlərlə hey şadlanıb gülərdi,
Kim deyərdi o da vaxtsız ölərdi...
O atama xalaqızı, Tağayım,
Tez qırıldı könül sazı Tağayım.

Əmim qızı Hüsniyyənin ölümü,
Məyus etdi qara xəbər elimi,
Çox yandırdı ağı deyən dilimi,
Bəy əmimin xanım qızı, Tağayım,
Nə dəhşətli oldu yazı, Tağayım?!

Hər Gülbanı bibim qardaş deyəndə,
Ağrı-acı ürəyini yeyəndə,
Zalım əcəl qəlb qapısın döyəndə,
Bağrım-başı parçalandı, Tağayım,
Gözlərimə qan calandı, Tağayım,

Səkinən də itğilərə dözmədi,
Yazıq bibim ömür köçün sezmədi,
Yığın-yığın ağrıları çözmədi,
Sinəsində qəm daşırdı, Tağayım,
Qürbət eldə can tapşırdı, Tağayım.

Bəy babamın balaları getdilər,
Üzü soyuq məzarlara yetdilər,
Keçən günlər niyə belə ötdülər?
Heç qayıtmaz bir də geri, Tağayım,
Onlar ölü, biz də diri, Tağayım.

Ölənlərin ah-vayla can verəndə,
Zalım əcəl cismidən can dərəndə,
Göz yaşını bəbəklərə sərəndə,
Göy üzünü bulud aldı, Tağayım,
Gözüm yurdda, eldə qaldı, Tağayım.

Atam öldü, ev-eşiyi yad oldu,
Ağzımızda ondan qalan dad oldu,
Qardaşım da, şükür, soya ad oldu,
Bu ad üçün can verərəm, Tağayım,
Damarımdan qan verərəm, Tağayım.

Ata evim çox elədi dərd mənə,
Bu ağrını etmədi namərd mənə,
Ömür ki var, oldu sirli nərd mənə,
Günlərimi zərtək atdı, Tağayım,
Ötənlərlə birgə batdı, Tağayım.

Əzizlərim ürəyimi təklədi,
Şad könlümü kədər üstə köklədi,
Yəqin istək nəsillədi, köklədi,
Mən də bunu daddım belə, Tağayım,
Xəyallarım döndü yelə, Tağayım.

Gənclərimiz kənddən çıxıb getdilər...
Bəziləri arzulara yetdilər,
Bəziləri arzudan yan ötdülər,
Sən onları qarşıladın, Tağayım,
İstəyini aşıladın, Tağayım.

Deyirlər ki, şəhər ağlı alandı,
Parlaqlığın ürəklərə salandı,
Yurdun eşqi sinələrdə qalandı,
Mən bu eşqi səndə duydum, Tağayım,
Mehrini də qəlbə qoydum, Tağayım.

Sevda dolu günlərimiz ötüşdü,
Könlümüzə gah sevinc gah, qəm düşdü,
Hər anı da başa vurmaq bir işdi,
İşlərimiz çox dolaşdı, Tağayım,
Hicran gəlib başdan aşdı, Tağayım.

Sevdiklərim çox etdilər naz mənə,
Dərdləri bol, sevincləri az mənə,
Qəlbim oldu simi qırıq saz mənə,
Mən bunları sadaladım, Tağayım,
Yaddaşında qalsın adım, Tağayım.

Yaltağlığı, məddahlığı aldılar,
Bir dəb kimi kitablara saldılar,
Ürəklərdə bu adla da qaldılar,
Hər düz sözün xeyrinə çıx, Tağayım,
Təmizliyin seyrinə çıx, Tağayım.

Saldım sənin pak adını kitaba,
Sığışasan haqq tarixlə hesaba,
Zaman bənzər ət doğrayan qəssaba,
Bu ömrümü alıb kəsər, Tağayım,
Mən gedərəm qalar əsər, Tağayım.

Yolun gedib gələnlərə astana,
İltifat et şagirdinə, ustana,
Çevirdim ki, pak adını dastana,
Bir sənə də qiymət olsun, Tağayım,
Qoy adına hörmət olsun, Tağayım.

Dədə yurdum, atamın od ocağı,
Aç balana ana kimi qucağı,
Göstərməsin Tanrı sənə qəm dağı,
Nağıllaşan, sehirləşən, Tağayım,
Xəyallaşan, seyirləşən, Tağayım.

Bir gələydim, dolanaydım boynuna,
Sığınaydım doğma, isti qoynuna,
Qatışaydım mən uşaqlı oynuna,
Bağ-bağçadan gül üzəydim, Tağayım,
Tellərimə bir düzəydim, Tağayım.

Gəl söyləmə oxumurlar şeiri,
Şeir olub ağılımın seyiri,
Çox deyirlər nədir mənə xeyiri?
Xeyirimi güdməmişəm, Tağayım,
Heç dalınca getməmişəm, Tağayım.

Ömür-günün keçib cana rişəsi,
Uzun yolda ya qəmi, ya nəş‘əsi,
İstəyinin qəlbə girib tişəsi,
Ötənləri qoymur yatsın, Tağayım,
Kədərinin adı batsın, Tağayım.

Sinəmdəki acılarım selləndi,
Yellənçəktək ruhi-canım yelləndi,
Xəyallarım birər-birər dilləndi,
Dərd alanda ürəyimi, Tağayım,
Doğdu ilham mələyimi, Tağayım.

Yeddi qurşaq göylərini çalanda,
Buludların qovub yerin alanda,
Gilavarın ovqatında qalanda,
Mehlərini oxşayardı, Tağayım,
Füsnükarlıq baxşa yardı, Tağayım.

Sevda yolun çəməninin içiydi,
Uşaq könlüm bir dəlicə keçiydi,
Zamanımın yaman biçə-biçiydi,
Ocağında keçdi ömür, Tağayım,
Doğumumuz haqdan əmir, Tağayım.

İndi səni yuxularda gəzirəm,
Ayrılıqla ürəyimi üzürəm,
Yenə, Vallah, bu tağda mən dözürəm,
Saralıram həsrətindən, Tağayım,
Ayrı olmaz can bətnindən, Tağayım.

Sənlə olan ötən ömür yaz mənə,
Sənsiz keçən bu günlər ayaz mənə,
Nə dərdin var götür məktub yaz mənə...
Ocaq çatım ürəyimdə, Tağayım,
Kükrəsin təb mələyim də, Tağayım.

Şadimanın atəşindən odlaşıb,
Ayrı düşüb, demə sənə yadlaşıb,
Məhəbbətin həsrətindən dadlaşıb,
Haqqa duam, təmiz havam, Tağayım,
Elim-arxam, yurdum-yuvam,Tağayım.

26. 01. 2002 –
08. 03 2006. Neft Daşları

QALDI DİLLƏRDƏ

Məmməd Əmin Rəsulzadəyə

Mötəbər bir yerə düşdü güzarım,
Döydüm, təmkin ilə açdım qapını.
Zirvə qartalıtək artdı vüqarım,
Titrətdi şəkilin könül sapımı.

Divardan diritək baxırsan mənə,
Düşündüm nə yaxşı on səkkiz olub…
Salsa da xainlər könlünü çənə,
O ğündən bü günə dönməz iz olub.

Yaşatdın millətin azadlığını,
Dəhşətli illərdə iyirmi üç ay,
Düşündün Vətənin abadlığını,
Birsəslə məmləkət verdi hürrə hay.

Divarda şəkilin, sanki diridi,
Haqqın təmizliyi qonub üzünə.
Adın sinələrdə qeyrət yeridi,
Ölməzlik sarayı yapdın özünə.

Sən varsan mədəni xalqıq demək biz,
Əbədi tarixə həkk etdin onu.
Çökdürdün önündə köləliyi diz,
Tikdin Vətənmizə istiqlal donu.

Millətlər içində varmış haqqımız,
Demək, təbiətən qul olmamışıq.
Bugünki günlərə yarmış haqqımız,
Biz ki, xırdalanan pul olmamışıq.

İyirminci illər və otuz yeddi,
Südün üzündəki qaymaq yığıldı.
Necə ziyalılar o zaman getdi...
Millətin düşünən beyni dağıldı.

Sonuncu Qarabağ savaşı vaxtı,
Qeyrətli oğullar şəhid oldular.
Bu dərdlər ağlayan ürəyi yıxdı,
Analar ah ilə saçın yoldular!

Şəkildən diritək durub baxırsan,
Qürurun işıqdı millətə, Öndər,
Zirvələr fövqünə varıb baxırsan,
Düşsən də sağ ikən zillətə, Öndər.

O vaxt qaymağımız yeyildi, hayıf,
Südün altındakı su maya tutmaz.
Ürəklər zədəli, beyinlər mayıf,
Nə qədər atsan da, daş qaya tutmaz.

İndi ziyamızın nuru azalıb,
Özünə ziyalı deyir hər yetən.
Haqq bostanımızda uru azalıb,
Sənsən məmləkətin könlündə bitən.

Azərbaycan adlı ey dürr aşiqi,
Vətənin yolunda ömrü əritdin.
Şanlı cümhuriyyət, ey hürr aşiqi,
Zəncirli qollardan dəmri əritdin.

Qürürla şəklinə baxıb coşuram,
Nə yaxşı sən varsan, bayrağımız var.
Səni düşündükcə cilalaşıram,
Dünyada adınla sorağımız var.

Millətin istiqlal zəfərin çaldın,
O qanlı-qadalı, o şər illərdə,
Pak müstəqilliyi tarixə saldın,
Məmməd Əmin adı qaldı dillərdə!...

17.04. 2003 /Neft Daşları

EY BÖYÜK ŞAİRİM

İstiqlal şairimiz Əhməd Cavadın ruhuna!

Elə yaşamalı həyatda insan...
Dünyadan köçəndə yeri görünsün.
Onun yoxluğundan xəbər versin an,
Adamlar içində diri görünsün.

Yüz illər keçsə də əməli qalsın,
Adına baş əysin yaxınlar, yadlar.
Ürəklər içində zirvəni alsın,
Çün həyatda qalır layiqli adlar.

Dirikən ölülər çoxdu dünyada,
Varlığı zəhərli kol-kosa bənzər.
Var ikən elə bil yoxdu dünyada,
İçi qanla dolu bir tasa bənzər.

Sən ey böyük şair, Vətən aşiqi,
Ölükən dirisən, ruhun ucadı.
Adınla nur saçır haqqın işığı,
Hər misran, hər sözün Rəbbə bacadı.

Sən « Göygöl » şerinlə suçlandın bir vaxt,
Şerin də adıntək uludu indi.
Etdisə ömrünü zalımlar bədbaxt,
Amalın istiqlal yoludur indi.

Onlar ölü idi, sağ ola-ola,
Səninsə dirilik haqqın əbədi.
Şairim, qandalı vurdular qola,
Sağ ikən ölünün qandalı nədi?

İndi də paxıllıq edirlər sənə,
Çünki himnimizdə yaşayır adın.
Hər misran, hər sözün, özün təntənə,
Əbədi yaşardı təbi ustadın.

Ömrünü qırdılar qəlbi kösövlər,
Qanında, canında istiqlal vardı,
Ürəyi kir ilə min cürə növlər,
Təbli həyatını əzaba sardı.

Cisminlə yox ikən, ruhunla varsan,
Adınla Vətəndə dirisən, şair.
Ziyasan, işıqsan, haqqa vüqarsan,
Millətin qeyrətli ərisən, şair.

Sağlığında ölü çoxdu həyatda…
Əbədi ölməzlik qazanıb getdin.
Hər kəs qala bilməz əbədiyyatda,
Sən bunu dəhşətli zamanda etdin!…

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Ey böyük şairim, ey Əhməd Cavad,
Sənin qeyrətinə baş əyirəm mən.
Vicdanı olana əzizdir bu ad,
Sənintək ucalmaq istəyirəm mən.

16. 04.2003 /Neft Daşları

ÜZEYİR ELİMİZİN DAHİSİDİR

Dahi Üzeyir Hacıbəylinin
əziz xatirəsinə

Yazdı ilk operanı – ad elədi,
«Leyli-Məcnun» ilə fəryad elədi,
O böyük Füzulini yad elədi,
Şərqdə musiqini abad elədi,
Operanı yurda övlad elədi,
Bu elmdə neçə ustad elədi,
Üzeyir elimizin dahisidür,
Musiqi elmimizin dahisidür.

Bəllidür aləmə bəyzadəliyi,
Bəy ola-ola elə sadəliyi,
İstiqlal yolunda azədəliyi,
Ziyalı ad-sanına zadəliyi,
Üzeyir elimizin dahisidür,
Musiqi elmimizin dahisidür.

Yayılıb hər tərəfə uca adı,
Arşın-Malalan, Məşədi İbadı,
Necə heyrətdə qoyub dostu, yadı,
Ucaldır sənəti bu pak ustadı,
Üzeyir elimizin dahisidür,
Müsiqi elmimizin dahisidür.

O böyük el yazarın işığı var,
Neçə min cümlə-cahan aşığı var,
Ona kəm baxanın yad qarşığı var!
Onun dürr sənətinin yaraşığı var,
Üzeyir elimizin dahisidür,
Musiqi elmimizin dahisidür.

O Milli himni – inqilab elədi,
Çökdü istiqlal – iztirab elədi,
«Koroğlu» - «Cəngi» haqqısab elədi,
Bu kimi ağrılara tab elədi,
Ürəyin hər əzaba bab elədi,
Üzeyir elimizin dahisidür,
Musiqi elmimizin dahisidür.

Şərqdə ilk operanın banisidi,
Bu adı danan elin canisidi,
Onun etdikləri yurdun bəsidi,
O Böyük Rəbbinin divanəsidi,
Məhəbbətin dəli pərvanəsidi,
Üzeyir elimizin dahisidür,
Musiqi elmimizin dahisidür.

Bu adın şöləsi-Qarabağımız,
Xarıbülbüllü – Şuşalı çağımız,
İndi əsir olalı qəlb dağımız,
Musiqi beşiyidür sorağımız,
Nətəvan ruhuna – quldu ağımız,
Şuşaya sancılmasa bayrağımız,
Əbədi yanmayacaq çırağımız,
Üzeyir elimizin dahisidür,
Musiqi elmimizin dahisidür.

O böyük ziyaya izzət eləyək,
Adının eşqinə hörmət eləyək,

Nə ki, min cövrlə minnət eləyək,
Bu ulu dahini zinət eləyək,
Ona xor baxana – lənət eləyək,
Haqqını qorumağa – qət eləyək,
Üzeyir elimizin dahisidür,
Musiqi elmimizin dahisidür.

Şadiman, çəkmə belə ağrı-acı,
O böyük sənətkarın başda tacı,
Onun ilhamının Rəbbdən xəracı,
Bunu hər kimsə danır qəlbə acı,
Onun ağlındadı şeytanın ucu,
Hər iki dünyada yoxdu əlacı,
Üzeyir elimizin dahisidür,
Musiqi elmimizin dahisidür.

27.01.2008

XƏLİL RZA

Xəlil Rza! Vətənimin göylərində
dolan bulud,
Xəlil Rza – tufanlara sinə gərən,
ilğımları, sazaqları üstələyən
güclü palıd!
Xəlil Rza – əzabları dəmirləşən,
düşmənləri əyilməyən qüdrətiylə
vurub sərən bahar seli!
Xəlil Rza –Vətənimin zümzüməsi –
dodağında kilidlənən susmaz dili.
Zəncirlənən azadlığın Prometeyi!
Azərbaycan anamızın udu, neyi!
Xəlil Rza – o susmayan qüdrətiylə çağlayacaq!
Yağıların qan-qan deyən ürəyini
xəncər-bıçaq sözləriylə dağlayacaq!

Od yurdunun adı bizdən
özü ögey dillərini bağlayacaq!
Xəlil Rza – məmləkətin azadlığa
təşnə olan ürəyidir!
Azərbaycan torpağının ikibaşlı
əjdahaya qarşı duran dirəyidir!
Azadlığın damlasını əzizləyən,
Yolumuzdan tikanları, qanqalları
xışım-xışım təmizliyən,
Dədə Qorqud babamızdır!..
Xəlil Rza – min ildir ki, fəryad edən,
fəğan edən qəlbi qopuq
dərdli sazdır!
Xəlil Rza – min bir yerdən parçalanmış,
igidləri diri-diri xain əllə
odda yanmış,
Azərbaycan adlı diyar,
Yağıları o Koroğlu nərəsiylə başsız qoyar!
Xəlil Rza – istiqlalın
özü boyda parlaq Günəş!
Yüz yetmiş il sinəmizdə zaman-zaman,
nəsil-nəsil doğan atəş!
Zəncirləri qolumuzdan qıracaqdır nərəsiylə!
Azərbaycan ölkəsini tanıdacaq kürəmizə
öz müqəddəs haqq səsiylə!..

22.11.1990/ Qızılqum

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

BU XƏBƏR

Mərhum qəzəl ustadımız Hacı Mailin
əziz xatirəsinə

İçimdə acıya döndü bu axşam,
Söndü gözlərimin gecəsində şam,
Aldı ürəyimdən kədərlərim kam,
Sel etdi gözümün yaşın bu xəbər,
Yandırdı qəlbimin başın bu xəbər.

Əsil insanları itirmək çətin,
Ən ağır itgisi bəşəriyyətin,
Ey fələk, sarsıtdı məni niyyətin,
Ağlatdı könlümün gözün bu xəbər,
Göstərdi ölümün üzün bu xəbər.

İlahi yaxşını həyatdan alar,
Onun yoxluğuyla qəlbləri çalar,
Duyğulu canları ələmə salar,
Saldı ürəyimi qəmə bu xəbər,
Atdı gözlərimi nəmə bu xəbər.

O candan sevərdi Azərbaycanı,
Həyatı, cahanı, hər keçən anı,
Fələk ayrı etdi tənindən canı,
Saldı matəmini dilə bu xəbər,
Mailin yoxluğun elə bu xəbər.

Füzuli oduyla alışan şair,
«Şəbi-hicran» ilə yarışan şair,
Məcnun atəşinə qarışan şair,
Partladı bağrımda necə bu xəbər?
Mənə matəm oldu gecə bu xəbər.

Sanki Simurq quşu uçdu da getdi,
O haqq dünyasında kamına yetdi,
Bir ömrün Füzuli harayı bitdi…
Barışmaz qəmiylə daha bu xəbər,
Batdı könlüm ilə aha bu xəbər.

Baxışın Füzuli baxışı aldı,
Qəzələ bir Vahid naxışı saldı,
«Füzuli» məclisi Mailsiz qaldı…
Özünü rüzgara qatdı bu xəbər,
Bütün məmləkətə çatdı bu xəbər.

Şadiman, ürəyin ağlamasın heç,
Mail qəzəlində ölməzliyi seç,
Dünyanın ayrılıq əzabını biç…
Qəlbinə qəm yükü töksə bu xəbər,
Üstünə zülmət tək çöksə bu xəbər.

29-30.10.1999 /Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

KÖÇDÜ HAQQ DÜNYASINA ŞEİRMİZİN BƏXTİYARI

Haqq dünyasına qovuşmuş ustad şairimiz Bəxtiyar Vahabzadəyə

Ey Vətən aşiqi-nur, türk dilə sevda eləyən,
Ey sevib millətini eşqini qida eləyən,
Ey ana südü təki könlünə nida eləyən,
Ey ölüm xəbəriylə bizə əlvida eləyən,
Getdi əldən Vətənin cani-dili-ixtiyarı,
Köçdü haqq dünyasına şeirmizin Bəxtiyarı.

Bu ağır itgiyə heç gözdəki yaş bəs eləməz,
Bəbəyim dəryaya dönsə, bunu əbəs eləməz,
Təbi yoxsa sinənin ustada-həvəs eləməz,
Onun söz aləminin etdiyin hər kəs eləməz,
Getdi əldən Vətənin cani-dili-ixtiyarı,
Köçdü haqq dünyasına şeirmizin Bəxtiyarı.

Oxuyub kitabını sözləriylə huş etdik,
Dadaraq misrasını könlümüzə nuş etdik,
Oxşadı qəlbimizi ömrü boyu cuş etdik,
Bu böyük sənətkara hər cürə alqış etdik,
Getdi əldən Vətənin cani-dili-ixtiyarı,
Köçdü haqq dünyasına şeirmizin Bəxtiyarı.

Aparır qəbr evinə bir düşünən başı diyar,
İtirib öz dilinə, yurduna sirdaşı diyar,
Qoyacaqdı məzara böyük Vətəndaşı diyar,
Ağladır qəmi-ələm torpağı, dağ, daşı, diyar,
Getdi əldən Vətənin cani-dili-ixtiyarı,
Köçdü haqq dünyasına şeirmizin Bəxtiyarı.

Çox yazarlar gələcək, tərk edəcək dünyanı,
Bir belə şöhrəti də tutmayacaq hər yanı,
Sözü cəfəng olanın həqqi sevər xulyanı,
Salmadı kitabına, varağına riyanı!..
Getdi əldən Vətənin cani-dili-ixtiyarı,
Köçdü haqq dünyasına şeirmizin Bəxtiyarı.

Neçə il əhd elədim yetmədi ustadə dilim,
Daha gecdi yetişib getməyə o dadə, dilim,
Tutub hər beytimə yas ağlayır fəryada, dilim,
Necə gəlsin qələmim etdiyi imdadə, dilim?!
Getdi əldən Vətənin cani-dili-ixtiyarı,
Köçdü haqq dünyasına şeirmizin Bəxtiyarı.

Qələm əhli olanın könlü gedir aha sarı,
Gecə-gündüz ürəyi üz tutur Allaha sarı,
Aparır misraların sözünü sabaha sarı,
Kimi səvaba gedir, kimi də günaha sarı...
Getdi əldən Vətənin cani-dili-ixtiyarı,
Köçdü haqq dünyasına şeirmizin Bəxtiyarı.

Şadiman bu ölümə ah ilə büryanə gəlib,
Yığışıb əhli-diyar dərdə yanə-yanə gəlib,
Bu ağır itgiyə el hüzünlə həyanə gəlib,
Döyüb qapını ölüm, Əzrayıl həyanə gəlib.
Getdi əldən Vətənin cani-dili-ixtiyarı,
Köçdü haqq dünyasına şeirmizin Bəxtiyarı.

13.02.2009

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

ÇƏKDİ YAZIQ MİLLƏTİNİN AĞRISIN

Böyük vətəndaş
Mirzə Ələkbər Sabirə

Çəkdi yazıq millətinin ağrısın,
Haqqına şam etdi sözün doğrusun,
Cəhd elədi dərdü-qəmə bağırsın,
Tapmadı ahına qanan çağırsın,
Qəlbi gördü yaraları Sabirin.
Sözü gəzdi haraları Sabirin?

Etdi ağıl cövhərinə cəfanı,
Ürəyindən əksiltmədi vəfanı,
Yazdığına gözləmədi səfanı,
Bulmadılar ciyərinə şəfanı,
Uddu bəxti qaraları Sabirin,
Sözü gəzdi haraları Sabirin?

Qələmini kağıza yar eylədi,
Şeirləri aləmə car eylədi,
Haqqı yaman nahaqqı kar eylədi,
Beyitləri hər misra bar eylədi,
Dərdi üzdü çaraları Sabirin,
Sözü gəzdi haraları Sabirin?

Ölkəsinin qəflətinə ağladı,
Sağalmayan illətinə ağladı,
Ac-yalavac millətinə ağladı,
Ömrü boyu zillətinə ağladı,
Artdı şeir sıraları Sabirin,
Sözü gəzdi haraları Sabirin?

Dərdi bişdi sabun ilə tiyanda,
Haqq nazilir, üzülməyir hər yanda,

Baş ağrıyır hər bəlanı duyanda,
Bu minvalla təmizliyə uyanda,
Təbi pozdu araları Sabirin,
Sözü gəzdi haraları Sabirin?

Xalqa yanan misrasını dil etdi,
Beyti hikmət bağçasına gül etdi,
Qanmayanlar gözlərinə tül etdi!
Nadan əhli külliyatın kül etdi,
Ahı qarsdı qoraları Sabirin,
Sözü gəzdi haraları Sabirin?

Kim deyər ki, «Hophopnamə» yuxlayıb?
Fəryad ilə naqisləri oxlayıb,
Ürəklərdə hörmətini saxlayıb,
Ey Şadiman, misrasını qoxlayıb,
Bükər könül xaraları Sabirin,
Sözü gəzdi haraları Sabirin?

06.06.2009

EY ÜRƏYİ TALAN ŞAİRİMİZ

Böyük vətəndaş
Mirzə Ələkbər Sabirə

Ey ürəyi talan şairimiz,
«Arizi-qəm»də qalan şairimiz.

Tökdülər sinənə can əzabını,
Kəsdilər zülmləriylə tabını.

Vətən ağrısını saldın bağıra,
Qəlbdə sitəmi üsyan doğura.

Özü verdi Yaradan fitrətini,
Artırdı şeirlə qüdrətini.

Kor qalan millətə çıraq oldun,
Lal olan dillərə soraq oldun.

Çatdı təbi-qələmin ahına,
Yetəsən söz ilə Allahına.

Ki dedi, min bir ləhzədə sənət,
Yaltaqlığa, məddahlığa lənət.

Yayıldı sözün aləmi-ərşə,
Bəhrəsini saldı dilə-dişə.

Qüdrətinə ram oldu qaillər,
Düzlüyü sevər həqqə maillər.

Odur ki, misrana vəfa qıldım,
Xəstə könlümə şəfa qıldım.

Fəlakət doğuran cümlə-bəşər,
Hər şeirin ilə sehrə düşər.

Ey sözlə artıran şöhrətini,
Qaldıran xəlq içrə hörmətini.

Gəlib gör yaxşıların halını,
Qəlb ilə bir olan məlalını.

Ah olan göylərə, yerlərə bax,
Hər oxu can dələn çərlərə bax.

Ey böyük şairmiz, ruhu nişan,
Həm təmizliyə, həm düzlüyə şan.

Yapmısan ellərə heykəlini,
Tutmusan təfəkkürün əlini.

Ey bülbültək ürəklərdə ötən,
Səni sevəcək övladi-Vətən!

Kim sayar beytini beytinə tən?
Heç vaxt olmayacaq sənə yetən.

Odur ki, misraların şölə saçır,
Paklığın qapısını şövqlə açır.

Zərrədə neçə mə'na dolaşır,
Hər birisi min fikrə bulaşır.

Saçan şölələri yandırıram,
Əqlə qətrə-qətrə qandırıram.

Ah alan ürəyimi yaxdı qəm,
Gözə dolaşır min ləhzəyi-nəm.

Ömürüm haqqa sarı çapmada,
Haqqımı dərdü-ələm tapmada.

Dikəlib göylərə nalan edirəm,
Ahımı aləmə elan edirəm.

Rəbbimin yetirəm sorağına,
Düşməyə pakanə ayağına.

Edim ərzimə agah fələyi,
Bəşərin şeytana ürcah ürəyi.

Hiyləsi dağ aşırandı özü,
Əyilir tərəzinin gözü.

Şər vurur düzlüklə əhd edəni,
Bircə addım həqqə cəhd edəni.

Şişirir ciyərimi dağı-düyün,
Açıla bilməyir çöhrə-eyin.

Ağrı-acıya lap partlayıram,
Yerə-göyə dəyib çatlayıram.

Bir duyan yoxdur heç naləmi,
Götürüb yeri, göyü, aləmi.

Gəzir səyyarələri fəryadım,
Qovuşa ruhuna, ey ustadım!

Öldürür dərd-bəla Şadimanı,
Bağlıdır Allahına imanı.

Ey ürəyi talan şairimiz,
«Arizi-qəm»də qalan şairimiz.

09.05.2009

BÖYÜK ƏMƏLLƏRİN YAŞAR ELLƏRDƏ

Məşhur xeyriyyəçi Bakı milyonçusu Zeynalabdin Tağıyevin ruhuna…

Böyük əməllərin yaşar ellərdə,
Adın nəsil-nəsil gəzər dillərdə,
Sən xalqın, millətin dayağı oldun,
Bu ana Vətənin mayağı oldun.
Yurduna sərf etdin varı, sərvəti,
Künclərə dürtmədin pulu, dövləti.
Atalıq eylədin imkansızlara,
Fəqir-füqəraya çox kamsızlara.
Çəkdin şollar suyun Bakıya bir vaxt,
Su deyən dilləri eylədin xoşbaxt.
O qız gimnazyanın adı ucaldı,
Mövhumat üstündə qələbə çaldı.
Teatr, dəyirman, fabrika açdın,
Millətin qəlbində günəştək saçdın.
İlahi tökdükcə başına pulu,
Sən onun əyilib olmadın qulu…!
Millət atasıtək tanındı adın,
Ucuz tərifl ərə əsir olmadın.
Şimaldan cənuba gəzdi sorağın,
Yandı məmləkətdə qeyrət çırağın.
Tikdiyin binalar Bakının gözü,
Hər biri tarixdi bunların özü.

***

Ey Vətən aşiqi, millət dayağı,
Varmı xeyriyyəçi sənin sayağı?
Sərf etsin varını, pulunu elə,
Həkk olsun əbədi ağıza, dilə.
Sən ellər atası, ellər sevinci,
Millətin içində parlayan inci.

Pulunla, varınla öyünmədin heç,
Yabançı hisslərlə döyünmədin heç.
Vətənə xidmətdə oldun əbədi,
Qurdun könüllərdə sevda mə'bədi.

***

İmperya çökəndə istiqlal gəldi,
Bayraqlı-ulduzlu pak hilal gəldi,
Fəqət bu səadət çəkmədi uzun,
Keçdi caynağına ölkə quduzun…
Vətənin üstünü aldı fəlakət,
Bir gün yasa batdı ana məmləkət.
Torpaq da, diyar da çox qanlar içdi…
Qırmızı terrorun əlinə keçdi.
Varını taladı gədə-güdələr,
Elə çalışdılar zülüm edələr.
Mərdəkanda bağa sığındın o vaxt,
Qaldın cəlladların əlində bivaxt.
Canına toxunub dəyməsələr də,
Üzdə mənliyini əyməsələr də,
Könlünün sutunu uçdu töküldü,
Bütün diləklərin içdən töküldü.
Sən atıb getmədin yurdu, Vətəni,
Qucdu ana torpaq müqəddəs təni.
Məzarın Mərdəkan elində yatır,
İşığın günəşin özünə çatır.
Bir el atasıtək dillərdə qaldın,
Tarixin özünə sən zəfər çaldın.

3. X1. 2004/ Neft Daşları

AH, YAZIQ MƏMLƏKƏT,
AH, YAZIQ VƏTƏN...

Ah, yazıq məmləkət, ah, yazıq Vətən,
Könlümün içində eşq ilə bitən,
Adın rüşvətlə talanıb gedir,
Ürəyin ağrıyla bulanıb gedir.
Əzabdan o yana yolun yoxmu heç?!
Varsa müsibətdən bir qurtulub keç.
Dilin haqq arayır cəllad əlində,
Gözlərin boğulur kədər selində.
Rüşvət sevgisiylə çırpınır başlar,
Göydən başımıza tökülür daşlar.
Hər gün aldadan kim, hər gün alan kim?
Kim-kimə oğrudur, kim-kimə məhkum?
Qanuna zülm edən yalançı hakim,
Qanun can verərkən olarmı həkim?
Bizim ağlımıza kim deyəcək can?
Bizim içimizdə şahdı həyəcan!
İşimiz rüşvətsiz keçmir heç yerdə,
Yaxşı vərdiş etdin, ey Vətən, dərdə.
Rüşvət beynimizin həyat qurşağı,
Rüşvətlə oxşanır bağça uşağı!
Məktəbdə rüşvətlə bilik alırlar,
Rüşvətlə elimli adam olurlar.
Ali məktəb pulla açır qoynunu,
Rüşvətlə fırladır iblis oynunu!
Rüşvətin quludur bütün məmləkət,
Vətən, bundan böyük yoxdu fəlakət!
Beyini rüşvətə qul olan millət,
Kimsədən diləyə bilməz ədalət.
Biz haqqı rüşvətlə əsir etmişik,
Bütün zehnimizi yesir etmişik.
Rüşvətlə maşınlar, evlər alınır,
Rüşvətlə saraylar, mülklər salınır.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Rüşvətə əyilir ağlımız hər gün,
Rüşvət almayana deyirlər miskin.
Vəzifə kürsüsü ona yad olur,
Hər gün təmizliyi bir fəryad olur.
Rüşvətin dəlisi olan millətin,
Tanrı azaltmayıb heç vaxt zillətin.
Əsir torpağımız yağı əlində,
Ölünün, dirinin ağı dilində,
Pulla düzəldirik hər işimizi,
Rüşvətə qul etdik vərdişimizi!
Sonra da yapışıb mikrafonlara,
Tele-radioyla girdik donlara,
Ekrana rəng verib düşdük anlara…

***

Ziyalı deyərək sinə yırtırıq,
Kütlənin gözünə hey kül atırıq.
Kütləsə fəxr edir bizlə hər zaman,
Bizə səcdə edib, gətirir iman.
Ey şair, ey alim, ey boyalı baş!!!
Vətənin gözündən seltək axır yaş!
Bu yaşlar içində boğulur millət,
Bütün yer üzünə dağılır millət!…

***

Dünyaya göz açır rüşvətlə körpə,
Rüşvət yatmır daha heç sapa-ipə.
Ölüyə, diriyə rüşvətdi əlac,
Ölkə başdan-başa rüşvətə möhtac.
Rüşvət verməyənə iş yox, peşə yox,
Rüşvət verənəsə bir əndişə yox.
İblisə, şeytana qul olub qaldıq,
Özmüzü iblisin gününə saldıq.
Ürəyin içində bu dərdlər bitən,
Çarə yox nə sənə, nə mənə Vətən…

11.04.2007/ Neft Daşları

MÜSTƏQİLİK

Gedib əldən Qarabağ gülzarı, bizlərə nə var?
Artıb kasıb-kusubun azarı, bizlərə nə var?
Ya çadır, ya da ola məzarı, bizlərə nə var?
Çıxıb ərşə yetimin ah-zarı, bizlərə nə var?
Torpağı yağıya verdik, özümüz müstəqilik,
Dünyaya çatır daha hər sözümüz, müstəqilik.

Əslimiz gədə-güdə, sərvətimiz başdan aşır,
Kütləni əzmək üçün qüvvətimiz başdan aşır,
Millətə elitayıq – hörmətimiz başdan aşır,
Hər yerə gedib çıxan izzətimiz başdan aşır,
Nə olar yurd-yuvamız əsir olub, müstəqilik?
Pulumuz bəxtimizə qəsir olub, müstəqilik.

Erməni qoy Şuşada özünə cəlal açsın,
Xan qızı Nətəvanın ruhuna məlal açsın,
Qarabağı elədik yağıya həlal açsın,
Xalqımızın dilini eyləmişik lal, açsın,
Tanıyır dünya bizi, indi daha müstəqilik,
Batsa da ac-yalavac kasıb aha, müstəqilik.

Əcnəbi banglərə də doldurmuşuq dolları biz,
Açmışıq Amerkaya, Avropaya yolları biz,
Etmişik azad daha qandallardan qolları biz,
Tacımız çiçəkləyir – azadlığın kolları biz,
Cibimiz pulla dolu yoxdu azar, müstəqilik,
İndi çox şairimiz bizə yazar – müstəqilik.

Xarici maşınların yoxdu sayı-hesabı heç,
Daha süfrəmizə də qoymarıq ucuz qabı heç,
Yoxsulun dözümü çox kəsilməyir ki, tabı heç,
Bizlərə yazılmayıb din və qanun kitabı heç,
Tökürük sağa-sola varımızı, müstəqilik,
İndi pul həll eləyir arımızı, müstəqilik.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Çoxdu ki, torpağımız Qarabağı neyləyirik?
Savaş etsək görərik sinə dağı, neyləyirik?
Hökmümüz, fərmanımız, qanlı çağı neyləyirik?
Çadıra binə olan desin ağı, neyləyirik?
Kasıba kaha da bəs, pul-parmız, müstəqilik,
İndi çox dövlət ilən saz aramız, müstəqilik.

Nefti xammal eləyib çıxarmışıq bazarlara,
Düşsün ac millətimiz min cürə qoy azarlara,
Pul basıb cibimizə, baş vururuq gülzarlara,
Kütlənin çox hissəsi ölüb düşsə məzarlara,
Tək sağ olsun canımız, külfətimiz, müstəqilik,
Artır hey dollar ilə ülfətimiz, müstəqilik.

Torpaq kasıba gərək, bizlərə pul-para yetər,
Millət ağzını açа, yaxarıq çox qara yetər,
Böyüyər uşağımız hər əli min vara yetər,
Çəkərik danışanın dilini lap dara yetər,
Eyləsin kasıblığın ellərimiz, müstəqilik,
Necə şad xürrəm olub illərimiz, müstəqilik.

Beynəlxalq kürsülərdə bülbültək cəh-cəh vururuq,
Qudurdub var da bizi özümüzə qəh-qəh vururuq,
Əyləşib meyxanada canlara pəh-pəh vururuq,
Doldurub qədəhləri bu günə bəh-bəh vururuq,
Arzumuz çiçək açır – kamı bilir, müstəqilik,
Düşmüşük cah-calala hamı bilir, müstəqilik.

Bakıda, xaricidə bir neçə adda evimiz,
Bağı bir yana hələ, gör neçə qatdda evimiz,
Göygöldə, Şüvəlanda, lap Batabatda evimiz,
Bizə şöhrət gətirir pullu həyatda evimiz,
Hələ Ulduzları da fəth edirik, müstəqilik,
Ayı Günəş eləyib mədh edirik, müstəqilik.

Xarici maşınlarla hey keçirik bir-birini,
Gözümüz qızır hələ çaş seçirik bir-birini,
Ali məclislərə də baş seçirik bir-birini,
Hərdən paxıllıq edib lap biçirik bir-birini,
İndi zirvəni dəlir dirbaşımız, müstəqilik,
İşləyir cibimizə pak başımız, müstəqilik.

Candan artıq sevirik biz Azərbaycanımızı,
O bizim pullu edib gör necə də anımızı,
Artırır sərvətiylə zirvələrə şanımızı,
Qurbandı min Qarabağ, tək qoruyaq canımızı,
Millətin səbri böyük, dözür hələ, müstəqilik,
Düşməz ki, bir belə fürsət də ələ, müstəqilik.

Şadiman hər nə qədər cəhd eləsə yazmamağa,
Təb ilə dilbir olub, əhd eləsə yazmamağa,
Ağlını qəlbinə sərhəd eləsə yazmamağa,
Od tutan şeirinə bir həd eləsə yazmamağa.
Girir şeytan ürəyə deyir, bala, müstəqilik…
Cala beyti-beyitə, eylə qala, müstəqilik.

20.07.2003/ Neft Daşları

ƏCƏB YAXŞI MƏKANDI
/Sabiranə/

Bakının tini, yolu,
Şadlıq eviylə dolu.
Bazardı sağı, solu,
Necə gözəl imkandı?
Əcəb yaxşı məkandı.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Fabrik, zavodu hanı?
Fəhlə olaq biz yanı?
Neftdir bədəndə canı,
Addımımız dükandı,
Əcəb yaxşı məkandı.

Bekar olmaq səadət,
İşi neynir bu millət?
İşləmək özü zillət,
İşsizlik də sükandı,
Əcəb yaxşı məkandı.

Hamı nə isə satır,
Özünü oda atır,
Bir çoxu evdə yatır,
Deyirlər millət batır,
Əsas ədəb, ərkandı,
Əcəb yaxşı məkandı.

Yollarda qız, gəlinlər,
Polis önündə inlər,
İsti-soyuqlu günlər,
Ürəyində düyünlər,
Dilində çörək andı,
Əcəb yaxşı məkandı.

Kişidə olsun ürək,
Fəhlə olmaqçın zirək,
Evini satsın gərək.
Bu da zamandı, andı,
Əcəb yaxşı məkandı.

İş yeri tapa bilsə,
Tale üzünə gülsə,
Bəxti qara deyilsə,

Rüşvət alan nə candı?
Əcəb yaxşı məkandı.

Hamı Bakıya qaçır,
Restoran, dükan açır,
Çayxanalar gül açır...
Dildə Qarabağ andı,
Əcəb yaxşı məkandı.

Pullular gizlənirlər,
Elə əzizlənirlər,
Pulsuzlar dizlənirlər,
Hər yerdə bizlənirlər,
Kasıbsan, atan yandı,
Əcəb yaxşı məkandı.

Qurban olaq dollara,
Qərbə gedən yollara,
Qüvvət gəlsin qollara,
Hər kəs evin tikəndi,
Əcəb yaxşı məkandı.

Salmarıq canı vaya,
Səpilmişik dünyaya,
Gəlmərik, Vətən, haya,
Bu da bir addı, sandı,
Əcəb yaxşı məkandı.

Min bir sekta dolullar,
Lap xaçpərəst olullar,
Boyna xaç da salıllar,
Pul-para da alıllar,
Dünyada şirin candı,
Əcəb yaxşı məkandı.

Dində bablıq edillər,
Tüllablıq edillər,
Lap yabılıq edillər,
Pis yola da gedillər,
Bədnəzərə tikandı,
Əcəb yaxşı məkandı.

Qoruyaq canımızı,
Damarda qanımızı,
Ucaldaq sanımızı,
Azərbaycanımızı,
Bu millətə təkandı,
Əcəb yaxşı məkandı.

1.XI.2001 /Neft Daşları

ŞEYTAN ÖZÜ PULDU, PUL

Salır insanı oda,
Gətirir cana qada,
Ondan gəlir hər əda,
Verir hər şeyi bada,
Çatmaz heç kimə nida,
Ağıl qəlbə çuldu, çul,
Adam ona quldu, qul,
Şeytan özü puldu, pul.

Hər saat qan eyləyir,
Düzdür hər san eyləyir,
Şansıza şan eyləyir,
Lap yarımcan eyləyir,
Ağıl qəlbə çuldu, çul,
Adam ona quldu, qul,
Şeytan özü puldu, pul.

Salır dərdə insanı,
Başının tükü sanı,
Edir halbahal canı,
Qeylü-qaldı hər anı,
Əsir olmayan hanı?
Agıl qəlbə çuldu, çul,
Adam ona quldu, qul,
Şeytan özü puldu, pul.

Savaşı nə bitməyir,
Nə ürəkdən getməyir,
Nə başından ötməyir,
Hər ələ də yetməyir,
Ağıl qəlbə çuldu, çul,
Adam ona quldu, qul,
Şeytan özü puldu, pul.

Salır dunyaya şivən,
Heç olur onu sevən,
Kim desə ona güvən,
Olacaq cana güvən,
Ağıl qəlbə çuldu, çul,
Adam ona quldu, qul,
Şeytan özü puldu pul.

Eləyir min cür günah,
Qoparır sinədən ah,
Bir çoxuna qibləgah,
Açmayır onsuz sabah,
Agıl qəlbə çuldu, çul,
Adam ona quldu, qul,
Şeytan özü puldu, pul.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Eyləsən başa əta,
Yetirər ona xəta,
Aləmi qoyma qata,
Qatdı ki, aləm bata,
Qoymaz dadına çata,
Qan-qadadı saata,
O ziyandır həyata,
Ağıl qəlbə çuldu, çul,
Adam ona quldu, qul,
Şeytan özü puldu, pul.

Batdın günaha əgər,
Ürəyi min cürə gər,
Yığ qızıl, çək üzə zər,
Göyə, yerə Haqdı ər,
Dadına yetər məgər?
Sanasan özünü nər,
Tökəsən nalənə tər,
Ağıl qəlbə çuldu, çul,
Adam ona quldu, qul,
Şeytan özü puldu, pul.

Kişi, saxla gödəni,
Fələk döyür gedəni,
Üzülsə haqqın dəni,
Cəhənnəm udar səni,
Yetirmə cana çəni,
Məzar alacaq təni,
Alçatma belə məni,
Ağıl qəlbə çuldu, çul,
Adam ona quldu, qul,
Şeytan özü puldu, pul.

Salma qəmə yetəni,
Rüşvət udar Vətəni,
Çoxdu ölüb-itəni,
Çalma-çapma ötəni,
Allah ütər ütəni,
Bəşər qəbrin bitəni,
Ağıl qəlbə çuldu, çul,
Adam ona quldu, qul,
Şeytan özü puldu, pul.

Şadiman çox ah-zarı,
Əgər kim yığsa varı,
Gətirər çoxlu darı,
Cana düşməndir, barı,
Ağıl qəlbə çuldu, çul,
Adam ona quldu qul,
Şeytan özü puldu, pul.

25.04.2006 /Neft Daşları

**İNDİ HAMI VARLIYA,
PULLUYA TƏ‘ZİM EDİR...**

İndi hamı varlıya, pulluya tə‘zim edir,
Bu niyyəti könlündə çox iştahla həzm edir.

Təmizliyi, düzlüyü bəxtinə şüar tutan,
Bəşəri niyyətləri ürəyinə yar tutan,
Rüşvəti, əyriliyi vicdanına xar tutan,
Haqq yolunu ömürlük amalına var tutan,

İndi hamı varlıya, pulluya tə‘zim edir,
Bu niyyəti könlündə çox iştahla həzm edir.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Haram yolla özünü tutanlar kefə vurğun,
Hər gün çal-çağırdadır zövqləri dəfə vurğun,
Hiylələr tor toxuyur, dillər kələfə vurğun,
Pul-paraya həsrətlər harın tərəfə vurğun,

İndi hamı pulluya, varlıya tə'zim edir,
Bu niyyəti könlündə çox iştahla həzm edir.

Yaltağlığın kökündə qorxaqlıq rişə atır,
Harınlaşmış bəndələr rişəyə nəş'ə atır,
Kefə soğan doğrayır, haqqını dişə atır,
Yerə, göyə, Allaha hər gün əndişə atır!

İndi hamı varlıya, pulluya tə'zim edir,
Bu niyyəti könlündə çox iştahla həzm edir.

Bir deyən yox bu sərvət hardan, nədən yığıldı?
Bəlkə sənə Rəbb verən ayrıca bir ağıldı?
Ya ki, bu gördüklərim yuxu, röya, nağıldı...
Sərvətinin izzəti nə tez belə dağıldı?

İndi hamı pulluya, varlıya tə'zim edir,
Bu niyyəti könlündə çox iştahla həzm edir.

Bir tərəfdə göz yaşı – kasıb, uçuq komalar,
Sakinin ahını dər-divara komalar,
Bir tərəfdə saraylar – göz qamaşan əmmalar,
Dil ucunda neştərtək durub qalıb ammalar…

İndi hamı varlıya, pulluya tə'zim edir,
Bu niyyəti könlündə çox iştahla həzm edir.

Sorulmur bir yol nədən, hardan daşdı sərvətin?
Vəzifədən cibinə işlədi səxavətin,

O yığdığın pul-para sənin deyil, millətin!
Ermənidən güclüdür bu xalqla ədavətin!

İndi hamı varlıya, pulluya tə'zim edir,
Bu niyyəti könlündə çox iştahla həzm edir.

Subayların yaşları artıq qırxa çatıbdı,
Haramzada olanlar abrın dala atıbdı,
Oğrular, narkamanlar öz başların qatıbdı,
Millətin yarısının qara bəxti yatıbdı,

İndi hamı varlıya, pulluya tə'zim edir,
Bu niyyəti könlündə çox iştahla həzm edir.

Haram yeyən dünyanı hey gəzdikcə doymayır,
Deyir millət cəhənnəm, özün gözdən qoymayır,
Yığdığca yığır pulu gözü xeyrə uymayır,
Daha camaatı da adam kimi saymayır,

İndi hamı varlıya, pulluya tə'zim edir,
Bu niyyəti könlündə çox iştahla həzm edir.

Çoxu yaltaq olmağı özünə adət bilir,
Zənn edir ki, bir şərəf böyük səadət bilir,
Bu işi Allahına səcdə, ibadət bilir,
Aləmi şeytan sayır, şeytana hiddət bilir,

İndi hamı varlıya, pulluya tə'zim edir,
Bu niyyəti könlündə çox iştahla həzm edir.

Ey Şadiman, özümə dinc durmağı söylədim,
Yazan əlim üstündən gürz vurmağı söylədim,
Aləm ilə dil tapıb iş qurmağı söylədim,
Atma heç şər-filana söz qarmağı söylədim,

İndi hamı varlıya, pulluya tə'zim edir,
Bu niyyəti könlündə çox iştahla həzm edir.

17. 12. 2009

NEFTÇİ MÜHƏNDİSİN YUXUSU

İşdən yorğun gəlir neftçi mühəndis,
Gəlir ürəyinə sanki məchul hiss.
Ötür saatların karvanı belə,
Alır caynağına hər anı belə.
Yeməmiş, içməmiş yatağa keçir,
Yorğun gözləriylə yuxunu içir,
Ayrı bir dünyanın sehrinə düşür,
Gözəl insanların mehrinə düşür.
Yuxuda görür ki, carçı hay salıb,
Səsini sabahdan başına alıb,
Milləti meydana səsləyir şövqlə,
Könlü dilə gəlib dillənir fövqlə.
Elə cuşələnir xəlq bu Vətəndə,
Canları oynayır bədəndə, təndə.
Hamı vicdanına and içir ki, bəs,
Bir kimsəyə rüşvət verməsin bir kəs…
And-aman edilir peyman bağlanır,
Millətin qüruru haqqa çağlanır.
Aylar saatlanır, əyyam ötüşür,
İçilən and, sanki yerinə düşür.
Rüşvətin sehiri azalır, müdam,
Adam hiss eləyir özünü adam.
Məmurlar oturub öz kürsüsündə,
Tamah at oynadır qəzəb səsində.
Hey gəlirlər işə hər səhər, erkən,
Qəlblərin bürüyüb nə zamandı çən?
O ümidsiz gözlər qapını pusur,
Rüşvətə açılan qapılar susur.

Fəqət, öz qınına çəkilir millət,
Boğur məmurların ürəyin illət.
Heç kəs vəzifədə olmaq istəmir,
Daha bu şəkildə qalmaq istəmir.
Varlı fakültələr qiymətdən düşür,
Bağları bar vermir, nemətdən düşür.
Kəsilir rüşvətin kökü Vətəndən…
Vicdanlar boylanır şövqüylə təndən.
Haqqa yetmək üçün hamı tələsir,
Bu arzu eşqiylə qəlbləri əsir.
Bütün məmləkətdə haqq çiçəkləyir,
Düzlük, mərdanəlik lap gerçəkləyir.
Yaradan tanıyır Azərbaycanı,
Allahın yanında pak olub canı.
Azalır millətin ahu-naləsi,
Şadlıqla çağlayır can piyaləsi!
Hamının üzündə səadət gəzir,
Bədən şükür edir can haqqa nəzir.
Sevdalar içində yaşayır Vətən,
Bəxtəvər bir həyat daşayır Vətən…

***

Yuxudan oyanır mühəndis qalxır,
Qan tərin içində otağa baxır.
Açır pəncərəni boylanır çölə,
Bir diqqət kəsilir bu xalqa, elə.
Görür həmən hamam, həmənki tasdı,
Görür həmən kəfən, həmənki yasdı…

Əllərin göylərə tutur kədərlə,
Ahu-fəğan edir yenə qədərlə!

16.11. 2004 /Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

RÜŞVƏTƏ PƏRƏSTİŞ

Hər xalq bu dünyada adın daşıyır,
Öz keyfiyyətinin dadın yaşayır.
Bizim xalqın da öz cəhətləri var,
Ağlında min cürə qəhətləri var.
Azalıb mənəvi dünyaya eşqi,
Kasıblardan qopan min vaya eşqi.
İndi bu millətin bədəndə canı,
Oxşayır rüşvətlə kürsü tutanı.
Onun arvadına pərəstiş edir,
Vəzifə adına pərəstiş edir.
Altında maşına pərəstiş edir,
Mənasız yaşına pərəstiş edir.
Toyda, yasda, vayda öyülür adı,
Fəxirlə anılır özü, övladı.
Bütün məclislərdə çəkilir başa,
Gəlir ağızlarda, dillərdə cuşa.
Elə ki, yıxıldı kürsüdən yerə,
Zirvəni qurd təki ovladı dərə,
Baxışlar dikilir təzə məmura,
Əllər çəpik çalır, ağızlar ura!
Təzə rüşvətxorun atı işləyir,
Haram tikələri elə dişləyir.
Az zaman içində ev, maşın alır,
Millətin qəlbinə təzə iz salır.
Yenidən təriflər köklənir, qalxır,
Gözlər gəlişinə həsədlə baxır…
Öyülür maşını, evi bağçası,
Dolur rüşvət ilə dolur boğçası.
Rüşvətə pərəstiş bu xalqın canı,
Aləmə tanıdır Azərbaycanı.
Hər xalq bu dünyada adın daşıyır,
Öz keyfiyyətinin dadın yaşıyır…

16.11.2004 /Neft Daşları

HARAM YEYƏN BAŞDADI

Haram yeyən başdadı,
Hər günü daş-başdadı,
Şeytanla sirdaşdadı,
Allahla savaşdadı.

Rüşvətdən imarəti,
Xəzinəni qarəti,
İblisə itaəti…!
Millət onun aləti!

Yoxdu dini-imanı,
Tərs fırladır zamanı,
Məkirlidir fərmanı,
Zəhərlidir dərmanı.

Kütlələri hovlayır,
Sürü təki qovlayır,
Dilbiləni tovlayır,
Dilbilməzi ovlayır…!

Özü şarlatan kimi,
Aləmi qatan kimi,
Hər kəsə atan kimi,
Şeytanla yatan kimi.

Haram-halal bilməyir,
Bir özgə hal bilməyir,
Özünü mal bilməyir,
Başını kal bilməyir,
Hamıdan dal bilməyir.

Bu xalqın gözü ağlar,
Qalıb qapısı bağlar,

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Hər kəs canın soraqlar,
Şükür eyləyər sağlar.

Bir çoxu qullaşıbdı,
Şeytanla yollaşıbdı,
Cibləri pullaşıbdı,
Dili noğullaşıbdı.

Vətən batabatdadı,
Ağrıyla həyatdadı,
Taleyi min qatdadı,
Millət yatayatdadı,
Hiyləgər büsatdadı.

Rüşvət cibi daşdırır,
Ağlı-huşu çaşdırır,
Vicdanı bulaşdırır,
Əyrini pullaşdırır,
Aləmi savaşdırır.

Belə olur sadəlik,
Millətə azadəlik,
Varlığına gədəlik,
Kökünə « bəyzadəlik »,
Halallığa yadəlik.

Ey Şadiman, nə sirdi?
Təb füsnükar qəsirdi,
Ürək ona əsirdi,
Kağız-qələm yesirdi,
Mənliyimiz həsirdi...!
Hər bir işdə kəsirdi!

08.05.2006/ Neft Daşları

MƏDDAHI

Qəlbində min cürə fitnələr əsər,
Məqsədə yetməkçin qapılar kəsər,
Əyilmək şəninə eyləməz əsər,
Bezdirməz əməli, sözü məddahı.
Aləmə xar edər özü məddahı.

Hiylə arşınıyla min bir don biçər,
Dili tarazlayar, ağzı bal içər,
Mənlikdən, qürurdan, hər şeydən keçər,
Bu eşqlə yandırar közü məddahı,
Aləmə xar edər özü məddahı.

Sanar dəyanətdir əyilməyini,
Haqqın baxışıyla döyülməyini,
Boğazdan yuxarı öyülməyini,
Boğaz da döyəclər düzü, məddahı,
Aləmə xar edər özü məddahı.

Fəsadlar içində ötüşər ömrü,
Hər cürə xətaya bitişər ömrü,
İblislə ülfətdə şeytan, şər ömrü,
Qoruyar min rəngli üzü məddahı,
Aləmə xar edər özü məddahı.

Yaltaqlıq – Allaha imanı olar,
Xəstə mənliyinə dərmanı olar,
Ağlın taxçasına səhmanı olar,
Ayırar ayranı üzü məddahı,
Aləmə xar edər özü məddahı.

Mənlik alçaldıqca, şərəf kiçilər,
Həyat səadəti bunla ölçülər,
Sığmaz əndazəyə, sapa ölçülər,

Saxlayar beləcə izi məddahı,
Aləmə xar edər özü məddahı.

Şadiman, etmədi bir kimsə çara,
Tezcə də zay edər düşürsə hara,
Ürəyə yaradır, hər üzə qara,
Çökdürər vaxt gələr dizi məddahı,
Aləmə xar edər özü məddahı.

27.10.2009

NƏ SƏN BİLDİN, NƏ MƏN

Bacım Mirvariyə

Vaxtsız ağarmış saçların
içimdən ağ cığırlar saldı,
O yaş dolu gözlərinin atəşi
əbədi gözlərimdə qaldı,
Tufan nə vaxt başımızın
üstünü aldı?
Gənclik də, hərarət də,
səadət də getdi əldən,
Nə sən bildin, nə mən.

***

O pənbə dodaqlarının atəşi
söndü yad nəfəsdə,
Bəxtin, taleyin, sevincin
qaldı əbədilik qəfəsdə,
Bir zaman ömrünü bağladığın
nakəs ayrı həvəsdə,
Acılı illərin dən-dən,
Nə sən bildin, nə mən.

***

Gözündə dondu səadətin yazı,
İçini, bənizini, həyatını puç etdi bu yazı.
Sındı əbədilik vüsal sazı,
Çökdü taleyinə sis, duman, çən,
Nə sən bildin, nə mən.

***

Gözündə kölgələndi buludlar,
Bir nankor əlində hər anın, saatın buludlar,
Tufanlara dözmüş ümidlərin palıdlar,
Gözü yaşlı çocuqların ətəyindən tutar,
Özlərini o imisti qucağına atar,
Ağrılı səadətinlə qucaqlaşıb yatar,
Ümidsizlik içində arzular düşdü dildən,
Ağır gəldi il-ildən,
Nə sən bildin, nə mən.

***

Şadimanın ağrılı yollarının mərd bacısı,
Nə çox imiş taleyimizin acısı,
Ömrümüz də, illərimiz də, dillərimiz də asi,
Halını soruşanda «yaxşıyam»
kəlməsi axdı dilindən,

Bağırın para-para, dən-dən,
Nə sən bildin, nə mən.

18.11.1991 /Neft Daşları

BACIM

Bacım Xaniməyə.

Çətin günlərimin anası bacım…
Sən yaşca məndən kiçikkən,
acı taleyimin sorağı oldun,
Zülmətində yıxılıb durduğum
qara bəxtimin çırağı oldun.
Bu tənha könlümə ümid beşiyi,
Amandır, əksiltmə üstümdən qayğıkeşliyi!
Ümidsiz günlərimin möhnətində boğularkən,
Qayğıkeş gözlərinin günəşiylə
yenidən doğularkən,
əlini çəkmə üstümdən!
Vallah gözlərim acışır
içdən qoru alışmayan tüstümdən.

***

Çətin günlərimin anası bacım…
Dərd hər gün döyür
qəlbimin qapı-pəncərəsini,
Anlarım ölçə-ölçə qəmin dərəcəsini
zaman qapımdan qaçaq düşür,
İllərim bir-bir suya həsrət
balıqtək əlimdən sürüşür…
Mənim də bəxtimə
gecə-gündüz qəm yemək düşür.

***

Çətin günlərimin anası bacım…
Hərdən əsəbi oluram
taleyin bəd gərdişindən,
Qopara bilmirəm qara bəxtimi
fələyin qanlı dişindən!
Boşalıb-doluram şimşəklərlə öcəşən,
Yaşamaq eşqiylə əzrayılla əlləşən,

Ürəymin yeri-göyü titrədən fəryadından.
Amandı, sən Tanrı, sil bu umu-küsünü
yadından, yaddaşından.
Usanma bu narahat bacının
qapqara, imisti göz yaşından.
Düşün, bu tənha bacının
insan hənirtisinə həsrət ehtiyacını,
Qırma soyuq ürəkdən,
soyuq dillərdən qopan sözlərlə
könlümün son əlacını.
Atma yad künclərə,
yad gecələrə bu tənha bacını.
Qorxuram tənhalığın o qurd hovundan,
Bir canlının əsir edəcək məkirli tilovundan.

***

Çətin günlərimin anası bacım…
Bu şair könlümü ovutmağa,
Dərdimi başımdan dağıtmağa-
Bir xoş baxışın bəs edər mənə,
Əksiltmə bir an belə onu ürəyindən,
Bu gün agah edirəm səni bu diləyimdən.

***

Çətin günlərimin anası bacım…
Bir ovuc ürək hərarətinlə,
yaralı könlümə yara.
Səndən uzaq olsam belə ayla, illə,
Sən məni dinlə,
Sən Allah, sən Tanrı,
Sən məni ara,
Sən məni ara.
Çətin günlərimin anası bacım…

03.06.1992/ Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

ANA DÜNYASI

Ana, səmalarım, havam, dənizim,
Ey mənim yaxınım, doğmam, əzizim!
Titrək dodağınla layla çalanım,
Hətta, yuxumda da könlü alanım.
Bətində olanda duydum səsini,
O isti, o yumşaq pak nəfəsini.
Dünyaya gətirdin məni bir səhər…
Gecələr yuxuna hey qatdın zəhər!
Yatmadın sübhədək beşik başında,
Əritdin ömrünü cavan yaşında.
Titrək addımlarla yeridim bir gün,
Bu sənə həyatda oldu toy-düyün.
Soyuqdan, sazaqdan xəstələnəndə,
Azacıq alınım istilənəndə,
Ana, gözlərinə doldu qəm yaşı,
Ağrıdı könlünün qüssədən başı.
Qopdu dodağından Tanrıya dua,
Sənə nuş olmadı çörək, su, hava.
Allahdan canıma sağlıq dilədin,
Elə bil könlümə sən nur ələdin!
Vaxt olub sözündən çıxaraq, ana,
Adicə bir zəhmət vermədim cana.
Ağlım kəsməyəndə incitdim səni,
Elə yana-yana böyütdün məni!..
Arada uşaqlıq oldu bahanə,
Sənin duyğuların necə şahanə?
Hər şey arzuladın körpə balana,
Səni zəhmətlərə hər gün salana.
Qəlbinə dəydiyim anlarımda mən,
Çöküb ürəyinə yəqin duman, çən.
Sən qurban vermisən umu-küsünü,
Buludtək bir anlıq o hirisini –

Doğma övladının şirinliyinə,
Getmədin hər sözün dərinliyinə.
Mən üz döndərəndə küsüb yeməkdən,
Dilin yorulmadı, bala, deməkdən.
Üzümdən, gözümdən öpdün min kərə,
Məni qucağından qoymadın yerə.
Oxşadın laylayla könlümü pəstdən,
Özünü günahkar göstərdin qəsdən.

***

Bir gün böyüyərək uçdum ocaqdan,
Ana, ayrı düşdüm o pak qucaqdan.
Həsrətlə yollara dikildi gözün,
Tutuldu buludtək qüssədən üzün.
Yandırdı içini bala həsrəti,
Budur, analığın saf təbiəti!
İndi o qapqara tellər ağarıb,
Qocalıq palanın çiyninə sarıb.
Fəqət, saxlamısan sonalığını,
İlahi, müqəddəs analığını!
Mən sənin nazını çəkməkdən belə,
Sən mənim nazımı çəkirsən elə.
Ana, bu sevgidən dolur gözlərim,
Titrəyir ağızda, dildə sözlərim.
Çəkdiyin xiffətin bağrını deşər,
Ürəyin başında balan yerləşər.
Üstünü kəssə də qocalıq çağın,
Balayçın alışar, yanar qucağın.
Ana, yerin, göyün nurlu mələyi,
Sənə Allah verib gözəl ürəyi!
Məni ucaltmısan səcdələrinlə,
O haqdan doğulan müjdələrinlə.
Nə qədər sağamsa, bir qulam sənə,
Çünki bu həyatı sən verdin mənə.
Məzarda olsa da bədənim əgər,

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Ruhum hüzurunda hər an baş əgər.
Ana, qurban olum qocalığına,
Ey vücudu pakım ucalığına!
Ana, əzabkeşim, ey zəhmətkeşim,
Sənin ayağına səcdədir işim.
Mənə çıraq etdin baxışlarını,
Ömrünün rəngarəng naxışlarını,
Çəkdin taleyinin səfhələrinə,
Mürəkkəb həyatın lövhələrinə.
Yazıldı bəxtinin anları belə,
Bir müdriklik verdi ağaran telə.
Alıb başın üstün indi qocalıq,
Gözlərin arayır elə xoşqılıq.
Tez-tez xəstələnib üşüyür canın,
Buzlanır damarda o isti qanın.
Qanımı, canımı verərəm sənə,
Mən yatağa düşüm sənin yerinə!
Yasdığım yanında bir layla oxu,
Alsın gözlərimi şəfalı yuxu…
Qəlbə məlhəm eylə odlu nəfəsi,
Oxşasın ruhumu o ana səsi.
Yenə də bas məni isti bağrına,
Ana, qurban olum acı-ağrına.
Başım ayağına səcdəyə gələr,
Sənə fəda olub, bədənim ölər.
Ruhumsa dolaşar səmalarda hey,
Nə yorulmaq bilər, nə edər giley.
Sənin işığının fövqündə uçar,
Sənə qovuşmaqçın haqqa yol açar…
Hər zaman can atar sənin adına,
Sən də can deyərsən öz övladına.
Ana, ürəyimdə hər dərdi-sərim,
İzin ver, qəlbimi yoluna sərim.
Dodağından qopan təsəlliləri,

Ana, o mübarək, titrək əlləri,
Qoy könlüm başına, ey səcdəgahım,
Həm Kəbəm, Nəcəfim, həm Gibləgəhım!
Göydə Tanrım, yerdə sənsən Allahım!
Başım ayağına səcdəyə gələr...
Sənə fəda olub Şadiman ölər!..

04.10.1998/ Neft Daşları

VİCDANLA İNSANIN MÜHAKİMƏSİ

Batırıb insanı qan dənizində,
Qanlarla cahanı boğdurdun, insan.
Hiylələr, fitnələr var bənizində,
Zülmü sabahlardan doğdurdun, insan.

Tamaha qul oldu ağılın hər an,
Sən mənim səsimə qulaq asmadın.
Zirvələr fövqünə çırpınarkən can,
Fənalıq etməkdən doyub susmadın.

Tutdu gözlərini hiylə dumanı,
Bəyaz ürəyini qaraya saldın.
Unutdun Allahı, dini, imanı,
Pisliyin artdıqca bundan kam aldın.

Yığdıqca sərvəti çox nəfsin artdı,
Şeytanın əlindən qaça bilmədin.
Yamanlıq eyləmək həvəsin artdı,
Şərdən qanad aldın, uça bilmədin.

Fərmanlar çıxardıb, hökümlər verdin,
Varın çoxluğundan başın gicəldi.
Vicdanını dandın, haqqını gərdin,
Yıxıldın, varlığın səcdəyə gəldi.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Səni Yaradanı unutdun bir vaxt,
Sanma ciyərinə kədəri hava,
Duymadın bu ömür gəldi-gedərdi.
Bitdi sənə çatan o yazılmış vaxt…
Çatdı tez dünyanı tərk etmək dərdi.

O din kitabları haqqdan söylədi,
Dini adət təki ağla köçürtdün.
Tanrı üsyan etdi, fəğan eylədi,
Allaha imanı nağla köçürtdün.

Rəbbin ayağına köçdün bir zaman,
Əzrayıl qapının ağzında durdu.
Sən sağkən, almadı bircə sirr zaman,
Özün ölərikən nəfsin qudurdu.

Elə iki əllə tutdun dünyanı,
Sanki əbədiydi ömrün ülfəti.
Buraxdın könülə şəri, riyanı,
Çəkdi ucbatından cahan xiffəti.

Şahanə dostluğu, sultan hörməti,
Mənə ürəklə yox dillə söylədin.
İblisin qoynunda yatdın xəlvəti,
Şərin tikanını gültək iylədin.

Sənə cəhənnəmi yad etdi Allah,
Etdiyin günahdan çəkinmək üçün.
Tutdu saf dünyanın ürəyini ah,
Bir an iftiradan doymadı için.

Mən sənin vicdanın ola-ola, sən,
İblisə könlündə saray ucaltdın.
Canını aldatdı o parlayan tən,
Ozünü cəhənnəm oduna atdın.

Susub dayanmısan qarşımda laltək,
Qürurun enməyir zirvədən yerə.
Dünya sarmaşıqdı, sənsə vüsaltək-
Hər kəsi torpağa çaxır bir kərə.

Özünə güclütək baxıb öyünmə,
Zərif meyvəsisən bu təbiətin.
Şeytanın göyündə çaxıb öyünmə,
Məni çox alçaldır bu itaətin.

Mən vicdan, sən isə bəlalı insan,
Özünü ciliddən-cilidə saldın.
Təndən qoparılıb ayrılanda can…
Tövbə qapısını kirayə aldın.

Bizim hər ikimiz Allahın qulu,
Mən sənə, sən mənə cavabdeh olduq.
İmandan çox sevdik şeytanı, pulu,
Günah eyləməkçin birgə doğulduq.

Mən də ağrılıyam, sən də ağrılı,
Ağrını çoxaldıb ikiyə böldük.
Gözümüzü tutan çən də ağrılı,
Bəlkə bu dərdlərin ahından öldük.

Mən vicdan, sən isə yağlanmış insan,
Meydan sulayırsan belədən-belə.
Ayıl, ey gözləri bağlanmış insan…
Ömrü günahlarla uçurma yelə.

02.05.2003/ Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

HAMIMIZ GEDƏRİYİK, HEÇ KİM ÖZÜN ÖYMƏSİN

Hər anın bir ahı var, hər ahın bir günahı,
Fələk xeyrə açaydı hər açılan sabahı,
Vicdanına qul olan unutmaz heç Allahı,
Bir kimsə, bir kimsənin ürəyinə dəyməsin,
Hamımız gedəriyik, heç kim özün öyməsin.

Pul-paraya, sərvətə, dövlətə çatmaq olar,
Hiyləylə, yaltaqlıqla zirvədə yatmaq olar,
Girib fitnə toruna aranı qatmaq olar,
Rəbbin sevgisi olan tərəzini əyməsin,
Hamımız gedəriyik, heç kim özün öyməsin.

Bu dünya neçə şahlar, sultanlar yola saldı?
Düşürüb tacı-taxtdan qara məzara saldı,
Tikdiyi sarayları torpağın altda qaldı,
Fələk ki, amadədi bassın ölüm düyməsin,
Hamımız gedəriyik, heç kim özün öyməsin.

Bəşərin haqqa bağlı qarası da, ağı da,
Təbiətin quludu öləni də, sağı da,
Doğuldun xətalara ayna tutur çağı da,
Elə yaşa ölləndə gorunu el söyməsin,
Hamımız gedəriyik, heç kim özün öyməsin.

Adəmin can ipini fələk əldə fırlayır,
Artıqca şər işimiz savablar sıfırlayır,
İnsanın kamal bağı günü-gündən cırlayır…
Bəs necə bu Yaradan başımıza döyməsin?....
Hamımız gedəriyik, heç kim özün öyməsin.

Başın verdiyi cəza ürəyə baha gəlir,
Atılan səhv addımın səsi Allaha gəlir,

Tökülən al qanların haqqı günaha gəlir,
Axır günü düşünən naqisliyə səyməsin,
Hamımız gedəriyik, heç kim özün öyməsin.

Rəbb ya odla, ya buzla yandırır torpaqları,
Bostana uru gəlir, saralır yarpaqları,
Öz ömrün başa vurur dünən açmış tağları
Günəş göydə seyr edir şamamanın dəyməsin
Hamımız gedəriyik heç kim özün öyməsin.

Ey Şadiman bir söylə candakı sitəm nədir?
Ürəyim qan ağlayır, bu qana matəm nədir?
Səhərlərin dilində acı-şirin təm nədir?
Təbiətin yazdığı qanuna əl dəyməsin,
Hamımız gedəriyik, heç kim özün öyməsin.

23.02.2004/ Neft Daşları

İNSAN DA CANLIDI, HEYVAN DA CANLI

İnsan da canlıdı, heyvan da canlı,
Onları qüdrətli Tanrı yaratdı.
İnsan da qanlıdı, heyvan da qanlı,
Allah hər ikisin dünyaya atdı.

İlahi adamı yaradan zaman,
Başına şüuru ərmağan etdi.
Həm güc verdi ona, həm də ki, iman,
Bəşər ağılıyla çox şeyə yetdi.

Heç nədə heyvandan fərqlənmir insan,
Əgər şüurunun qulu olmasa.
Didmək, parçalamaq, öldürmək asan,
Rəbbinin qoyduğu yolu olmasa.

O kəs ki, qan tökür günaha batır,
Demək, insanlığa od qalayıbdı.
Hər canlı nəfsində vəhşilik yatır,
Qan töküb özünü qalib sayıbdı.

Şüuru bəndəyə verdi ki, Allah,
Onu yaradanı anlasın, qansın.
Etdiyi xatalar sayıldı günah,
Atılan addımın sonrasın ansın.

Heyvan xislətlilər çoxdu dünyada,
Elə heyvan təki yeyib içirlər.
Bir an gətirmirlər Tanrını yada,
Haqqı ayaqlayıb, haqqı biçirlər.

Vəhşitək baxırlar onlar həyata,
Öldürüb yıxmaqdır yalnız xülyası,
Tökürlər bolluca qanlar həyata,
Ağlı olmayanın varmı həyası?

Heyvan öz ovunun üstə atılar,
Acından qurtulmaq, yaşamaq üçün.
Tamahı olanlar nəfsə satılar,
Allah bəndəsiyçin deyil bu biçin.

Rəbbini dananlar adammı məgər?
Onlar təbiətcə heyvanın özü.
İnsanı gəzdirən şüursa əgər,
Demək, yaşadacaq bəşəri gözü.

Zəka itirənə dəli deyirlər,
Ona qan tökmək də cəza sayılmaz.
O yüksək idrakdan gəlir xeyirlər,
Yoxsa, bu bəndələr şərdən ayılmaz.

Onu yaradanı unutsa bəşər,
Zehni, düşüncəsi yoxa çıxacaq.
Aləmi udacaq ölüm, qırğın, şər,
Dünyanın fırlanan oxu çıxacaq...

İdrakı başında qorusa insan,
Demək, Allahına yolu var hələ.
Şadiman, şüurun deyildir leysan,
Onu sovurma gəl belədən-belə.

20.11.2002 /Neft Daşları

ELƏ DARIXIRAM ÖTƏN GÜNLƏRƏ

Elə darıxıram ötən günlərə,
Uşaqlıq çağlarım yadıma düşür.
Küskün xəyallara yetən günlərə,
Xəyal da könültək oduma düşür.

Hicran acıları qəlbimi alır,
Dost təki qolunu boynuma salır,
Ürəyim özüylə tək-tənha qalır,
Bir qərib hıçqırtı dadıma düşür.

Əzabdan o yana yolum qaralır,
Başımın üstünü tufan, qar alır,
Ümidlər sozalır, zaman daralır,
Yalnız şadimanlıq adıma düşür.

28.04.2007/ Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

KÜLƏYİ ÖTƏN GƏMİ

Ah, yenə izdiham, dəniz limanı...!
Yaman külək əsir, üşüdür canı.
Köpüklü dalğalar necə rəqs edir,
Dəniz neftçiləri növbəyə gedir.
«General Əsədov» gəmisi durur,
Dəniz limanında lövbərin vurur.

Adamlar atdıqca pilləyə ayaq,
Xəzər qəh-qəh çəkir dəlilər sayaq.
Bir azdan neftçilər yerlərin tutur,
Çoxu ayaq üstə, azısa yatır.
Gəmi yola düşür Neft Daşlarına,
Dalğalar can atır ona sarına.
Necə külək əsir, rüzgar qorxulu,
Hələ ləpələrin çoxu yuxulu.
Top təki atdıqca dalğa gəmini,
İtirir binəva tamam çəmini.
Gəmi ləngər vurur, başlar gicəlir,
Yorğun ürəkləri ah-aman dəlir!
Hələ altı saat yol getməliyik,
O mənzil başına biz yetməliyik.
Dənizdə fırtına, dənizdə külək,
Bizi imtahana çəkir bu fələk,
Dalğalar üstündə gəmi yel təki,
Sanki taleyimiz saçda tel təki.
Gərir küləklərin biləyin gəmi,
Elə heyran edir dilsiz aləmi.
Dalğalar şığıyır hey üstümüzə,
Fəqət, dişlərini qıcıyır bizə!

Pulun daşdan çıxır, zəhmət adamı,
Qoymasın könlündə küləklər kamı.
Üstünüzdə olsun Allahın gözü,

Tanrı söndürməsin ürəkdə közü,
İşiniz daima yolunda olsun,
Sizə kəm baxanın gözü oyulsun.

Gəmimiz yetişir Neft Daşlarına,
Bənzər dəli dalğa göz yaşlarına!
Son qoyur qəlblərin ahu-zarına,
Könüllər qovuşur öz ilqarına.
Ah, necə dəlisən, cənub küləyi,
Ey ünsüz göylərin şıltaq mələyi.
İndi necə düşək dalğalar ilə?
Yandırıb ürəyi döndərmə külə.
Bəlkə rəhm edəsən, gələsən dilə?
Çevirmə zamanın anların ilə.

Özülə yan alır, dayanır gəmi,
Qayğıya, zəhmətə boyanır gəmi.
Piləkən qoyulur birinci qata,
O yorğun ayaqlar özülə çata.
Fəqət, aman vermir külək bir an da,
Ah, aman duyulur, sanki hər canda!
Cəmi iki nəfər düşür özülə,
Dalğalar bənzəyir bir azğın filə,
Piləkan yığılır birinci qatdan,
İki əl yapışır, hənuz həyatdan...
Dalğalar gəmiylə şirtək savaşır,
Yorğun adamların səbiri daşır.
Qoyulur ikinci qata piləkan,
Azğın dalğalara bata piləkan.
Adamlar piləkan üstündə əsir,
Gəmi yırğalanır, canlar tələsir...
Özünü özülə çatdırmaq üçün,
Allahım, bu qəfil fırtına neyçün?!
Əsən pillələrdən adamlar qaçır,
Xəzər əjdahatək, sanki od saçır,

Ağır çantalar da əllərdə nalan,
Düşənə mərd deyir, arxada qalan.
Mən də çətinliklə düşürəm ordan...
Qoparıb qaçıram könlümü dardan!
Düşənlər qalana acıyır necə?
Sanki lap aşacaq gəmi indicə.
Tökülür adamlar gəmidən hamı,
Qalır ürəyində küləyin kamı.
Düşənlər düşürlər, fəqət gedənlər...
Onların sevincin ləpələr dənlər.
Ötür pillələri ayaqlar bir-bir,
Göyərtə əlçatmaz, göyərtə nə sirr?
Necə yellənçəktək yellənir gəmi,
Sanki nalə çəkir dillənir gəmi.
Yığıb adamları o düşür yola,
Qalır Neft adamı Xəzərə qala!
Çörəyi dənizdən çıxan adamlar,
Hər cür əzabları ürəkdə damlar!...

06.02.2000/ Neft Daşları

KÖNÜL HÜCRƏM

Dəli-dolu Xəzər,
Bə'zən mələyə,
bə'zən əjdahaya bənzər,
Dirəklər üstündə bomboz meydança,
Dövrəsi dəmir tellərlə haça-haça,
Ruhumuzla birləşib
İlahiyə yol aça-aça!
Meydançaya pərçimlənmiş evciklər,
Canımızı soyuqdan,
istidən qoruyan divciklər.
Hərdən mənə bura
xatırladır zindanı,

Sanki insanların həbs meydanı.
Fırtınalı anlarda içimizdə
ağrayır Xəzərin vicdanı!
Evciklərimizi tökmür dənizə,
Rəhm eləyir bizə!
Meydança içində evciyim,
Mənə həyan divciyim.
Evciyin içində bapbalaca üç otağım,
Misralar qanadında aləmlərdən sorağım.
Yemək otağımda kiçik masa,
Hərdən qələmimtək batır yasa,
Tufan qopanda, dəniz şahə qalxanda,
Bizə yağı kimi qanlı-qanlı baxanda,
Vərəqlərim ağlaşır,
Ürəyimlə qanı qaynayır daşır,
Duyğularımtək ucalaşır.
Bu mənim iyirmi iki ildir
taleyimə yazılmış könül hücrəm,
Sinəmə tökülən min bir cürəm.
Altun saraylardan uca,
Beyinimdən açıb aləmlərə baca.
Zamanı geniş, məkanı bapbalaca!
Ruhumu titrədən sükanım,
Bu davalı dünyamda ədəb-ərkanım,
Təbimi nehrətək çalxadan məkanım.
Sən mənim cəvahiratım,
Gömgöy, dəli-dolu Xəzərə
mehrini salmış busatım,
Bəxtimə yazılmış həyatım.
Odu-atəşi min bir cürəm,
Rəbbimə açılan könül hücrəm,
Könül hücrəm…

16.05.2007/ Gəmidə

DƏRD ÇƏKƏR KÖNLÜMÜ DARA

Dərd çəkər könlümü dara neyləyim?
Ürək mizrab edər qəmi, ey Xuda.
Bəxtim qara gəldi, qara neyləyim?
Yandırır fəğanım dəmi, ey Xuda.

Zalım zamanənin üzü yamandı,
Dünya ki, gah ahdı, gah da amandı,
Bu nə bəni-bəşər, bu nə zamandı?
Gözlərim çay edər nəmi, ey Xuda.

Nə verdim taleyə, nə də istəyim?
Ürəkdə dil açar min bir istəyim,
Dərdin əllərində qalıb ətəyim,
Bilinmir ömrümün çəmi, ey Xuda.

Dünya badə təki doldu, boşaldı,
Zülümlər, fitnələr hər gün baş aldı,
Niyə zalımların əlində qaldı ?
Bəşərin kəsiri, kəmi, ey Xuda.

Gözündən qan daman aləmlər naçar,
Dolanıb başımın üstündə uçar,
Fələk qapısında bəxtim əl açar,
Ürək zildə boğar bəmi, ey Xuda.

Boğazdan asılan günüm qəhərdi,
Göylər də, yerlər də lap bir təhərdi…
Zalım zamanənin balı zəhərdi,
Bilinmir dünyanın təmi, ey Xuda.

Şadiman şam üstə pərvanələrtək,
Dərviş xislətlidi divanələrtək,
Ürək yasa batıb boş xanələrtək,
Əqli sərxoş edir dəmi, ey Xuda.

06.10. 2002/ Neft Daşları

EY SİZƏ CAN DEDİKLƏRİM...

Ey sizə can dediklərim,
Canımı büryan etdiklərim,
Məramına yetdiklərim,
Axı canımda hal qalmadı,
Heç kimlə belə rəftar olmadı,
Niyə mənə dərd verirsiz?
Bu dərdi elə bəd verirsiz.
Ürəyimin içinə zəlzələ saldız,
Qoparıb sinəmdən onu aldız.
Fəğan etdim!
Mən ki, sizə hər şeyimi
ərmağan etdim.
Gəlin sinəmi yarın,
Ora varın...
Sizə olan sevgimi qəlbimdə axtarın.

***

Vardan gələn istək - varla bitər...
Məni candan bezdirdiyiniz yetər,
Canımı büryan etdiklərim,
Ey sizə can dediklərim...

12.06.2008

ETDİYİM YAXŞILIQLAR QAPAZ OLDU BAŞIMA

Etdiyim yaxşılıqlar qapaz oldu başıma,
Axdı bəbəklərimdən qarışdı göz yaşıma!
Sıxdılar ürəyimi nar təki iştahlara,
Onlar məzə aldılar, könlüm batdı ahlara.
Ömrüm tufana düşmüş qayıqlartək çırpındı,
Nə ağrıya tapındı, nə ağrıdan qırpındı.
Mən xeyirə caladım taleyin varaqların,

Söndürdü yaxın-yadım bəxtimin çıraqların.
Can fəda etdiklərim canıma zərbə vurdu,
Saldı ömrü yoxuşa yolumda tələ qurdu.
Gecə-gündüz ağlımı anlarla səhər etdim,
Deməmişkən səhərin özünü zəhər etdim.
Fələyin kəndirinə saldılar boğazımı,
Pozub-qaraladılar mənim tale yazımı.
Bu minvalla ömrümü oyuncağa çevirdim,
Yağı olanlarımı mən də belə sevirdim.
İndi neylim sədaqət ürəyimdə yerləşib,
O sevdiyim kəslərin sevdasıyla birləşib.
Nə qopara bilmədim canımı o kəslərdən,
Nə qırıla bilmədim bu divanə hisslərdən.
Gətirdi sevdiklərim könlümə müsibəti,
Dolu döydü xeyirlə açılan məhəbbəti.
Etdiyim yaxşılıqlar qapaz oldu başıma,
Axdı bəbəyə seltək, qarışdı göz yaşıma!...

15.10.2008

EYLƏMƏ KÖNLƏ QADA

Eyləmə könlə qada,
Salma onu fəryada,
Nə qalır bu dünyada,
Tək olan hörmətimiz,
Canla məhəbbətimiz.

Ağlını sal bir işə,
Girmə qəmlə gərdişə,
Qəlbə məlhəmdi nəş‘ə,
Ona yar ülfətimiz,
Canla məhəbbətimiz.

Yar etmə dərdi-səri,
Qalarsan sümük-dəri,
Haqq yolunda tök təri,
Onladı izzətimiz,
Canla məhəbbətimiz.

Dilə salma yalanı,
Açıb-tökmə palanı,
Əridir an qalanı,
Bəzəkdir qamətimiz,
Canla məhəbbətimiz.

Qıymayırsan özünə,
Sərhədi qoy sözünə,
Sonra vurma dizinə,
Bu həyat nemətimiz,
Canla məhəbbətimiz.

Şadiman gəldi-gedər,
Hər ömrü zaman güdər,
Hər doğulana qədər,
Sevdalı afətimiz,
Canla məhəbbətimiz.

22.10.2008

İNSAN ELƏ XƏSİSDİR

İnsan elə xəsisdir,
İçində bəd bir hissdir,
Onu yıxan nəfsdir.
Varlı vara yapışar,
Bu bəlayla çarpışar.
Kasıb qayğılarıyla,
Saysız duyğularıyla-

Ölənədək çalışar,
Dərdi-sərlə yarışar.
Varlının varı bəla,
Verir ona dərd-bəla.
Olmayır rahatlığı,
Daim narahatlığı.
Var ona can qorxusu,
Ərşə uçur yuxusu.
Gecə-gündüz hay-həşir,
Çox vaxt verir vay həşir.
Evini qala yapar,
Öləndə dinclik tapar.

***

Kasıbın əzabları,
Aclıq haqq-hesabları.
Dolanmaqçın çalışar,
Toz-torpağa bulaşar.
Zülmü heç tükənməyir,
Bu ağrıdan dönməyir.
Ac qarınla öcəşir,
Ürəyini qəm deşir.
Dünya dolub-boşalır,
Hansı doğulan qalır
Bu cahanda əbədi?
Bəs bu çarpışma nədi?
Həm kasıb, həm də varlı,
İkisi də qubarlı.
Dərdi-sərin içində,
Zaman ömrü biçində
İksinə də can şirin,
Buraxmaz əldən birin.
Əgər əzrayıl gəlib,
Canın qapısın dəlib,
Həm kasıb, həm də varlı,

Bu həyatdan yararlı.
Ölümü sayar qada,
Ürəkdə qorxunc nida,
Edər həyata sevda.

***

Ey Şadiman, binadan,
Doğulandan anadan,
Bəşər çəkir zilləti,
Budur insan xisləti.
Onu güdən də hissdir,
O hər şeydə xəsisdir.

07.06.2008

HİYLƏYƏ BATIBDI ADAM BAZARI

Hiyləyə batıbdı adam bazarı,
Sağalan deyildir vicdan azarı,
Sağ ikən ağlına gəlməz məzarı,
Özünü Allahdan yuxarı sanır,
Hər işi ağlının axarı sanır.

Ölüb getmişlərin sayı bilinmir,
Göylərə sancılmış vayı bilinmir,
Harayı bilinmir, hayı bilinmir,
Haramı gündəlik çıxarı sanır,
Hər işi ağlının axarı sanır.

Ömrü zaman üstə durur çağ kimi,
Anlamır solacaq bir gün bağ kimi,
Dünyanı yandırır bir ocaq kimi,
Dərdini əridən buxarı sanır,
Hər işi ağlının axarı sanır.

Bu adam bazarı heç azalmayır,
Ağlının içinə həya salmayır,
Bir an pisliyindən dala qalmayır,
Cahanı özünün ovxarı sanır,
Hər işi ağlının axarı sanır.

Daha Allahın da üzü qalmayıb,
Ona deyiləsi sözü qalmayıb,
Nə qədər bədəndən canın almayıb,
Bütün kainatı yıxarı sanır,
Hər işi ağlının axarı sanır.

Şadiman, İlahi sönməyən nurdu,
Yolundan azanı şimşəktək vurdu,
Hamı öz kefində nə vurhavurdu?
Aləmi yandırıb-yaxarı sanır...
Hər işi ağlının axarı sanır.

17.04.2011

LƏYAQƏT SATILMIR
PULLA, PARAYLA

Ləyaqət satılmır pulla, parayla,
O qanda, ürəkdə, canda olmasa.
Onun parıltısı gəlməz sarayla,
Dünya laxlayacaq zəfər çalmasa.

Mənəvi ucalıq insana gücdü,
Onun ətəyindən tutanlar bilir.
Mənəvi kasadlıq qəlbə ülgücdü,
Qanına şərabtək qatanlar bilir.

Halaldan qaçanlar harama quldu,
İlahi sevgini içdə görməyir.

Haramzadaların hünəri puldu,
Çirkin addımını suçda görməyir.

Yolu yoxuş olur mənəviyyatın,
Hər adam yoxuşu çıxa bilməyir.
Əzabı sonsuzdur təmiz həyatın,
Hər kəs öz şeytanın yıxa bilməyir.

Təmizlik eşqiylə coşub-daşanlar,
Allah mərtəbəsin ucada gördü.
Çirkin əməllərlə pıçıldaşanlar,
Haqqın harayını bacada gördü...

Özünü şir sandı, ömrü əbədi,
Cahana dar gözlə baxdı beləcə.
Zənn etdi dilinin əmri əbədi,
Zaman onu yerə qaxdı beləcə.

Hər qələm götürən, hər kitab yazan,
Mənəvi dünyaya tay tutulmayır.
Elə zənn etməsin yolunu azan,
Onun əməlinə vay tutulmayır.

25.04.2011

ÜZÜMƏ BAĞLANAN QAPILAR...

Üzümə bağlanan qapılar dilsiz,
Onu bağlayana sözü olmayır.
Nə qədər bu dərdlə tapılar dilsiz,
Qapı bağlayantək üzü olmayır.

Qapı üzündəki dəri utanır,
Onu örtənlərin üstə atdanır,
Dodaqlar diş sıxır, dillər qatdanır,
Astarı gizlədən üzü olmayır.

Bağlı qapılardan keçmək müşküldü,
Onu arşınıyla ölçmək müşküldü,
Onun son ucunu seçmək müşküldü,
Əyri arayanın düzü olmayır.

Şadiman, gəl süzmə bağlı qapını,
Salma düyünlərə könül sapını,
Sorma kimsələrdən həyat çapını,
Min üzü olanın özü olmayır.

02.04.2011

TƏK SƏNİ İSTƏYİRƏM

Tək səni istəyirəm,
Döyəsən pəncərəmi.
Qapqara zülmət ola
oyatmadan aləmi-
Açam qapını,
qıram tənhalığın sapını,
Gələsən otağıma,
Girəsən könül bağıma, ilhamım.
Hər şeyi unudaq,
o zərif hisslərin acısını, şirini dadaq.
Seyrangaha çıxaq təbimin dolan çağı,
Onsuz da bu tənhalıq mənə yağı!
Alışaq bir yerdə için-için,
yanaq hər ikimiz ürək üçün.

***

Tək səni istəyirəm gözüm dolanda,
Başımın üstünü sükut
qara bulud kimi alanda.
Çatasan dadıma,
yetəsən bu çılğın anlarda dəli fəryadıma.
Kimsəyə könüldən vurulmadım,

Hardasan ey mənim adım?
Biz ki, bir-birimizlə dərdimizi bölürük,
Kağızsız, qələmsiz ölürük.

***

Tək səni istəyirəm, ilhamım,
Gəl, tənha gecələrimin yaraşığı,
Şirin xanımın bəxtsiz taleyinin aşığı,
Sinəmi didib parçalayan acılara,
Dünyanın için doğrayan sancılara,
Bütün dəhşətli ölümlərə,
İnsanları müti edən zülmlərə
təsəlli olaq,
Ucalıqda qalaq-
Altundan da qiymətli,
kağız və qələmlə,
Bu sirli aləmlə,
İmisti sözümüzlə,
Açıq gözümüzlə qələbə çalaq,
Qələbə çalaq…!

10.06.1992/ Neft Daşları

YANACAĞAM

İçimdə alışan yanan bir odam,
Eşqi ərşə büləndd dəli fəryadam,
Məndən od alıbdı Həvva və Adam,
Min ildi qovuyla közsüz ocağam,
Ölsəm də məzarda hey yanacağam!

Köksə İlahidən basılıb atəş,
Ki, hərarətimdən od alsın günəş,
Yer-göy bu alovdan qəş eləyir, qəş!
Dünyanın sazağın mən anacağam,
Ölsəm də məzarda hey yanacağam!

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Savaş istəyirsə ürək, savaşım,
Bir dəli çeşmətək qaynayıb-daşım,
Boğulub içimdə acı göz yaşım,
Əsla son mənzildə dayanacağam,
Ölsəm də məzarda hey yanacağam!

Söndürə bilməyir odumu rüzgar,
Odur ki, arada qalıbdı ögar,
Qovrulur köksümdə ürək, can-cigər,
Külümlə alova boyanacağam,
Ölsəm də məzarda hey yanacağam!

Dad çəkir əlimdən uca fələklər,
Yanır atəşimdən odsuz ürəklər,
Göydə qanad açır mavi mələklər,
Demə ki, ey könül, usanacağam,
Ölsəm də məzarda hey yanacağam!

İçimin odundan alışır zaman,
Zili bağırımda boğulan kaman,
Dad çəkir əlimdən eyləyir aman!
Torpaqdan alovla oyanacağam,
Ölsəm də məzarda hey yanacağam!

Atəşlər sarılıb, sanki anıma,
Düşüb bu dünyanın odu canıma,
İlğım qarışıbdı yoxdan qanıma,
Od olub, günəşə mən qonacağam,
Ölsəm də məzarda hey yanacağam!

28.04.1997/ Neft Daşları

KÖNLÜMÜN DUYĞUSUN İNLƏT, EY ŞEİR

Könlümün duyğusun inlət, ey şeir,
Yenə də qəlbimi dinlət, ey şeir.

Səndə ürəyimin aynası parlar,
Əriyər sinəmdən boranlar, qarlar,
Sənsiz varlığımı hicran məzarlar,
Gəl qopsun bağrımdan bu ahu-zarlar,
Könlümün duyğusun inlət, ey şeir,
Yenə də qəlbimi dinlət, ey şeir.

Səni duyan da var, duymayan da var,
Mələyim eşqinə uymayan da var,
Başını qəlbinə qoymayan da var,
Ülkər varlığını saymayan da var,
Bütün vücudumu titrət, ey şeir,
Tanrıdan əbədi fitrət, ey şeir.

Bağında qönçələr açdıqca açar,
Ürəyim qapını hər gecə açar,
O mələk simanın yanına qaçar,
Sənlə birlikdə bu könlüm uçar,
Duyğulu başlarda heyrət, ey şeir,
Allahın verdiyi qüdrət, ey şeir.

Sevginlə, eşqinlə qanadlı quşam,
Ağlayan gözündən tökülən yaşam,
Sənin üzüyünə parlayan qaşam,
Lal olduğun zaman, mən də bir daşam,
Qəlbimin içini göynət, ey şeir,
Ağrını könlümə söylət, ey şeir.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Mən dilsiz səhrayam gəl küləyim ol,
Saysız duyğulara bir ələyim ol,
Səcdənə gəlmişəm pak mələyim ol,
Eşqi diləndirən şad ürəyim ol,
Götür zamanımtək sürət, ey şeir,
Eyləmə könlümə minnət, ey şeir.

Ağlayan ruhuma şirin layla çal,
Qopar ürəyimi bu sinəmdən al,
Əbədi təbimin sarayında qal,
Həsrətin bağrıma qoy salmasın xal,
Sən ey həyatıma zinət, ey şeir,
Xaliqi haqq edən xilqət, ey şeir.

Qapımı döyəndə dildar oluram,
Sənin mö'cüzənlə hey yar oluram,
Sənin işığında mən var oluram,
Yığışıb gedəndə dilzar oluram,
Gəl könlüm eyləsin izzət, ey şeir,
Məni ürəyində gizlət, ey şeir.

Mən çağlayan bulaq, sən coşqun sel ol,
Bağrımın simini titrədən tel ol,
Məni göylərində uçuran yel ol,
Günəştək şəfəqlən, açıl tel-tel ol,
Coşdur vücudumu, ağlat, ey şeir,
Məni də özünlə çağlat, ey şeir.

Sənə dodaq büzən ürəksizmidi?
Bir parça qayadı, diləksizmidi?
Bəşərin özünə gərəksizmidi?
Allahsız, sevgisiz, fələksizmidi?
İlahi göndərən sənət, ey şeir,
Bütün pisliklərə lənət, ey şeir!

Səni Alahınmı mənə can edib?
Solan damarıma coşqun qan edib,
Eşqin bağırımı lap büryan edib,
Şadiman qəlb verib, bəlkə qan edib?
Rəbbimdən ürəyə dəvvət, ey şeir,
Ömrümə, günümə qüvvət, ey şeir.

06.01.2003/ Neft Daşları

QƏLBİM HƏMDƏM ARAR DİLLƏR İÇİNDƏ

Tənhalıq – nə qədər ağırdı bu ad?
Qoparar içərdə min cürə fəryad,
Gözlərim arayar könlümə imdad,
Qalarsan ağrılı illər içində,
Qəlbin həmdəm arar dillər içində.

Bağrına tökülər dünyanın qəmi,
Ahın lərzə gələr tutar aləmi,
Sənə kədər verər ömrün hər dəmi,
Qalar odun, közün küllər içində,
Qəlbin həmdəm arar dillər içində.

Tənhalıq evinin yayı qış olar,
İnsan hənirtisi bir alqış olar,
Bu ömür bəxtinə nə qarqış olar?
Ürək haray çəkər tellər içində,
Qəlbin həmdəm arar dillər içində.

Saatlar tarıma çəkər əsəbi,
Hönkürər uşaqtək könlünün təbi,
Düşər gözlərindən yaşamaq dəbi,
Sükutun qırılar çöllər içində,
Qəlbin həmdəm arar dillər içində.

Ağlarsan hər gecə kor taleyinə,
Batarsan ələmin sərxoş meyinə,
Yer, göy nalə çəkər bu gileyinə,
Harayın qırılar yellər içində,
Qəlbin həmdəm arar dillər içində.

Dolanar belinə ələm qurşağı,
Dərd səni bürüyər başdan aşağı,
Əgər qismət olsa qocalıq çağı...
Sonatək batarsan göllər içində,
Qəlbin həmdəm arar dillər içində.

Tənhalıq, Şadiman, gəlməyir becə,
Boğar ürəyini həm gündüz, gecə,
Zərif könlün təki duyğular incə,
Qalarsan əlində sükutun necə?
Saralıb solarsan güllər içində,
Qəlbin həmdəm arar dillər içində.

08. 01. 2003/ Neft Daşları

BİR OCAĞAM KÖZ ÜSTÜNDƏ

Bir ocağam köz üstündə,
İçimdəki külüm ağlar.
Alışaram söz üstündə,
Ürək zülüm-zülüm ağlar.

Sızlayaram dərdə, qəmə,
Ürək dözməz bu aləmə,
Düşər könül zilə, bəmə,
Ağzımdakı dilim ağlar.

Fəqanımı duymaz fələk,
Fəryadıma uymaz fələk,
Mənə nəş'ə qıymaz fələk,
Sinəmdəki telim ağlar.

Yazaram kor divanlardan,
Nalə çəkən ünvanlardan,
Haqqı satıb-sovanardan,
Qələm tutan əlim ağlar.

Ömür bəxtə bir zinətdi,
Vaxt əlində nə sürətdi?
Dünya cana bir minnətdi,
Bağrım dilim-dilim ağlar.

Ey Şadiman, ömür qaçar,
Əlimizdən anlar uçar,
Qalar qəlbin elə naçar,
Ötüb keçən ilin ağlar.

09.01.2003 /Neft Daşları

ÖZÜNÜ ALLAH SAYAN

Özünü Allah sayan,
Etmə ruhuna ziyan,
Qəflət yuxudan oyan,
Rəbb adı olsun əyan,
Hər an xataya uyan,
Odur bizləri duyan,
Ondan bizlərə həyan,
Adəmdən gəlir mayan,
Varsa bir azca həyan,
Xaliqə hər şey bəyan,
Özünü Allah sayan.

13.10.2007

NƏŞ‘Ə MƏNİ DOĞUR, DƏRD İSƏ BOĞUR

Sirli kainatdan zərrətək qopdum,
Məni bu həyatda nə varsa boğur.
Min kərə özümü itirib tapdım,
Nəş‘ə məni doğur, dərd isə boğur.

24.09.2008

DÖZÜM İŞĞALDA

Dözüm işğalda,
Özüm işğalda,
Sözüm işğalda,
Közüm işğalda.
Mən gündüz-gecə,
Allah, bəs necə
Dözüm işğalda?

03.07.2008

ŞAİRİN VƏZİFƏSİ

Şairin vəsifəsi şair olmaq,
Könlündə haqqa yuva salmaq,
Onun qəlbini almaq.
Düzü yazmaq,
Şərə quyu qazımaq,
Dərisini boğazından çıxarsalar da,
Ürəyini qoparıb aparsalar da,
Düzə qələmi çalmaq,
Bulud təki dolmaq,
Şairin vəzifəsi şair olmaq,
Şair olmaq...

31.01.2009

SİZ MƏNİ TANIMAQ İSTƏSƏZ ƏGƏR

Siz məni tanımaq istəsəz əgər,
Coşan misraların selinə gəlin.
Bu gəliş etməsin parıltıtək zər,
Türkün coşub-daşan dilinə gəlin.

Günlərim tökülən payız yarpağı,
İsidir alışan sehri torpağı,
Könül rişəsindən qopan hər ağı,
Yanır cızha-cızla külünə gəlin.

Ürəkdən doğmasa sözlər bayağı,
İlhamın hər qəlbə dəymir ayağı,
Siz də havalanın bülbül sayağı,
Ruhun bağçasının gülünə gəlin.

Siz məni tanımaq fövqündə olun,
Tuti duyğuların zövqündə olun,
Düşün diyar-diyar ayağıyalın,
Haqqın şeir adlı elinə gəlin.

Gəlin sözə-sova, misraya doğru,
Duyun cadar-cadar alışan bağrı,
Görün ki, harayım yalanmı, doğru?
Qəlbin ud fəryadlı telinə gəlin.

Şadiman söz bəslər qucaq içində,
Doğulur misrası sıcaq içində,
İsinmək istəsəz ocaq içində,
Atəşi qövr edən yelinə gəlin.

12.12.2009

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

ŞAİRLƏR DÜNYANIN
QƏM DAŞLARIDIR

Şairlər dünyanın qəm daşlarıdır,
Fələyin ağlayan göz yaşlarıdır...

Ruhları ovunmaz dünya üzündə,
Bişər ağrıları hicran közündə,
Bağrı parçalanar ahdan sözün də,
Sanki Yaradanın sirdaşlarıdır,
Şairlər dünyanın qəm daşlarıdır.

Aləmə görk olar sağlıqları da,
Həyata, cahana bağlıqları da,
Dünyaya üsyançı yarlıqları da,
Ağlayan sızlayan öz başlarıdır,
Şairlər dünyanın qəm daşlarıdır.

Yanar ürəkləri, yanar dilləri,
Ahları ovuda bilməz illəri,
Əsər bəxtlərində hicran yelləri,
Köhnə təbləri yox, üst-başlarıdır,
Şairlər dünyanın qəm daşlarıdır.

Oturar dərd yükü çiyinlərində,
Çalxanar xeyir-şər beyinlərində,
Sözün min bir donu əyinlərində,
Misralar Tanrının tələşlarıdır,
Şairlər dünyanın qəm daşlarıdır.

Onlar Nəsimitək soyulacaq da,
Vaxtsız məzarlara qoyulacaq da,
Hələ çox qəlbləri oyulacaq da,
Ahları sözlərin başdaşlarıdır,
Şairlər dünyanın qəm daşlarıdır.

Onlar İlahinin söz ehtiyatı,
Onlardan başlayır insan həyatı,
Onlar layla, qoşma, qəzəl, bayatı,
Fələyin ağlayan göz yaşlarıdır,
Şairlər dünyanın qəm daşlarıdır.

16.09.2010

HİCRAN KÜLƏKLƏRİ
ƏSİR BAŞIMDA

Hicran külәkləri әsir başımda,
Dolaşır ağrısı bu göz yaşımda.
Alır bәbәkləri bir uyğu kimi,
Ürәyi titrәdir xoş duyğu kimi.
Düşüncәm qәlbimә peymana gәlir,
Soyuq baxışına imana gәlir.
Ağladır içimi dәrdә ehtiras,
Qurur ümidimin qapısında yas.
Әlim ətəyimdən yapışıb qalıb,
Həsrətim vüsalla çarpışıb qalıb.
Dilimin cövrünə dözmür səbirim,
Ağlım bilməcədir, hissim qəbirim.
Taleyin atını minib çapıram,
Özümə əzabdan qala yapıram.
Suallar heykəltək durub qarşımda,
Hicran külәkləri әsir başımda.

05.03.2011

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

MƏNƏ PİNƏÇİLİK EYLƏMƏ ÜRƏK

Mənə pinəçilik eyləmə ürək,
Özüm öz yarama tikiş salaram.
Dərdini aşiqtək söyləmə ürək,
Məcnun sorağını hardan alaram?

Sənin uşaqlığın məni ağrıdır,
İçimdə hayqıran dərdi bağırdır,
Gələn zavalına dözmək ağırdır,
Mən bu müsibətlə necə qalaram?

İlantək qıvrılır yollar ayrıcı,
Üyüdür vaxtımı, verməyir bacı,
Keçir saatlarım gah şad, gah acı,
Düşüb xəyalların içrə dalaram.

Bilirsən yaşamım əlindən keçir,
Ömrümün hər anı telindən keçir,
Ölümüm, qalımım dilindən keçir,
Sızlama xəzantək düşüb solaram.

17.04.201

BİLMİRƏM NƏ GƏZİR BU CAN İÇİNDƏ?

Bilmirəm nə gəzir bu can içində?
Canım düşüb qalıb hicran içində.

Xəyalım baş vurur bu aləmlərə,
Sevinc kədər verir ötən dəmlərə,
Gözlərim baş qoyub yatır nəmlərə,
Dünya da hıçqırır bəxtikəmlərə,
Ürəyim çırpınır al-qan içində,

Bilmirəm nə gəzir bu can içində?
Canım düşüb qalıb hicran içində.

Zaman dəqiqəyə yaxa verməyir,
Sinəsin atılan oxa verməyir,
Üşüyən saata çuxa verməyir,
Acın harayını toxa verməyir,
Sübhün işartısı var dan içində,
Bilmirəm nə gəzir bu can içində?
Canım düşüb qalıb hicran içində.

Fikirlər aləmə dağılıb qalıb,
Əlim qoltuğuma sığılıb qalıb,
Gülüşüm dodağda uğunub qalıb,
Qəmim də sinədən yığınıb qalıb,
Əzabım çırpınır hər yan içində,
Bilmirəm nə gəzir bu can içində?
Canım düşüb qalıb hicran içində.

Sevdalı ürəyim gəlmir köksümə,
Telləri bənd olub bir qərib simə,
Dəlitək hovlanır cumur hissimə,
Yad kimi boylanır baxır əksimə,
Məni əsir edir bir an içində,
Bilmirəm nə gəzir bu can içində?
Canım düşüb qalıb hicran içində.

Heyrətdən böyüyür gözümdə aləm,
Ərşin yeddi qatın dağıdır naləm,
Olub çilik-çilik könül piyaləm,
Titrəyir əlimdə ah ilə qələm,
Tənim od götürür büryan içində,
Bilmirəm nə gəzir bu can içində?
Canım düşüb qalıb hicran içində.

Xəyalım aparır yuxumu ərşə,
Gah qüssə şah olur, gah da ki, nəş'ə,
Ürəyim arayır bir tənha guşə,
Qəlbə mehman olur yenə əndişə,
Gözüm haqq arayır iman içində,
Bilmirəm nə gəzir bu can içində?
Canım düşüb qalıb hicran içində.

Mənə qənim olub gecə-gündüzüm,
Fikir haçalanır, söz düzüm-düzüm,
Gah şərə açılır, gah dərdə üzüm,
Mən bu fırtınaya bəs necə dözüm?
Atəşim köz açır zaman içində,
Bilmirəm nə gəzir bu can içində?
Canım düşüb qalıb hicran içində.

Haqqın qarşısında Şadiman nəçi?
Göynədir könlünü dünyanın içi,
Zamanın sərt gedir bu biçhabiçi,
Yamağa, yırtığa olub pinəçi,
Fələyin hər hökmü fərman içində,
Bilmirəm nə gəzir bu can içində?
Canım düşüb qalıb hicran içində.

29.04.2007 /Neft Daşları

**MƏNİ ÜRƏYİNDƏN ÇIXAR,
EY FƏLƏK!**

Məni ürəyindən çıxar, ey fələk,
Əsdir tufanları qoy coşsun külək.
Canımı qoparıb bədəndən alsın,
Onu kainatın içinə salsın.
Düşüb səyyarələr seyrangahına,
Qoşulum buludun dolan ahına,

Çaxnaşım göylərdə şimşəklər sayaq,
Uçuşum göylərdə mələklər sayaq.
Bütün planetlər güzarım olsun,
Ulduzlar içində məzarım olsun.
Bu sənə səcdədir, deyildir dilək,
Məni ürəyindən çıxar, ey fələk.

30.05.2008

YUXUM ÇƏKİLİB ƏRŞƏ

Yuxum çəkilib ərşə,
Çəkir məni qəm şişə,
Yerdən göyə uçuram,
Özümə yol açıram.
Yanır mənimlə gecə,
Ev sükut, sakit küçə.
Qulağımı səs alır,
Gözüm zülmətdə qalır.
Ulduz-ulduz sözlərim,
Bu yol çəkən gözlərim,
Dikilibdi aləmə,
Kimsə dinmir naləmə.
Arabir külək səsi,
O hayqıran nəfəsi,
Gecəyə layla çalır,
Gah qalxır, gah alçalır,
Zülmətdən qopan səda,
Olur könlümə qida.
Hamı yatıb yuxuda,
İlham qara-qorxuda.
Qapımda durub baxır,
Məni yandırıb yaxır.

10.10.2008

ŞAİR – KAMERTON

Piano dillərini kökləmək üçün
kamerton bir cihazdır.
Musiqini için-için
dindirən xoş avazdır.
Lazım deyil əl vurmaq,
Hər dilə toxunarsa barmaq,
Kamertondan gəlsə səslər,
demək piano köklənib,
Hər not da diləklənib.
Musiqilər doğulacaq,
Üni ərşə dağılacaq.

***

Şair də kamerton kimi olmalı,
Ağrı-acıyla dolmalı.
Təbiətin xoş səsini,
Vətənin od nəfəsini,
Bu dünyanın harayını,
Bu insanlıq sarayını-
İlhamıyla duymalıdır,
Canın oda qoymalıdır.
Kamertontək yana-yana
hər nota səs verməlidir,
Ağ kağıza canlı nəfəs verməlidir.
Can tağının meyvələrin söz-söz
candan dərməlidir.
Söz yığını şeir deyil,
Şeir hissdir, seyir deyil.
O vücudu titrətməli,
Yeri, göyü ram etməli.
Əgər yoxsa belə qüdrət,
Yazdığında yoxdu sənət!

Gecə-gündüz qəlb dolmalı,
Gözlər yuxusuz qalmalı.
İlhamında can olmalı,
Şair kamerton olmalı,
Şair kamerton olmalı.

09.10.2008

GECƏNİN SAAT TIQQILTISI

Gecənin saat tıqqıltısı,
Zülmətin ürəyindən keçir,
Anların zəmisini dəryaztək biçir.
Qara buludların atəşi,
Od olur - dolur gözlərimə,
Kirpiklərim tişətək sancılıb közlərimə.
Dilimdə avazım,
Könlümdə ilham dolu nazım.
Gecənin saat tıqqıltısıtək
anlarımı tumarlayır,
Kədərimi ürəyimdə tutub damlayır.
Bədənimdə titrəyir can sarayım,
Zülmətin bağrından keçir harayım,
Mən bunların hansını sayım?
Gecənin saat tıqqıltısı,
Ömür qatarının ağır-ağır,
ləngər vura-vura yol getdiyini,
Zamanın keşməkeşlərində
bülbültək ötdüyünü,
Hər şeyi Tanrı əliylə etdiyini
nəql edir mənə,
İlahi bütün bunlar nədir mənə?
Nədir mənə?

19.11.2008

FIRTINAYA BƏNZƏR ÜRƏYİM

Dənizin içində qopan fırtınaya bənzər ürəyim,
Hər gün yazına can atan bahar çiçəyitək açır diləyim.
Dupduru çeşmələrtək duyğularım pıqqıldayır,
Gecənin sükutunda könül qapım taqqıldayır.
Canım tənimdən çıxıb qapıya sarı gedir,
Xüsusi qonaqsevərliklə canfəşanlıq edir.
Bu zaman boynubükük sözlərim qapıdan boylanır,
Canımın başına haylanır.
Zülmətin ağuşunda qol-boyun oluruq,
Qəhər bizi boğur,
Bu qəhərdən ilham doğur,
Bulud kimi doluruq.
Şimşəklər qopur ağrımızdan,
Haray sellənir ağızdan,
Qopa bilmirik qələm və kağızdan.

13.09.2008

MƏNƏ DİVANƏTƏK BAXIB, EY FƏLƏK

Mənə divanətək baxıb, ey fələk,
Bu odu könlümə sən tökmədinmi?
Hissin qılıncını taxıb, ey fələk,
Məni tərəfinə sən çəkmədinmi?

Sinəmdə alışan ocaq çatmısan,
Tutub ürəyimi ora atmısan,
Bütün vücudumu qora qatmısan,
Özün mənlə oda tez çökmədinmi?

Hara gedirəmsə səndən keçirəm,
Sənin arşınınla ömrü ölçürəm,
Hər an dəyişirəm, hər an bir cürəm,
Bu hissin ağacın düz əkmədinmi?

Zamanın dartılan həyat simiyəm,
Gah canın düşməni, gah həkimiyəm,
Mən dəvəsi ölmüş ərəb kimiyəm,
Onun karvanını bir çəkmədinmi?

Kağızlar üstündə göz qaraldıram,
Odum atəş saçır, köz qaraldıram,
Demə, sözüm ölüb üz qaraldıram,
Bu sözün xurcunun sən tikmədinmi?

Şadiman heybətli küləyə bənzər,
Göyləri, yerləri fırlanıb gəzər,
Dünya parıltısı günəş təki zər,
Onun ahu-zarın mənə dedinmi?..

09.04.2011

DƏRDƏ QAPI AÇIRAM

Könül qapımı döyən,
Özünü şövqlə öyən,
Mənə sevdadan deyən
Səs tərəfə qaçıram,
Dərdə qapı açıram.

Qapımda duran uca,
Cəftəmi vuran uca,
Halımı soran uca,
Bu sədaya acıram,
Dərdə qapı açıram.

Ehtişamla çağlayır,
Boynumu qucağlayır,
Uşaq təki ağlayır,
Canı necə qaçıram?
Dərdə qapı açıram.

Demə dərd elə canmış,
Mən yananda o yanmış,
Hər ağrıma dayanmış
Qəfəsindən uçuram,
Ona qapı açıram...

04.03.2011

ALIN MƏNİ, EY DALĞALAR

Alın məni, ey dalğalar, götürün öz sırtına.
Qorxutmayır ürəyimi heç bir zaman fırtına.

***

Təbiətin istəyiylə bu dünyaya gəlmişəm.
Gah hönkürüb ağlamışam, gah ahımı dəlmişəm.
Gah sevdalı aşiqlərtək qəh-qəh çəkib gülmüşəm.
Bu cahanın ağrısını, acısını bilmişəm.
Öz əlimlə gözlərimdən axan yaşı silmişəm.
Doğulandan çarpışmada ağılımın istəyi,
Ağrılarım dopdoludur daşır zaman ətəyi.
Buludların gözlərində axan yaşa dönərəm,
Qanad açıb dəliləşən ləpələrə enərəm,
Çılğınlığım qaçsa məndən ocaq təki sönərəm.
Bu dəhşətli küləklərlə ovudaram ürəyi,
Coşan Xəzər dəli-dolu ilhamımın dirəyi.
O, ulayan tufanlarda quduz dişin qıcıdır,
Yuxusuna haram qatır, göy suları acıdır.
Şahə qalxır gur ləpələr harayına od düşür,

Sanki sular sultanının sarayına od düşür.
Bu atəşin qığılcımı bağırımda közləşir,
Salır könül otağıma tükürpərdən hay-həşir.

***

Alın məni, ey dalğalar, götürün öz sırtına,
Qorxutmayır ürəyimi heç bir zaman fırtına.

08.07.2007/ Neft Daşları

ÖLDÜRÜN, DİRİLDİN MƏNİ ADAMLAR

Öldürün, dirildin məni adamlar,
Ancaq ürəyimi almın əlimdən.
Qalsın kahasında sirr dolu kamlar,
Bir şəffaf büllurtək salmın əlimdən.

Siz mənim könlümdən keçirin qəmi,
Batırın ahımda bütün aləmi,
Qoy özüm eşidim, acı naləmi,
Asın harayımı hər bir telimdən.

Öldürün, dirildin məni yad kimi,
Yarın ürəyimi bir cəllad kimi,
Hər sözüm hayqırsın bir övlad kimi,
Düşməsin fəryadı heç vaxt dilimdən.

11.04.2011

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

TƏKCƏ SƏNİ UNUTMARAM

Çıxa dünya, aləm yaddan,
Yatmış könlü oyatmaram.
Əl üzülsə bu həyatdan,
Təkcə səni unutmaram.

Hicran gəlib alsa qəlbi,
Əzablara salsa qəlbi,
İlan təki çalsa qəlbi,
Təkcə səni unutmaram.

Ağrılarım zirvə aşsa,
Qəm gözündən seltək daşsa,
Əl titrəyib, dil dolaşsa,
Təkcə səni unutmaram.

Ey könlümün can sirdaşı,
Sənə bağlı bağrım başı,
Sil ürəkdən o tələşı,
Təkcə səni unutmaram.

Şadimandan dünya doysa,
Ürəyimi həsrət oysa,
Qəm qapıma ayaq qoysa…
Təkcə səni unutmaram.

13.11.2003 /Neft Daşları

SƏHƏR-SƏHƏR MƏNƏ ÜÇ GÜL GƏTİRDİN

Səhər-səhər mənə üç gül gətirdin,
Güllər təki ey vüqarlı, sevgilim.
Ürəyimdə gülüstanlar bitirdin,
Bu qış günü ey baharlı, sevgilim.

Bu sevdanın ətri elə çiçəkdi,
Sübh zamanı şehə düşən ləçəkdi,
Qəlbin eşqlə titrəməsi gerçəkdi,
Məhəbbətdə düz ilqarlı, sevgilim.

Bu peymanı dəyişmərəm daş-qaşa,
Sirdaş gərək candan yansın sirdaşa,
Başdan-başa könlün, hissin tamaşa,
Varlılardan daha varlı, sevgilim.

Göy Xəzərdə külək döyər dirəyi,
Tər çiçəklər buz suların mələyi,
Bu sazaqda isindirdin ürəyi,
Duyğuları təzə barlı, sevgilim.

Aman, Tanrım, gül kolundan üzülər,
Şeh üstünə mirvaritək düzülər,
Şadimana elə baxma, üzülər,
Hər çiçəyi ey nübarlı, sevgilim.

28. X11.2001 /Neft Daşları

QIYMAYIR

Mən yarımçın yanıb külə dönmüşəm,
Yar mənimçin bircə közə qıymayır.
Can deməkdən ağlar dilə dönmüşəm,
Yarsa mənə şirin sözə, qıymayır.

Məhəbbətin niskilləri beləmi?
Ahım tutub başdan-başa aləmi,
Eşitməyir qəlbdən qopan naləmi,
Mənə baxan odlu gözə, qıymayır.

Ürəyimdən qopan yalnız o ahdı,
Hicranlarla tutuşan hər sabahdı,
Sevmək bilməm, nə zamandan günahdı?
Eşqin bir yol vura üzə, qıymayır.

Düşürməyir qəlbi hicran dağından,
Qurtulmayır ayrılığın çağından,
Məhəbbətin sevgi dolu bağından
Vüsal gülün gəlib üzə, qıymayır.

Şadimandan nə qalacaq dünyaya?
Sən də onun saldın qəlbin hey vaya,
Deyirdim ki, yarım gələr bir haya
Gəlib qəmin bağrın üzə, qıymayır.

25.01.2000/ Neft Daşları

GƏLSİN

Mən vüsal həsrətli, sən hicran acı,
Qəlbin bu sevdaya imanə gəlsin.
Eşqidir könlümün başının tacı,
Bu tacın şövqünə, peymanə gəlsin.

Gedibdi ömrümdən həyatın dadı,
O can ki, bu cana etmir imdadı,
Ərşi də yandırır ürək fəryadı,
O sevgin bağrıma amanə gəlsin.

Saldın məhəbbəti sən dildən dilə,
Artdı bu istəyin qovğası elə,
Hicranın dağ çəkir belədən belə,
Ahıma, naləmə zamanə gəlsin.

Əsdirir xəyalın eşq dirəyimi,
Salmısan qapına bu ürəyimi,
Vurur həsrət oxu hey kürəyimi,
Çıxan ox qayıdıb kamanə gəlsin.

Tutulub könlümün göyləri yenə,
Buludlar ağlaşır şimşəyə dönə,
O eşqin mələktək fələkdən enə,
Qoymaram çiskinə, dumana gəlsin.

Demə ki, Şadiman əğyarı tutdu,
Bu dəli sevdanı tamam unutdu,
Qapında sərgərdan qalan umuddu...
Zənn etmə dəryalar ummana gəlsin.

24.10.2001 /Pirallahı

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

SƏN ALLAH

Deyirsən məhəbbət könlümə yaddı,
Əvvəli, axırı ahdı, fəryaddı,
Həsrətin zəhərtək çoxları daddı,
Məni də odlara salma, sən Allah,
Könlümü sinəmdən alma, sən Allah.

Deyirsən sevgidi qəlblərə çıraq,
Ondan heç düşməsin bir ürək iraq,
Aç bu ürəyimi sən varaq-varaq,
Oxu misra-misra, gülüm, sən Allah,
Tək səni arayır dilim sən Allah.

Deyirsən sevgidi qəlbin əlacı,
Odur ta qədimdən başların tacı,
Vüsalı şirinsə, hicranı acı,
Məni sellərinə atma sən Allah,
Könlümə dərd yükü çatma sən Allah.

Olar məhəbbətsiz günümüz gecə,
Səsimiz, sədamız, ünümüz gecə,
Necə yaşayarıq, eşqisiz necə?
Dadlı sevdalara dalaq sən Allah,
Sevginin qadasın alaq sən Allah.

19.11.2000/ Neft Daşları

KÖNLÜMƏ HİCRAN YAĞIR...

Aləm dumana bürünür gözümdə,
Duman ilan təki sürünür gözümdə,
Əksin bir rəssam təsviritək gözəl,
Sənsən qəlbimə hər şeydən əzəl,
Surətin duman içindən çıxır,
Məhzun-məhzun üzümə baxır,
Yox olur ağır-ağır,
Könlümə hicran yağır...
Bütün vücüdüm iztirab içində,
Aləmin kədərləri
ürəyimin nəş'ələrini biçimdə,
Görən hansı duyğulardı içində?
Məndən aralı,
Bəlkə bağrın yaralı?
Könlümə hicran yağır...
Bəmbəyaz qarlartək ağır-ağır,
Əlim sənə çatmaz ki,
Ürəyim bu sevdanı atmaz ki...
Üşüyürəm sazağa düşmüş çiçək təki,
Bu ayrılıq həyatıma girdi gerçək təki.
Hər şeydən üzüldü əlim,
Adını anmaqdan qabar çaldı dilim,
Düşdü zaman ağacından,
Öldü acından-
Yarpaq təki xəzana düşmüş ilim.
Axı hardan bilim
Bu sevginin ölməyini?
Həsrətin qəh-qəh çəkib gülməyini.
Könlümə hicran yağır...
Ocağının odu keçmiş,
Acı göz yaşlarımın suyunu içmiş,
Hər şeyimi əlimdən almış,
Məni əzablara salmış,

Könlümə hicran yağır…
Cəfaları həddindən artıq ağır,
Bütün iztirabları köksümə əkə-əkə,
Ürəyimə qoşulub göz yaşı tökə-tökə.
Ümid sarayımı sökə-sökə,
Paramparça bağır,
Könlümə hicran yağır…

26.05. 2002/ Neft Daşları

TİTRƏK BAXIŞLARIN
HÖNKÜRƏN BULUD

Bilirəm sevirsən məni gizlicə,
Titrək baxışların hönkürən bulud.
Mənsiz ömür, günün keçir de necə?
Yəqin ürəyin də sızlayan bulud.

Gecə də, gündüz də könlün ağlayır,
Səni dəli edir mənim xəyalım.
Bülbültək içində həsrət çağlayır,
Ağladır qəlbini bu qeylü-qalım.

Uşaqtək şuluqluq edər gözlərin,
Çırpınar, şıltaqlıq elər kirpiklər.
Ələnər qəlbinə həsrət közlərin,
Qəm qəh-qəh içində çalar çəpiklər.

Yandırar baxışın bütün aləmi,
Mənim varlığımı oyatmaz, heyhat.
Fələyin çaldığı hicran qələmi,
Qəmin ürəyini eyləyər rahat.

Elə dağ çəkibdi qəfil ayrılıq,
Öldürür, dirildir baxışlar səni.
Könlün candan ayrı gəzir xoşqılıq,
Ömürdən qoparıb atmaqçın çəni.

Acılar içində tökmə göz yaşı,
Ağlama bəxtinin qəddarlığına.
Çırpanda daşlara tez sınar kaşı,
Məhəbbət neyləsin qəlb darlığına?

O itən yollara dikmə gözünü,
Fələyin yazdığın pozan olmayıb.
Nə qədər öysə də bəndə özünü,
Hələ öz bəxtini yazan olmayıb…

Gah haray salırsan, gah lal olursan,
Gah da boynubükük gülə dönürsən.
Əfsus, özün boyda sual olursan,
Yanıb əzablardan külə dönürsən.

Bilirəm sevirsən, canında hicran,
Özün öz bəxtini qarqışlayırsan.
Sənə fəryad təki gəlir saat, an,
Həsrət tufanında nə qışlayırsan?

Töküldü üstünə dünyanın qəmi,
Dərd səni dəryadan-dəryaya atdı.
Buludu ağlatdı o ələm dəmi,
Fəryadın dağ üstə min dağ yaratdı.

18.06.2002 /Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

AH, NECƏ SEVİRƏM

Ah, necə sevirəm, sevirəm səni?
Bu sevda alıbdı qoynuna məni.
Gizli duyğuların titrəməsindən,
Ruhumun çağlayan həyat səsindən,
Ərşə çəkilibdi canın qəmləri,
Mələktək gəzirəm hey aləmləri.
Olmusan könlümün ayı, ulduzu,
Hicranın bağrıma salıbdı buzu.
Tufanlar əsdirir coşan qanımda,
Dünyanın nəş'əsi qopar canımda.
Sənlə başlayar könlümə bahar,
Edibdi sinəmi bu atəş ahar.
Ağlım ürəyimə olubdu əsir,
Tikibdi anıma arzular qəsir.
Diləkdən yeni bir dilək doğubdu,
Kədəri bələkdə tutub boğubdu.
Canım çırpınarkən o görüşünə,
Qapıların açır qəlb gəlişinə.
Həyat qaynayanda göydə və yerdə,
Həsrət dözməz axı düşdüyü dərdə?

***

Ah, necə sevirəm, sevirəm səni?
Sevdan ram edibdi özünə məni.
Yuxumun qapısın açaraq gecə,
Tez qaçır yanıma ruhun gizlicə.
Üz-üzə, göz-gözə, pıçıldaşırıq,
Arzudan-arzuya coşub-daşırıq.
Əllərin telimə sığal çəkəndə,
Sevda gülzarına çiçək əkəndə,
Xəyalın zülmətin bağrını yarır,
Anların içində həyat arayır.
Kədəri salaraq dəmir qəfəsə,
Qalırıq dəmlərlə nəfəs-nəfəsə.

Ötür ömrümüzdən gedir bu anlar,
Taleyə köklənib sevdalı canlar.
Dünəndən qoparmaq olmur saatı,
Qaytaraq geriyə ötən həyatı.
Qurmusan ömrümə səadət taxtı,
Zirvədən-zirvəyə gəzdirir baxtı.
Ah, necə sevirəm, sevirəm səni?
Yaşat olduğuntək əzizin məni.

12.03.2004/ Neft Daşları

BU QATAR YAMANCA ŞÜTÜYÜB GEDİR

Bu qatar yamanca şütüyüb gedir,
Qəmimi məktuba büküb aparır.
Özünü mənimtək halbahal edir,
Eşqimin ağzını tikib aparır.

Üzümdən oxuyur həyəcanımı,
Özündə ağladır bu hicranımı,
Qoparıb bədəndən şirin canımı,
Bütün ürəyimi söküb aparır.

Bu qatar verməyir anlara aman,
Tələsir mənzilin başına yaman,
Mən ah eləyirəm, ürəyim iman,
Gözümdən yaşımı töküb aparır...

Səhər mürgüsündən çöllər ayılır,
Çarxlar tıqqıldayır, anlar bayılır,
Qəlbimin fəryadı ərşə yayılır,
Yollara ayrılıq əkib aparır.

Giribdi qəlbimlə əcəb sövdaya,
Qoynunda yer verib niyə sevdaya?
Görmürmü könlümdən qopan nidaya?
Bağrıma qəm dağı çəkib aparır.

Qışın soyuğluğu gəlir səhərdən,
Tutulub boğazı dəmin qəhərdən,
Bütün varlıığımı udan zəhərdən,
Anların çiyninə çöküb, aparır.

Bu qatar bilmirmi qəm adətimi?
Alıb əllərimdən məhəbətimi…!
Nə ki, qərib olmuş səadətimi,
Məni də özüylə çəkib aparır…

03.01.2005 /Neft Daşları

BU GECƏ XƏBƏR ET ULDUZLARA SƏN

Bu gecə xəbər et ulduzara sən,
De ki, ürəyimdən gedib duman, çən.
Yenə könlüm evi çıraqban olub,
İncə duyğularla mehriban olub.
Atəşlə alışıb yanır ürək, can,
Sənin həsrətinə nalan olub an.
Dərdimi deməyə qüdrətim çatmır,
Qəmimi çəkməyə vüs'ətim çatmır.
Ürəkdən nə silər bu məlalımı?
Özün yadına sal mənim halımı.
Bu gecə xəbər et, ulduzlar çıxsın,
Mənim atəşimin oduna baxsın.
Sən qəmi verənsən, mən qəmi çəkən,
Səpilsin göylərə ulduzlar erkən.
Yansın inci-inci, yansın şam kimi,

Könlüm cilvələnsin bu axşam kimi.
Hər ulduz taleyin misalı təki,
Sənin surətinin timsalı təki.
Parlasın göylərin sinəsində qoy,
Gecənin zülmətin bu işıqla oy.
Dərdini deməyə həmdəm et məni,
Ya da bu dərdinlə gəlib öt məni!...
Sevdalı günləri salım ürəyə,
Sənin cəmalını alım ürəyə.
Oxşasın ruhumu bu gecə yarı,
Gəl birgə yaşadaq əhdi-ilqarı,
Bir sevda günəşi doğsun başımda,
Batırım ələmi bu göz yaşımda.
Canıma qonaq et ruhunu belə,
Mən də bu zülməti vurum qəm ilə.
De ki, ürəyimdən gedib duman, çən,
Bu gecə xəbər et, ulduzlara sən...

17.02.2005 /Neft Daşları

ODA SƏCDƏ EDƏN
BİR PƏRVANƏTƏK

Oda səcdə edən bir pərvanətək,
Düşüb ocağına qovrulacağam.
Həsrət karvanına tuş divanətək,
Hicran tufanından sovrulacağam.

Cismimi əzrayıl versə yellərə,
Eşqim kəfən olsa sənsiz illərə,
Qapımı bağlamış bu niskillərə,
Alınmaz qalatək dayanacağam.

Hicranın bağrımı çəksə də şişə,
Eşqimin bağını döysə əndişə,
Vüsalın könlümdə ən gözəl guşə,
Hər an atəşinlə yoğrulacağam.

Ötəri ümidlər güldürsə məni,
Aləmə Leylitək bildirsə məni,
Amansız ayrılıq öldürsə məni,
Ay təki gecədə doğulacağam.

Zaman niskilləri döysə başıma,
Bürünsə səyyarə bu göz yaşıma,
Fələk neçə sərhəd çəksə qarşıma,
Dəli həsrətinlə boğulacağam.

Ucuz tutanlara eşq oyuncaqdı,
Sənə sevgilərim qucaq-qucaqdı,
Könül atəşinlə yanan ocaqdı,
Üfürsən dünyaya dağılacağam.

Şadiman, gecəndə dönər ulduza,
Gecəli-gündüzlü könlü yalqıza,
Eşqini şeirlə salıb ağıza…
Nəğməylə, şərqiylə yayılacağam.

06.08.1994/ Neft Daşları

BU ACI HƏSRƏTLƏ QALDIM BAŞ-BAŞA

Bu acı həsrətlə qaldım baş-başa,
Ürəyim çırpınır hicran içində.
Gözüm sevda oxur bəbəkdə yaşa,
Dodaqda suallar niyə, neçində?

Qürbət sevərlərtək biganə ötdün,
Yatmış duyğuları heç ayıltmadın.
Durna qatarına qoşulub getdin,
Onlar qayıtdılar, sən qayıtmadın.

Yarpaqlar tökülür, payız başlayıb,
Məsum ağaclartək eşqimiz nalan.
Ürəyim sökülür, ayaz başlayıb,
Dön isti ocağa yollarda qalan.

17.10.2007

YAŞIL GÖZLƏR

Yaşıl gözlər, könlün için,
Od-ocaqla qalamısan,
Söylə görüm, xudam, neçin?
Dərdi mənə calamısan.

Yıxıb sınmaz dirəyimi,
Oxlamısan diləyimi,
Eşqlə dolu ürəyimi
Həsrətinlə talamısan.

Yaşıl gözlər, əfsunlandım,
Bir baxışla ovsunlandım,
Alovunla qorsunlandım,
Göydən enən bəlamısan?

Taleyimin yoxuşları,
Saldı ömrə naxışları,
Evlər yıxan baxışları-
Nə tuşladın qalama sən?

Yaşıl gözlər, bəxtin tacı,
Başdan aşır ağrı-acı,
Dərdlərimin tək əlacı,
Gəl, yox eylə bəlamı sən.

Yaşıl gözlər, gözüm yatmaz,
Özgə istək qəlb oyatmaz,
Əllərinə əlim çatmaz –
Dəryada bir talamısan?

Şadimanı alışdıran,
Sevgisinə ulaşdıran,
Eşqi qəlblə vuruşduran
Bir tilsimli qalamısan?

26.03.1995 /Neft Daşları

XƏYALIN OTAQDA UÇUR QUŞ KİMİ

Xəyalın otaqda uçur quş kimi,
Əlimi atıram tuta bilmirəm.
Düşüb kirpiklərin üstə daş kimi,
Yuxum ərşə qaçıb yata bilmirəm.

Gah masa üstündə şam təki yanır,
Önümdə kölgətək durub-dayanır,
Həsrətlər içindən həsrət oyanır,
Mən bu müsibətə bata bilmirəm.

Ömür uçur gedir elə ahəstə,
Sanki peyda olur zaman at üstə,
Qaçmaq istəyirəm qəm gəlir üstə,
Yollarım uzanır çata bilmirəm.

17.10.2007

SƏN ORDA TƏK QALDIN

Sən orda tək qaldın, mən isə burda,
Əllərim əlinə yetmir neyləyim?
Ağlım ürəyimlə bir vurhavurda,
Könlüm ev-eşiyə yatmır, neyləyim?

Gözlərim arayır hər yerdə səni,
Həsrətin ovsuna salıbdı məni,
Canımın fəryadı əridir təni,
Dərdimin qulağı batmır, neyləyim?

Hicran ağrısına düşüb qalmışam,
Dərdin havasına şərqi çalmışam,
Mehrimi can üzən qəmə salmışam,
Ağlım səni qəlbdən atmır, neyləyim?

Baxışım qapıdan çəkmir nəzəri,
Xəyalın tutubdu sən tutan yeri,
Çək sevda qoşunun, qəm üstə yeri!
Gözlərim yuxuya yatmır, neyləyim?

Sən bu Şadimanı bilmə hissə qul,
Aç dərdin ağzını könlü orda bul,
Dəli sevgimizi etmə qəmə çul,
Çulumu çuluna qatmır, neyləyim?

12.10.2007

YOLLARIN ÜZÜMƏ GÜLMƏYİR DAHA

Ürəyim həyəcan içində qalıb,
Sən onu röyadan ayıltmayırsan.
Xəyalın ağlıma mehrini salıb,
Getdin, elə getdin qayıtmayırsan.

Yolların üzümə gülməyir daha,
Mənimlə dərdini bölməyir daha,
Gözdən axan yaşı silməyir daha,
Getdin, elə getdin qayıtmayırsan.

Dilim ah söyləyir, zamanım qubar,
Elədin qəlbimdə dərdimi anbar,
Ələm bağçasında hər fəsildə bar,
Getdin, elə getdin qayıtmayırsan.

Şadiman nə deyib söyləsin sənə?
Atmısan sevdanı dumana, çənə,
Xəyalın um-küsü eyləyir mənə,
Getdin, elə getdin qayıtmayırsan.

13.10.2007

GÖZLƏRİNİN DƏNİZİNDƏ BATMIŞAM

Gözlərinin dənizində batmışam,
Sularına ürəyimi atmışam,
Sevda odun qəlb içinə çatmışam.
Xəyalların arzulara qatmışam.

Bu könlümün acıların bilsənə,
Sevdiciyim, canım özü dil sənə,
Gözlərimdən axan yaşı silsənə,
Küsüb gedən, ürəyimə gəlsənə.

Ağrıların bilinməyir müddəti,
Qövr eləyir zaman-zaman şiddəti,
Nə yamanmış ayrılığın hiddəti,
Yandırmaqdı ürəkləri adəti.

Sevgimizin bir üzünə gülsənə,
Küsüb gedən ürəyimə gəlsənə.

12.11.2007

BİR ÜRƏKDƏ İKİ CANIQ

Bir ürəkdə iki canıq,
Sən bir yanda, mən bir yanda.
Könül sıxan həyəcanıq,
Sən bir yanda, mən bir yanda.

Çeşmə-çeşmə çağlayırıq,
Uşaq təki ağlayırıq,
Haqqa ümid bağlayırıq,
Sən bir yanda, mən bir yanda.

Hər ikimiz Rəbbə bəndə,
Ülfətinə an daməndə,
Hönkürür bu can bədəndə,
Sən bir yanda, mən bir yanda.

Dil dolaşır, ağıl çaşır,
Ürəklə can pıçıldaşır,
Dərd qaynayır, həsrət daşır,
Sən bir yanda, mən bir yanda.

Gözlərimdə qəm yağışı,
Hər kirpikdə bir naxışı,
Saldın könlə qarlı qışı,
Sən bir yanda, mən bir yanda.

Şadimanın ruhu çinar,
Sevda quşu üstə qonar,
Aləm məni baxıb qınar,
Sən bir yanda, mən bir yanda.

19.11.2007

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

BU AXŞAM

Bu axşam, telefon çaldı ahəstə,
Səsin axıb doldu qulaqlarıma.
Elə heyran-heyran pıçıltı pəstə,
Sözləri çalxatdı dodaqlarıma.

Bitdi üzüntünün zamanı elə,
Sevdalı diləklər coşdu ürəkdə.
Verdi bəxtiyarlıq hicranı yelə,
Ümidlər qaynayıb daşdı ürəkdə.

Bu axşam, telefon telləri coşğun,
Sevgini könlümə izhar eylədi.
Qopub ürəyindən yol gəldi eşqin,
Bu yanan qəlbimi ahar eylədi.

09.01.2008

ELƏ SÜZGÜN-SÜZGÜN DOLAŞIR GENDƏ

Elə süzgün-süzgün dolaşır gendə,
Könlümün içində gəzən baxışlar.
İncə mətləblərlə yollaşır gendə,
Məni intizarda üzən baxışlar.

Ürəyimdən qopan ahıma gülür,
Bağrımın başına odu tökülür,
Sevdanın içində həsrət bükülür,
Qəlbimə atəşlər düzən baxışlar.

Qüdrətdənmi gəlib həyanlıq belə?
Bu lal məhəbbətə heyranlıq belə,
Eşqimin bağına seyranlıq belə,
Bağımın çiçəyin əzən baxışlar.

Dilin topuq çalır, titrədir canı,
Deyəsən ötüşüb könül hicranı,
Bitib tükənməyir qəlb həyacanı,
Qəlbimin barını üzən baxışlar.

Gah ümid verirsən, gah isə əzab,
Şadiman eləmir naz önündə tab,
Könlümü dost bilib, kəsmə haqq-hesab,
Öldürüb-dirildir məzən baxışlar.

26.01.2008

EY MƏHƏBBƏT

Ey məhəbbət...,
Səni munis bildim,
Ən zərif, ən gizli hiss bildim,
Bütün istəklərdən nəfis bildim,
Könlümü ağladanda pis bildim.
Ürəyimin içindən keçdin,
Neçə yol biçindən keçdin,
Niyə-neyçindən keçdin.
Şərabtək süzdün qanımı qədəhə,
Uf demədən başına çəkdin,
Guya bu istəyinlə təkdin.
Şərbət təki içdin,
Bütün istəklərimi biçdin.
Dodağından qopdu qəh-qəhə,
Özün də alışdın bəh-bəhə.

***

Ey məhəbbət...,
Heyran oldum qüdrətinə,
Səni pirim bilib, səcdə etdim vüsətinə,
İllərlə dözdüm həsrətinə,
Elə ki, bələd oldum xislətinə

Çəkdiyim acılara üzüldüm,
Ayrılıq cəhənnəmində əzildim,
Kədər badəsinə süzüldüm.
Canımı tənimdən qopardın,
Qəlbimi məndən apardın.
Arzumu-kamımı sənlə böldüm,
Həsrətinə gah ağladım, gah güldüm.
Güman etdin öldüm.

***

Ey məhəbbət…,
Bu munis gecələrimdən doğan ağrı,
Elə kabab etdi bağırı.
Bir içim suya döndü harayım,
Titrədi zəlzələndən könül sarayım.
Köksümə ismarlandı vayım,
Mənə etdiklərinin hansını sayım?!...
Acılar içində titrəşən xülyalarımı?
Gözlərimlə savaşan röyalarımı?
Könlümə sığmayan dünyalarımı?

***

Ey məhəbbət…,
İlhamı könlümə atdın,
Bütün duyğuları qəlbimdə oynatdın,
Bu rahat həyatımı bir-birinə qatdın.
Cahanın acıların qəlbimə çatdın,
Axır ki, arzuna çatdın…
Ürəyimi eylədin dəli,
İndi yetmir ona ağlımın əli!
Gəzirəm özümdən havalı,
Zehnimlə, şüurumla davalı,
Dilim haqqa dualı,
Bitmir etdiklərinin qeylü-qalı,
Kimə ərz edim halı?

***

Ey məhəbbət…,
Şadimanı oda saldın,
Sinəsinə qada saldın,
De haçan yada saldın?
Könlümü yaman fəryada saldın.
Çarəsi bulunmaz,
Ürəyi alınmaz.
Götür məndən əndişəni,
Qaytar nəş‘əni.
Məni sən yaratmadın axı,
Yaradıb bu dunyaya atmadın axı.
Haqqımın yanına gedərəm,
Səndən Allahıma şikayət edərəm.
Şikayət edərəm…
Ey məhəbbət…
Ey məhəbbət…

13.05.2008

HƏSRƏT VƏ SEVDA

Həsrət və sevda
İçdən qopan nida,
Dodaqlarda əlvida.
Ayrılığın ürəkdə açdığı
şırımları dərin,
Sağaltmaq olmur heç
nəylə yerin.
Ocağı sönmüş könlümün
külləri oynaşır ətrafda,
Küskün xatirələrin
izləri qaynaşır ətrafda,
Ağrılar içində can verir ədam,

Məhəbbətin olsa da
Könlümə qidam,
İndi mən həm özümə,
həm sənə yadam,
Yadam…

13.09.2008

ÜRƏYİNİN SƏDASI ÜRƏYİMƏ SƏS SALIR

Dolaşır duyğularım sevdaların içində,
Qopur ömürdən anlar nidaların içində,
Ötüşür saatlarım vidaların içində,
Fikirlər cövlan edir qəlbə xoş nəfəs salır,
Ürəyinin sədası ürəyimə səs salır.

Çağlayır bəbəklərdə yaşlarım inci-inci,
Gətirir baxışlarım cana dərya sevinci,
Sabahımın gözünü açır eşqin birinci,
Sübhümün dan yelitək zülmətə qəfəs salır,
Ürəyinin sədası ürəyimə səs salır.

Bil ki, həyat eşqidir artırır can sevgisi,
Keçir təşnə bağırdan yenə hicran sevgisi,
Yetişir səadətin vüsala an sevgisi,
Enişləri qalxmağa addıma həvəs salır,
Ürəyinin sədası ürəyimə səs salır.

30.05.2008

EY KÖNLÜMÜN TACI

Ey könlümün tacı,
Sənsiz günüm acı.
Sənsən ömrümün əlacı.
Qurmusan qəlbimdə şahlıq taxtı,
Xoşbəxt etmisən baxtı.
Ürəyimin ağrıları ötüşüb,
Səadət dolu günlərim yetişib.
Bəxtimə gün düşüb.
Qapımızda əsməsin hicran yeli,
Qırılmasın könül teli.
Sənsiz günüm acı,
Ey könlümün tacı.

27.08.2008

BİTDİ GÖZLƏRİMİN GÖZÜNƏ BAXŞI

Bitdi gözlərimin gözünə baxşı,
Həm sənə yaxşıdır, həm mənə yaxşı.

Hicran tufanına düşən ömrümü,
Gah şıltaq, kədərli, gah şən ömrümü,
Sevdalar içində gülşən ömrümü,
Sardı hər bir yandan ayrılıq qışı,
Həm sənə yaxşıdır, həm mənə yaxşı.

Könül qapısını kimdir açası?
Məhəbbət deyil ki, qəlbdən qaçası,
Çəkir ayrılığın rəngkar fırçası,
Ürəyim başına min bir naxışı,
Həm sənə yaxşıdır, həm mənə yaxşı.

Şadiman eləmir eşqə göynəyi,
Cırıb ürəyindən hicran köynəyi,
Çıxart baxışıma düşən eynəyi,
Dik ayrı bir gözə indi baxışı,
Həm sənə yaxşıdır, həm mənə yaxşı.

15.10.2008

EY MƏNİM SEVİNCİM

Ey mənim sevincim, ey mənim canım,
Hissim, həyəcanım, könül hicranım.
Sinəmdə əriyir həsrət buzları,
Sayrışır könlümdə eşq ulduzları.
Onların işığı zülmətə çıraq,
Gəlir ülfətindən canıma soraq.
Yenə duyğularım coşur say kimi,
Könüldən dillənir çılğın hay kimi.
Sarır aləmləri odun, atəşin,
Bağrıma köz tökür sevgi günəşin.
Ruhumdan boylanır duyğu xilqətin,
Sinəmdə haylanır, sanki heyrətin.
Köklənib eşqinə dəqiqəm, anım,
Ey mənim sevincim, ey mənim canım.

23.07.2008

XƏYALIN HƏR YANDAN ÜSTÜMƏ GƏLİR

Xəyalın hər yandan üstümə gəlir,
Könlümün evindən ahım yüksəlir.
Bu qəmlər içində düşüb qalıram,
Eşqin ağrısını qəmdən alıram.
Boylanır hər yandan üzgün görkəmin,

Ürək əsirinə çevrilir dəmin.
Bu dəmlər içində sevda oynaşır,
Qəlbim gəlir dilə can pıçıldaşır.
Sehrinə düşürəm bu tamaşanın,
Sən demə eşqinlə aşıb-daşanın
ruhunda bir dəli ahlar çağlayar,
Sənsizlik ağrısı canda ağlayar.

23.07.2008

BƏS NƏDİR?

Bu sevdanı o sevdaya bağlayan,
Könül deyil, ürək deyil, bəs nədir?
Qəlb içində gizli-gizli çağlayan,
Sevgi deyil, dilək deyil, bəs nədir?

Gecə-gündüz alıb ağlı oynadan,
Göz yaşını oda atıb qaynadan,
Xəyal təki boylanıb can aynadan,
Pəri deyil, mələk deyil, bəs nədir?

Baxışları könlü alıb nazladan,
Qışa düşmüş qəlb bağımı yazladan,
Ayrılığı ürəyimi sızladan,
Rüzgar deyil, külək deyil, bəs nədir?

Qələm yanır od tökülür kağıza,
Sinə atəş od alışa, köz qıza,
Bu sevdanı salan dilə, ağıza,
Hiylə deyil, kələk deyil, bəs nədir?

Şadimana hicran dərddi doğrusu,
Ayrılıqlar sevdanın can oğrusu,
Getməz qəlbdən məhəbbətin ağrısı,
Qüdrət deyil, fələk deyil, bəs nədir?

26.01.2008

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

SƏNİN ÜÇÜN…

Düşdün sinə içinə yanıqlı bir atəştək,
Sənsiz alışıb yandım od ələyən günəştək,
Qaldım qovğa içində öz canımla təkbətək,
Könlümün duyğuları çağlayır sənin üçün…
Sevda dolu ürəyim ağlayır sənin üçün.

Nə sən qəlbdən qopmadın, nə qəlbim səni dandı,
Sildim xəyalı başdan, min xəyalın oyandı,
Qapadım kirpikləri kirpik üstə dayandı,
Göz yaşından bir çələng bağlayır sənin üçün,
Sevda dolu ürəyim ağlayır sənin üçün.

Qəlbim hisslər içində, diləyim asımanda,
Ağlının hüzuruna gəlimmi ah-amanda?
Bostanı uru düşmüş payız oldum dumanda,
İntizarın qapısın bağlayır sənin üçün,
Sevda dolu ürəyim ağlayır sənin üçün.

15.06.2008

SƏNİ UNUTMAQ ÜÇÜN…

Ürəyimə daş bağlayacağam,
Gözlərimə yaş bağlayacağam,
Bu həsrətə hönkür-hönkür ağlayacağam,
və ürəyimi dağlayacağam.
Vulkan təki püskürdəcəm könlümün için,
Səni unutmaq üçün…

***

Əzabın gecənin içinə salacağam,
Onun canını alacağam,
Ayrılığa qələbə salacağam,
Önümdə göz yaşı tökəcək için-için,
Səni unutmaq üçün…

***

Başıma ələnəcək hicran yağışları,
Qovacaq könlümdən qarlı qışları,
Həsrət çeşməsində çağlayacaq
gözümün yaşları,
Duyğular qəlbimin can sirdaşları,
Dərdimi dağıdacaq çin-çin,
Səni unutmaq üçün…

***

Həyatımın baharına dönəcəm,
Əlçatmaz zirvələrə enəcəm,
Mənimlə çağlayacaq gündüzüm-gecəm.
Ürəyimi aldadacam bir dəli sevda üçün,
Səni unutmaq üçün…

***

Dərdin üzünə güləcəm,
Onunla bu dərdi böləcəm,
Gündə neçə yol dirilib-öləcəm,
Ürəyimin qapısına yalvarmağa gələcəm!
Parça-parça edəcəm dərdin için,
Səni unutmaq üçün…
Səni unutmaq üçün…

13.01.2008

GÜLƏ DÖNDÜ

Gözlərimdən gilə-gilə,
Yaş töküldü selə döndü.
Ötüb keçdi gülə-gülə,
Baxışları yelə döndü.

Hicran kəsdi üstümüzü,
Aldı-qaçdı istimizi,
Ərşə çıxan tüstümüzü,
Ürək uddu külə döndü.

Sevgimizə heyran hamı,
Könül aldı candan kamı,
Qəm başına çökdü damı,
Bağrı yanar dilə döndü.

Səcdədəyəm din-imana,
Rəbbdən gələn hər fərmana,
Gəlin baxın Şadimana –
Eşqi bağda gülə döndü.

26.01.2008

BU MƏHƏBBƏTİ UNUTMAQ ÜÇÜN

Ürəyimin ağzına daş basacam,
Gözlərimin yaşını kirpiklərimdən asacam,
Ağlımın sözünə qulaq asacam,
Xəyallarımı könlümə qısacam,
Ağrıları ürəyimdən atmaq üçün,
Bu məhəbbəti unutmaq üçün.

Dərd məni çəkib öz kamanına aparsa da,
Tale rüzgarımın içində tufan qoparsa da,
Bütün ağrılara dözəcəm,
Ağrıların özünü əzablarımla əzəcəm,
Sən ola-ola, sənsizliyi gəzəcəm,
Əzabı həsrətə qatmaq üçün,
Bu məhəbbəti unutmaq üçün.

Ayrılığın ünyetməz səmalarında uçacam,
Dərdimi candan çıxarmaq üçün
ürəyimə yol açacam,
Nəş‘ələr içində nur saçacam,
Həsrətin bağrını qanatmaq üçün,
Bu məhəbbəti unutmaq üçün,
Bu məhəbbəti unutmaq üçün.

18.01.2008

ELƏ QƏFİL GETDİN

Elə qəfil getdin biganələrtək,
Arxamca söylənən ellər oynayır.
Ağlım başdan çıxıb divanələrtək,
Könül ocağında küllər oynayır.

Hər şeydən, hər yerdən izin görünür,
Mənim surətimdən üzün görünür,
Sinəmi yandıran közün görünür,
Onu sovurmağa yellər oynayır.

Dağılıb tifaqı saatlarımın,
Dərdi misqal-misqal can qatlarımın,
Yarası qan sızır qəlb çatlarımın,
Coşub dərya boğan sellər oynayır.

Ürək haray çəkən «Yanıq Kərəmi»,
Canı yar edərlər dərdi-sərəmi.
Tufanlar çevirib könül bərəmi,
Batıram-çıxıram, əllər oynayır.

Sıxdın ürəyimi nar kimi dərdə,
Duyğumun, kamımın canı kədərdə,
Şadiman axtarır səni hər yerdə,
Yerindən soraqlı dillər oynayır.

22.10.2008

MƏNİ HƏSRƏTLƏRDƏ QOYDU VƏFASIZ

Məni həsrətlərdə qoydu vəfasız,
Qaldı yollarında gözüm, gəlmədi.
Çəkdim ucbatından dərdi-qəm, cəfa,
Çatladı bağrımda dözüm, gəlmədi.

Hicran əzabına tutulan bilir,
Bu odun içinə atılan bilir,
Könlünə atəşlər çatılan bilir,
Aləmi yandırdı közüm, gəlmədi.

Xəyalı gecənin üstünə uçdu,
Yazıq ürəyimin qəsdinə uçdu,
Zilini çatlatdı, pəstinə uçdu,
Fəğanla ağladı, sözüm gəlmədi.

Atəşlər içində qovrulub yandım,
Əsdi hicran yeli, sovrulub yandım,
Odların içində kül oldu andım,
Onu çağırmağa üzüm gəlmədi.

Fələkdən bac aldım şadimanlığı,
Könlə barat etdi ah-amanlığı,
Mənə necə qıydı bəs yamanlığı?
Qırıldı bağrımda əzim, gəlmədi.

17.11.2008

AHIM ƏLÇİMLƏNİR AMANA MƏNİM

Çəkdin ürəyimə dağlar, düyünlər,
Dağlarım sığınıb dumana mənim.
Dərdimi həzm edə bilməz beyinlər,
Ahım əlçimlənir amana mənim.

Eşqim hicran deyən bir qışdan keçib,
Gözləri daşdıran qan-yaşdan keçib,
Ürəyi yandıran qəm başdan keçib,
Ahlarım düzülüb kamana mənim.

Şeyda bülbülləri oxur bağımda,
Qəlbimiz sevdalar yaxır bağımda,
Tikan özün gülə toxur bağımda,
Əllərim yetməyir dərmana mənim.

Ağlımın donunu yel alıb qaçıb,
Könlümün içində şırımlar açıb,
Hicran qəlb evimdə ocaqtək saçıb,
Arzumu döndərib samana mənim.

Şadiman, ayrılıq bitdi sinəndə,
Dilini bal etdi aha dinəndə,
Könlümə dünyanın dərdi enəndə,
Ürəyim möhtacdır səhmana mənim.

28.09.2008

EY MƏNİM İŞIĞIM

Ey mənim işığım, ey mənim nurum,
Dünyaya baxışım, həyat qürurum.
Ağrılı könlümə eyləmə möhnət,
Bağlıdır canımın evinə zinət.
Onunla parlayır ömür ulduzum,
Çıx sevda günəşim, ərisin buzum.
Gətir baharımı çiçəklər ilə,
Cilvələnsin könül diləklər ilə.
Gəldiyin yollarda ürəklə durum,
Ey mənim işığım, ey mənim nurum.

19.04.2008

***

Ey mənim könlümü ovlayan, səni,
Qəlbimin içində dürdanə bildim.
Elə ovsunladı bu duyğu məni,
Bütün sevgilərdən mərdanə bildim.

15.12.2009

GÖZÜMÜN HƏSRƏTİ

Gözünün həsrəti gözümdən keçir,
Bu həsrət yandırıb yaxır könlümü.
Qəlbin hərarəti sinəmdən keçir,
Odunun təşnəsi sıxır könlümü.

Sözlərin dodaqda əsir küləktək,
Həzin pıçıltılar qoparıb gedir.
Baxırsan üzümə oğrun mələktək,
Eşqin ürəyimi aparıb gedir.

Lallığa qapanıb qurudu dilim,
Titrəşən könlümdə açan qönçədir.
Uzalı qalıbdı yoluna əlim,
Zamanı rəqs edən, an əyləncədir.

Sualla dikilib, baxırsan mənə,
Batıb kirpiklərin göz yağışına.
Sükutum fəryadtək toxunur sənə,
Dolubdu əzabım can ağuşuna.

Gözümün həsrəti gözündən keçir,
Şimşəyi çəpərtək sıralanıbdı.
Qəlbimin alovu közündən keçir,
Ocaq istisindən aralanıbdı.

25.10.2009

DEYİRLƏR DÜNYADA MƏHƏBBƏT QOŞA

Deyirlər dünyada məhəbbət qoşa,
Bu qoşa məhəbbət gəlmədi huşa,
Verib ürəyimlə həsrət baş-başa,
Açılan sübhümə sevda oxuyur,
Dünyam qışa dönüb hicran oxuyur.

Döyür kirpiyni qarşımda sabah,
Onun dodağından qopur min bir ah,
Oğrun gözlərindən boylanır günah,
Özünü dəlitək könlə toxuyur,
Dünyam qışa dönüb hicran oxuyur.

Bu ağrı-acıdan qopa bilmirəm,
Sevgimdən bir qala yapa bilmirəm,
Özümü dünyada tapa bilmirəm,
Dərdim həna qurub xalı toxuyur,
Dünyam qışa dönüb hicran qoxuyur.

25.10.2009

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

NƏDƏN DOĞULMUSAN
MEHRİ-MƏHƏBBƏT?

Nədən doğulmusan mehri-məhəbbət?
Könlümü alova salmısan yaman.
Edərək qəlbimlə pünhani söhbət,
Onun duyğuların almısan yaman.

Tökmüsən sinəmə ocaq atəşi,
Özün yaratdınmı söylə günəşi?
Düşübdü ortaya hicranın nə'şi,
Ona zəfər marşı çalmısan yaman.

Qalıbdı ürəyim nida içində,
Coşur duyğularım sevda içində,
Elə bəzənmisən əda içində,
Ruhumu şahintək çalmısan yaman.

O dəli sevdana düşmüşəm nədən?
Alıb əqli-huşu ey dəli edən,
Ürəyi apardın qalıbdı bədən,
Canalan, yerini almısan yaman.

Etdin Şadimana sevgini sitəm,
Onun dərgahına mən necə yetəm?
Ya könlə toy tutdun, ya da ki, matəm,
Od su arasında qalmısan yaman.

12.12.2009

ÜRƏKDƏN GETMƏYƏN MƏHƏBBƏT İMİŞ

Hissə pərvanədir, duyğuya dayə,
Öylə başa düşdüm ibadət imiş.
Elə köklənmişdi pak haqqı-sayə,
Sandım ki, gəlişi səadət imiş.

Adı gah sevgidir, gah da ki, sevda,
Qoparır könlümdə hər an min nida,
Ondan axır qəlbə qəm adlı qida,
Qəfil doğuluşu nə niyyət imiş?

Arzu da imkana sığışıb gedər,
Seli qabaqlayar dağ aşıb gedər,
Hamı gəldiyitək yığışıb gedər...
Ürəkdən getməyən məhəbbət imiş...

12.12.2009

SEVGİLƏR AĞLAYAN UŞAĞA BƏNZƏR

Sevgilər ağlayan uşağa bənzər,
Baxanı olmasa saralıb solar.
Üstündən kəsilsə bir anlıq nəzər,
O da künc-bucaqda dilənçi olar.

Hər ağıl içindən boylanır təmtər,
Sevginin yolları hamar gərəkdir.
Onu əzizləyən bir ürək istər,
Onun da başına tumar gərəkdir.

25.12.2010

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

BİR İŞIQ İÇİNDƏ YUXU KİMİSƏN

Bir işıq içində yuxu kimisən,
Yuxunun gözlərdən getməyi də var.
Bahar ətri verən qoxu kimisən,
Qoxunun çiçəyi ötməyi də var.

Hicran yelləritək rahiyən şirin,
Huşum yallı gedir, ürəyim dirin,
Gəl, sənə söyləsəm dərdimin birin,
Dərdin ruha qida etməyi də var.

Bir sevda günəşi şölə içində,
Ruhumun çölləri lalə içində,
Ahımın əzabı ölə içində,
Onun hər müşkülə yetməyi də var.

Səmum küləyitək çaxıb keçirəm,
Günəşi yandırıb-yaxıb keçirəm,
Bəxtin ulduzutək axıb keçirəm,
Hər ağrı-acının bitməyi də var.

Şadiman biçarə dəli kimidir,
Baharın divanə yeli kimidir,
Gurşadlı göylərin seli kimidir,
Dolanda buludu ötməyi də var...

05.03.2011

UZUN ƏHVALATDI SƏNİ SEVMƏYİM...

Uzun əhvalatdı səni sevməyim,
Hansından başlayım, hansını deyim?!...
Ayağın basdığın küçələrimi?
Səni yatızdıran gecələrimi?
Saçını oxşuyan küləklərimi?
Qəlbdən baş qaldıran diləklərimi?
Pəncərəndən gələn qəfil işığın,
Etmişdi ürəyi, qəlbi aşığın,
Bağrımı yarardı o süzülən ay,
Sənin varlığından gələrdi haray.
Əksi bərq vurardı palçıq daxmanın,
Tutub saxlayardı eşqimin canın.
Titrərdi vücudum məsum uşaqtək,
Yanardı gözümdə ümid çıraqtək.
Hər tərəfdən əksin mənə baxardı,
Surətin köksümü oda yaxardı.
Dönüb dolanardı səmtinə üzüm,
Boylanıb baxardı işığa gözüm.
Pəncərən mənimçin pirə dönmüşdü,
Heç kəs baş açmayan sirə dönmüşdü,
Baxışım düşərdi yolun ağına,
Ürəyim gəzərdi hey sorağına.
Sən keçən yolları hamarlayardım,
Xırda daş-kəsəyi tumarlayardım.
Ləprin düşən yolu sevərdim canla,
Sənə vurulmağım çəkmişdi anla,
Amma ili-ilə calayırdım mən,
Köksümə od-atəş qalayırdım mən.
Sən qalan daxmanın bağını sevdim,
Gül-çiçək açılan çağını sevdim.
Səsin gələn yerdə gözüm dolandı,
Qarşıma çıxanda üzüm allandı.
Üz-üzə gələndə mən səndən qaçdım,

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Sənin xəyalına yenə əl açdım.
Gündüz işə-gücə başım qarışdı,
Gecə xəyallarım canla yarışdı.
Surətin evimdə səhmana döndü,
Çıxıb insanlıqdan rəhmana döndü.
Mənə yad göründü bacım, qardaşım,
Gözdə kölgələndi acı göz yaşım.
Çəkildim çox zaman tənha otağa,
Vurdum öz-özümü bə'zən yatağa.
Qapalı otağım nağılım oldu,
Səndən uzaq gəzən ağılım oldu.
Ürəyim minərək xəyal atına,
Çıxdı çapdı göyün yeddi qatına.
Sənin xəyalınla yapdım saraylar,
İçimdə hayqırdı acı haraylar.
Gündüzlər zəhləmi apardı dözüm,
Qurduğum xəyala heyrandım özüm...
Uzağa gedəndə yanıb tüküldüm,
Xəzan çiçəyitək mehdən büküldüm.
Sən baxan gözlərə qısqandım belə,
Bunu qəlbdə çəkdim salmadım dilə.
Özünü, sözünü müqəddəs saydım,
Könlə bu səcdəni, demə bəs saydım.
Lampa işığına gələn pərvanə –
Mənim ruhum idi sənə divanə.
Otağın içində dolaşar ikən,
Bağrında alışan eşq yaşar ikən,
Sənin hənirtindən oda düşərdi,
Lampa şüşəsində yanıb bişərdi.
Sənsə heç əhmiyyət verməzdin ona,
Adi bir hal kimi baxardın buna.
Bu ağrı əzablar verərdi mənə,
Salardı könlümü dumana, çənə.
Ürəyim titrərdi səni görəndə,
Qəfil baxışından ümid dərəndə.

Özümü dünyada xoşbəxt sanardım,
Gizli alışardım, gizli yanardım.
Anamın gözündən yayınıb bəzən,
Çıxardım eyvanın kəndarına mən,
Daxmandan süzülən nura baxardım,
Sanki pəncərəndə aytək çıxardım,
Xəyalən evinin için görərdim,
Sızqa ümidlərin köçün görərdim.
Dağılan fikirlər məni qucardı,
Dəli hisslərimə qapı açardı.
Hönkürüb ağlardım gizli-gizli mən,
Mömin kahin idim – bütüm idin sən.
İlahi səcdənin qulu olmuşdum,
Dərdin keçilməyən yolu olmuşdum.
İndi o illərdə düşüb qalmısan,
Mənim xəyalımda məskən salmısan…
Düşdüyüm bəlanın adı məhəbbət,
Tanrının yazdığı yazıdır əlbət.
Həqiqi sevginin yuvası ürək,
Onu xəlq edənə bunca nə demək?
Uzun əhvalatdı səni sevməyim,
Hansından başlayım, hansını deyim?!...

03.12.2011

ÖZÜMÜ SEVDİRƏ BİLMƏDİM SƏNƏ

Özümü sevdirə bilmədim sənə,
Eşqidən doğula bilərmi tənə?
Bu nə bilməcədir, bu nə tapmaca,
Gümanım qalmayıb heç bir əlaca.
Çalışdım ruhunda sevda yaradım,
O sevda içində parlasın adım.
Ürək tellərində küləyə döndüm,
Könlünün içində diləyə döndüm.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Əzabdan-əzaba qatlaşdım hər gün,
Qəfil baxışların mənə toy-düyün.
Yuxular içində çırpındın quştək,
Kirpiyim üstündə parladın yaştək.
Sözümün-sovumun gərəyi oldun,
Könül tağlarının dirəyi oldun.
Hər günün həsrəti bir ilə döndü,
Dilim lal olduqca can dilə döndü.
Yalvardı ruhuma hər gecə yarı,
Əritsin qəlbinə ələnən qarı.
Sənsə soyuqluğun yolunu tutdun,
Həsrətin, hicranın qolunu tutdun.
Baxışlar içində sorğuna döndüm,
Ürəyim içində ağrına döndüm.
Gecənin çəninə bulaşıb qaldım,
Həsrət tikanına dolaşıb qaldım.
Sevdamı bənzətdim ulduza, aya,
Döndüm pıçıltının içində vaya.
Baxışında gəzdim mehribanlığı,
Qəlbim səndən uddu pərişanlığı.
Dilimin şəkərin zəhərin bildin,
Titrək gülüşümü qəhərin bildin.
Yanan ürəyimin odundan keçdim,
Eşqə gedən yolu haqq yolu seçdim.
Bütə səcdə edən kahinin oldum,
Sənə çatmaq üçün şahinin oldum.
Sən elə bildin ki, könlündə kamam,
Verdiyin ağrıdan üzüldüm tamam.
Bu dərdim ağlatdı aləmi mənə,
Özümü sevdirə bilmədim sənə...

26.12.2011

BAXMAYIIR İNSAFA HEÇ, CANDAN ALIR CAN, QOCALIIQ

Baxmayır insafa heç, candan alır can, qocalıq,
Qoymayır dünyada ki, bir elə ünvan, qocalıq.

Fələyin əmrinə hazırdı sala təni dala,
Elə tən yiyəsi yox etməyə divan, qocalıq.

Düşürüb taxtdan əcəb hakimi-sultanı, şahı,
Eləməz dərdə dəva, işi, gücü qan, qocalıq.

Göz baxar, üz qırışar, taqəti olmaz ürəyin,
Elə naləyə düşər təndə ki, hər yan, qocalıq.

Qalar möhtaca ürək, qəminə çarə edəsən,
Yaraşar sənə elə dünyada ad-san, qocalıq.

Elə hünər yiyəsi de mənə, yıxmasın onu,
Necə haldan düşürər buza dönər qan, qocalıq?

Sənə möhtac olana o səni möhtac eliyər,
Olsa min canın əgər, eyləyər bircan, qocalıq.

Elə zalım fələyin əmrinə əsir olalı,
Ağlayır bəni-bəşər, əlində yaman qocalıq.

Şadimana, ürəyin qanə dönübdü nə edim?
Salıb ata, anavu verməyir aman, qocalıq.

23.05.2002 /Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

YENƏ YAZ GƏLDİ,
GÜLÜR ÜZÜ VƏFANIN, BƏRİ GƏL

Yenə yaz gəldi, gülür üzü vəfanın, bəri gəl,
Etməz heç hicrə sitəm indi cəfanın, bəri gəl.

Atəşin könlə düşüb, günəşi heyrətdə qoyub,
Dunyada bir yeri yox, o bivəfanın, bəri gəl.

Səni Xaliq yaradıb eşqini məndə tapasan,
Çəkməyən məlhəmini bilməz səfanı, bəri gəl.

Bizi atəşə salan üzü də verər vüsalı,
Loğmanım, yet könlümə, bul bu şəfanı, bəri gəl.

Açma heç qapını sən, dəyişər həsrət donunu,
Biçirlər cövrə düşənlər qiyafəni, bəri gəl.

Şadiman həm gecə, həm sübhü-sabah etdi nəzir,
Xilqətim hifz eləmiş bunca urfanı, bəri gəl.

05.03.2003/ Neft Daşları

YENƏ KÖNLÜN İÇİNİ YAR
ELƏ SEVDAYA SALIR

Yenə könlün içini yar elə sevdaya salır,
Eləyir eşqini car, könlümüzü vayə salır.

Yanıram atəşinə, çox çəkirəm xiffətini,
Mənə hicran gətirir, ürəyimi vayə salır.

Gecələr ərşə çəkir uyğumu həsrət əzabı,
Necə rəvadı bulur, canımı bu vaya salır?

Eşqə düşənlərə kim tapdı ki, cahanda dəva?
Mən taleyi kəmi yar, bir belə sevdaya salır.

Necə sultan elədi bağrıma hər kədərini?
Qovur can duyğumu, ya dəli axan çaya salır.

Deyirəm könlə, belə fitvasına uyma yadın,
Eləyir dilimi lal, başıma bir qaya salır.

Almayır zövqü-səfa, Şadimana, hicrə düşən,
Çevirib qəmi dağa, hər ahını aya salır.

08.01.2003/ Neft Daşları

EY SƏBA, HİCRANIMA CANDAN QOPAN AH İSTƏRƏM

Ey səba, hicranıma candan qopan ah istərəm,
Üz tutub dərgahına necə xoş sabah istərəm.

Açılan qönçələrin mə'nası yalnız eşqidir,
Çəkilən eşqə cəfa, nədən ki, günah istərəm?

Ürəyim dərdə batıb yoxdu canımda hünərim,
Ağrıma şəfa bulan ümmanda Allah istərəm.

Qəm odu yaxdı məni, sinəmdə atəş görünür,
Gözlərim haqqı gəzir, bu haqqa dərgah istərəm.

Günə öz dərdi həyan, bir kimsəyə yoxdu ümmid,
Ya eşqi zülüm bilib, ya qəmi, eyvah, istərəm,

Ey səba, bu Şadiman ağrıların əsiridir,
Ağlayan ürəyimə tar üstə segah istərəm.

19.12.2004 /Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

BU FƏLƏK QOYMADI HEÇ
KAMA ÇATAM DÜNYADA MƏN

Bu fələk qoymadı heç kama çatam dünyada mən,
Axdı gözdən qan yaşım batdım tamam fəryada mən.

Ağlayıb sızlamağı buldum nə yazıq könlümə,
Verdim öz zamanımı bu minvalla çox badə mən.

Bir gözüm güldü, biri hönkürdü öz əhvalıma,
Tapmadım bir kimsəni bir çağırım imdada mən.

Çeşmələr gözdən axan yaşlarıma ah eylədi,
Dərdə düşmüş könlümə vurdum əlimlə qada mən.

Şadimana, dərdini car eylədikcə aləmə,
Oturub taxta məni bax olmuşam bəyzadə mən.

07.05.2010

AĞLAYIR GÖZDƏ YAŞIM
AHU-FƏQAN ETMƏDƏYƏM

Ağlayır gözdə yaşım ahu-fəğan etmədəyəm,
Qəmi dostum eləyib cana divan etmədəyəm.

Fələyin ülfətinə olmadı qismət ürəyim,
Gətirib dərdü-bəla canıma can etmədəyəm.

Bu cahan mülkünə qonaq olalı dəli könül,
Bədənə bəzək olan ruhuma qan etmədəyəm.

Dolaşır yeri-göyü fəryadıma yoxdu gələn,
Onun hər bir acısın ömrümə an etmədəyəm.

Elədim car ki, özüm bunca şadimanlığımı,
Bu ki, dünya qəmini əqlə həyan etmədəyəm.

Nə yazıq ömrümü puç etdi zaman dəmbadəm,
Üstəlik mən də ona öylə ziyan etmədəyəm.

Şadiman, eyləməsin könlünə hicran fələyim,
Hicrana yar olalı mən onu şan etmədəyəm.

14.10.2010

GƏLİRSƏN BADİ-SƏBA
AÇMAĞA TƏLƏS QAPIMI

Gəlirsən, badi-səba, açmağa tələs qapımı,
Eləmə nazı mənə sevgilitək kəs qapımı.

Boğulur könlüm evi tut onu mehlərə hələ,
Səndən ayrı kim açа indi söylə bəs qapımı?

Tutulub əqlin içi min cürə fikri-qubara,
Qubarın özü gəlib eləyəcək nəs qapımı.

Özünü görməmiş olmaz sənin o afəti-can,
Oxşasın hürü təki bunca xoş nəfəs qapımı.

Ciyərim dağ-dağ olur çəkməyə bu ahımı mən,
Gəlməsən yer edəcək özünə qəfəs qapımı.

Şadiman, şövq eləyib Rəbbinə tut üzünü sən,
Eyləmə zənn ki, səba açmayır əbəs qapımı.

14.10.2010

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

NEYLƏYƏK, İNSANLARIQ

Şəri-bəla qanlarıq,
Haqqı nə vaxt anlarıq?
Dinimizi danlarıq,
İblisi çox yanlarıq,
Yalanla leysanlarıq,
Xətaya ehsanlarıq,
Addımı nöqsanlarıq,
Cismə acı canlarıq,
Dərdlə həyəcanlarıq,
Hər qəmə hicranlarıq,
Aha qan qusanlarıq,
Zirvə tutan şanlarıq,
Ağılla loğmanlarıq,
Hisslərlə şeytanlarıq,
Nəfsə dəm tutanlarıq,
Göy-yerə sultanlarıq.
Bir-birin böhtanlarıq,
Zən ilə ümmanlarıq,
Ruh ilə dumanlarıq,
Hər addım yamanlarıq,
Səhv dolu fərmanlarıq.
Fəhmlə zamanlarıq,
Min ahu-amanlarıq.
Ölümü asanlarıq,
Neyləyək, insanlarıq?!

21.02.2009

ÇƏKDİM AHI CANİ-DİLDƏN AHIM ƏRŞƏ YAYILMAZMI?

M.Füzuliyə şikayət

Çəkdim ahı cani-dildən ahım ərşə yayılmazmı?
Mən bimarı danan dünya, yatmışların ayılmazmı?

Hicranların dəldi-deşdi ürəyimi ağı kimi,
Bu ağının hər şivəni cana günah sayılmazmı?

Sitəmlərdən gözüm doldu göylərinin sularıtək,
Sular içrə batan könlüm dərya tutub oyulmazmı?

Dəli ürək qəfəslərdə bir çırpınan quşcağazdı,
Onun çılğın sədaları yerdə-göydə duyulmazmı?

Haray salıb fəğan etdim bu zamanın əhvalına,
Qətrə-qətrə Nəsimitək dərim ahdan soyulmazmı?

Çox yalvardım əzabıma çarə bulum doğulandan,
Bulunmursa dərdə çarə məgər ondan doyulmazmı?

Şadimanı duyan Babam, qədəm basıb gəlir canım,
Haqq qapına gələnlərin dərgahına qoyulmazmı?

06.03.2011

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

BU ADAM BAZARINDA
İNSANLIĞA ACAM MƏN

Bu adam bazarında insanlığa acam mən,
Haram var bu dünyadan baş götürüb qaçam mən?

Gördüklərim həyatmı sutək ömrə calanıb?
Quş təki canım ola, qanad açım uçam mən.

Bu tapmaca zamanın işığı gözə çatmır,
Bəlkə cahan bir günah, bəndə adlı suçam mən?

Kirin-kirin alışan saatlar gündən qopur,
Ömür ocağı tüstü onu udan bacam mən.

Duyduqlarım əzabım, duymadığım korluğum,
Candan çəkdiklərimə ömrüm boyu bacam mən.

İçimdən bir ah qopur sancılır can tirinə,
Haqq ətəyindən tutan ucalardan ucam mən.

Ey Şadiman nədir ki, ürəyini oxlayan,
Ruhum candan aralı, ikisinə ucam mən.

21.03.2011

ÜRƏYİN CAN SİRRİNİ
KİMSƏYƏ AÇMAQ OLMUR

Ürəyin can sirrini kimsəyə açmaq olmur,
Nə də ondan bir addım uzağa qaçmaq olmur.

Sandığında gizləyir hər ağrı, hər acını,
Onun ağrılarıyla şimşəktək saçmaq olmur.

O gizlənir sinədə göy güdən günəş təki,
Atəşi can yandırır qapısın açmaq olmur.

Bardaş qurub könüldə duyğunun ağasıtək,
Qanadlanıb əlindən heç yerə uçmaq olmur.

Şadiman biçarənin hər işinə əl qatır,
Nə sinədən qopartmaq, nə onu qucmaq olmur.

21.03.2011

FƏDA OLSUN CANIM SƏNƏ
FƏDA BİLMƏZLƏR EŞQİNƏ

Fəda olsun canım sənə fəda bilməzlər eşqinə,
Bağrı-cana düşən qəmi qada bilməzlər eşqinə.

Dəlib keçən ahın oxun yarə alan ürək dadır,
Bu yarənin əzabını səda bilməzlər eşqinə.

Gözdən axan yaşı bir-bir mirvaritək sapa düzdüm,
Onun təndə bitən dərdin nida bilməzlər eşqinə.

Əcəb ötür günüm səhman anlarına qonağ bəxtim,
Ötən günə tumar tutdum əda bilməzlər eşqinə.

Kirpik içrə yuva qurdu qəmim möhnət divanəsi,
Hər möhnətin ucalığın dada bilməzlər eşqinə.

Nədir belə candan çıxıb karvan alıb gedir göyə,
Qərar salan cismləri ada bilməzlər eşqinə.

Şadimana, ruhun hər gün bədəninlə güləş edir,
Gözlər tutan faniliyi qida bilməzlər eşqinə.

18.04.2011

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

AXIR HƏR GÜN QƏDƏM-QƏDƏM
GÖZÜM YAŞI BULAĞINA

Axır hər gün qədəm-qədəm gözüm yaşı bulağına,
Fəryadları oxur dəm-dəm tale kimi qulağına.

Haray çəkən buludları sarayıma ahın tullar,
Buludlar da tökər gurşad selin yollar otağına.

Hicranlarım könül açar sabahlara yarı kimi,
Alar gözdən yuxuları gecəm gəlməz yatağına.

Sevda içi boş xanələr, küləkləri yallı gedər,
Basıb gələr xəzanları qönçə tutan qəlb tağına.

Ağır günün sükutunda bir kimsəni bulan varmı?
Gələnləri görən boldu hər ömürün xoş çağına.

Dərdə sevda etmə, eyvah, sevda etsən könül açar,
Öz vaxtında duyuq düş ki, heç dönməsin o yağına.

Şadimana, etmə cidal zaman özü can ölçüsü,
Saatlardan qopan nida səbəb olar sorağına.

18.05.2011

HƏR KƏSƏ HAQQ EVİNİN
QAPISI AÇILMAYIR HEÇ

Hər kəsə haqq evinin qapısı açılmayır heç,
Boylanan nur günəşi könlünə saçılmayır heç.

Yaradannandı gələn dünyaya həyat işığı,
Zəka aşiqlərinin mətləbi qaçılmayır heç.

Bir çoxu özünü Allahdan uca tutmadadı,
Zərrənin danəsinin varını bar qılmayır heç.

Şadiman, zənn eləmə küfr edənin cəzası yox,
Ki başın fikir odası daimi, uçulmayır heç.

06.03.2011

GƏLİRSƏN ÖYLƏCƏ GƏL DÖNMƏ VƏFADAN GERİ YAR

Gəlirsən öyləcə gəl dönmə vəfadan geri yar,
Gətirib tökmə cana bir belə dərdi-səri yar.

Düşürüb qovğaya bu qəlbimi çıxma aradan,
Şəfəqin günəşə bənzər, saçılır min zəri yar.

Həsrətin yoxdu daha çəkməyə könlüm tabını,
Tökürəm gecəbəgündüz beləcə mən təri yar.

Hicran əzablarının yolları çox daşlı olur,
Bunu bilənləri gör, sormağa gəlmə bəri yar.

Şadimanı özünə sanma ki, biganə olub,
Onun biganəliyin üzünə tutma dəri yar.

07.03.2011

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

KÖNÜL BAĞININ QÖNÇƏLƏRİ GÜL GƏTİRİBDÜR

Könül bağının qönçələri gül gətiribdür,
Ürəyin özü vəcdə gəlib dil gətiribdür.

Aləmlər açıb xoş nəfəsin yerlərə sarı,
Buludlar uçub göylərə ağ tül gətiribdür.

Yorub özünü ayaz ilən bu fəsili-qış,
Qarğanı qovub, bağlara bülbül gətiribdür.

Fəsillər açıb əllərini Rəbbinə sarı,
Lütfünü edib, Rəbb də bizə il gətiribdür.

Küləklər əsir çöldə, bayırda yenə güclü,
Bəmi unudub, harayı bir zil gətiribdür.

Canım özünü eşq ilə çırpır dağa, daşa,
Cismim alışır, atəşi nə kül gətiribdür?

Sənət bağının çiçəyinin biri də ürək,
Küləklər əsir, meyvələrin yel gətiribdür.

İlhamım uçur yer ilə göylər arasında,
Buludlar açıb gurşadını, sel gətiribdür.

Heç kim deməsin təbi olan könlümə fəna,
Bu Şadimanın işləri müşkül gətiribdür.

11.02.2007/ Neft Daşları

RUHUM QANAD AÇIR UÇMAĞA BU GÜN

Yenə yaşıllaşıb bağ-bağça, çəmən,
Havaya ətrini verir yasəmən,
Yerin döşlərindən çeşmədir əmən,
Quşlar cəh-cəh vurur ətrafdan həmən,
Təb gəlib qapımı açmağa bü gün,
Ruhum qanad açır uçmağa bu gün.

Baharmı gözəllik verən aləmə?
Aləmmi baharı salan bu dəmə?
Təbiət son qoyub gözündə nəmə,
Nəş'ə sitəm edir qəlbdə ələmə,
Cəhd edir ürəyim qaçmağa bu gün,
Ruhum qanad açır uçmağa bu gün.

Arabir şimşəklər çaxnaşır göydə,
Buludlar acığlı axnaşır göydə,
Hər bulud həm dolur, həm daşır göydə,
Leysanlar titrəyir dağ aşır göydə,
Yerin bağırını qucmağa bu gün,
Ruhum qanad açır uçmağa bu gün.

Şıdırğı oynadır bahar yelləri,
Ehtizaza gəlir qəlbin telləri,
Ötüşür quşların o quş dilləri,
Titrədir kövrəkcə saf könülləri,
Günəş ocaq çatıb saçmağa bu gün,
Ruhum qanad açır uçmağa bu gün.

Şadiman, can verir canıma nəş'ə,
Qoyma qapımızdan girə əndişə,
Kədər bu anları çəkməsin dişə,
Təbiət bahara açılan guşə,
Nə halət dərd-sərə acmağa bu gün,
Ruhum qanad açır uçmağa bu gün.

30.03.2007/ Neft Daşları

GECƏNİN SÜKUTU

Gecənin sükutu
Zülmətə ən dərin qutu,
Ulduzlar kainat ağacının tutu.
Buludlar silkələndikcə,
Ələmlər şeh ələdikcə,
Aləmlər meh ələdikcə,
göylərdən, sanki yerə tökülər.
O almaz parıltıları ilə
qaranlığın beli bükülər.
Dan yeri sökülər,
Aya işıq verən günəş,
Səhərin bağrına atəş,
Yer-göy Yaradanın
sehrindən edər qəş.
Ürəyim nazlanar,
Könlüm avazlanar,
Ah, İlahi, həyat şirin,
Heçnə vermir onun yerin,
Özün söylə bunun sirrin.

15.08.2008

BİZİ YAŞADAN HƏYATDI

Qara çadralı bu gecə,
Yuxudan ayıldı necə?
Zülmətin ömrü daraldı,
Göy üzü tamam qaraldı.
Gecənin bağrı yarıldı,
Al Günəş sübhə sarıldı.
Getdi zülmət min ah ilən,
Ayıldı gün sabah ilən.
Ağappaq buludlar uçdu,
Sinəsin göylərə açdı.
Dünyanın dodağı qaçdı,
Qolların səhərə açdı.
Örpəyin uzatdı yerə,
Baş əydi ona min kərə.
Küləklər daradı telin,
Şəbnəmlər islatdı əlin.
Göy üzü çəhrayı oldu,
Yelləri saçını yoldu,
Sanki bu qış yox, yaz imiş,
Yerdə, göydə bir naz imiş.
Sərçələr budaqlar üstə,
Səsləri elə ahəstə.
Bağ-bağat içrə dolaşdı,
Bülbüllə gül qoşalaşdı.
Dünyanın gözləri güldü,
Könlümə sevinc töküldü.
Ruhuma, canıma qida,
Sinəmdən qopdu xoş nida.
Ömür Tanrıdan baratdı,
Bizi yaşadan həyatdı!

03.02.2007

XƏZƏRDƏ NƏ FIRTINA?

Küləklər haray salar,
Dənizi ələ alar,
Dalğa dalğanı talar,
Dili dəryanı yalar,
Döyər göyün sırtına,
Xəzərdə nə fırtına?

Boz sular qalxar ərşə,
Qasırğa alar nəş'ə,
Dözmək olmaz gərdişə,
Ahdan ağlar hər guşə,
Qəm qatar büsatına,
Xəzərdə nə fırtına?

Dişin qıcıdar sular,
Dəniz qurd təki ular,
Lap dəhşət gözün sular,
Dərd yüklər saatına,
Xəzərdə nə fırtına?

Dəmir dirəklər inlər,
Tanrı fəqanı dinlər,
Dərya içində kinlər,
Dalğa bir az da cinlər,
Çıxar göyün qatına,
Xəzərdə nə fırtına?

Buludlar ağlaşarlar,
Səmaya bağlaşarlar,
Ləpələr hey coşarlar,
Su üstündə aşarlar,
Oturar göy atına,
Xəzərdə nə fırtına?

Ey Şadiman, ömürmü?
Yazıq canın dəmirmi?
Çıxarmaz səs-səmirmi?
Haqdan gələn əmirmi?
Qəm qatar həyatına,
Xəzərdə nə fırtına?

22.12. 2001 /Neft Daşlar

GÜNƏŞ DOĞDU, QARANLIQLAR QAÇILDI

Günəş doğdu, qaranlıqlar qaçıldı,
Sübhün gözü ərşə, ərzə açıldı,
Üzün gülə bülbül necə toxudu?
Səhər-səhər şirin nəğmə oxudu.
Ağacların gözündən şeh töküldü,
Külək əsdi, göylərdən meh töküldü,
Kəpənəklər koldan-kola dolaşdı,
Əl-ayağı gül tozuna bulaşdı.
Yeddi rəngli göylər qurşaq bağladı,
Qatar-qatar ağ buludlar çağladı.

***

Gah yer göyə, gah göy yerə əl etdi,
Duyğuları ürəyimdə yel etdi.
Bağçasını açdı göyə qəlb damım,
Qanadlandı uçdu yenə ilhamım.

02.03.2003/ Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

KÖNLÜ BİHUŞ EDİR CAN MEYİM TƏKİ

Masamın üstündə ağappaq çiçək,
Ağlayır sinəmdə gileyim təki,
Yarpağı bağlayıb bir yaşıl ləçək,
Utanır özündən taleyim təki.

Əyibdi başını güldanın üstə,
Bu əsir bəxtimdən olubdu xəstə,
Nəsə pıçıldayır mənə ahəstə,
Sanki şərqi çalır qəlb neyim təki.

Masamın üstündən boylanıb baxır,
Alışan könlümü atəşə yaxır,
Dəli ilğımları canıma axır,
Tükənib qərarı bu heyim təki.

Onun seyrangahı ətirli bağdı,
Kolundan qopmağı köksünə dağdı,
Qədəhə tökülən şərabtək ağdı,
Könlü bihuş edir can meyim təki.

30.03.2003/ Neft Daşları

TÖKDÜ ATƏŞİ QƏLBƏ

Dan ulduzu son dəfə parladı söndü,
Gecə köçünü yığıb evinə döndü.
Sübh atıldı yuxudan qəfil oyandı,
Doğdu günəş, səmalar parladı, yandı.
Göylər ağ örtüyünü çəkdi başına,
Səf buludlar büründü zər qumaşına.
Asimanlar titrədi, yellər oynadı,
Ürəyimin içində tellər oynadı.
Fələyin gözlərindən töküldü şehlər,

Üşütdü can evimi nə nazlı mehlər?
O nazəndə səhərin gəldi vüsalı,
Yerlərin və göylərin xoş oldu halı.
Hər budağın üstündə bir yarpaq açdı,
Havalanıb ilhamım yanına qaçdı.
Eyvanda yuvasını qurdu qaranquş,
Munis oldu könlümə bir köçəri quş.
Mələksima təbiət mənə seyr oldu,
Tökdü atəşi qəlbə, o da şeyr oldu.

02.03.2003/ Neft Daşları

YENƏ DUMAN ALIB DAĞLAR BAŞINI

Yenə duman alıb dağlar başını,
Dumana köç deyim, dağa köç deyim?
Axıdır çeşmələr gözdən yaşını,
Bulağa iç deyim, bağa iç deyim?

Kəklik kol dibindən yamacı oxlar,
Çayların dibindən su içər arxlar,
Buludlar göylərin nəbzini yoxlar,
Şimşəyə keç deyim, göyə keç deyim?

Payızın üzündən qüssə, qəm yağır,
Yağışın örtüyü dumandan ağır,
Hisslərin içində alışır bağır,...
Diləyə seç deyim, qəlbə seç deyim?

Yolur saçlarını dəli küləklər,
Bağa xəzan salar, çölü ələklər,
Bürünər çiskinə, çənə ürəklər,
Aylara heç deyim, günə heç deyim?

Könlümdə zamanın yelləri əsir,
Saatın əqrəbi hara tələsir?...
Olmuşam yenə də payıza əsir,
Kədəri biç deyim, qəmi biç deyim?

Dünya doğulana zülüm görünür,
Doğumun sonunda ölüm görünür...
Anlardan daş kəsən ömür sürünür,
Dünyanı ölç deyim, günü ölç deyim?...

17.10.2002 /Neft Daşları

BULUDLAR GÖYLƏRİN BAĞRINDAN QAÇIB

Buludlar göylərin bağrından qaçıb,
Səmanı ulduzlar alıb bu gecə.
Ay sarı tülünü üzündən açıb,
Zülmətin sinəsin çalıb bu gecə.

Bürclər pəncərəsin, qapısın söküb,
Asiman üzünə işıqlar çöküb,
Qaranlıq gözünün yaşını töküb,
Dərin xəyallara dalıb bu gecə.

Sirli səyyarələr toy-büsatdadı,
Axşamlar elə bil bata-batdadı,
Kəhkəşan al geyib xoş həyatdadı,
Bütün şadlıqları alıb bu gecə.

Qışın buz yanağı işığa düşüb,
Dodağının qarı qaşığa düşüb,
Bu seyrə alışmaq aşığa düşüb,
Ruhum kainatda qalıb bu gecə.

Əngin üfüqlərin nuru süzülüb,
Bağrımın içinə zümrüd düzülüb,
Ürəyim köksümdən tamam üzülüb...
Köçünü göylərdə salıb bu gecə.

12.01.2003/ Neft Daşları

TİTRƏTDİZ HİSSİMİ, QOPARTDIZ TUFAN

Titrətdiz hissimi, qopartdız tufan,
Dəli sevdanıza alışsın ümman,
Şimşəktək göylərdə rəqs eləsin can,
Nazlı ilhamıma ortaq küləklər,
Küləklər, ruhumtək şıltaq küləklər.

Darayın telimi daraqlar kimi,
Döyün pəncərəmi qonaqlar kimi,
Qızının atəşli yanaqlar kimi,
Könlü sizə açdım yataq küləklər,
Küləklər, ruhumtək, şıltaq küləklər.

Elə qanadlısız tutmaq olmayır,
Elə at çapırsız çatmaq olmayır,
Elə haraylısız yatmaq olmayır,
Dolub səsinizlə otaq küləklər,
Küləklər, ruhumtək şıltaq küləklər.

Donunuz tüllərmi necə bəmbəyaz?
Gətirin qış vaxtı otağıma yaz,
Dolduraq atəşlə ürəyi biraz,
Odu bir-birinə qataq küləklər,
Küləklər, ruhumtək şıltaq küləklər.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Mənim də qəlbimin rüzgarı əsir,
An ana çatmaqçın yaman tələsir,
Sizə qoşulmaqçın heç olmasın sirr,
Əngin üfüqlərə çataq, küləklər,
Küləklər, ruhumtək şıltaq küləklər.

Bir şivən qoparın, bir haray salın,
Qara buludların bağrını çalın,
Məni qanadların üstünə alın,
Ərzi bir-birinə qataq, küləklər,
Küləklər, ruhumtək şıltaq küləklər.

Sükutlar könlümə bir ah-zarikən,
Sinəmə bu gecə təbim yarikən,
Mənim də fəryadım içdə varikən,
Uzaq ulduzlara çataq küləklər,
Küləklər, ruhumtək şıltaq küləklər.

10.01.2003 /Neft Daşları

EY SABAH, GƏLİRSƏN SEVDALAR GƏTİR

Ey sabah, gəlirsən sevdalar gətir,
Könlümə, canıma qidalar gətir,
Dinlət ürəyimin duyğularını,
Unudum gecənin uyğularını,
Səndə həyatımın vəfası gülür,
Sinəmin içinə nurlar tökülür,
Əngin göylərinin parlar günəşi,
Düşüb ayağına zülmətin nə'şi.

Ey sabah, gəl ucalt sədalarını,
Pəritək naz satan ədalarını,
Diləkdən-diləyə ürəyi ovut,
Sinəmin ağrısın, əzabın sovut,
Dünyada zamanın əndişəsi var,
Fələk bazarında can guşəsi var...
Göylərin eşqini yerlərə yönəlt,
Qoy iblis, bəşəri etməsin alət.

Ey sabah, ağlayan ürəyim əsir,
Sənə qovuşmaqçın yenə tələsir,
Gətir ürəyimin tellərin dilə,
Tutum əllərindən mən gülə-gülə.
Qapılım sükutun gözəlliyinə,
Bələdəm dünyanın əzəlliyinə.
Zülmətdən, gecədən cəzanə gəldim,
Gördüm ağ üzünü mən canə gəldim.

Ey sabah, başında örtüyün bəyaz,
Sənin varlığına qəlb nəzir-niyaz,
Şəbnəmlər axmasın bəbəklərindən,
Mənə də duyğu ver diləklərindən,

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Yerləri, göyləri gəzib dolaşaq,
Çılğın çeşmələrtək qaynayıb daşaq,
Gəl apar sinəmdən hicranımızı,
İsidək bir yerdə bu canımızı.

Ey sabah, ürəyim dolu ah ilə,
Məni dost eyləmə sən günah ilə,
Yaradan eşqinə qəlbə işıq ver,
Ötüşən anlara gəl yaraşıq ver.
Süzülsün ürəkdən dodağa şeir,
Könül gülzarını eyləyim seyir.
Ağlayan gözümə bir nicat ara,
Çəkməsin bağrımı saatlar dara.

Ey sabah, bu dünya qeylü-qallıdı,
Gəlib tanış olan can zavallıdı,
Bir gözü ağlayır, bir gözü gülür,
Bilirəm yaranan bir gün də ölür!...
Nəş'əni könlümün ünvanı elə,
Verim bircə anlıq kədəri yelə.
Rəbbin işığından nur yağsın yerə,
Baş əyim bu eşqə mən də min kərə.

Ey sabah, zamanın əliqanlıdı,
Vaxtı, dəqiqəsi nə divanlıdı?
Adəmin niskili çəkilib getmir,
İnsanın əlləri haqqına yetmir.
Dildə yuvalanıb canın fəryadı,
Şərlə bir çəkilir bəşərin adı,
Günahlar içində vurnuxur cahan,
Necə olacaqdı cana imtahan?!...

Ey sabah tülünü götür üzündən,
Ələnsin cahana həyat gözündən,
Qanadlı buludlar qolların açsın,

Qaranlıq diksinib zəhmindən qaçsın.
O Zöhrə ulduzu cırsın köynəyin,
Zülmətin gözündən götür eynəyin.
Günəş qoy səhərin qonsun çiyninə,
Qumaş paltarını geysin əyninə.

Ey sabah, sinədə qəlbi pərvazla,
Oynama tufanla, soyuq ayazla.
Onsuz da könlümü üşüdür zaman,
Dilim can söyləyir, ürəyim aman.
Yandır kainatın çırağın bizə,
Dönsün sübhün seli şıltaq dənizə.
Dalğalar içində dalğa yaratsın,
Zülmətin dəryanın içinə atsın.

Ey sabah, yerişin mələktək incə,
Qovub qaranlığı basmısan küncə.
Səmaya sərmisən bəyaz tülünü,
Tutmusan əlində səba gülünü.
Örpəyin altından ulduzlar parlar,
Yellər buludları tutub qamarlar.
Danın ağartısı ruhumu sarır,
Zülmətin sinəsin bıçaqtək yarır.

Ey sabah, Şadiman fəda eşqinə,
Gəlsin bağırından səda eşqinə.
Dolan ilhamının bulağın qaynat,
Ruhumu, canımı götür ora at.
Ürkək sonalartək bir qanad açım,
Yerə vida deyim, göylərə qaçım.
Yol aç, kainata yuva arayım,
Hələ ki, uçmayıb könül sarayım…

30.01.2004/ Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

DOLAN BULUD, SƏN YAĞMA

Göz yaşlarım qəlbdən qopan dərd ağım,
Dolan bulud, sən yağma, qoy mən yağım.

Ürəyimin yaraları bitməyir,
Əlim nədən haqq əlinə yetməyir?
Can evimdən həsrət, hicran getməyir,
Niyə gəlməz zamanıma xoş çağım?
Dolan bulud, sən yağma, qoy mən yağım.

Yenə əsir payızın sərt küləyi,
Özü təki ağladır çox diləyi,
Haldan-hala salır yazıq ürəyi,
Tufanında çapalayır növrağım,
Dolan bulud, sən yağma, qoy mən yağım.

Göy içində yellər şərqi çalırlar,
Duyğuları tutub məndən alırlar,
İlhamımla bir mərəkə salırlar,
Coşan təbim zamanıma göz dağım,
Dolan bulud, sən yağma, qoy mən yağım.

Atəşlərin ocağıma əsirdi,
Kül altından qovum çıxır nə sirdi?
Könlüm dərdin ayağına həsirdi,
Bitməyir heç İlahidən fərağım,
Dolan bulud, sən yağma, qoy mən yağım.

Asimanda qara çadır qurmusan,
Şimşəklərdən belə kəmər vurmusan,
Al günəşin nə qəsdinə durmusan?

Misralara sinə döyür varağım…
Dolan bulud, sən yağma, qoy mən yağım.

Bu dünyanın əzabına şil oldum,
Ömrün ipin toxumağa mil oldum,
Zərrə - zərrə yandı könül, kül oldum,
Könül yağın udur tale çırağım,
Dolan bulud, sən yağma, qoy mən yağım.

Həyat yükü çiyinimdə ağırdı,
Ürək başın gərdişində fağırdı,
Guruldadın, dilin məni çağırdı…
Yağışına islanıb əl-ayağım,
Dolan bulud, sən yağma, qoy mən yağım.

Əhd eləyək qırılmasın heç peyman,
Dəllik sanıb bunu mənə etmə man,
Demə, ölüb gedər bir gün Şadiman,
Misralardan gələr həyat sorağım…
Dolan bulud, sən yağma, qoy mən yağım.

20.12.2003/ Neft Daşları

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

AL-ƏLVAN GEYDİRİB
ÇÖLÜ-ÇƏMƏNİ

Al-əlvan geydirib çölü-çəməni,
Yenə də bəzənib sədalı Novruz.
Əl içində gəzir yaşıl səməni,
Min işvə, naz satır ədalı Novruz.

Təbiət canlanır küləklər üstə,
Könül havalanır diləklər üstə,
Məhəbbət tellənir ürəklər üstə,
Qəlbləri oynadır sevdalı Novruz.

Bahar dağdan, düzdən boylanır baxır,
Eşqi sinələri yandırıb yaxır,
Sellər şaqqıldayır, çeşmələr axır,
Duyğumu titrədir nidalı Novruz.

Neçə çərşənbəni adlayıb keçdik,
Çatıb tonqalları odlayıb keçdik,
Qışın boz üzünə yadlayıb keçdik,
Min bir nemətiylə qidalı Novruz.

Eşqinlə coşdurdun sən Şadimanı,
Ey qan yaddaşımın dini, imanı,
Gəlib yetişibdir hicran zamanı,
Yığışıb gedirsən vidalı Novruz.

30.03.2007/ Neft Daşları

BULUDLAR KÖÇ EDİR GÖYÜN ÜZÜNDƏ

Buludlar köç edir göyün üzündə,
Çadırı-çadıra calayıb gedir.
Dünyanın ələmi daşır gözündə,
Bütün yer üzünü sulayıb, gedir.

Bahar, nazlı bahar dodağın büzür,
Yelləri göylərin bağrında süzür,
Çəmənlər üstünə gül-çiçək düzür,
Könlümə od-atəş qalayıb, gedir.

Dağlar yaşıl otlar geyib əyninə,
Yazın sazağını almır eyninə,
Gözəllik ruh verir insan beyninə,
Kədəri ürəkdən talayıb, gedir.

Gurşadlar dağ keçir, qayalar aşır,
Buludla, yağmurla göy pıçıldaşır,
Çaylar, məcrasından çıxaraq, daşır,
Kolları, kosları yalayıb, gedir.

Bahar, gözəl bahar, vüs‘ət içində,
İlahi bəzəyən xislət içində,
Yelləri titrəyir həsrət içində,
Dumanı belinə dolayıb, gedir.

Yatmış duyğularım titrər sim kimi,
Təbim, fırtınalı bu köksüm kimi,
Məni ram eləyir tilisim kimi!
Təbiət çırpınır öz əksim kimi,
Hissimi ağrıma bulayıb, gedir.

İlahi diləklər öcəşir canla,
Məhəbbət od alıb qaynayır qanla,
Şadiman, ilhamım dilləşib anla,
Könlümə sevdalar yollayıb, gedir.

10.04.2007/ Neft Daşları

QIŞ GƏLİB BULUD ÜSTƏ

Qış gəlib bulud üstə,
Bəyaz qarı ahəstə.
Yorğanın sərib yerə,
Ağappaqdı dağ, dərə.
Xəzri elə ulayır,
Buza dönüb çöl-bayır.
Günəş hərdən gözünü
qırpmadan baxıb durur,
Buz içində toy qurur.
Qar özü bir bərəkət,
Torpağa can, hərəkət,
İlahinin neməti,
İnsana səadəti.
Qarla külək bəhs edir,
Buludlar yallı gedir.
Sevdalı günlərimiz,
Sədalı ünlərimiz.
Qışı bahar eyləyir,
Bağ-bağçamız gülləyir.
İsinir ürəyimiz,
Uçuşur diləyimiz.
Sabahımız yaz olar,
Aləm xoş avaz olar.
Təbiətin qüdrəti,
Coşub-daşmaq adəti,
Dünyaya sədaqəti.

09.01.2008

ALMA AĞACI

Payızın saralan-solan vaxtında,
Çiçəklər bitirib, alma ağacı.
Oturub bağımız xəzan taxtında,
Baharı gətirib, alma ağacı.

Niskillər içində üzən sabahın,
Aparıb sevdası naləyi-ahın,
Elə bil yerlərə munis Allahın –
Sevgisin yetirib, alma ağacı.

Budaqlar üstündə çiçəklər əsir,
Sazağın bağrını bir ülfət kəsir,
Günəş şölələrdən hörübdü həsir,
Odunu götürüb, alma ağacı.

Aparıb kədəri, aparıb qəmi.
Qəlbdə tüğyan edən acı naləmi,
Bir eşqə bürüyüb küllü-aləmi,
Könlümə ötürüb, alma ağacı.

Şadiman, təbiət sirlərlə dolu,
Hər üzə açılmır onun haqq yolu,
Yatıb göy içində sis, gurşad, dolu,
Sazağı itirib alma ağacı.

23.11.2008

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

FƏLAKƏT YÜRÜYÜR MƏMLƏKƏTLƏRƏ

Allahmı susuyub fəlakətlərə?
Fəlakət yürüyür məmləkətlərə?

Yermi xəstələnib, göymü yorulub?
Bəlkə sorğu-sual, mizan qurulub?

Dünyanın ürəyi dərddən yuxalıb,
Zəlzələ, fırtına, daşqın çoxalıb.

Bütün ölkələrin üzü Allaha,
Bəndənin gümanı qalmıb sabaha.

Hər yanı bürüyüb qan-qırğın, sitəm,
Hər yerdən özünü göstərir matəm.

Bəlkə çox yandırdıq yerin bağrını,
O üzdən çoxaldıb acı-ağrını.

Odur ki, göylərin gözünün yaşı,
Uçurur başlara qayanı, daşı.

Dəryalar, dənizlər yatağa sığmır,
Səma şaqqıldayır göy tağa sığmır.

Buludlar hikkəylə pıçıldaşırlar,
Çaylar hövzəsindən çıxıb daşırlar.

Tufan cilalamır fil xortumunu,
Şeytan səpir yerə hiylə tumunu.

Ağaclar kökündən qopub yıxılır,
Yer həndəvərinə sığmır sıxılır.

Bəlkə tərəzini əymişik tamam,
Allahın xətrinə dəymişik tamam.

Bizi ayıltmağa tufan göndərir,
Göydən başımıza leysan əndərir.

Axı yer də canlı, öz nəfəsi var,
Onu yaradana tən qəfəsi var.

Təninin çatları yaraya dönüb,
Küləklə, daşqınla haraya dönüb.

Deyir ki, «Ey məni yıxıb əzənlər,
Bağrımın başına zülüm düzənlər,

Qəflət yuxusundan ayılın durun,
Yaşam haqqınızçın məşvərət qurun.

Qolumu-qıçımı sındırdınız bəs,
Nə zəlzələ, daşqın deyildir əbəs.

Siz mənim canımı etmisiz xəstə,
Çox sitəm yemişəm sizlərin üstə!

Çıxıbdı hiylələr, fitvalar üzə,
Mənə etdiyiniz qayıdır sizə.»

Yerin tənəsindən laxlayır dünya,
Odur ki, ağrıyla yuxlayır dünya.

Kəsdik ağacları, meşələri biz,
Dağıtdıq göy sevən güşələri biz.

Dəryalar, çeşmələr həyatın dürü,
İndi cilovlaya bilmirik Kürü.

Məhzun, lal Araz da cilov gəmirir,
Bağçanı, bostanı, bağı sümürür.

Sabirabad, Şirvan, İmişli nalan,
Bizə həyat verən su olub ilan.

Kəndlər sular altdan hönkürüb baxır,
Vətənin əhvalı ürəklər yaxır.

Amerka, Avropa, Çin sel içində,
Ağızlar kükrəyir niyə, neçində?

Allahmı susuyub fəlakətlərə?
Fəlakət yürüyür məmləkətlərə…!

21.05.2010

YENƏ COŞDURURSAN DİLƏKLƏRİMİ

Yenə coşdurursan diləklərimi,
Yanan duyğularla sazlanan bahar.
Yellərin oxşayır biləklərimi,
Qollar arasında nazlanan bahar.

Fələk bu sevdaya edib şah səni,
Gözlərim oxşayır hər sabah səni,
Görməsin nə həsrət, nə də ah səni,
Gül-çiçək içində süslənən bahar.

Sən ey sevgilərin uca məbədi,
Səndə coşqunluğun tilsimi nədi?
Bu sirli dünyaya yarsan əbədi,
Uzun qış boyunca suslanan bahar.

Yenə çərşənbələr yol alıb bizə,
Yelləri, suları əllənir düzə,
Uca tonqalların qəlbə od düzə,
Soyuq küləklərlə buzlanan bahar.

İl illə döyüşür, fəsil fəsillə,
Novruz yaddaşımız, gəlir əsillə,
Bu eşqi söyləmək olmayır dillə,
Dilimiz içində duzlanan bahar.

Çılğın bir pəritək daranmısan sən,
Bəlkə ruhumuzla yaranmısan sən,
Allahın carçısı Quranmısan sən?
Ürəyim içində yazlanan bahar.

09.03.2011

QIŞLA BAHAR DÖYÜŞÜR

Qışla bahar döyüşür,
Düşür araya həşir,
Gah qara bulud gəlir,
Göylərin köksün dəlir.
Gah da gözləri dolur,
Hər biri qədəh olur,
Təşnə göy qəh-qəh çəkir,
Başına bəh-bəh çəkir,
Buludun göz yaşını,
Silkələyir başını,
Bu nə sevda, nə baxış,
Yağır şıdırğı yağış.
Gurşad doyur dayanır,
Yatmış torpaq oyanır,
İslanmış paltarını,
Üst-başında varını,
Silkələyir astaca,
İşdən hali, ustaca.
Səmayla pıçıldaşır,
Buludlar dolub daşır,
Yağış qara çevirir,
Yazı taxtdan devirir,
Qış bozardır üzünü,
Tez göstərir özünü.
Bahar qışdan gizlənir,
Göz yaşı dənizlənir.
Bir hönkürtü qoparır,
Yer-göyü su aparır.
Ya xəzri, ya giləvar,
Bir-birin tutub qovar.

Hərdən günəş boylanır,
Bu səs-küydən oylanır.
Göydə, yerdə çarpışma,
Buludlarla qapışma...
Yaz könlünü dillədir,
Qışa əlin yellədir.
Qış da bir az havalı,
Təbiətlə davalı.
Bu il gecikmiş sayaq,
Şaxtası da birsayaq,
Nə ağ kürkü sərməyir,
Nə yaza yer verməyir.
Buludları tovlayır,
Küləkləri qovlayır.
Həm yağış, həm qar edir,
Bu dəli sevda nədir?
Təbiətin sovqatı,
Bihuş edir ovqatı.

05.03.2011

ÇATLAYIR BAĞIRI
DOLAN BULUDUN

Çatlayır bağırı dolan buludun,
Şimşəyin atəşin dadmaq istəyir.
Sancısı canında qalan buludun,
Göylər ağrısını udmaq istəyir.

Bir şaqqıltı qopur səma üzündə,
Gurşadlar püskürür yerlərə sarı.
Ətəklər islanır titrək dizində,
Qurulub dumanın qara hasarı.

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Yağış damlaları boyunbağıtək,
Göylərdən yerlərə mirvari düzüb.
Yerlər gülmüsünür sevda bağıtək,
Sanki ürəyini bir möhnət üzüb.

Gurşad hicran dolu mahnı oxuyur,
Damlalar piano dilləri təki.
Özünü divara, daşa toxuyur,
Titrək sevgilinin əlləri təki.

Buludlar toqquşur, şimşəklər çaxır,
Yarından həsrətli iki sevəntək.
Alışan könüldür, ürəyi yaxır,
Dodaqlar tərpəşib, dillər dinəntək.

Üst-başım islanıb, kirpiyim yaşdı,
Buludlar ələyir yağışı göydən.
Sanki sərxoşluğu keçən əyyaşdı,
Boylanır şimşəyin baxışı göydən.

Çətiri tuturam başıma sarı,
Külək fırlanaraq burur əlimdən,
Özümü sıxıram bir küncə barı,
Gücünü toplayıb vurur əlimdən.

Qoşulub küləyə çətirim uçur,
Yağış damlaları oxşayır onu,
Nazlı bir pəritək boynunu qucur,
Yazıq əllərimə yox sayır onu...

Çatlayır bağırı dolan buludun,
Şimşəyin atəşin dadmaq istəyir.
Sancısı canında qalan buludun,
Göylər ağrısını udmaq istəyir.

23.04.2011.

QUŞLAR CƏH-CƏH VURUR, SABAH AÇILIR

Quşlar cəh-cəh vurur, sabah açılır,
Yeni bir gün doğur taleyimizə.
Sanki cəh-cəhlərdən həyat saçılır,
Zaman diktə edir anları bizə.

Gün doğur səmanın ənginliyində,
Hər şəfəq içindən bir göz parlayır.
Uca kainatın zənginliyində,
Mirvari şəbnəmlər zümrüdü sayır.

Yuvalar içində bala səsləri,
Ana civiltisin laylası sanır.
Bahara öyrəncli xoş nəfəsləri,
Sübhün ürəyinin içində yanır.

Ağaclar titrəşir sərin mehlərdən,
Səhərin gözləri xumar içində.
Otlar bükülübdü büllur şehlərdən,
Bütün bağça-bağat tumar içində.

Gecənin üzünü ağardır nurlar,
Təbiət ağ donlu libasın geyir.
Göylərin üzündən yağır qürurlar,
Zülmət qulağına get sözün deyir.

Səhərin gəlişi həyata işıq,
Bu işıq içində ömürlər doğur.
Anlar cilalanır insanqarışıq,
Sübhün barmaqları zülməti boğur.

06.05.2011

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

YENƏ DƏ TUTULUB
SƏMANIN ÜZÜ

Yenə də tutulub səmanın üzü,
Buludlar çaxnaşır göylər içində.
Çalxadır şimşəklər gecə-gündüzü,
Ağrını fəryadtək söylər içində.

Xəzəllər tökülüb torpağın üstə,
Payızın fəğanı yarpağın üstə,
Xəzan pıçıltısı ilahi bəstə,
Bu ağrı-acını neylər içində.

Budaqlar ağaca sığınıb qalıb,
Yaşıl çətirləri dağınıb qalıb,
Küləklər dəlitək uğunub qalıb,
Qəfil tufanları əylər içində.

Çılpaq bağ-bağatda sərçələr gəzir,
Həzin civiltisi ürəklər üzür,
Sanki təbiətin dərdini çözür,
Dili haray salır heylər içində.

Yeri hər fəsilin vardır dünyadə,
Min bir heyrətilə cardır dünyadə,
Bu sərxoş payızın əlində badə,
Dodağı islanır meylər içində.

Mənim də ruhumda bir oyanış var,
Xəzandan sonra da sərt qarlı qış var,
Yanağı isladan bəbəkdə yaş var,
Qopar düşər yerə küylər içində.

Ruhumda çarpışma dadlı aləmlə,
Kirpiklər savaşa çıxıbdı nəmlə,
Şadiman çırpınır kağız-qələmlə,
Gecəsi, gündüzü səylər içində.

07.12.2011.

KİM KƏSİBDİ BU AĞACIN BAŞINI?

Budaqları əyilibdi köksünə,
Kəc baxılıb boy-buxuna, əksinə,
Hansı nadan çıxdı onun əksinə?
Yer də udmur puçur-puçur yaşını,
Kim kəsibdi bu ağacın başını?

Yarpaqları tökülübdü ətəyə,
Sanki dönüb öz canına kötəyə,
Bənzəri var sızıldayan tütəyə,
Təyin edin gövdəsindən yaşını,
Kim kəsibdi bu ağacın başını?

Bəbəyində ovxalanır ağrısı,
Naşı imiş təbiətin oğrusu,
Baş açmıram qəddarından doğrusu,
Uçurubdu binəsindən daşını,
Kim kəsibdi bu ağacın başını?

Dünən hələ yarpaqları tac idi,
Günəş udan budaqlara sac idi,
Salxımları sevdasına ac idi,
Sanki ahı qarqışlayır naşını,
Kim kəsibdi bu ağacın başını?

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

Yetim-yetim budaqları sallanır,
Dünən vardı, bugün adı hallanır,
Öldürdülər, məzarına yollanır,
Zəhər ilə qaynadıblar aşını,
Kim kəsibdi bu ağacın başını.

Hamı onun kölgəsindən keçərdi,
Ot-əncərlər şəbnəmindən içərdi,
Balta alıb onu vuran nə çərdi,
Gözün ovub, çapıbdılar qaşını,
Kim kəsibdi bu ağacın başını?

Dili yoxdu harayına çağırsın,
Səsi yoxdu pələng təki bağırsın,
Əqli yoxdu adam kimi çığırsın,
Baharına bələyibdi qışını,
Kim kəsibdi bu ağacın başını.

06.05.2011

Müəllifin çapdan çıxmış kitabları:

1. «Ürək niyə ağrıyırsan?», (Şeirlər), Bakı-1991, «Azərnəşr», 56 səhifə, sayı 3000.

2. «Çəkənə qəm dünya, çəkməyənə dəm dünya», (Şeirlər, poemalar, pyeslər), Bakı-2000, AEK «Marfa press» nəşr., 400 səhifə, sayı 1000.

3. «Kiminə acı dünya, kiminin tacı dünya», (Şeirlər, poemalar, pyeslər), Bakı-2002, «Nurlan», nəşr., 566 səhifə, sayı 500.

4. «Ağıla bəhər dünya, ürəyə qəhər dünya» (Şeirlər, poema), Bakı -2007, «Nurlan» nəşr., 742 səhifə, sayı 500.

5. «Seçmələr» (1 cild), Bakı-2008, «Nurlan» nəşr., 292 səhifə, sayı 1200.

6. «Məni illərdən soruşun» (Publisist düşüncə), Bakı-2008, «MBM» 95 səhifə, sayı 500.

7. «Dünya mənə tanış gəlir» adı ilə «Ürək niyə ağrıyırsan?» və «Səkənə qəm dünya, çəkməyənə dəm dünya» kitablarının birlikdə təkrar nəşri, Bakı-2009, «Nurlan» nəşr., 522 səhifə, sayı 1000.

8. «Tağayım», poema, Bakı-2010, «Adiloğlu» nəşr., səhifə 56, sayı 500.

9. «Ay adamlar, mən burdayam », Bakı-2012, «Adiloğlu» nəşr., səhifə 456, sayı 500.

Müəllif və əsərləri haqqında çap olunmuş kitablar:

1. «Adı Şadiman olanın», Əli Rza Xələfli, Bakı-2009, «Təknur» nəş., səhifə 256, sayı 1000.

2. «Axtala əfsanəsi», Əli Rza Xələfli, Bakı-2010, «Adiloğlu» nəşr., səhifə 144, sayı 500.

3. «Üç rəngli bayrağa bürünmüş şairə» Nəzirməmməd Zöhrablı, Bakı-2010, «Adiloğlu» nəşr., 148 səhifə, sayı 500.

4. «Qırmızı həqiqətlər», Əli Rza Xələfli, Bakı-2011, «Adiloğlu» nəşr., səhifə 130, sayı 500.

MÜNDƏRİCƏT

Müəllif haqqında 3
Səcdə nə gərək hər bütə Allah olan yerdə..... 5
İlahi sən məni oda salmısan 6
Allah öz sirrini bizə verməyir 7
Bağışla, Allahım, bağışla 8
Allah bizim yanımızda..... 10
Sənə açılıbdı əllər, İlahi 11
Ey bir dəli sevda dünya 11
Sazım çal..... 12
Nigaranam 14
Qara fikirlər olmasa 15
Körpə gülüşü..... 16
Bu nə qanlı fəlakətdi..... 17
Roma papası 24
Qalx ayağa, qoca Şərq..... 29
Ədaləti qul edirlər 31
Amerka prezidenti Corc Buş canablarına məktub 35
Dünyanın nəzər nöqtəsi..... 40
Dünyanın qəminə qəm kimi baxdım..... 43
Etmədi dünya..... 43
Kiminə acı dünya 45
Dünya belə qalan deyil 48
Düşüb qanlar gölünə üzür Fələstin, ay aman..... 50
Qəzzada güllə yağışı..... 52
Açın sərhədləri, qırın sədləri..... 54
Xəyallarda yaşatdığım Türkiyə 55
Axdı küçələrə qanı uyğurun..... 57

Bir uyğur çocuğu təpiklər altda 59
Yardıma gedən gəmi 61
İlahi, bu gördüyüm həqiqət, ya yuxumu 63
Məddahlıq zamanın ürəyinə ox 65
Axır vaxtlar artıb gəfil ölümlər 66
Günəşisevərlər deyirlər sənə 67
Yoxdur harayına gələn Kərkükün 68
Haqlı olmaq istəyirsən güclü ol 70
Ey Vətən 73
Azərbaycan 75
Ayrılıq 79
Vətən gülsün 82
Vətən elinə qurban 83
Tapdalanıb 86
Xatırlayanda 87
Çək keşiyi 88
Canım Qarabağ 88
Ay Şuşa 91
Qanlara boyandı Bakı ah ilə 92
Zəncirlənmiş Prometey 95
Bir tərəfdə şəhidlər, bir tərəfdə danışıq 97
Düşməni köksündən vurdun, Mübariz 98
Bizi bu dərd ilə barışdırmayın 100
Mənə meydan verin 101
Yolum düşdü Qarabağın elinə 102
Ağı Dastan 104
Tağayım 117
Qaldı dillərdə 156
Ey böyük şairim 158
Üzeyir elimizin dahisidür 160

Xəlil Rza 162
Bu xəbər 164
Köçdü haqq dünyasına şeirimizin Bəxtiyarı 166
Çəkdi yazıq millətinin ağrısın 168
Ey ürəyi talan şairimiz 169
Böyük əməllərin yaşar ellərdə 173
Ah yazıq məmləkət, ah yazıq Vətən 175
Müstəqilik 177
Əcəb yaxşı məkandı 179
Şeytan özü puldu, pul 182
İndi hamı varlıya, pulluya tə'zim edir 185
Neftçi mühəndisin yuxusu 188
Rüşvətə pərəstiş 190
Haram yeyən başdadı 191
Məddahı 193
Nə sən bildin, nə mən 194
Bacım 196
Ana dünyası 198
Vicdanla insanın mühakiməsi 201
Hamımız gedəriyik, heç kim özün öyməsin 204
İnsan da canlıdır, heyvan da canlı 205
Elə darıxıram ötən günlərə 207
Küləyi ötən gəmi 208
Könül hücrəm 210
Dərd çəkər könlümü dara 212
Ey sizə can dediklərim 213
Etdiyim yaxşılıqlar qapaz oldu başıma 213
Eyləmə könlə qada 214
İnsan elə xəsisdir 215
Hiyləyə batıbdı insan bazarı 217

Ləyəqət satılmır pula, parayla 218
Üzümə bağlanan qapılar..... 219
Tək səni istəyirəm..... 220
Yanacağam..... 221
Könlümün duyğusun inlət, ey şeir 223
Qəlbim həmdəm arar dillər içində..... 225
Bir ocağam köz üstündə..... 226
Özünü Allah sayan 227
Nəş‘ə məni doğur, dərd isə boğur 228
Dözüm işğalda 228
Şairin vəzifəsi..... 228
Siz məni tanımaq istəsəz əgər 229
Şairlər dünyanın qəm daşlarıdır 230
Hicran küləkləri əsir başımda 231
Mənə pinəçilik eyləmə ürək 232
Bilmirəm nə gəzir bu can içində 232
Məni ürəyindən çıxar, ey fələk..... 234
Yuxum çəkilib ərşə..... 235
Şair - kamerton..... 236
Gecənin saat tıqqıltısı..... 237
Fırtınaya bənzər ürəyim..... 238
Mənə divanətək baxıb, ey fələk..... 238
Dərdə qapı açıram 239
Alın məni, ey dalğalar 240
Öldürün, dirildin məni adamlar..... 241
Təkcə səni unutmaram..... 242
Səhər-səhər mənə üç gül gətirdin 243
Qıymayır 244
Gəlsin..... 245
Sən Allah..... 246

Könlümə hicran yagır 247
Titrək baxışların hönkürən bulud 248
Ah necə sevirəm 250
Bu qatar yamanca şütüyüb gedir 251
Bu gecə xəbər et ulduzlara sən 252
Oda səcdə edən bir pərvanətək 253
Bu acı həsrətlə qaldım baş-başa 254
Yaşıl gözlər 255
Xəyalın otaqda uçur quş kimi 256
Sən orda tək qaldın 257
Yolların üzümə gülməyir daha 257
Gözlərinin dənizində batmışam 258
Bir ürəkdə iki canıq 259
Bu axşam 260
Elə süzgün-süzgün dolaşır gendə 260
Ey məhəbbət 261
Həsrət və sevda 263
Ürəyinin sədası ürəyimə səs salır 264
Ey könlümün tacı 265
Bitdi gözlərinin gözünə baxşı 265
Ey mənim sevincim 266
Xəyalın hər yandan üstümə gəlir 266
Bəs nədir 267
Sənin üçün 268
Səni unutmaq üçün 268
Gülə döndü 269
Bu məhəbbəti unutmaq üçün 270
Elə qəfil getdin 271
Məni həsrətlərdə qoydu vəfasız 272
Ahım əlçimlənir amana mənim 273

Ey mənim işığım 274
Dürdanə bildim 274
Gözümün həsrəti 274
Deyirlər dünyada məhəbbət qoşa 275
Nədən doğulmusan mehri-məhəbbət 276
Ürəkdən getməyən məhəbbət imiş 277
Sevgilər ağlayan uşağa bənzər 277
Bir işıq içində yuxu kimisən 278
Uzun əhvalatdı səni sevməyim 279
Özümü sevdirə bilmədim sənə 281
Baxmayır insafa heç, candan alır can, qocalıq 283
Yenə yaz gəldi, gülür üzü vəfanın, bəri gəl 284
Yenə könlün içini yar elə sevdaya salır 284
Ey səba, hicranıma candan qopan ah istərəm 285
Bu fələk qoymadı heç kama çatam dünyada mən 286
Ağlayır gözdə yaşım ahu-fəqan etmədəyəm 286
Gəlirsən badi-səba açmağa tələs qapını 287
Neyləyək, insanlarıq 288
Çəkdim ahı cani-dildən ahım ərşə yayılmazmı 289
Bu adam bazarında insanlığa acam mən 290
Ürəyin can sirrini kimsəyə açmaq olmur 290
Fəda olsun canım sənə fəda bilməzlər eşqinə 291
Axır hər gün qədəm-qədəm gözüm yaşı bulağına 292
Hər kesə haqq evinin qapısı açılmayır heç 292
Gəlirsən öyləcə gəl dönmə vəfadan geri yar 293
Könül bağının qönçələri gül gətiribdür 294
Ruhum qanad açır uçmağa bu gün 295
Gecənin sükutu 296
Bizi yaşadan həyatdı 297
Xəzərdə nə fırtına 298

Günəş doğdu, qaranlıqlar qaçıldı 299
Könlü bihuş edir can meyim təki 300
Tökdü atəşi gəlbə 300
Yenə duman alıb dağlar başını 301
Buludlar göylərin bağrından qaçıb 302
Titrətdiz hissimi, qopartdız tufan 303
Ey sabah, gəlirsən sevdalar gətir 305
Dolan bulud, sən yağma 308
Al-əlvan geydirib çölü-çəməni 310
Buludlar köç edir göyün üzündə 311
Qış gəlir bulud üstə 312
Alma ağacı 313
Fəlakət yürüyür məmləkətlərə 314
Yenə coşdurursan diləklərimi 317
Qışla bahar döyüşür 318
Çatlayır bağırı dolan buludun 319
Quşlar cəh-cəh vurur sabah açılır 321
Yenə də tutulub səmanın üzü 322
Kim kəsibdi bu ağacın başını 323

Müəllifin çapdan çıxmış kitabları 325
Müəllif və əsərləri haqqında çap olunmuş kitablar 326
MÜNDƏRİCAT.....327

QEYD ÜÇÜN

Seçmələr (şeirlər)

Şirin xanım
Kərimbəyli Şadiman

SEÇMƏLƏR
(şeirlər)
II CİLD

335

Texniki redaktor: Aynur Əsgərli

Dizayner: Rafael Qasımov

Çapa imzalanmışdır: 06.06.2012
Kağız formatı: 70x100 1/32
Həcmi: 21 ç.v; Sifariş: ; Sayı: 1200

Şirin Xanım Kərimbəyli Şadiman

«ADİLOĞLU» nəşriyyatında nəşrə hazırlanmış
və ofset üsulu ilə çap edilmişdir.
Ünvan: Bakı şəh., Şərifzadə küçəsi, 202
Tel.: 433 00 43, (050) 593 27 77
Web: www.adiloglu.az;
E-mail: adiloglu2000@gmail.com